

NR 2
2005

1 marca 2005

BIULETYN

URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

w numerze m.in.:

- **Koncepcja likwidacji KDT**
- **Projekty aktów prawnych Komisji Europejskiej**
- **Skojarzone wytwarzanie energii**
- **Integracja pionowa**

Urząd Regulacji Energetyki
00-872 Warszawa, ul. Chłodna 64

Prezes	tel. 66-16-302 fax 66-16-300
Wiceprezes	tel. 66-16-202 fax 66-16-200
Dyrektor Generalny	tel. 66-16-102 fax 66-16-106
Gabinet Prezesa	tel. 66-16-302 fax 66-16-300
Departament Przedsiębiorstw Energetycznych	tel. 66-16-238 fax 66-16-319
Departament Taryf	tel. 66-16-210 fax 66-16-219
Departament Promowania Konkurencji	tel. 66-16-232 fax 66-16-225
Departament Integracji Europejskiej i Studiów Porównawczych	tel. 66-16-314 fax 66-16-321
Biuro Prawne	tel. 66-16-130 fax 66-16-134
Biuro Obsługi Urzędu	tel. 66-16-155 fax 66-16-177
Rzecznik Odbiorców Paliw i Energii	tel. 66-16-305 fax 66-16-200
Kancelaria Ogólna – informacje	tel. 66-16-107 fax 66-16-152

Urząd Regulacji Energetyki
e-mail: ure@ure.gov.pl
adres internetowy: www.ure.gov.pl

Szanowni Czytelnicy!

Do kompetencji Prezesa URE, zgodnie z art. 23 ust. 2 pkt 6 ustawy – Prawo energetyczne, należy nakładanie kar pieniężnych na zasadach określonych w art. 56. Andrzej Nałęcz, doktorant na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego, przedstawia w swoim artykule obecnie obowiązujące uregulowanie prawne w tym zakresie, którego poziom legislacyjny, jego zdaniem, „nie odpowiada (...) istotnej roli przypadającej karom pieniężnym jako środkowi nadzoru nad ważnym i wrażliwym sektorem rynku, jakim jest rynek energetyczny”.

W bieżącym numerze Biuletynu przybliżamy Państwu znaczące w sektorze gazowniczym przedsiębiorstwo energetyczne, jakim jest System Gazociągów Tranzytowych EuRoPol GAZ SA. Na temat głównych przyczyn powołania do życia tego podmiotu, o przedmiocie i zakresie jego działania, źródłach finansowania i stanie zaawansowania jego budowy, a także zasadach prowadzenia rozliczeń za świadczoną usługę przesyłania gazu gazociągiem tranzytowym – pisze Teresa Kubacka.

W ub.r. Komisja Europejska przedstawiła opinię dotyczącą programu likwidacji kontraktów długoterminowych, w której uznała, że może on zawierać elementy niedozwolonej pomocy publicznej. Reakcją na to było podjęcie przez Zespół ds. Rynku Energii i Gazu Ziarnego decyzji o korekcie tego programu. Aktualną koncepcję restrukturyzacji KDT i metodologię obliczania wysokości kosztów osieroconych przybliżają w swoim artykule Agnieszka Panek i Maciej Syroka.

Z dniem 1 stycznia 2005 r., na podstawie decyzji Prezesa URE z 23.09.2004 r., przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, zwolnione zostały z obowiązku przedkładania taryf dla energii elektrycznej do zatwierdzenia. Ponieważ istnieje potrzeba dyskusji na temat modelu rynku energii skojarzonej, Zespół Polskiego Towarzystwa Elektrotechników Zawodowych ds. przygotowania koncepcji rynku energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu opracował artykuł, w którym przedstawione zostały m.in. korzyści wynikające z funkcjonowania układów skojarzonych, uwarunkowania formalno-prawne, kierunki rozwoju rynku energii skojarzonej oraz zasady stanowienia taryf dla ciepła.

Od dłuższego czasu toczy się dyskusja nad zaletami i wadami integracji pionowej kopalń odkrywkowych węgla z elektrowniami. Leszek Jurdziak, adiunkt w Instytucie Górnictwa Politechniki Wrocławskiej, przybliży ten temat z punktu widzenia ekonomii, w tym m.in. przedstawia korzyści i koszty uwzględniane przy integracji w ujęciu Portera oraz z punktu widzenia „Nowej Instytucjonalnej Ekonomii”.

Ponadto zachęcamy do lektury materiału w segmencie „Integracja Europejska”, przedstawiającego pakiet nowych aktów prawnych przygotowanych przez Komisję Europejską, mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego i poprawy funkcjonowania wewnętrznego rynku Unii Europejskiej. Z tekstu dowiedzą się Państwo m.in., jakie są główne cele unormowań, poprawki do pierwotnych tekstów oraz jak wygląda postęp prac nad tymi aktami.

Redakcja

SPIS TREŚCI

Kary pieniężne w prawie energetycznym 2

Kompendium wiedzy o przedsiębiorstwie energetycznym SGT EuRoPol GAZ SA 8

Program restrukturyzacji kontraktów długoterminowych – nowe podejście 14

Europejski rynek energii elektrycznej i gazu – postęp prac nad nowymi aktami prawnymi 16

Przyszłość kogeneracji w Polsce. Dyskusja nad modelem rynku energii skojarzonej 21

Czy integracja pionowa kopalń odkrywkowych węgla z elektrowniami jest korzystna i dla kogo? 24

Informacje i komunikaty 34

BIULETYN URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Wydawca: Urząd Regulacji Energetyki

Adres Redakcji: 00-872 Warszawa, ul. Chłodna 64, tel. 661 62 22, fax 661 62 24

Skład, tkanie, organizacja druku i kolportaż: PPGK SA, 01-943 Warszawa, ul. Pstrowskiego 10, tel. 864-27-12

Oddano do druku 21 lutego 2005 r. Nakład: 2000 egzemplarzy. ISSN 1506-090X Cena zł 12 (w tym 0% VAT)

Materiały fotograficzne wykorzystano za zgodą właścicieli praw autorskich. Informacji o warunkach prenumeraty udzielamy pod numerem tel. (022) 661 62 22

Numer konta bankowego do wpłat za prenumeratę: NBP O/D warszawa 58101010100028732231000000, Urząd Regulacji Energetyki (Biuletyn URE).

www.ure.gov.pl

KARY PIENIĘŻNE W PRAWIE ENERGETYCZNYM

Andrzej Nałęcz

1. Zagadnienia ogólne

Ustawa prawo energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 r.¹⁾ wprowadza w art. 56 kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Przepisy o karach pieniężnych nakładanych przez organy regulacyjne na funkcjonujących na rynku przedsiębiorców pojawiły się w Polsce wkrótce po transformacji ustrojowej w 1989 r., początkowo w ustawie o radiofonii i telewizji, a następnie także w innych ustawach. Jednakże możliwość stosowania kar administracyjnych wobec podmiotów dopuszczających się określonych naruszeń istniała już wcześniej, np. w prawie wodnym, nie można jednak mówić, że kary były wtedy elementem regulacji rynku, bowiem rynek w ogóle wówczas nie istniał, nie funkcjonowało również pojęcie regulacji i organów regulacyjnych. Kary pieniężne przewidywało również prawo energetyczne już w pierwotnym brzmieniu z 1997 r.

Przepisy o karach pieniężnych wyposażają organy regulacyjne w szczególne środki wpływania na przedsiębiorców w przypadku naruszenia przez nich przepisów prawa. Kary pieniężne stanowią co do zasady środek pośredni między niepodjęciem wobec dokonującego naruszenia prawa przedsiębiorcy żadnych kroków a zastosowaniem środków tak drastycznych, jak cofnięcie zezwolenia czy koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w danym zakresie. Niewątpliwie więc są bardzo istotnym i potrzebnym elementem systemu dyscyplinowania przedsiębiorców. Nie należy jednak zapominać, że wysokie kary pieniężne stanowić mogą bardzo dotkliwą represję wobec przedsiębiorców, dlatego przepisy je ustanawiające i regulujące ich stosowanie powinny stać na wysokim poziomie legislacyjnym, by organy regulacyjne mogły stosować je bez posądzenia o arbitralność podejmowanych decyzji. Jest to szczególnie istotne w przypadku organów regulacyjnych, które sprawują nadzór nad sektorami rynku o szczególnym znaczeniu dla całej gospodarki, gdzie prawidłowość i stabilność wydawanych decyzji mają większe znaczenie niż w przypadku decyzji wydawanych przez typowe organy administracji.

Specyfika kar pieniężnych polega na tym, że ich rolą nie jest usunięcie skutków naruszenia prawa, lecz wyrażenie podmiotowi administrowanemu dolegliwości – inaczej więc, niż w przypadku stosowania przez organy administracji przymusu egzekucyjnego, który nakierowany jest na zmuszenie podmiotu administrowanego do wykonania egzekwowanego obowiązku. Może on wynikać z samego prawa lub polecenia organu administra-

cji i jest tradycyjnym, podstawowym sposobem reakcji na nieposłuszeństwo podmiotów administrowanych. Należy zauważyć, że tego rodzaju formy oddziaływania są typowe dla prawa karnego, a nie administracyjnego, które tradycyjnie koncentruje się na doprowadzeniu do zaistnienia stanu zgodnego z prawem na drodze egzekucji administracyjnej²⁾. Charakter kary administracyjnej jako dolegliwości jest szczególnie widoczny w przypadku kar pieniężnych. Inaczej niż w przypadku np. kary polegającej na cofnięciu zezwolenia na prowadzenie określonej działalności (która poprzez wyeliminowanie danego podmiotu z rynku chroni konsumentów jego usług przed nieprawidłowościami związanymi z jego działaniem), kara pieniężna nie pełni żadnej innej bezpośredniej funkcji, niż tylko wyrządzenie podmiotowi administrowanemu dolegliwości. Nie można jej w szczególności identyfikować z grzywną stosowaną w celu przymuszenia jako środek egzekucyjny przy obowiązkach o charakterze niepieniężnym³⁾. Co prawda Sąd Najwyższy uznał, że kara pieniężna „*prewencyjnie zmierza (podobnie jak każda sankcja represyjna) do wymuszenia na ukaranych przedsiębiorstwach energetycznych przestrzegania [...] imperatywnych reguł w przyszłości*”, nie zmienia to jednak zdaniem SN faktu, że kara pieniężna może być nałożona również po wykonaniu przez przedsiębiorstwo energetyczne obowiązku wynikającego z ustawy, co wynika z jej charakteru jako środka represyjnego⁴⁾.

Co prawda w przypadku kar nakładanych przez organy administracji nie można mówić o odpowiedzialności karnej⁵⁾ *sensu stricto*, jednakże wobec ich niewątpliwie represyjnego charakteru⁶⁾ należałoby oczekiwać, że ustawowa regulacja w tym zakresie będzie stać na wysokim poziomie, a jej precyzja będzie zbliżona do prawa karnego. Jak zwraca uwagę M. Król-Bogomilska, „*bliższe przyjrzenie się problematyce kar pieniężnych [...] pozwala dostrzec w ich stosowaniu coraz mniej*

2) A. Grabowska, *Za ten sam błąd można odpowiadać tylko raz*, Rzeczpospolita 1998/101 z 30 kwietnia 1998 r.

3) Relacja z rozmowy odbytej przez autora z prof. dr. hab. M. Wierzbowskim 15 kwietnia 2004 r.

4) Wyrok SN z 9 marca 2004 r. (III SK 17/04 za: G. Dylewska, *Kary pieniężne za nieprzebranie obowiązku przedstawienia Prezesowi URE taryfy do zatwierdzenia*, Biuletyn URE nr 4/2004, str. 2-3).

5) P. Sarnecki, komentarz do art. 41 Konstytucji RP, w: *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz. III*, Warszawa 2003; patrz też: poglądy W. Woltera, M. Cieślaka, W. Świdry, przytoczone w: B. Namysłowska-Gabrysiak, *Odpowiedzialność karna osób prawnych*, Warszawa 2003, str. 142-143.

6) Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 3 listopada 2004 r., za: B. Namysłowska-Gabrysiak, *Wina osoby, wina firmy*, Rzeczpospolita 2004/269 z 17 listopada 2004 r.

1) Tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 z późn. zm.

podobieństw do tradycyjnych środków oddziaływania administracyjnego, coraz więcej natomiast – do form oddziaływania za pomocą prawa karnego [...]. [Jednak] w praktyce uregulowania dotyczące kar pieniężnych traktowane są [...] jako część prawa administracyjnego. Konsekwencją tego jest brak odwoływania się do zasad wypracowanych w prawie karnym i w prawie wykroczeń. Źródła zasad poszukuje się zatem niemal wyłącznie w prawie administracyjnym, w szczególności – w obrębie tych przepisów prawnych, których realizację ustawodawca zabezpieczył przez możliwość stosowania kar pieniężnych⁷⁾. Inni autorzy podkreślają m.in. niedostatki orzecznictwa w tym zakresie: „trudno [...] w [...] orzecznictwie [Trybunału Konstytucyjnego] spotkać pogłębioną analizę szeroko rozumianej sankcji administracyjnej 'jako takiej' [...]”⁸⁾. Na ten problem zwracano zresztą uwagę już przed laty – J. Filipek poddał krytyce brak należytego odróżnienia istoty sankcji administracyjnych od istoty sankcji karnych i cywilnych⁹⁾.

Mając powyższe na uwadze, należy przeanalizować przepisy o nakładaniu kar pieniężnych w prawie energetycznym, zwłaszcza pod kątem ewentualnych trudności, jakie napotkać może Prezes URE w ich stosowaniu.

2. Kary pieniężne w prawie energetycznym – problemy szczegółowe

Zakres podmiotowy przepisów o karach pieniężnych

Nakładanie kar pieniężnych przez Prezesa URE normuje rozbudowany art. 56 Prawa energetycznego. Zakresem podmiotowym omawianego artykułu objęci są zarówno przedsiębiorcy, jak i kierownicy przedsiębiorstw energetycznych¹⁰⁾. Odpowiedzialność przedsiębiorców i odpowiedzialność osób fizycznych nimi kierujących są do pewnego stopnia powiązane, jednak stwarzają odmienne problemy.

Nie można nałożyć kary pieniężnej na osobę prawną lub fizyczną niebędącą przedsiębiorcą (albo kierownikiem przedsiębiorstwa energetycznego, co dotyczy oczywiście jedynie osób fizycznych)¹¹⁾. Ze względu na brak odrębnej definicji przedsiębiorcy w omawianej ustawie, należy przyjąć, że chodzi tu o przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej¹²⁾ (dalej u. s. d. g.), czyli osoby fizyczne,

prawne oraz jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonujące we własnym imieniu działalność gospodarczą, przy czym działalnością gospodarczą jest z kolei zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły (art. 2). Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.

Pojęcie „kierownika przedsiębiorstwa energetycznego” nie zostało natomiast nigdzie zdefiniowane i budzi poważne wątpliwości interpretacyjne. Może tu chodzić z jednej strony o osobę (osoby) wchodzące w skład organu osoby prawnej będącej przedsiębiorcą lub osoby prowadzące sprawy spółki prawa handlowego, nieposiadającej osobowości prawnej, a z drugiej o „osobę fizyczną bezpośrednio kierującą przedsiębiorstwem [energetycznym] (np. [...] kierownik zakładu działającego 'w ramach' spółki prawa handlowego [...])”¹³⁾. W przypadku kolegialnych organów osób prawnych, kara powinna zostać nałożona na te osoby wchodzące w skład organu (niektóre lub wszystkie), którym zgodnie z art. 56 ust. 6 można przypisać odpowiedzialność za zakazane działanie lub zaniechanie¹⁴⁾. Jednak w literaturze nie ma w tej kwestii jednolitego poglądu¹⁵⁾.

Należy w tym miejscu zwrócić uwagę na jeszcze jedną wątpliwość powstającą w związku z pojęciem „kierownika przedsiębiorstwa energetycznego”. Jak zostanie wskazane niżej, na podstawie art. 56 odpowiadać mogą nie tylko przedsiębiorcy wypełniający zarazem przesłanki definicji przedsiębiorstwa energetycznego, ale także inni, niewyspecjalizowani przedsiębiorcy. Natomiast ustawa, inaczej niż w pierwotnym brzmieniu¹⁶⁾, gdzie mowa była o odpowiedzialności kierownika podmiotu gospodarczego (a więc – używając dzisiejszej nomenklatury – kierownika przedsiębiorcy), przewiduje obecnie obok odpowiedzialności przedsiębiorcy jako dodatkową tylko odpowiedzialność kierownika przedsiębiorstwa energetycznego. Nie można więc ukarać kierownika przedsiębiorcy nie będącego przedsiębiorstwem energetycznym. Oznacza to nierówne traktowanie tych dwóch kategorii przedsiębiorców i ich kierowników. Trudno dla takiego rozwiązania znaleźć uzasadnienie, bowiem nie znajduje ono podstaw w żadnych racjonalnych przesłankach. Naganność zachowania kierownika przedsiębiorstwa energetycznego niczym się bowiem nie różni od naganności zachowania kierownika przedsiębiorcy innego typu.

7) M. Król-Bogomiłska, *Kary pieniężne w prawie antymonopolowym*, Warszawa 2001, str. 15-16.

8) M. Stahl, *Sankcje administracyjne w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego*, w: „Instytucje współczesnego prawa administracyjnego. Księga jubileuszowa prof. dr. hab. Józefa Filipka”, Kraków 2001, str. 658.

9) J. Filipek, *Sankcja prawna w prawie administracyjnym*, Państwo i Prawo 1963/12, str. 873.

10) Zgodnie z art. 3 pkt 12 ustawy, przedsiębiorstwo energetyczne to podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi.

11) A. Walaszek-Pyziół, W. Pyziół, *Prawo energetyczne. Komentarz*, Warszawa 1999, str. 131.

12) Dz. U. z 2004 r., Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.

13) A. Walaszek-Pyziół, W. Pyziół, *Prawo...*, str. 134-135; A. Walaszek-Pyziół, *Energia i prawo*, Warszawa 2002, str. 83-84.

14) J. Baehr, E. Stawicki, J. Antczak, *Prawo energetyczne. Komentarz*, Kraków 2003, str. 291; I. Muszyński, *Ustawa prawo energetyczne. Komentarz*, Warszawa 2000, str. 150.

15) I. Muszyński, *ibidem*.

16) Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348.

Działania i zaniechania zagrożone karą

Art. 56 ust. 1 określa szczegółowo przypadki, w których kara zostanie nałożona. Posłużono się tu metodą enumeracji, tworząc zamknięty katalog działań (zaniechań) uzasadniających nałożenie kary pieniężnej¹⁷⁾. Ze względu na podmiot podlegający ukaraniu można wymienić trzy kategorie takich sytuacji¹⁸⁾.

Pierwsza kategoria obejmuje sytuacje, uzasadniające nałożenie kary pieniężnej wyłącznie na przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy (art. 56 ust. 1 pkt 1a, 2, 4-9, 12, 14, 15). W kategorii drugiej mieszczą się działania (zaniechania), w których kara pieniężna może zostać nałożona nie tylko na przedsiębiorstwo energetyczne, ale także na innego przedsiębiorcę w rozumieniu u. s. d. g. (art. 56 ust. 1 pkt 1, 3, 10, 13). Wreszcie do kategorii trzeciej należy tylko jedno działanie (art. 56 ust. 1 pkt 11), które może być dokonane wyłącznie przez przedsiębiorcę niebędącego przedsiębiorstwem energetycznym. Niektórzy z autorów błędnie zawężają stosowanie przepisów o karach pieniężnych wyłącznie do przedsiębiorstw energetycznych, z pominięciem innych kategorii przedsiębiorców¹⁹⁾.

Zakres uznania Prezesa URE i wysokość kar

Odpowiedzialność przedsiębiorców oraz ich kierowników jest od siebie niezależna, zgodnie z art. 56 ust. 5. Jednakże niezależność ta, zgodnie z wykładnią językową omawianego artykułu, działa tylko w jedną stronę. Mianowicie, w przypadku naruszenia przepisów ustawy przez przedsiębiorcę, Prezes URE ma obowiązek nałożenia na niego kary. Wskazuje na to jednoznacznie, zgodnie z językową metodą wykładni, brzmienie pierwszego zdania art. 56 ust. 1, który stanowi, że „karze pieniężnej podlega ten, kto: [...]” oraz art. 56 ust. 2, zgodnie z którym „karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza Prezes URE”. Sformułowania obu tych przepisów są stanowcze, nie pozostawiając uznaniu Prezesa URE samego nałożenia kary – kara ma więc charakter obligatoryjny²⁰⁾. Nakładając więc karę na przedsiębiorstwo energetyczne, Prezes URE może ukarać również jego kierownika, nie może jednak, jak się wydaje, ukarać kierownika, nie nakładając kary na przedsiębiorstwo²¹⁾.

Ustawa nie przewiduje okoliczności, w których Prezes URE mógłby odstąpić od wymierzenia kary. Podkreśla to też orzecznictwo. Sąd antymonopolowy

stwierdził, że „kara pieniężna, o której mowa w art. 56 ust. 1 [...], jest nakładana niezależnie od tego, czy działalność przedsiębiorstwa energetycznego przynosi straty, czy też nie”²²⁾ (jak będzie mowa dalej, sytuacja finansowa podmiotu jest jedynie przesłanką określenia wysokości kary, a nie odstąpienia od niej). W innym wyroku sąd antymonopolowy wskazał, że „kara pieniężna, o której mowa w art. 56 ust. 1 [...], nakładana jest niezależnie od tego, czy zastosowane ceny lub taryfy są wyższe czy też niższe od poprzednio stosowanych. Obojętne jest również, czy przedsiębiorstwo energetyczne posiada przewidzianą prawem koncesję, o ile oczywiście dana działalność w świetle cytowanej ustawy podlega koncesjonowaniu”²³⁾. Takie rozwiązanie nie wydaje się słuszne. Wprowadzenie przepisu przewidującego możliwość odstąpienia od wymierzenia kary umożliwiłoby Prezesowi URE bardziej elastyczne stosowanie przepisów o karach pieniężnych, do czego obecnie nie ma podstawy prawnej.

Uznaniu Prezesa URE pozostawione jest za to ustalenie wysokości kary pieniężnej w konkretnym przypadku, z uwzględnieniem górnej granicy wysokości kary, określonej w ustawie. Należy zauważyć, że w przypadku większości naruszeń ustawa nie przewiduje dolnej granicy kary pieniężnej²⁴⁾, co do pewnego stopnia rekompensuje brak przepisu umożliwiającego odstąpienie przez Prezesa URE od wymierzenia kary. Zgodnie z art. 56 ust. 3, wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Wobec braku odrębnej definicji przychodu w omawianej ustawie, należy dla określenia wysokości przychodu przedsiębiorcy odwołać się do innych ustaw. Dolna granica kary określona została w art. 56 ust. 2a tylko w odniesieniu do przypadku dopuszczenia się przez przedsiębiorstwo energetyczne czynu określonego w art. 56 ust. 1 pkt 1a – jeśli bowiem przedsiębiorstwo energetyczne nie przestrzega określonego w art. 9a prawa energetycznego obowiązku zakupu lub wytworzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, wysokość nałożonej na nie przez Prezesa URE kary pieniężnej nie może być niższa niż dwukrotność iloczynu średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w przyłączonych do sieci odnawialnych źródłach energii znajdujących się na terytorium RP i różnicy ilości energii elektrycznej, do której zakupu lub wytworzenia przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane oraz ilości energii elektrycz-

17) J. Baehr, E. Stawicki, J. Antczak, *Prawo...*, str. 288-289; A. Walaszek-Pyziol, *Energia...*, str. 82.

18) A. Walaszek-Pyziol, W. Pyziol, *op. cit.*, str. 132-133; A. Walaszek-Pyziol, *Energia...*, *ibidem*.

19) I. Muszyński, *Ustawa...*, str. 149.

20) Wyrok sądu antymonopolowego z 16 maja 2001 r. (XVII Ame 68/00, LEX nr 56349); A. Walaszek-Pyziol, W. Pyziol, *Prawo...*, str. 135.

21) Odmiennej interpretację przyjął sąd antymonopolowy w wyroku z 20 grudnia 2000 r. (XVII Ame 39/00, LEX nr 56273), w którym nie zakwestionował nałożenia kary na samych członków zarządu przedsiębiorstwa energetycznego.

22) Wyrok sądu antymonopolowego z 20 grudnia 2000 r. (XVII Ame 38/00, LEX nr 56309).

23) Wyrok sądu antymonopolowego z 16 października 2000 r. (XVII Ame 22/00, LEX nr 56371).

24) J. Baehr, E. Stawicki, J. Antczak, *Prawo...*, str. 292.

nej zakupionej lub wytworzonej w celu wypełnienia tego obowiązku przez dane przedsiębiorstwo energetyczne. Przepis ten wprowadza odpowiedzialność kwalifikowaną, skoro w przypadku pozostałych naruszeń określonych w art. 56 ust. 1 minimalna wysokość kary nie została sprecyzowana.

Jak słusznie zwrócono uwagę w literaturze, ustawodawca nie unormował wysokości kary pieniężnej w przypadku, gdy zakazane działanie lub zaniechanie zaszło w pierwszym roku działalności danego przedsiębiorcy, skoro wysokość kary oblicza się na podstawie przychodu osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. „Ustawodawca zatem nie przewiduje możliwości karania [przedsiębiorcy] za czyny określone w art. 56, popełnione w pierwszym roku jego działalności”²⁵⁾. Trudno takie rozwiązanie uznać za słuszne, bowiem ukaranie przedsiębiorcy za czyn lub zaniechanie z pierwszego roku działalności może być wskazane. Uwzględnił to ustawodawca np. w ustawie prawo telekomunikacyjne z dnia 16 lipca 2004 r.²⁶⁾, gdzie zgodnie z art. 210 ust. 4 w przypadku, gdy okres działania podmiotu jest krótszy niż rok, za podstawę wymiaru kary przyjmuje się kwotę 500 tysięcy złotych. W prawie energetycznym w oczywisty sposób brak jest takiego przepisu, co niestety ogranicza możliwości działania Prezesa URE.

Zasady wymiaru kary

Z uwzględnieniem wyżej omówionej górnej granicy, swoboda określenia wysokości konkretnej kary przez Prezesa URE jest ograniczona przez art. 56 ust. 6, ustanawiający zasady wymiaru kar pieniężnych. Zgodnie z przepisem tego artykułu Prezes URE, ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

Wątpliwości budzi zwłaszcza zapis ustawy, stanowiący o uzależnieniu wysokości kary pieniężnej od stopnia zawinienia. Znaczna część podmiotów podlegających odpowiedzialności na podstawie art. 56 to osoby prawne i inne jednostki organizacyjne, np. osobowe spółki prawa handlowego. Ponoszenie winy przez podmioty niebędące osobami fizycznymi jest zagadnieniem spornym i bywało już przedmiotem analiz. Przeglądu prezentowanych w tym zakresie stanowisk dokonała M. Król-Bogomilska²⁷⁾. Według niej można wyróżnić trzy główne poglądy na tę kwestię.

Pierwszy polega na całkowitej negacji zdolności osób prawnych do ponoszenia winy, co wynika z przekonania, że „istotą winy stanowi osobista zarzucalność oparta na zdolności sprawcy do tego, by powstała w jego

psychice motywacja skłaniająca go w chwili popełnienia czynu do przestrzegania norm”. To stanowisko jest typowe dla ujęcia zbliżonego do prawa karnego²⁸⁾, ale prezentowane jest również w literaturze prawa administracyjnego. Na gruncie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych sformulowano pogląd, że przewidziana w niej „odpowiedzialność administracyjna ma charakter dalece zobiektywizowany. [...] Odpowiedzialność ponosi przede wszystkim towarzystwo emerytalne, a więc podmiot prawny niebędący osobą fizyczną. Stąd można zakładać, że ustawodawca określając przesłanki nałożenia kary, nie brał pod uwagę elementów podmiotowych”²⁹⁾.

Odpowiedzialność obiektywną, niezależną od subiektywnej przesłanki winy, dopuścił też Naczelny Sąd Administracyjny. Jednak jego stanowisko, wyrażone w dość licznych orzeczeniach³⁰⁾, opiera się jedynie na kryterium formalnym – NSA uznaje niezależność odpowiedzialności administracyjnej od elementu winy wobec braku wymogu odwołania się do niego przewidzianego przez konkretną ustawę. Nie znajdzie więc ono zastosowania w przypadku prawa energetycznego.

Zgodnie z drugim poglądem, winę osobie prawnej można przypisać, „w znaczeniu niedostatków organizacyjnych lub nieprawidłowości w funkcjonowaniu osoby prawnej”³¹⁾. Ten rodzaj winy nazywany jest winą anonimową, bezimienną lub organizacyjną, a korzeniami sięga prawa cywilnego. W prawie cywilnym poddawano tę konstrukcję krytyce, twierdząc, że gdy „naganność obiektywna dotyczy nie tyle zachowania się konkretnej osoby fizycznej, ile osoby prawnej jako całości”, w ogóle nie można mówić o „jakichkolwiek pozostałościach winy” w tradycyjnym znaczeniu³²⁾. Jednak również w literaturze prawa administracyjnego wina bezimienna przyjmowana jest przez niektórych autorów jako zasada odpowiedzialności administracyjnej. Na gruncie prawa o publicznym obrocie papierami wartościowymi wyrażono pogląd, że skoro zadaniem domu maklerskiego (będącego osobą prawną) jest zapewnienie właściwej realizacji jego obowiązków poprzez właściwe procedury i organizację, to naruszenie owych właściwych procedur przez osobę pozostającą w strukturze domu maklerskiego uznać należy za przejaw winy domu ma-

28) *Ibidem*, str. 97.

29) A. Kisielewicz, *Odpowiedzialność administracyjna towarzystwa emerytalnego (II)*, Przegląd Ubezpieczeń Społecznych i Gospodarczych, 12/2000, str. 10.

30) Wyrok NSA z 6 stycznia 1987 r. (IV SA 667/86 ONSA 1987/1); wyrok NSA z 22 października 1987 r. (IV SA 586/87 ONSA 1988/1); wyrok NSA z 7 listopada 1991 r. (SA/Wr 858/91 niepublikowany); wyrok NSA z 7 grudnia 1994 r. (SA/Lu 49/94, Monitor Podatkowy 1995/6 str. 189); wyrok NSA z 14 października 1998 r. (IV SA 1792/96, LEX nr 45145); wyrok NSA z 28 marca 2000 r. (II SA 1915/99 niepublikowany).

31) M. Król-Bogomilska, *Kary...*, str. 97.

32) A. Śmieja, *Pojęcie winy bezimiennej na tle odpowiedzialności Skarbu państwa za funkcjonariuszy państwowych*, Nowe Prawo 6/1975.

25) J. Baehr, E. Stawicki, J. Antczak, *Prawo...*, str. 292; autorzy twierdzą zarazem, moim zdaniem błędnie, że w takim przypadku istnieje możliwość nałożenia kary na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego.

26) Dz. U. z 2004 r. Nr 171, poz. 1800.

27) M. Król-Bogomilska, *Kary...*, str. 97-98.

klerskiego jako takiego³³). Jednak w niedawnym orzeczeniu Trybunał Konstytucyjny uznał, że wina bezmienia stanowi niewystarczającą przesłankę surowej odpowiedzialności represyjnej, stwierdzając, że prowadzi ona do naruszenia zasady państwa prawnego, nakazującej zapewnienie podmiotom obrotu prawnego pewności i bezpieczeństwa prawnego³⁴).

Wreszcie według trzeciego poglądu, wina osoby prawnej jest łączona z winą bezpośredniego sprawcy szkody, a więc osoby fizycznej. Jest to również stanowisko prezentowane w doktrynie prawa cywilnego i nie cieszy się powodzeniem w literaturze prawa administracyjnego.

Obok tych trzech głównych stanowisk wobec winy jako przesłanki odpowiedzialności administracyjnej można wymienić kolejne, które da się wywieść z analizy orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego. Według TK, wina jest niezbędną przesłanką odpowiedzialności administracyjnej, w odniesieniu do wszystkich podmiotów ją ponoszących, a wynika to z konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawnego. „*W odniesieniu do kary administracyjnej dla jej wymierzenia musi [...] wystąpić subiektywny element zawinienia. Podmiot, który nie dopełnia obowiązku administracyjnego, musi więc mieć możliwość obrony i wykazywania, że niedopełnienie obowiązku jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności.*” Inne rozwiązanie, zdaniem TK, byłoby „*nie do pogodzenia z zasadą demokratycznego państwa prawnego*”³⁵). Brak jest jednak w tym poglądzie odwołania do czynników umożliwiających przypisywanie winy podmiotowi niebędącemu osobą fizyczną. TK uznaje więc konieczność uwzględniania przy wymiarze kary winy danego podmiotu, nie tłumaczy jednak, jak w praktyce określić występowanie lub niewystępowanie elementu zawinienia u osoby prawnej lub innej jednostki organizacyjnej.

Żadna z koncepcji uznających lub odrzucających możliwość przypisania winy osobie prawnej nie jest w pełni przekonująca. Dlatego też, jak pisze M. Król-Bogomilska, „*badając podstawy odpowiedzialności [...] osób prawnych, często pomija się ustalenie subiektywnych jej podstaw, ograniczając się wyłącznie do stwierdzenia podstaw odpowiedzialności w warstwie obiektywnej (w płaszczyźnie bezprawności)*”³⁶).

Właściwym rozwiązaniem mogłoby być odrębne, ustawowe uregulowanie zasady winy w odniesieniu do osób prawnych i innych podmiotów kolektywnych na potrzeby prawa administracyjnego. Póki jednak ustawodawca nie podejmie w tym zakresie odpowiednich kroków, trudno jest w ogóle mówić o winie podmiotów

niebędących osobami fizycznymi w prawie administracyjnym w ogólności, a w prawie energetycznym w szczególności. Z tego też powodu kryterium winy i jej stopnia da się zastosować w pełnym zakresie tylko w przypadku nakładania przez Prezesa URE kary pieniężnej na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego. Powyższego problemu zdają się, niestety, nie zauważać komentatorzy³⁷).

Podobne zastrzeżenia budzi odwołanie do dotychczasowego zachowania podmiotu. Powstaje pytanie, czy w przypadku przedsiębiorcy niebędącego osobą fizyczną można w ogóle mówić o jego zachowaniu. Zachowywanie się w ten czy inny sposób jest cechą istot żywych. Dlatego też i to kryterium znajdzie zastosowanie tylko w przypadku karania kierowników przedsiębiorstw energetycznych. Byłoby lepiej, gdyby ustawodawca uzależnił wysokość kary pieniężnej od wcześniejszego karania danego przedsiębiorcy karą administracyjną, ustanawiając kategorię działania w warunkach swoistej recydywy. Taka regulacja znajduje się w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów³⁸), w art. 104, nie jest więc nieznaną w polskim prawie administracyjnym.

Biorąc pod uwagę powyższe spostrzeżenia nie sposób nie zauważyć, że dla nakładania kar na przedsiębiorców niebędących osobami fizycznymi, a więc na te podmioty, które najczęściej podlegać mogą odpowiedzialności, z czterech wprowadzonych przez ustawę zasad wymiaru kary pieniężnej przez Prezesa URE pełne znaczenie zachowują jedynie dwa – stopień szkodliwości czynu i możliwości finansowe podmiotu. Trudno uznać takie rozwiązanie za prawidłowe. Prezes URE powinien mieć możliwość korzystania z bardziej rozbudowanego katalogu zasad odpowiedzialności w przypadku wszystkich podmiotów podlegających jego właściwości, a nie tylko osób fizycznych.

Płatność kar

Kara pieniężna jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodu nad wydatkami, zmniejszonej o podatki i jest dokonywana na konto właściwego urzędu skarbowego (art. 56 ust. 4; przy czym wpływy z kar nakładanych w związku z naruszeniem obowiązku zakupu lub wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła ze źródeł odnawialnych stanowią dochód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, na podstawie art. 56 ust. 2b). Kara podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (art. 56 ust. 7). To ostatnie określenie stanowi *superfluum* ustawowe, skoro na mocy generalnego przepisu art. 2 § 1 pkt 1a ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji³⁹) wszystkie grzywny i kary pienięż-

33) A. Chłopecki, w: *Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi. Komentarz*, pod red. L. Sobolewskiego, Warszawa 1999, str. 593.

34) Orzeczenie TK z 3 listopada 2004 r.

35) Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 1 marca 1994 r. (U 7/93 OTK 1994/1/5).

36) M. Król-Bogomilska, *Kary...*, str. 98.

37) A. Walaszek-Pyziol, W. Pyziol, *Prawo...*, str. 135; I. Muszyński, *Ustawa...*, str. 151; A. Walaszek-Pyziol, *Energia...*, str. 83.

38) Tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 z późn. zm.

39) Tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968 z późn. zm.

ne wymierzone przez organy administracji publicznej podlegają egzekucji administracyjnej.

3. Uwagi końcowe

Niewątpliwie kary pieniężne stanowią bardzo istotny instrument w rękach Prezesa URE i innych organów regulacyjnych. Jednak nie sposób nie zauważyć, że ich obecne ustawowe uregulowanie jest niedoskonałe, o czym świadczą liczne wyżej wskazane wątpliwości interpretacyjne. Legislacyjny poziom przepisów w tym zakresie nie odpowiada niestety istotnej roli przypadającej karom pieniężnym jako środkowi nadzoru nad ważnym i wrażliwym sektorem rynku, jakim jest rynek energetyczny. Jest to szczególnie widoczne w świetle przytaczanego wyżej orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 3 listopada 2004 r. Jak zwrócił uwagę Trybunał, podmiot ponoszący odpowiedzialność o charakterze represyjnym korzysta z ochrony wynikającej z art. 42 Konstytucji RP, ustanawiającego standardy odpowiedzialności karnej, w związku z czym przepisy regulujące odpowiedzialność represyjną muszą realizować gwarancje wynikające z szeroko rozumianego prawa karnego. Co prawda powyższe orzeczenie odnosi się do ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary⁴⁰⁾, a nie do przepisów o karach pieniężnych należących do prawa administracyjnego, jednak nie można ignorować jego znaczenia dla tych ostatnich, tym bardziej, że już w przeszłości Trybunał zwracał uwagę, że „konstytucyjne wymagania pod adresem przepisów karnych należy odnosić do wszystkich przepisów o charakterze represyjnym (sankcjonująco-

dyscyplinującym), których celem jest poddanie obywatela jakiejś formie ukarania czy jakiejś sankcji”⁴¹⁾. Jeśli Trybunał zainteresowałby się przepisami prawa energetycznego wprowadzającymi administracyjne kary pieniężne, ich jakość miałaby niebagatelne znaczenie.

Autor jest doktorantem w Zakładzie Prawa Administracji Ogólnej na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego

40) Dz. U. z 2002 r. Nr 197, poz. 1661.

41) Orzeczenie TK U 7/93.

Zatwierdzone taryfy

dla energii elektrycznej i paliw gazowych

publikowane są odpowiednio w:

„Biuletynie Branżowym URE - Energia elektryczna”

i „Biuletynie Branżowym URE - Paliwa gazowe”.

KOMPENDIUM WIEDZY O PRZEDSIĘBIORSTWIE ENERGETYCZNYM SGT EUROPOL GAZ SA

Teresa Kubacka

Jednym z kluczowych przedsiębiorstw sektora gazowniczego, zarówno z punktu widzenia bezpieczeństwa energetycznego kraju jak i realizowanego przychodu, jest System Gazociągów Tranzytowych EuRoPol GAZ Spółka Akcyjna, wiedza o którym – nawet wśród ludzi z branży – nie jest duża. Stąd poniższy artykuł¹⁾, który – w nadziei jego autora – stan ten może zmienić.

Geneza powstania EuRoPol GAZ SA

W 1990 r. Sejm RP za jeden z podstawowych celów polityki energetycznej uznał zwiększenie zużycia gazu ziemnego jako paliwa podstawowego. Zdecydowano przy tym o zwiększeniu podaży gazu zarówno ze źródeł krajowych jak i z importu, który oparty był wówczas wyłącznie o dostawy z b. ZSRR. Dostawa z tego kraju realizowana do wschodniej granicy Polski dwoma rurociągami: orenburskim i jamburskim stawiała nasz kraj – jako odbiorcę końcowego – w nienajlepszej sytuacji, zagrażającej jego bezpieczeństwu energetycznemu.

Powyższe zadecydowało, iż w grudniu 1992 r. Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów zaaprobował rządowy dokument pn. „Raport w sprawie dostaw gazu ziemnego do 2010 r.”, w którym Ministerstwo Przemysłu i Handlu zobowiązane zostało m.in. do pozyskania gazu z planowanego gazociągu tranzytowego z Rosji przez Polskę do Europy. W kwietniu 1993 r. Rada Ministrów powołała międzyresortowy zespół ds. ustalenia warunków budowy gazociągu tranzytowego Rosja – Europa Zachodnia.

25 sierpnia 1993 r. – w obecności prezydentów Polski i Rosji – Rządy obu tych krajów podpisały „Porozumienie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o budowie systemu gazociągów dla tranzytu gazu rosyjskiego przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i dostawach gazu rosyjskiego do Rzeczypospolitej Polskiej”, w którym – dla zapewnienia właściwej jego realizacji – poparły utworzenie przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo z siedzibą w Warszawie (będące wówczas przedsiębiorstwem państwowym, zajmującym się jako jedyne sprzedażą gazu ziemnego w Polsce) i Rosyjską Spółkę Akcyjną „Gazprom” z siedzibą w Moskwie (która do dzisiaj jest jednym z największych przedsiębiorstw gazowniczych świata, zajmującym się zarówno poszukiwaniem i wy-

dobyciem gazu, ocenianym na 25% wydobycia światowego, jak i jego dostawami do wszystkich odbiorców na terenie Rosji) **Spółki Akcyjnej** z 50% udziałem każdego z wymienionych Przedsiębiorstw. Należy przy tym zaznaczyć, iż Porozumienie dopuszczało możliwość wprowadzenia, na zasadzie consensusu, przez każde z ww. Przedsiębiorstw nowych uczestników.

18 lutego 1995 r. Rządy RP i Federacji Rosyjskiej podpisały protokół, będący integralną częścią Porozumienia z sierpnia 1993 r., który uściślał obowiązki stron i terminy realizacji systemu gazociągów tranzytowych na terytorium Polski. Zgodnie z nim strona polska zobowiązała się zapewnić warunki dla transportu gazu przez budowany system w uzgodnionych ilościach i terminach.

Spółka EuRoPol GAZ zawiązana została w Warszawie w dniu 23 września 1993 r., zaś w dniu 15 grudnia tegoż roku uzyskała osobowość prawną. Akcjonariuszami Spółki o kapitale akcyjnym w wysokości 80 mln zł oprócz wskazanych w Porozumieniu rządowym z sierpnia 1993 r. (z których każdy dysponuje 48% akcji EuRoPol GAZ) została Spółka Akcyjna Gas-Trading z siedzibą w Warszawie. Głównym powodem wprowadzenia trzeciego akcjonariusza były przepisy prawa polskiego, na mocy których spółka prawa handlowego musiała liczyć nie mniej niż trzech akcjonariuszy. W tej sytuacji za najwłaściwsze uznano powierzenie zamykających 4% akcji EuRoPol GAZ spółce o mieszanym kapitale polsko-rosyjskim. Przedsiębiorstwem takim okazała się Spółka Gas-Trading, w którym polskie podmioty gospodarcze posiadają około 80% udziałów i w której minimalny kapitał posiadają również Niemcy. Spółka ta zajmuje się prowadzeniem działalności inwestycyjnej, usługowej i handlowej, posiada przy tym koncesję na obrót gazem z zagranicą.

Przedmiot i zakres działania EuRoPol GAZ SA

Przedmiotem działania EuRoPol GAZ jest budowa i eksploatacja systemu gazociągów tranzytowych Jamał – Europa (którego trasa wiedzie od złóż gazowych zlokalizowanych na Półwyspie Jamał w ptn. – zach. Syberii poprzez terytorium Białorusi i Polski do Niemiec) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności zaś:

- projektowanie i budowa systemu gazociągów (w tym tłoczni i innych obiektów technicznych) oraz infrastruktury koniecznej do budowy i eksploatacji tego systemu,
- organizacja procesów inwestycyjnych, w tym nadzorów,
- transport gazu gazociągami,

1) W którym wykorzystano informacje przedstawione w dokumencie „BUSINESS PLAN przedsięwzięcia inwestycyjnego pod tytułem SYSTEM GAZOCIĄGÓW TRANZYTOWYCH PRZEZ TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Wersja nr 5a/02/2003 Dokończenie budowy I nitki SGT”.

- zarządzanie systemami gazociągów i ich eksploatacja.

Zgodnie z założeniami polski odcinek jamalskiego systemu gazociągów tranzytowych, zwany dalej „SGT”, który w sposób zasadniczy pozwala na zwiększenie pewności dostaw gazu z Rosji – z uwagi na zmianę pozycji Polski z odbiorcy końcowego na odbiorcę gazu z trasy gazociągu tranzytowego – docelowo składać się będzie z:

- dwóch równoległych, stalowych przewodów gazowych o długości około 684 km każdy oraz 33 zespołów zaporowo-upustowych, umożliwiających czasowe wyłączenie z eksploatacji części jednej z dwóch eksploatowanych nitek,
- pięciu tłoczni gazu z turbinami gazowymi, pomiarowni w Kondratkach i systemowej stacji redukcyjno-pomiarowej we Włocławku,
- systemu łączności, służącego do transmisji danych między wszystkimi obiektami gazociągu na terenie Polski oraz ośrodkami dyspozytorskimi rozlokowanymi na trasie całego gazociągu Jamał – Europa liczącego ponad 4 tys. km,
- systemu sterowania (SCADA) oraz zarządzania przesyłaniem gazu, umożliwiającego automatyczną kontrolę i kierowanie procesem transportu gazu, powiązanego z analogicznymi systemami zainstalowanymi na gazociągu w Rosji, Białorusi i Niemczech.

Jego trasa przebiega przez 5 województw, to jest województwo: podlaskie, mazowieckie, kujawsko-pomorskie, wielkopolskie oraz lubuskie i rozpoczyna się we wsi Kondratki (położonej na pld. od Białegostoku), kończy zaś we wsi Górzycza (położonej na pln. od Słubic). Na jej wybór wpływ miało szereg czynników, z których najważniejsze to: konieczność minimalizowania przejść przez tereny leśne i zmeliorowane, dążenie do przekraczania rzek w najdogodniejszych miejscach, uwzględnianie stanowiska gmin i użytkowników gruntów, możliwości lokalizacji tłoczni oraz punktów poboru gazu do sieci polskiego systemu gazowniczego. Z punktu widzenia oddziaływania na środowisko naturalne przebieg gazociągu jest optymalny. Znacząca część jego trasy to tereny rolne, które mogą być uprawiane, gdyż przykrywająca go warstwa ziemi wynosi około 1,5 m. Gazociąg w większości omija, w odległości kilkunastu kilometrów, parki narodowe i krajobrazowe oraz rezerваты przyrody. Tam gdzie przecina obszary krajobrazu chronionego, teren po jego budowie przywrócony został do stanu pierwotnego.

SGT budowany był (i w dalszym ciągu będzie) i oddawany do eksploatacji etapami, stosownie do zwiększającego się zapotrzebowania na moce przesyłowe, z uwzględnieniem możliwości finansowych Spółki.

Źródła finansowania i stan zaawansowania budowy SGT

Budowa SGT rozpoczęta została ze środków pozyskanych w formie pożyczek od akcjonariuszy oraz przy zapewnieniu przez Gazprom dostaw rur z odroczonym na wiele lat terminem spłaty. Finansowanie bowiem przedsięwzięcia ze źródeł komercyjnych wymagało

udokumentowania pełnego wykorzystania przewidywanych zdolności przesyłowych gazociągu w postaci wieloletnich kontraktów z gwarancjami płatności, zawartych między użytkownikami gazociągu a odbiorcami gazu w Europie i Polsce, co nie było wówczas możliwe. Już po zakończeniu budowy pierwszego 102 km odcinka gazociągu zmieniły się poglądy głównych użytkowników na zapotrzebowanie na moce przesyłowe polskiego odcinka gazociągu Jamał-Europa i oczywistą stała się konieczność etapowania inwestycji. W tej sytuacji władze EuRoPol GAZ z całego projektu inwestycyjnego wydzieliły, jako samodzielne zadanie inwestycyjne, budowę pierwszej nitki SGT, którego źródłem finansowania oprócz kredytów i pożyczek²⁾ udzielonych lub zorganizowanych przez akcjonariuszy był i jest zysk netto z prowadzonej działalności transportowej³⁾.

Trafność takiego wyodrębnienia zadania potwierdza fakt, że decyzja o terminie budowy drugiej nitki, do dnia dzisiejszego jeszcze nie zapadła. Natomiast w środkach masowego przekazu ukazują się niepokojące sygnały o bezterminowym odłożeniu w czasie tej budowy w związku z angażowaniem się strony rosyjskiej w budowę tzw. gazociągu podmorskiego. Należy mieć nadzieję, że przy podejmowaniu przez Rosjan decyzji zwycięży zasada celowości ekonomicznej, jako że na drugą nitkę gazociągu poniesione zostały już nakłady. Optymalizacja bowiem kosztów budowy dwunitkowego systemu przesyłowego sprawiła, iż koszty inwestycyjne pierwszej nitki objęły pewną część nakładów dla potrzeb nitki drugiej, gdyż od razu wybudowano dla dwóch nitek wszystkie przejścia podziemne pod większymi rzekami i szlakami komunikacyjnymi, a infrastruktura tłoczni gazu i ich parametry techniczne znacznie przewyższają potrzeby obsługi jednonitkowego systemu przesyłowego.

Pierwsza nitka gazociągu znajduje się w końcowej fazie budowy. Pierwszy odcinek pierwszej nitki na trasie Górzycza – Lwówek k/Poznania oddano do użytku w listopadzie 1996 r., co umożliwiło rozpoczęcie przesyłania rosyjskiego gazu do Niemiec przy jednoczesnym wykorzystaniu polskiego systemu gazowniczego. Budowę odcinka drugiego na trasie Lwówek – Włocławek i trzeciego na trasie Włocławek – Kondratki zakończono we wrześniu 1999 r., przekazano zaś do eksploatacji w grudniu 2000 r., kończąc tym samym budowę części liniowej pierwszej nitki gazociągu tranzytowego na terytorium Polski.

Podobnie etapami budowane i przekazane do eksploatacji były (bądź będą) tłocznie gazu, rozmieszczone wzdłuż gazociągu co 100-120 km. Pierwszą wybudowaną i oddaną do użytku była tłocznia w Kondratkach, wyposażona w pomiarownię, przeznaczoną do ciągłego

2) Zgodnie z opublikowanym w MP B z 2004 r. Nr 1129 Bilansem sporządzonym na dzień 31 grudnia 2003 r. zobowiązania długoterminowe wynosiły 4 026,8 mln zł, krótkoterminowe – 1 131,0 mln zł.

3) Zysk netto za 2003 r. wyniósł 580,1 mln zł, przychód ze sprzedaży tej usługi – 1 587,8 mln zł; źródło jak w przyp. 2.

go pomiaru ilości i jakości gazu dostarczanego do transportu polskim odcinkiem gazociągu tranzytowego. Tłocznia ta budowana była w dwóch etapach. Pierwszy zakończył się w grudniu 1999 r., drugi w rok później. W październiku 2000 r. dobiegła końca budowa tłoczni we Włocławku wraz z systemową stacją regulacyjno-pomiarową, umożliwiającą kontrolę ilości i jakości gazu odbieranego przez krajowy system gazowniczy. Na dzień dzisiejszy tłocznia zawiera 3 zespoły turbosprężarkowe, które dla docelowego układu dwóch nitek systemu gazociągów tranzytowych rozszerzone muszą być o kolejny – czwarty agregat.

W roku 2005 przewidziane jest zakończenie budowy trzech pozostałych tłoczni zlokalizowanych w: Szamotułach, Ciechanowie i Zambrowie. Ponadto w końcowej fazie budowy znajduje się zarówno system łączności wraz z systemem nadzoru nad siecią oraz połączeniami teletransmisyjnymi (łączność głosowa i transmisja danych) jak i system SCADA. Ostateczny termin zakończenia ich budowy przewidziany jest na pierwszy kwartał 2006 r.

Projektowa zdolność przesyłowa pierwszej nitki gazociągu wynosi 32,96 mld m³ gazu w ciągu roku. Po oddaniu do użytkowania nitki drugiej jego zdolność przesyłowa zwiększy się do 65,7 mld m³/rok.

Zasady prowadzenia rozliczeń za świadczoną usługę przesyłania gazociągiem tranzytowym

Jak już wspomniano podstawowym przedmiotem działania EuRoPol GAZ jest świadczenie – na terenie Polski – usługi przesyłania gazu gazociągiem tranzytowym, której jedynymi jak dotychczas usługobiorcami jest: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA (PGNiG) oraz OOO Gazexport (spółka grupy kapitałowej OAO Gazprom). Na powyższą działalność Przedsiębiorstwo w dniu 26 kwietnia 1999 r. uzyskało koncesję z urzędu, a zatem stosownie do postanowień art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne wskazaną działalność Spółka mogła prowadzić wyłącznie w oparciu o zatwierdzoną przez Prezesa URE taryfę. Dla EuRoPol GAZ nie była to jednak prawda oczywista. Z punktu widzenia Spółki sytuację komplikował bowiem fakt, że „Porozumienie Czworostronne w sprawie finansowania budowy systemu gazociągów tranzytowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”, zawarte w maju 1997 r. pomiędzy EuRoPol GAZ a jego akcjonariuszami, było wynikiem negocjacji i ustaleń dokonanych przed uchwaleniem wspomnianej wyżej ustawy. Negocjacje te prowadzono na podstawie Porozumienia międzyrządowego z 1993 r. (uzupełnionego Protokółem między rządem RP a rządem Federacji Rosyjskiej z lutego 1995 r.), w warunkach gdy nie było ustawowych regulacji określających zasady ustalania taryf. Zgodnie z Porozumieniem czterostronnym opłata tranzytowa miała składać się z dwóch części: opłaty stałej (za moc zamówioną w EuRoPol GAZ) oraz opłaty zmiennej (za faktyczną ilość przesłanego gazu). Z uwa-

gi jednak na konieczność zapewnienia stabilnych warunków finansowania inwestycji oraz zagwarantowania kredytodawcom niezmiennych zdolności do obsługi zadłużenia przez Spółkę, w wyniku analizy kosztów stałych i zmiennych usługi przesyłowej, postanowiono w rozliczeniach stosować wyłącznie opłatę stałą za moc zamówioną (ponad 96% planowanych wówczas kosztów przesyłania stanowiły koszty stałe, tj. amortyzacja, koszty kapitału itp.). Uściśleniem ww. porozumienia był Protokół z negocjacji EuRoPol GAZ z jego akcjonariuszami oraz bankami finansującymi budowę SGT z lipca 1999 r., w którym ustalono dla poszczególnych lat następującą wysokość stawki opłaty za zamówioną moc, która miała pozwolić w warunkach dwunitekowego systemu przesyłowego na dodatnie wyniki finansowe i dodatni cash flow w poszczególnych latach:

2000-2008	–	1,35 USD/1000 m ³ za 100 km
2009-2011	–	1,10 USD/1000 m ³ za 100 km
2012-2019	–	0,90 USD/1000 m ³ za 100 km

Przez pierwsze 8 miesięcy działalności przesyłania gazu (uruchomienie przepływu gazu nastąpiło w listopadzie 1999 r., a zatem datę tę uznać należy za początek działalności koncesjonowanej), tj. do sierpnia 2000 r. Spółka – wychodząc z założenia, iż skoro świadczy omawianą usługę wyłącznie na rzecz swoich akcjonariuszy a także mając na względzie fakt, iż sposób rozliczeń za tę usługę został przez strony wcześniej określony w wieloletniej umowie – swoich kontrahentów rozliczała według zasad wynegocjowanych z nimi w umowie.

Działanie to było powodem wymierzenia przez Prezesa URE – na mocy postanowień art. 56 ust. 1 pkt 5 Prawa energetycznego – Przedsiębiorstwu oraz jego kierownikowi kary pieniężnej. Przy ustalaniu jej wysokości uwzględniony został stopień zawinienia, w tym okres stosowania stawek opłat bez dopełnienia obowiązku ich przedstawienia do zatwierdzenia, ówczesną sytuację finansową Przedsiębiorstwa, w tym jego zobowiązania finansowe. Od ww. decyzji Spółka odwołała się do Sądu Antymonopolowego, domagając się ich uchylecia. Jej zdaniem, skoro przepisy nie wskazywały terminu do wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie taryfy, więc niezasadne było wymierzenie kar z tego tytułu, tym bardziej że Spółka obowiązek ten spełniła przedkładając w dniu 3 sierpnia 2000 r. taryfę do zatwierdzenia. W zakresie kary wymierzonej Spółce Sąd podzielił stanowisko Prezesa URE, uchylił natomiast karę wymierzoną jej kierownikowi, tj. Prezesowi EuRoPol GAZ. Uznał przy tym, iż Prezes URE nie ustalił – w sposób nie budzący wątpliwości – jego wyłącznej odpowiedzialności za stosowanie niezatwierdzonych stawek opłat przesyłowych, a zatem niewłaściwe było nałożenie kary wyłącznie na niego samego.

Początki związane z procesem taryfowania usługi przesyłowej gazociągiem tranzytowym nie były łatwe. Spółka uważała bowiem, iż niektóre przepisy ustawy –

Prawo energetyczne czy przepisy aktów wykonawczych do tej ustawy – ze względu na charakter prowadzonej przez nią działalności (tranzyt gazu, dwóch usługobiorców, będących jej głównymi akcjonariuszami) oraz treści wcześniej podpisanych umów – nie mają w jej przypadku zastosowania. I tak składając w sierpniu 2000 r. wnioski o zatwierdzenie taryfy Spółka ustaliła stawki opłat nie przestrzegając postanowień art. 45 ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne zobowiązującego przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliw gazowych do ustalenia stawek opłat za usługi przesyłowe w taki sposób, aby udział opłat stałych za świadczenie usług przesyłowych w łącznych opłatach za te usługi dla danej grupy odbiorców nie był większy niż 40%. Udział bowiem opłat stałych w opłatach ogółem wynosił 99,3% i odzwierciedlał faktyczną strukturę kosztów Przedsiębiorstwa. Niezależnie od tego Spółka nie obniżyła kosztów stanowiących podstawę kalkulacji stawek o koszty uznane przez Prezesa URE za nieuzasadnione (z punktu widzenia prowadzonej działalności regulowanej), w tym o koszty budowy ośrodka szkoleniowo-konferencyjnego, koszty reprezentacji i reklamy oraz koszty niektórych usług obcych.

Również od tej decyzji Spółka odwołała się do sądu, podnosząc przede wszystkim fakt, iż – w jej opinii – postanowienia art. 45 ust. 5 Prawa energetycznego jej nie dotyczą, gdyż mowa w nim o odbiorcach, a jej kontrahenci (usługobiorcy) takowymi nie są w rozumieniu art. 3 pkt 13 powołanej ustawy. Ponadto instytucja taryf (w tym taryf dla paliw gazowych) wprowadzona została po to, aby chronić pewne podstawowe wartości, w tym honorowanie zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych (a te przewidywały dokonywanie rozliczeń za tranzyt gazu według uzgodnionych stawek stałych, gwarantujących finansowanie inwestycji i wykonywanie przez Spółkę usług przesyłania gazu). Podkreślano przy tym, iż kontrakty zawarte przez EuRoPol GAZ z OAO Gazprom i PGNiG gwarantowały im określony, stały poziom mocy przesyłowych stawianych do ich dyspozycji, co skutkuje określonymi stałymi kosztami eksploatacyjnymi ponoszonymi przez Spółkę niezależnie od tego ile gazu przesłane zostanie gazociągiem. Uzależnienie opłat za utrzymanie sieci tranzytowej od ilości przesłanego gazu (co ma miejsce w przypadku uzmiennienia kosztów stałych usługi przesyłowej), na którą Spółka nie ma najmniejszego wpływu naraża ją na zbyt duże ryzyko braku środków na spłatę zaciągniętych kredytów, prowadząc tym samym do niewykonania umów kredytowych i w konsekwencji do upadłości Spółki. Spółka dowodziła również, iż w jej przypadku nie ma potrzeby stosowania ochronnej normy art. 45 ust. 5 Prawa energetycznego (przepis ten bowiem w założeniach miał na celu ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen), gdyż odbiorcami przesyłanego gazu w ponad 90% są podmioty zagraniczne a więc podmioty, do których nie mają zastosowania przepisy prawa polskiego.

Natomiast w obronie niedostosowania się do wskazanej przez Prezesa URE weryfikacji kosztów głównym argumentem, jakiego Spółka użyła, był fakt, iż jedyną działalnością którą prowadzi jest działalność koncesjonowana i koszty które stanowiły podstawą kalkulacji stawek opłat przesyłowych były kosztami uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy podatkowej.

Sąd nie podzielił stanowiska Spółki. Nie zgodził się z jej poglądem, iż usługobiorcy usługi tranzytowej nie są odbiorcami w rozumieniu Prawa energetycznego, a co zatem idzie nie mają do nich zastosowania postanowienia art. 45 ust. 5 ustawy. Uznał również, iż Spółka nie udowodniła, że przyjęte przez nią do kalkulacji taryfy (a zakwestionowane przez Prezesa URE) koszty ośrodka szkoleniowo-konferencyjnego oraz koszty reklamy, usług doradczych i prawnych są związane z prowadzoną przez nią formą działalności koncesjonowanej, z czego wywiódł, że nie mogą być zaliczone do kosztów uzasadnionych, których pokrycie ma zapewnić taryfa.

O kasację powyższej decyzji Spółka zwróciła się do Sądu Najwyższego. Również ten podtrzymał zasadność decyzji Prezesa URE.

W tym miejscu podkreślić jednak należy, że mimo że Prezes URE, przestrzegając obowiązującego porządku prawnego domagał się od Spółki przestrzegania prawa, a zatem respektowania postanowień art. 45 ust. 5 ustawy widział negatywne skutki tego artykułu dla kalkulacji taryf dystansowych. Dał temu wyraz w piśmie z listopada 2000 r. kierowanym do Ministra Gospodarki, w którym wskazywał na konieczność podjęcia inicjatywy ustawodawczej zmierzającej do zmiany tego przepisu. Rozpatrywana aktualnie przez Senat RP nowelizacja Prawa energetycznego stanowisko to uwzględnia, a zatem należy oczekiwać, iż w taryfie EuRoPol GAZ, która obowiązywać będzie od 2006 r. stawki opłat przesyłowych odzwierciedlać będą faktyczną strukturę ponoszonych przez Przedsiębiorstwo kosztów.

Pierwsza taryfa ustalona przez Spółkę i zatwierdzona przez Prezesa URE weszła w życie od 1 września 2002 r. Do tego czasu Spółka za świadczoną usługę rozliczała się według stawki uzgodnionej w kontrakcie na lata 2000-2008 w wysokości 1,35 USD/1000 m³ zamówionej mocy za 100 km. Stawka ta po 2001 r., ze względu na niewybudowanie drugiej nitki gazociągu, nie pozwalała EuRoPol GAZ na spłatę zobowiązań, które były przede wszystkim zobowiązaniami z tytułu kredytów i pożyczek zaciągniętych u głównych akcjonariuszy Spółki, tj. Gazpromu i PGNiG oraz podmiotów od nich zależnych. Stąd też średnia stawka ustalona w taryfie odpowiadająca, dla kursu dolara z ustawy budżetowej, stawce w wysokości 2,74 USD/1000 m³ za 100 km – przy 100% wykorzystaniu przez usługobiorców zamówionych mocy – pozwala na uzyskanie przez EuRoPol GAZ przychodów gwarantujących pokrycie zarówno przewidywanych w okresie obowiązywania taryfy, tj. 12 miesięcy kalendarzowych kosztów operacyjnych, amortyzacji, kosztów kredytów jak i zapewnienia spłaty rat kapitałowych.

W trakcie postępowania administracyjnego o zatwierdzenie taryfy Spółka bezskutecznie zabiegała o ustalenie zawartych w niej stawek opłat w dolarach amerykańskich, co pozwoliłoby jej na eliminację ryzyka związanego z kursem dolara, na które jest w dużym stopniu narażona, gdyż większą część kosztów ponosi w tej właśnie walucie. O ile jednak zgoda na powyższe stworzyłaby komfortowe warunki działania EuRoPol GAZ, o tyle byłaby niekorzystna dla jego polskiego kontrahenta jakim jest PGNiG, które podobnie jak EuRoPol GAZ uzyskuje przychody w walucie polskiej. Z sugerowanej możliwości zawarcia w taryfie zapisu, zgodnie z którym opłaty za usługi przesyłowe świadczone na rzecz nierezydentów, ustalone według stawek taryfowych, mogą być uiszczane w ich równowartości w walucie wymiennej (np. dolarach amerykańskich), dla której wskazany byłby kurs (np. średni kurs w okresie obowiązywania taryfy) oraz podstawy jego ustalenia – Spółka nie skorzystała.

Zasady restrukturyzacji zadłużenia EuRoPol GAZ oraz zasady finansowania ukończenia budowy I nitki były jednym z podstawowych elementów podpisanego w dniu 12 lutego 2003 r. między Rządami RP i Federacji Rosyjskiej Protokołu Dodatkowego do „Porozumienia...” z dnia 25 sierpnia 1993 r. Art. 4 tegoż Protokołu stanowi, iż stawka przesyłowa za usługi transportowe świadczone przez EuRoPol GAZ, **skalkulowana zgodnie z polskim ustawodawstwem na maksymalnie długi okres dopuszczony prawem**, powinna zapewnić temu Przedsiębiorstwu ciągłą i nie przynoszącą strat działalność finansowo-gospodarczą, w tym m.in.: pełną realizację zobowiązań w odniesieniu do spłaty kredytów i pożyczek, pokrycie ekonomicznie uzasadnionych kosztów eksploatacyjnych, realizację ekonomicznie uzasadnionego programu inwestycyjnego uzgodnionego przez głównych akcjonariuszy. Struktura taryfy⁴⁾ wynikająca z biznes-planu EuRoPol GAZ skalkulowana na podstawie parametrów cenowych 2002 r., zamieszczona została w załączniku nr 2 do omawianego Protokołu Dodatkowego i przedstawia się następująco:

1 września 2003 r.	–	2,74 USD/1000 m ³ za 100 km
–		
31 grudnia 2003 r.		
lata	–	2,50 USD/1000 m ³ za 100 km
2004-2005		
lata	–	1,55 USD/1000 m ³ za 100 km
2006-2013		
lata	–	1,00 USD/1000 m ³ za 100 km
2014-2019		

Powyższy dokument stał się podstawą wystąpienia rosyjskich członków zarządu EuRoPol GAZ z wnioskami o przedłużenie do końca 2003 r. taryfy obowiązującej

4) Takie określenie zostało użyte w Protokole Dodatkowym, choć można strukturę tę utożsamiać ze strukturą opłat przesyłowych.

od 1 września 2002 r. oraz o zatwierdzenie taryf na lata 2004-2005, 2006-2013 oraz 2014-2019 ze stawkami w wysokości określonej w Protokole Dodatkowym i przedstawionych wyżej.

Pozytywny dla wnioskujących finał miało jedynie postępowanie w sprawie przedłużenia taryfy (Prezes URE nie dopatrył się bowiem zmian warunków funkcjonowania Przedsiębiorstwa, które wymagałyby ustalenia nowej taryfy).

Natomiast postępowania taryfowe w zakresie pozostałych wniosków zakończyły się decyzjami odmownymi. Pierwsze o zatwierdzenie taryfy na lata 2004-2005 z uwagi na fakt, iż taryfa ta opracowana została z naruszeniem przepisów rozporządzenia taryfowego. Stawki opłat zawarte w taryfie skalkulowane zostały bowiem w oparciu o koszty ustalone dla całego wnioskowanego okresu regulacji (czyli łącznie dla lat 2004 i 2005), zamiast w oparciu o koszty ustalone dla roku bazowego, tj. roku 2004, a ponadto koszty roku bazowego nie zostały porównane z kosztami roku poprzedzającego rok bazowy, co było wymagane przepisami obowiązującego prawa. Jednocześnie zasadnicze zastrzeżenia budził przyjęty kurs dolara, w oparciu o który oszacowanych zostało większość kosztów Przedsiębiorstwa oraz założona przepustowość gazociągu tranzytowego, mająca istotny wpływ na poziom ustalonych stawek opłat przesyłowych. Ponadto zatwierdzenie taryfy na lata 2004-2005 w terminie wynikającym z art. 47 Prawa energetycznego było sprzeczne z wnioskiem o jej stosowanie od 1 stycznia 2004 r.

Natomiast uzasadnieniem do odmowy zatwierdzenia taryf na lata 2006-2013 i 2014-2019 oprócz przyczyn identycznych jak dla taryfy na lata 2004-2005 był fakt, iż okres regulacji wynikający z wnioskowanych taryf przekraczał okres, na który Przedsiębiorstwo posiada koncesję. A zatem zatwierdzenie taryf na okres bez ważnej koncesji stanowiłoby naruszenie postanowień art. 47 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. Ponadto niemożliwe było ustalenie taryf na okres odpowiednio 8 i 5 lat w sytuacji nieustabilizowanego rynku, za który wciąż uznac należy polski rynek gazowy. Zaznaczyć przy tym trzeba, że w praktyce światowej okres regulacji nie przekracza 5 lat. W Polsce, jak na razie, okres ten nie przekracza 4 lat i odnosi się wyłącznie do przedsiębiorstw sektora elektroenergetycznego.

Z powyższego wynika zatem, że Prezes URE przy rozpatrywaniu wniosków EuRoPol GAZ o zatwierdzenie ustalonych przez to Przedsiębiorstwo taryf dla świadczonej przez nie usługi przesyłowej kierował się obowiązującymi aktami prawnymi, nie zaś określoną w Protokole Dodatkowym wysokością stawek, które choćby z tego względu, iż oparte zostały o warunki cenowe roku 2002 w tak długim horyzoncie czasowym nie muszą być właściwe.

W tym miejscu należy jeszcze raz podkreślić, iż stawki opłat przesyłowych nie mogą być kształtowane dowolnie. Jeśli EuRoPol GAZ zapewnione zostało tzw. krajowe traktowanie – czego wyrazem jest wydana z urzędu

koncesja na prowadzenie działalności przesyłowej – to również stawki opłat muszą być przez to Przedsiębiorstwo kalkulowane zgodnie z powszechnie obowiązującym dla polskich przedsiębiorstw prawem, tj. być oparte o zasadę tzw. kosztów uzasadnionych. Nie ma zatem możliwości dyskutowania guo-politycznego usytuowania rurociągu przesyłowego i pobierania poprzez zwiększone stawki opłat swoistej renty lokalizacyjnej.

Postępowania administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy na rok 2004 i 2005 przebiegały sprawnie. W trakcie postępowania o zatwierdzenie taryfy na rok 2004 Spółka obniżyła podstawę kalkulacji stawek przesyłowych w stosunku do pierwotnych oczekiwań. Natomiast na rok 2005 w podstawie tej uwzględniła przychody, do poziomu których Prezes URE nie zgłosił zastrzeżeń. Zauważyć przy tym należy, że taryfa zatwierdzona na rok 2005 jest odmienna nie tylko w stosunku do poprzednich taryf Spółki ale również w stosunku do taryf innych przedsiębiorstw energetycznych. Przedsiębiorstwo ustaliło bowiem dystansowe stawki opłat przesyłowych w podziale na dwa okresy roku taryfowego. Ustalenie różnych stawek dla ww. okresów wynikało z faktu zasadniczo innych kosztów świadczenia usługi przesyłowej, jakie Przedsiębiorstwo ponosić będzie w I i II półroczu 2005 r. oraz różnych wielkości mocy i ilości gazu objętego tą usługą we wskazanych okresach w związku z przekazaniem do eksploatacji w połowie 2005 r. dwóch nowych tłoczni gazu.

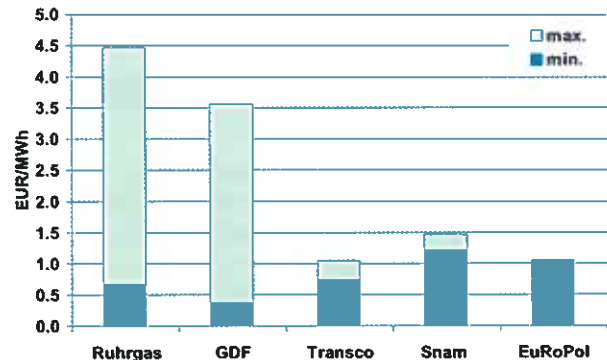
Stawka przesyłowa EuRoPol GAZ SA na tle stawek wybranych przedsiębiorstw europejskich

Po to, aby wykazać nieprawdziwość obiegowych twierdzeń, jakoby średnie stawki opłat za przesłanie gazu polskim odcinkiem gazociągu jamalskiego znacząco odbiegały od stawek stosowanych przez inne przedsiębiorstwa zajmujące się działalnością przesyłową, poniżej przedstawiono wykres, który zawiera porównanie średniej stawki opłaty za przesłanie 1 MWh energii na odcinku 500 km głównymi sieciami transportowymi, tj. sieciami o średnicy powyżej 1000 mm i ciśnieniu wyższym niż 4 Mpa należącymi do znaczących europejskich przedsiębiorstw gazowniczych, tj. niemieckiego Rurgas, francuskiego Gas de France, angielskiego Transco i włoskiego Snam.

Wykres sporządzono:

- 1) dla przedsiębiorstw europejskich na podstawie danych GTE – European TPA Transmission Tariff Comparison 2003 (publikacja na www.gte.be),

- 2) dla EuRoPolu na podstawie danych z jego wniosku o zatwierdzenie taryfy na 2005 r., przy założeniu kursu PLN/EUR = 4,0 oraz założeniu, że 1000 m³ gazu GZ-50 o ciepłe spalania 39,5 MJ/m³ odpowiada 11 MWh.

Wyjaśnić należy, że dla EuRoPol GAZ przedstawiono jedną stawkę, gdyż Przedsiębiorstwo zakłada 100% wykorzystanie zamówionej mocy przez obu usługobiorców. Natomiast prezentowane przedsiębiorstwa europejskie świadczą usługę co najmniej kilku usługobiorcom, których stopień wykorzystania mocy jest różny, a co za tym idzie średnia stawka przesyłowa dla każdego z nich również różna. Tym niższa im wyższy stopień wykorzystania zamówionej mocy.

Autorka jest naczelnikiem w Departamencie Taryf URE

PROGRAM RESTRUKTURYZACJI KONTRAKTÓW DŁUGOTERMINOWYCH – NOWE PODEJŚCIE

Agnieszka Panek, Maciej Syroka

Opinia Komisji Europejskiej zawierająca stwierdzenie, że program likwidujący kontrakty długoterminowe (KDT) może zawierać elementy niedozwolonej pomocy publicznej spowodowała konieczność zmian w podejściu do rozwiązania tego problemu. Dlatego też w dniu 12 maja 2004 r. Zespół ds. Rynku Energii i Gazu Ziarnego podjął decyzję o zmianie koncepcji programu i dostosowaniu jego rozwiązań do metodologii zawartej w przyjętym przez Komisję Europejską (KE) w lipcu 2001 r. „Komunikacie w sprawie metodologii analizowania pomocy publicznej związanej ze zjawiskiem kosztów osieroconych”.

Wynikiem tej decyzji była zmiana sposobu wyliczenia wysokości kosztów osieroconych. Zgodnie z metodologią unijną wysokość tych kosztów dla poszczególnych wytwórców została skalkulowana jako różnica pomiędzy zaktualizowaną wysokością środków trwałych netto dla całych przedsiębiorstw posiadających kontrakty długoterminowe, bądź grup kapitałowych do których one należą, a wartością tych aktywów na rynku wyrażoną sumą zdyskontowanych wyników finansowych netto na działalności operacyjnej, które dane przedsiębiorstwo może uzyskać na konkurencyjnym rynku energii w latach 2006-2025.

Zdecydowano się na obowiązkowe rozwiązanie kontraktów długoterminowych, na mocy ustawy, w zamian za wypłatę kosztów osieroconych w wysokości określonej w decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (Prezesa URE), nie wyższej od wysokości maksymalnej zatwierdzonej przez KE oraz monitoring programu, w postaci ewentualnego przywrócenia taryfowania przez Prezesa URE w przypadku uzyskiwania przez przedsiębiorstwa nadmiernej nadwyżki środków. Po krytycznych uwagach Komisji Europejskiej dotyczących takiego sposobu monitoringu zdecydowano się na zmianę koncepcji. Nowa propozycja rozwiązania zakładała oszacowanie nadpłaty bądź niedoboru środków na podstawie różnicy średniej ceny rynkowej sprzedaży energii i średniej ceny sprzedaży energii przez przedsiębiorstwo.

Od czerwca do września 2004 r. odbyły się spotkania z wytwórcami posiadającymi kontrakty długoterminowe oraz bankami finansującymi programy inwestycyjne. Spotkania te miały na celu prezentację programu i metodologii obliczania wielkości kosztów osieroconych. W wymienionym okresie odbyły się uzgodnienia międzyresortowe, w ramach których swoje stanowiska zapre-

zentowały m.in. Ministerstwo Finansów, Rządowe Centrum Legislacji, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Narodowy Bank Polski. Na podstawie uwag i opinii wytwórców, banków oraz urzędów, zgromadzonych podczas spotkań i uzgodnień, przeprowadzono ocenę założeń programu. W wyniku oceny Zespół ds. Polityki Energetycznej pod koniec października 2004 r. podjął decyzję o konieczności dokonania korekty sposobu rozwiązania kontraktów długoterminowych, ze względu na brak akceptacji przez przedsiębiorców i urzędy dla kilku rozwiązań proponowanych w programie. Powyższe zintensyfikowało działania nad zmianami projektu ustawy o rozwiązaniu umów długoterminowych. W wyniku prac powstał nowy projekt, będący próbą kompromisowego połączenia wielu często różniących się stanowisk w jedną, spójną całość.

Opis aktualnej koncepcji likwidacji kontraktów długoterminowych

Podstawowym założeniem w aktualnym projekcie programu likwidacji kontraktów długoterminowych jest dobrowolne przystąpienie do rozwiązania kontraktów długoterminowych. Rozwiązanie ich ma się odbyć na podstawie umów rozwiązujących pomiędzy Polskimi Sieciami Elektroenergetycznymi SA, poszczególnymi wytwórcami i Przedsiębiorstwem Rozliczeń Opłat Systemowych SA. Po podpisaniu umowy rozwiązującej strony przedstawiają ją do zatwierdzenia Prezesowi URE. W przypadku zatwierdzenia umowy przez Prezesa URE wytwórcy uzyskują możliwość udziału w programie tj. mają prawo do otrzymania kosztów osieroconych w wysokości bazowej zawartej w ustawie wraz z ich późniejszą korektą. Dla każdego wytwórcy, będącego stroną umowy długoterminowej, w załączniku do ustawy określone zostaną następujące wielkości: kwota maksymalna, kwota bazowa oraz wartości potrzebne do obliczenia rocznych korekt kosztów osieroconych oraz korekty końcowej tych kosztów dla poszczególnych lat. Zmodyfikowany został system monitorowania programu. Obecne rozwiązanie koryguje wielkość wypłaconej wytwórcy kwoty kosztów osieroconych o różnicę pomiędzy przyjętymi do kalkulacji wysokości kosztów osieroconych prognozami wyników finansowych w warunkach rynkowych a wynikami rzeczywistymi uzyskanymi przez wytwórców.

W okresie od rozwiązania KDT do 2016 r. wysokość kosztów osieroconych będzie korygowana, na skutek

czego nastąpi wypłata dodatkowych środków danemu wytwórcy lub zwrot przez niego środków.

Łączna kwota kosztów osieroconych wypłacanych danemu wytwórcy nie będzie mogła przekroczyć ustalonej wysokości kosztów osieroconych w wysokości maksymalnej. Łączna kwota korekt zwracanych przez danego wytwórcę nie będzie mogła przekroczyć wypłaconej mu kwoty bazowej kosztów osieroconych.

Zgodnie z nowym projektem ustawy planowane jest wprowadzenie jednej restrukturyzacyjnej opłaty systemowej (ROS), pobieranej bezpośrednio od odbiorców, zawierającej dwa składniki: składnik stały i składnik korygujący. Obydwa składniki mają charakter opłaty stałej, tj. naliczanej na odbiorcę, bądź na moc umowną.

Składnik stały ROS ma służyć pokryciu kosztów finansowych wynikających z sekurytyzacji należności w wysokości kwoty bazowej kosztów osieroconych. Składnik stały opłaty ROS, na pierwsze dwa lata po wejściu w życie ustawy, jest kalkulowany w oparciu o średnioroczne koszty emisji obligacji na kwotę w wysokości bazowej kosztów. Łączna kwota należności w przypadku tego składnika nie powinna podlegać istotnym zmianom i przyjmować wartości wyłącznie dodatnie lub 0.

Składnik korygujący ROS wynika z rocznych korekt bazowych kosztów osieroconych. Składnik korygujący opłaty ROS, na pierwsze dwa lata po wejściu w życie ustawy, jest kalkulowany w oparciu o średnioroczne, niezerowe odchylenia wariantów bazowego i maksymalnego pomiędzy prognozowanymi wyników finansowych na działalności operacyjnej skorygowanych o amortyzację w danym roku począwszy od 2006 r. do 2015 r. Łączna kwota należności w przypadku tego składnika powinna podlegać istotnym zmianom. Kwota ta może ulegać powiększeniu lub pomniejszeniu w zależności od dochodów, jakie przedsiębiorstwa wytwórcze uzyskają na rynku oraz przyjmować wartości ujemne i dodatnie.

Różnice pomiędzy projektem sierpniowym a grudniowym

Podstawową zmianą jest założenie dobrowolności w przystąpieniu do programu. Zmiana ta eliminuje element wyłączenia z nabytych praw, który był wielokrotnie kwestionowany przez wytwórców.

Zmianie uległ też sposób określania kosztów osieroconych. W poprzednim projekcie wysokość kosztów osieroconych wypłacanych wytwórcom – tzw. bazowa wysokość kosztów osieroconych była określana w decyzji Prezesa URE. Natomiast w aktualnym projekcie ustawy bazowa wysokość kosztów osieroconych jest zamieszczona w załączniku do ustawy i wytwórca podpisując umowę rozwiązującą ma pełną informację dotyczącą wysokości kwoty, jaką otrzyma.

W poprzednim projekcie ustawy sposób korygowania zależał od warunków rynkowych wytworzonych po rozwiązaniu kontraktów. Wysokość korekty była określana jako różnica pomiędzy ceną energii prognozowaną dla wytwórcy a średnią ceną rynkową. Rozwiązanie to powodowało odejście od wyników przedsiębiorstwa,

a koncentrowało się na sytuacji, która powstanie na rynku po uwolnieniu energii z kontraktów długoterminowych. Niewątpliwie wiele argumentów przemawiało za tym rozwiązaniem. Jednak brak powiązania pomiędzy sposobem obliczania kosztów osieroconych a sposobem późniejszej ich korekty powodował pewną niespójność metodologiczną rozwiązania i był źródłem zagrożeń dla sytuacji ekonomicznej poszczególnych przedsiębiorstw. Aktualne rozwiązanie odnosi się bezpośrednio do wyników, jakie były prognozowane dla poszczególnych wytwórców w programie oraz ich wyników faktycznie uzyskanych na rynku. Sprawia ono, że przedsiębiorstwo będzie miało zapewnione środki na pokrycie uzasadnionych kosztów jego działalności.

Istotnej zmianie uległ sposób finansowania programu. Koszty osierocone są, tak samo jak w poprzedniej wersji ustawy, pokrywane ze środków uzyskanych z emisji obligacji, a następnie proces wykupu obligacji jest finansowany przez składnik stały opłaty ROS od odbiorców energii. Natomiast element korygujący jest finansowany bezpośrednio ze środków od odbiorców i stanowi składnik korygujący opłaty ROS, a nie z kolejnych emisji obligacji jak zakładał to poprzedni projekt ustawy. Biorąc pod uwagę, że element korygujący może być ujemny (przekazanie środków wytwórcom) bądź dodatni (zwrot środków przez wytwórców) wydaje się, że to rozwiązanie jest korzystniejsze dla odbiorców.

Kolejny krok

Aktualnie zmieniony projekt ustawy o zasadach pokrywania kosztów osieroconych powstałych w przedsiębiorstwach w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych znajduje się w trakcie uzgodnień międzyresortowych i w drugiej połowie lutego bieżącego roku powinien być przedłożony Radzie Ministrów. Po uzyskaniu przyjęcia projektu przez Radę Ministrów projekt ustawy powinien zostać przekazany do Komisji Europejskiej w celu notyfikacji wskazanego w ustawie programu. Minister Gospodarki i Pracy przekazał obecną wersję ustawy Dyrekcji Generalnej do spraw Konkurencji, jednakże formalne rozpoczęcie procesu notyfikacji będzie mogło zostać rozpoczęte po przyjęciu projektu ustawy przez Radę Ministrów.

Agnieszka Panek
Departament Promowania Konkurencji URE

Maciej Syroka

Departament Promowania Konkurencji URE

EUROPEJSKI RYNEK ENERGII ELEKTRYCZNEJ I GAZU – POSTĘP PRAC NAD NOWYMI AKTAMI PRAWNYMI

Jacek Biedrzycki, Małgorzata Kozak, Piotr Seklecki

Tocząca się od kilku lat dyskusja nad zwiększeniem bezpieczeństwa energetycznego i poprawy funkcjonowania wewnętrznego rynku Unii Europejskiej zaowocowała przygotowaniem przez Komisję Europejską i przedstawieniem w grudniu 2003 r. pakietu projektów aktów prawnych¹⁾. W skład pakietu weszły:

- 1) Projekt Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie efektywnego wykorzystania energii przez odbiorców końcowych oraz usług energetycznych²⁾,
- 2) Projekt Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady odnośnie działań w celu zabezpieczenia niezawodności dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych³⁾,
- 3) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady ustalająca wytyczne dla sieci transeuropejskich i zastępująca Decyzje 96/391/WE i 1229/2003/WE⁴⁾,
- 4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego w sprawie dostępu do gazowych sieci przesyłowych⁵⁾.

W dokumentach tych nacisk położony został zarówno na stronę popytową – poprawa efektywności wykorzystania energii i rozwój narzędzi zarządzania popytem jak i podaźową – na obiektywnie istniejące potrzeby inwestycyjne (główne w zakresie połączeń międzysystemowych), które powinny być realizowane zgodnie z ustalonymi na szczeblu europejskim planami i priorytetami polityki Unii Europejskiej – procesu zaopatrywania w energię. Zaproponowane rozwiązania oznaczają nowe obowiązki, tworzące ramy, w których swobodnie mogą się poruszać przedsiębiorcy i dzięki którym odbiorcy nie będą narażeni na przerwy w dostawie energii lub jej złą jakość.

- 1) J. Biedrzycki, Z. Janiszewska, M. Kozak, P. Seklecki, *Europejski rynek energii elektrycznej i gazu – projekty nowych uregulowań Komisji Europejskiej*, Biuletyn URE nr 2 (34) z 1 marca 2004 r., str. 22.
- 2) Draft Directive of the European Parliament and of the Council on Energy End-Use Efficiency and Energy Services (COM (2003) 739).
- 3) Draft Directive of the European Parliament and of the Council concerning measures to safeguard security of electricity supply and infrastructure investment (COM (2003) 740).
- 4) Draft Decision of the European Parliament and of the Council laying down guidelines for trans-European energy networks and repealing Decisions no 96/391/EC and No 1229/2003/EC (COM (2003) 742).
- 5) Draft Regulation of the European Parliament and of the Council on conditions for access to the gas transmission networks (COM (2003) 741).

W 2004 r. projekty były przedmiotem ożywionych dyskusji, pracowych uzgodnień szczególnie w Radzie. Zgodnie z zasadami procedury współdecydowania zostały przekazane również Parlamentowi Europejskiemu, Komitetowi Regionów oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomicznemu i Społecznemu. Wiele pierwotnie zaproponowanych treści – zasad, warunków i sposobów (instrumenty) wdrożeń założonych celów projektowanych rozwiązań – nie uzyskało akceptacji, co powodowało konieczność formułowania kolejnych wersji uzgadnianych dokumentów. Wydaje się, że proces legislacyjny jest już poważnie zaawansowany i jego finał będzie miał miejsce w obecnym roku. Pewność na obszarze całej Unii Europejskiej zaopatrzenia w odpowiedniej jakości energię, przy czym niedrogą i przyjazną środowisku jest jednym z elementarnych warunków konkurencyjności wspólnotowej gospodarki.

Jednocześnie z legislacją w toku, w kwietniu 2004 r. zostały zakończone prace i w dniu 26 kwietnia 2004 r. została przyjęta Dyrektywa Rady Europejskiej 2004/67/WE dotycząca środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego⁶⁾. Pojawiają się także nowe okoliczności wymagające stosownych unormowań, i proces zaczyna się na nowo...

Projekt Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie efektywnego wykorzystania energii przez odbiorców końcowych oraz usług energetycznych

Głównym celem zaproponowanego unormowania miało być usunięcie barier w świadczeniu usług energetycznych oraz znacząca poprawa efektywności energetycznej, w tym ustanowienie (dla promowania efektywnego wykorzystania energii) narodowych celów rocznych oszczędności w stosunku do średniorocznego zużycia energii w latach poprzednich, doprowadzenie do sytuacji, w której dostawcy detaliczni i/lub dystrybutorzy energii elektrycznej, gazu ziemnego, oleju opałowego i ciepła sieciowego będą mogli brać aktywny udział w rynku usług energetycznych oraz będą w stanie zapewnić ich dostępność dla odbiorców, a także promocję.

- 6) Council Directive 2004/67/EC of 26 April 2004 concerning measures to safeguard security of natural gas supply, *Official Journal L127, 29/4/2004 P. 0092-0096*.

Prace w Radzie nad projektem dyrektywy wykazały dyskusyjność wielu jej istotnych elementów, co doprowadziło do przedstawienia przez Prezydencję holenderską we wrześniu 2004 r. nowego tekstu projektu dyrektywy. Zmiany zaproponowane przez Prezydencję zwiększają przede wszystkim swobodę państw członkowskich określenia (zdefiniowania) celów oszczędności zużycia energii (jeden plan sześcioletni zamiast rocznych). Poszerzona została również lista instrumentów, z której państwa członkowskie mogą korzystać przy implementowaniu dyrektywy. Propozycje Prezydencji mają również ułatwić odbiorcom końcowym dostęp do informacji o zużywaniu energii i możliwości jego zmniejszenia, porównania jej zużycia w czasie oraz cen energii.

Zaproponowana została również zmiana częstotliwości składania raportów z wywiązywania się krajów z nałożonych zobowiązań (pierwszy po 3 latach, końcowy – przedstawiający efekty do roku 2012 włącznie, powinien zostać przedstawiony nie później niż 8 lat od momentu implementacji dyrektywy do krajowych porządków prawnych).

Dodatkowo wprowadzono zmiany w metodologii kalkulacji (Aneks 1) oraz ogólne zasady obliczania i weryfikacji oszczędności energii (Aneks 4).

Nad projektem dyrektywy toczą się już prace w Parlamencie Europejskim (w Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii), który planuje zakończyć pierwsze czytanie w kwietniu 2005 r. Zostało zgłoszonych 51 poprawek, najważniejsze z nich to:

- zmiany definicji „efektywności (wydajności) energetycznej”, „oszczędności energetycznej” i „sektora publicznego”, co oznacza złagodzenie pewnych wymagań i łatwiejsze wywiązywanie się z nałożonych wymagań;
- zwiększenie ilości energii będącej przedmiotem obrotu, wg której definiowani są drobni operatorzy sieci dystrybucyjnej i przedsiębiorstwa zajmujące się sprzedażą energii: z 50 GWh do 75 GWh;
- wydłużenie okresu objętego projektem dyrektywy w latach 2012-2015;
- rozłożenie obowiązkowych celów na trzy etapy: co najmniej 3% oszczędności w okresie 2006-2009, co najmniej 4% oszczędności pomiędzy 2009-2012 i co najmniej 4,5% w okresie 2012-2015;
- wprowadzenie obowiązkowej oszczędności energii w sektorze publicznym: odpowiednio – 4,5% w pierwszych trzech latach, 5,5% w kolejnych trzech i 6% w ostatnich trzech latach trwania projektu (te zwiększone cele mogą być wliczane w wartości ogólne na dane lata);
- powołanie Komitetu wspierającego Komisję w skład którego wejdą przedstawiciele państw członkowskich, który miałby możliwość proponowania zmian do zharmonizowanego systemu *bottom-up* stworzonego w celu oszacowania oszczędności energii;
- wprowadzenie *benchmarków* dla każdego z „indywidualnych” rynków;

- usunięcie postanowień dotyczących nieodpłatnych audytów;
- usunięcie postanowień dotyczących odzyskania kosztów przeprowadzonych audytów w taryfach przedsiębiorstw przesyłowych i dystrybucyjnych;
- wzmocnienie zapisów dotyczących ustanawiania funduszy (został wprowadzony obowiązek wspierających programy efektywności (wydajności) energetycznej);
- przyznanie państwom członkowskim prawa do samodzielnego decydowania, w jaki sposób fundusze mają być finansowane.

Wydaje się, że ten najtrudniejszy, a przy tym tak istotny dla perspektyw energetycznych dokument powoli uzyskuje akceptację, co umożliwi jego oficjalne przyjęcie.

Projekt Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady odnośnie działań w celu zabezpieczenia niezawodności dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych

W grudniu 2003 r. Komisja Europejska opublikowała projekt dyrektywy. Jej podstawowym celem było zobligowanie państw członkowskich do przejrzystego zdefiniowania polityki równoważenia podaży i popytu oraz do wdrożenia środków zarządzania popytem, jak również opracowania i wdrożenia standardów dotyczących bezpieczeństwa sieci przesyłowych i dystrybucyjnych. Osiągnięciu powyższych celów służyć miało zaproponowanie szerokiego wachlarza instrumentów, co powinno umożliwić beznakładowe osiągnięcie mocy rezerwowych. Ponieważ pierwotna propozycja spotkała się z dużą krytyką, duńska Prezydencja rozpoczęła prace nad jej zmianą.

Nowa wersja projektu dyrektywy opublikowana została 18 listopada 2004 r. i dyskutowana jest w dwóch częściach – Preambuły i Artykułów. Rada ds. Energii na spotkaniu 29 listopada 2004 r. uzgodniła wstępnie tekst projektu dyrektywy i prowadzone są prace nad tekstem preambuły⁷⁾. Jak dotąd odbyły się dwa spotkania Grupy Roboczej Rady UE poświęcone temu zagadnieniu, ostatnie miało miejsce 25 stycznia 2005 r.⁸⁾ Po spotkaniu Rady ds. Energii w dniu 29 listopada 2004 r., wprowadzanie zmian do treści dyrektywy jest już bardzo trudne. Nowa wersja preambuły opracowana została 7 stycznia br. a większość państw przyjęła wstępnie jej treść.

Główne poprawki do pierwotnego tekstu projektu dyrektywy, opracowanego przez Komisję Europejską, dotyczą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa, utrzymania równowagi pomiędzy popytem i podażą oraz usunięcia pewnych warunków w obszarze decyzji inwestycyjnych takich, jak konieczność brania

7) Informacje zaczerpnięte z dokumentów zamieszczonych na stronach internetowych Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii Parlamentu Europejskiego http://www.europarl.eu.int/meetdocs/2004_2009/organes/itre/itre_meetinglist.htm

8) Jak wyżej.

pod uwagę zwiększonej możliwości wykorzystania OZE. Poprawki te mają także na celu zmniejszeniu roli regulatorów i Komisji w odniesieniu do nowo podłączanych podmiotów.

Szereg poprawek zaproponowało Europejskie Stowarzyszenie Operatorów Systemów Przesyłowych (*European Transmission System Operators – ETSO*), które bardzo aktywnie występuje zarówno wobec Parlamentu Europejskiego jak i Komisji w celu uzyskania dla ETSO takiego samego statusu jaki ma obecnie Grupa Europejskich Regulatorów dla Energii Elektrycznej i Gazu (*European Regulators Group for Electricity and Gas – ERGEG*). Proponowane przez ETSO poprawki (z 6 stycznia) do projektu dyrektywy dawałyby możliwość powołania grupy, tożsamej z ERGEG'iem, skupiającej operatorów przesyłowych. W tym kontekście spodziewana jest reakcja Rady Europejskich Regulatorów (*Council of European Energy Regulators – CEER*), które zamierza wpływać na proces legislacyjny tak, aby zapewnić trwałą i niezmienną rolę regulatorów na poziomie europejskim.

Obecnie prace nad projektem dyrektywy wchodzi w końcową fazę. Projekt dyrektywy, w ramach procedury współdecydowania, jest już po pierwszym czytaniu w Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii Parlamentu Europejskiego. Opracowanie przez Parlament Europejski dossier z pierwszego czytania spodziewane jest na marzec-kwiecień 2005 r. Poprawki do raportu przygotowanego przez sprawozdawcę mogą być wnoszone do 15 lutego br. Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii Parlamentu Europejskiego przewiduje głosowanie nad projektem dyrektywy w marcu a zgromadzenie plenarne Parlamentu w sprawie głosowania planowane jest na kwiecień bądź maj bieżącego roku.

Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiająca wytyczne dla sieci transeuropejskich i zastępująca Decyzję 96/391/WE i 1229/2003/WE

Za najważniejszy cel projektu decyzji uznać można potrzebę przeanalizowania i ewentualnego zmodyfikowania priorytetowych kierunków rozwoju transeuropejskich sieci energetycznych. Potrzeba dostosowania projektów oznaczonych jako: „projekty we wspólnym interesie”, „projekty priorytetowe” i „projekty w interesie europejskim”, wynika z faktu poszerzenia UE o dziesięć państw, w tym o Polskę. W wyniku poszerzenia sytuacja na wspólnotowym rynku energii uległa zmianie, co wymusza rewizję wytycznych w sprawie transeuropejskich sieci energetycznych.

Projekt decyzji przesłany został do Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej w lutym 2004 r., a dyskusja w Radzie odbyła się 10 czerwca 2004 r. Na czerwcowym posiedzeniu Rady projekt decyzji uzgodniony został na poziomie ideowym.

Obecnie są już opracowane cztery załączniki do projektu decyzji, zawierające wykazy konkretnych projektów inwestycyjnych przewidzianych do realizacji

w ramach różnych procedur współfinansowania przez Komisję Europejską, jako priorytetowych z punktu widzenia bezpieczeństwa energetycznego UE.

W toku prac Komisja Europejska zaproponowała podniesienie poziomu współfinansowania przez Wspólnotę wybranych priorytetowych projektów z zakresu budowy transeuropejskich sieci energetycznych z 10% do 20%. Zaproponowała także zwiększenie z 10% do 30% udziału współfinansowania przez Wspólnotę wybranych projektów z zakresu realizacji projektów transgranicznych. Niemniej jednak, Komisja nie uzyskała pełnego poparcia dla proponowanych zmian. Kompromisowe rozwiązanie osiągnięte zostało na posiedzeniu Rady UE ds. Ekonomicznych i Finansowych (tzw. Rady ECOFIN) w dniu 25 listopada 2004 r. Zakłada ono maksymalnie 20%-owy poziom współfinansowania priorytetowych projektów energetycznych przez Wspólnotę.

Ze względu na fakt, że pierwsze czytanie w Parlamencie Europejskim odbędzie się nie wcześniej niż w kwietniu-maju 2005 r. przypuszczać można, że ostateczne przyjęcie Decyzji nastąpić może pod koniec bieżącego roku.

Projekt Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu do gazowych sieci przesyłowych

Projekt rozporządzenia w sprawie warunków dostępu stron trzecich do sieci przesyłowych gazu ziemnego z grudnia 2003 r., został przyjęty przez Radę ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii 10 czerwca 2004 r. Warto przypomnieć, iż celem rozporządzenia jest ujednoczenie zasad funkcjonowania wewnętrznego rynku gazu poprzez wprowadzenie niedyskryminacyjnych zasad dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego, zharmonizowanie metodologii ustalania taryf przesyłowych, ustalenie usług związanych z dostępem do sieci, ujednoczenie zasady alokacji mocy oraz zarządzania ograniczeniami w przesyśle, wyznaczenie wymogów przejrzystości, zasad bilansowania, oraz opłat z tym związanych, a także ułatwień w handlu prawami dostępu do mocy przesyłowych.

Ponadto w projekcie znalazły się zapisy zobowiązujące Komisję do monitorowania wdrażania rozporządzenia przez państwa członkowskie oraz informowania o skuteczności działań w zakresie wprowadzenia przejrzystych i odzwierciedlających koszty zasad dostępu do sieci przesyłowych oraz zamieszczania informacji w corocznym raporcie dot. rynku gazu. Termin wejścia rozporządzenia został ustalony w projekcie na 1 lipca 2006 r. a „Wytycznych dobrych praktyk TPA”, stanowiących jego załącznik, na 1 stycznia 2007 r.

W trakcie prac legislacyjnych do projektu rozporządzenia zostały zaproponowane 63 poprawki w większości oparte na zapisach „Drugich Wytycznych Dobrych Praktyk TPA”⁹⁾. Głosowanie nad poprawkami odbyło

9) Więcej na ten temat w artykule dr. Mariana Ślifierza, *VIII Europejskie Forum Regulacji Gazu, Madryt 8-9 lipca 2004 r.*, Biuletyn URE nr 5/2004.

się 25.01.2005 r. podczas II czytania rozporządzenia w Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii Parlamentu Europejskiego. Przyjęto zaledwie 3 poprawki, z których najważniejszą jest wyłączenie Europejskiego Stowarzyszenia na rzecz Płynności Wymiany Energii (EASEE-gas) z procedury opracowywania zgłaszania zapotrzebowania na zdolność przesyłową.¹⁰⁾

Ostateczne głosowanie nad tekstem rozporządzenia nastąpi w Parlamencie Europejskim najprawdopodobniej w kwietniu br. Przewiduje się, iż wdrożenie przedmiotowej regulacji powinno spowodować docelowo zwiększenie konkurencji i zmniejszenie kosztów działalności podmiotów sektora gazowego. W przypadku Polski niezbędne będzie opomiarowanie systemu przesyłowego w zakresie ilości i jakości gazu, rozbudowanie systemu transmisji danych pomiarowych (telemetria) oraz wdrożenie systemu informatycznego do odczytywania i przetwarzania danych oraz dobowego i godzinowego bilansowania gazu.¹¹⁾

Nowe akty prawne – Dyrektywa Rady 2004/67/WE z 26 kwietnia 2004 r. dotycząca środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego

Równoległe z dyskusją nad pakietem legislacyjnym z grudnia 2003 r. trwały prace nad projektem dyrektywy dotyczącej środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego, które zakończono jej przyjęciem 26 kwietnia 2004 r. Wartość tego dokumentu jest znaczna z uwagi na fakt, iż jest to pierwszy akt prawny, który zawiera konkretne mechanizmy postępowania w przypadku zakłóceń w dostawach gazu do UE. Sama definicja bezpieczeństwa dostaw została już określona we wcześniejszych dokumentach unijnych, tj. Zielonej Księdze Komisji Europejskiej „Ku europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego” przyjętej 29 listopada 2000 r.¹²⁾, która to została przywołana we wstępie do tego aktu.

Dyrektywa definiuje pojęcie „zaburzenia dostaw” gazu¹³⁾, precyzyjnie nakreśla standardy bezpieczeń-

stwa dostaw, czyli sytuację, kiedy odbiorcy domowi są szczególnie chronieni (tj. zakłócenia w dostawach, wyjątkowo niskie temperatury, wyjątkowo wysokie zapotrzebowanie), zobowiązuje państwa członkowskie do przekazywania sprawozdań z sytuacji na krajowych rynkach gazu¹⁴⁾, co pozwoli Komisji Europejskiej na stałe monitorowanie wspólnotowego rynku oraz zaleca stosowanie zasady solidarności między państwami UE w sytuacjach kryzysowych. Ponadto dyrektywa ustanawia Grupę Koordynacyjną ds. gazu, składającą się z przedstawicieli Komisji Europejskiej (przewodnictwo), państw członkowskich, branży gazowniczej i zainteresowanych odbiorców, której zadaniem jest w przypadku wystąpienia kryzysu w dostawach gazu wypracowanie odpowiednich środków zaradczych dla jego rozwiązania.

Dyrektywa, w terminie do 19 maja 2006 r., zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia odpowiednich przepisów niezbędnych do stosowania tego aktu. Komisja Europejska do 19 maja 2008 r. ma przedstawić sprawozdanie ze skuteczności działania zapisów dyrektywy oraz ich wpływu na unijny rynek gazu.

* * *

Zaprezentowany pakiet aktów prawnych, ilość poprawek, jakie zostały zgłoszone wskazuje, że osiągnięcie konsensu nie jest sprawą prostą, co powoduje, że prace pomimo wielu wysiłków nie posuwają się w tempie, jakie zakładała Komisja Europejska. Niewątpliwie wprowadzenie uzgodnionych rozwiązań zmieni rynek i sposób funkcjonowania jego uczestników. Dla wspólnego bezpieczeństwa Unii Europejskiej, rozwoju wspólnego rynku, akty te powinny zostać przyjęte jak najszybciej.

Kontynuacją tego procesu jest ogłoszenie przez Komisję Europejską priorytetowych zadań na 2005 r. wobec sektora energetycznego¹⁵⁾. Są to m.in. 5-letni program promocji efektywności energetycznej, nowy plan wspierania wykorzystywania źródeł odnawialnych (biomasa), jak również nowy projekt dyrektywy dot. czystych ekologicznie samochodów.

Jednocześnie Komisja Europejska zamierza opublikować raport na temat stosowania Dyrektywy 2001/77/WE dotyczącej promocji źródeł odnawialnych w produkcji energii elektrycznej, jak również dokonać przeglądu założeń dotyczących bezpieczeństwa dostaw zawartych w Zielonej Księdze z 2000 r. Ponadto Komisja, ze względu na złą sytuację w transporcie surowców energetycznych wewnątrz wspólnoty, planuje przeprowadzić ocenę istniejących rozwiązań prawnych dotyczących tworzenia wewnętrznego rynku energii elektrycz-

10) Źródło: CEER WEEKLY, issue 04, 28 January 2005.

11) Koszt opomiarowania stacji redukcyjno-pomiarowych I stopnia oszacowano wstępnie na 120 mln, a w przyszłości niezbędne będą nakłady inwestycyjne na opomiarowanie wszystkich wejść i wyjść z systemu. Koszt zainstalowania urządzeń do pomiaru jakości gazu w głównych punktach sieci oszacowano na 10 mln zł – źródło: „Analiza projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowej gazu ziemnego”, 7.09.2004 r. – Departament Bezpieczeństwa Energetycznego Ministerstwa Gospodarki i Pracy.

12) W Zielonej Księdze zdefiniowano pojęcie bezpieczeństwa dostaw jako strategii, która polega na podjęciu działań służących zmniejszeniu ryzyka uzależnienia UE od zewnętrznych dostawców.

13) Zaburzenie dostaw gazu oznacza sytuację, w której UE narażona byłaby na ryzyko utraty ponad 20% swoich dostaw z państw trzecich, bez możliwości wsparcia ze swoich wewnętrznych źródeł – art. 2 pkt 2 Dyrektywy 2004/67/WE.

14) Informacje powinny dotyczyć możliwości magazynowych, zawartych kontraktów na dostawy gazu oraz polityki regulacyjnej.

15) Europe Information Energy, 28.01.2005.

nej i gazu. Nowe propozycje legislacyjne mogą pojawić się również dla sektora paliw płynnych. Prawdopodobnie dotyczyć one będą zwiększenia minimalnych zapasów ropy naftowej, tak aby pokrywały 120 dni konsumpcji krajowej. Kwestie te będą dyskutowane z branżą paliwową.

Rozwój wspólnego rynku energii elektrycznej i gazu wymaga zatem jeszcze wielu nakładów pracy.

Małgorzata Kozak

Jacek Biedrzycki

Piotr Seklecki

Departament Integracji Europejskiej i Studiów Porównawczych URE

Elektrociepłownia Nowa Sarzyna

Zatwierdzone taryfy dla ciepła – wg siedziby Oddziału Terenowego URE

(stan na 30.12.2004 r.)

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Podwyżka w %
Warszawa	Zakład Energetyczny Płock – Multienergetyczne Przedsiębiorstwo Sieciowe Sp. z o.o.	1,41
	Otwocki Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	2,04
	Zakład Usług Komunalnych (Miasto i Gmina Warka)	9,17
	Zarząd Zakładów Komunalnych (Gmina Wierzbica)	20,95
	Dalkia Termika SA – Warszawa	9,10
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Żyrardów Sp. z o.o.	5,08
	EKO-ENERGO E. Maciągowski, A. Błoński, A. Tabor Spółka Jawna – Warszawa	3,16
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Ciechanowie Sp. z o.o.	- 0,79
	Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Karczew	9,28
Szczecin	PCE – EUDO Sp. z o.o. – Świnoujście	- 1,56
	PHU „Arpol” Sp. z o.o. – Zielona Góra	4,55
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Sławno	5,41
	Miejska Energetyka Ciepła – Jednoosobowa Sp. Gminy Miejskiej w Kołobrzegu Sp. z o.o.	3,79
	PPHU Ciepłownia Sp. z o.o. – Świebodzin	6,96
Gdańsk	Stocznia Gdynia SA	- 6,64
	Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o. – Gniew	3,99
	Grupa Lotos SA – Gdańsk	4,50
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej TERMEX Sp. z o.o. – Szczytno	2,81
	Komunalna Energetyka Ciepła KOMEC Sp. z o.o. – Kętrzyn	2,59
	Lubawska Spółka Komunalna Sp. z o.o. (poprzednio: Miasto Lubawa)	- 3,26
	Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej – Orneta	19,12
	Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej – Czarna Woda	8,99
	Gigaterm Investment Serwis Sp. z o.o.	1,75
	Andrzej Skwierz PUH SKWIERCZ – INSTAL – Połochowo	2,54
	ENERGOBALTIC Sp. z o.o. – Gdańsk	2,64
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Gołdap	1,66
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Pieniężno	4,29
	ELZAM – HOLDING SA – Elbląg	10,09
	Wspólne Przedsiębiorstwo „PROMEX” T. Ciarkowski, M. Czechowski Sp.j. – Pruszcz Gdański ²⁾	-
Poznań	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Brodnica	11,50
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Ciechocinek	3,09
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. – Wąbrzeźno	3,80
	Zakłady Sprzętu Motoryzacyjnego POLMO SA – Brodnica	2,00
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Ostrzeszów	3,98
	Amica Wronki SA – Wronki	- 0,60
	GEOTERMIA – CZARNKÓW Sp. z o.o. – Czarnków	- 3,27
	PECTOR SC – Toruń	4,29
	Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. – Tuchola	- 0,87
	Zakłady Azotowe Anwil SA – Włocławek	3,97
	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej EMPEGIEK Sp. z o.o. – Radziejów	17,50
	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. – Janikowo	2,91
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Gnieźnie Sp. z o.o.	1,70
	H. CEGIELSKI – ENERGOCENTRUM Sp. z o.o. – Poznań	1,43
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Oborniki Wlkp.	9,85
	Energooptim Bartkowiak, Cichy, Trawiński Spółka Jawna – Poznań	9,98
	Zakład Energetyki Ciepłej (Gmina Rawicz)	4,06

Lublin	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Międzyrzec Podlaski	4,02
	LUBREM Spółka Jawna K. Dębski, J. Klepacka – Lublin	8,78
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Biała Podlaska	1,42
	Powiat Bielsk Podlaski (Powiatowy Zespół Obsługi Placówek Edukacji Publicznej)	9,00
	Krasnystawska Spółdzielnia Mieszkaniowa	9,81
	Zakłady Azotowe PUŁAWY SA – Puławy	4,42
	Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego SA – Łapy	20,83
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Mońki	4,43
	Przedsiębiorstwo Komunalne w Czamej Białostockiej Sp. z o.o.	5,93
	Zakład Energetyki Ciepłej, Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. – Choroszcz	14,28
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Grajewo	7,54
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej GIGA Sp. z o.o. – Augustów	- 0,86
	Łódź	Zakład Usług Komunalnych w Chmielniku (Miasto i Gmina Chmielnik)
CIEPŁOWNIA Sp. z o.o. – Aleksandrów Łódzki		3,48
Zespół Elektrociepłowni w Łodzi SA		2,28
Elektrownia im. T. Kościuszki SA – Połaniec		1,31
Celsa „Huta Ostrowiec” Sp. z o.o. – Ostrowiec Świętokrzyski		3,05
ELPOTERM Sp. z o.o. – Połaniec ¹⁾		-
Kielecka Spółdzielnia Mieszkaniowa		0,12
Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Łęczycza	2,39	
Wrocław	Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej (Gmina i Miasto Żmigród)	4,90
	Ciepłownia Złoty Stok TERMEX Sp. z o.o. – Złoty Stok	3,88
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Pieńsku Sp. z o.o.	0,00
	Zgorzeleckie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Zgorzelcu Sp. z o.o.	5,04
	ENMA Sp. z o.o. – Ozimek	2,06
	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Legnicy SA	1,63
	CIEPŁOWNICTWO Sp. z o.o. – Nowa Ruda	2,96
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Bolesławiec	3,12
	Przedsiębiorstwo Gospodarki Miejskiej Sp. z o.o. – Polkowice	8,90
	KGHM POLSKA MIEDŹ SA – Lubin	20,36
	Zarząd Nieruchomości „Wspólny Dom” Sp. z o.o. – Piechowice ¹⁾	-
	Kotłownia KOWARY Sp. z o.o. – Kowary ¹⁾	-
Dozamel Sp. z o.o. – Wrocław	- 1,65	
Przedsiębiorstwo Usług Ciepłowniczych – Jelcz-Laskowice	- 3,49	
Katowice	Elektrociepłownia Zabrze SA	10,04
	Elektrociepłownia Chorzów „ELCHO” Sp. z o.o.	0,09
	Katowicka Spółdzielnia Mieszkaniowa	13,30
	Ispat Polska Stal SA – Katowice	0,00
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej CIEPŁO Sp. z o.o. – Skoczów	3,93
	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „ENMECH” Sp. z o.o. – Sosnowiec	30,50
	BUDWEX SA – Rybnik	11,99
	Korporacja Budowlana FADOM SA – Żory	3,94
	Zakłady Mechaniczne WIROMET SA – Mikołów	2,43
	SFW Energia Sp. z o.o. – Gliwice	3,55
	Międzygminne Towarzystwo Budownictwa Społecznego Sp. z o.o. – Tarnowskie Góry	1,00
	Agencja Poszanowania Energii i Usług Energetyczno-Górnicych ENMAG – EG Sp. z o.o. – Piekary Śląskie	2,85
	RCEkoenergia Sp. z o.o. – Czechowice-Dziedzice	1,50
	Rejonowa Spółka Ciepłownicza Sp. z o.o. – Bytom	88,22
	PPHU ENERGOMER Sp. z o.o. – Jaworzno	0,76
	Zakład Odmetanowania Kopalń ZOK II Sp. z o.o. – Rybnik	- 0,53
	Instalacje Basista Spółka Jawna – Rybnik	- 1,53
	WZD Sp. z o.o. – Pszczyna	8,70
	Zakład Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o. – Mikołów	7,43
	MEGAWAT Sp. z o.o. – Czerwionka-Leszczyny	6,50
Miejski Zakład Energetyki Ciepłej EKOTERM Sp. z o.o. – Żywiec	3,67	

Kraków	Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej (Gmina Słomniki)	3,27
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Dąbrowa Tarnowska	2,53
	ENERGOMEDIA Sp. z o.o. – Trzebinia	- 13,84
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA – Kraków	2,02
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Bochnia	5,10
	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Krynica	5,37
	Andropol – Elektrociepłownia Sp. z o.o. – Andrychów	3,65
	Elektrociepłownia Gorlice Sp. z o.o.	0,92
	Rzeszowska Gospodarka Komunalna Sp. z o.o.	1,16
	Wytwórnia Filtrów PZL – Sędziszów SA – Sędziszów Młp.	- 0,88
	Zakład Usług Komunalnych ENERGOKOM Sp. z o.o. (dawniej: Elektrociepłownia Rakszawa/Gmina Rakszawa)	7,24
	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. – Sędziszów Młp.	0,00
	Solar – Bin Sp. z o.o. – Rzeszów	- 3,15
	Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.	- 0,07
	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Krosno	5,85
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Ropczyce	3,55
	ZPOW LEŻAJSK Sp. z o.o. – Leżajsk	2,54
	Elektrownia Stalowa Wola SA	4,79
	Elektrociepłownia Mielec Sp. z o.o.	1,70
	Tamobrzeska Spółdzielnia Mieszkaniowa	- 5,00
Zakłady Mięsne w Dębicy SA	3,02	
BALTIC WOOD SA – Jasło	21,54	

¹⁾ Nowe przedsiębiorstwo energetyczne.

²⁾ Taryfa częściowa dla nowych odbiorców.

Odmowy zatwierdzenia taryfy dla ciepła – wg siedziby Oddziału Terenowego URE

(stan na 30.12.2004 r.)

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Data odmowy
Warszawa	Polterm Sp. z o.o. – Białystok	3.11.2004
	Stołeczne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej – Warszawa	16.11.2004
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Wyszków	25.11.2004
	Polish Energy Partners SA – Warszawa	10.12.2004
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Płońsku Sp. z o.o.	23.12.2004
	Miasto Pionki (MZUK, OWKC)	23.12.2004
Wrocław	Zakłady Koksownicze ZDZIESZOWICE Sp. z o.o. – Zdzeszowice	10.11.2004
	Energetyka Ciepła Opolszczyzny SA – Opole	22.12.2004

Zatwierdzone taryfy dla energii elektrycznej

(stan na 6.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	„Huta Pokój” SA	10.12.2004
2	Przedsiębiorstwo Energetyczne „MEGAWAT” Sp. z o.o.	10.12.2004
3	STOEN SA	17.12.2004
4	Zakład Energetyczny Warszawa-Teren SA	17.12.2004
5	Zakład Energetyczny Płock SA	17.12.2004
6	Łódzki Zakład Energetyczny SA	17.12.2004
7	Zakład Energetyczny Łódź-Teren SA	17.12.2004
8	Polskie Sieci Elektroenergetyczne SA	17.12.2004
9	PSE-Operator SA	17.12.2004
10	Energetyka Kaliska SA	17.12.2004
11	Zakłady Energetyczne Okręgu Radomsko-Kieleckiego SA	17.12.2004
12	Rzeszowski Zakład Energetyczny SA	17.12.2004
13	Zakład Energetyczny Toruń SA	17.12.2004

14	Zakład Energetyczny SA w Olsztynie	17.12.2004
15	ENEA SA	17.12.2004
16	Zamojska Korporacja Energetyczna SA	17.12.2004
17	Zakład Energetyczny Białystok SA	17.12.2004
18	Zakład Energetyczny Koszalin SA	17.12.2004
19	Lubelskie Zakłady Energetyczne SA	17.12.2004
20	Zakład Energetyczny Słupsk SA	17.12.2004
21	EnergiaPro Koncern Energetyczny SA	17.12.2004
22	ENERGA Gdańska Kompania Energetyczna SA	17.12.2004
23	Elbląskie Zakłady Energetyczne SA	17.12.2004
24	ENION SA	17.12.2004
25	Górnośląski Zakład Elektroenergetyczny SA	17.12.2004
26	RCEkoenergia Sp. z o.o.	28.12.2004
27	„ENERGOMEDIA” Sp. z o.o.	6.01.2005

Zmiany w zatwierdzonych taryfach dla energii elektrycznej
(stan na 6.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Zakłady Tworzyw Sztucznych IZO-ERG SA	24.11.2004
2	Zakład Elektroenergetyczny H. Cz. Elsen Sp. z o.o.	24.11.2004
3	Zakłady Azotowe w Chorzowie-Holding SA	24.11.2004
4	Polski Koncern Naftowy ORLEN SA	24.11.2004
5	„Andropol-Elektrociepłownia” Sp. z o.o.	2.12.2004
6	PUHP „ELTRONIK” Spółka Jawna	2.12.2004
7	Zakłady Azotowe Anwil SA	17.12.2004
8	Elektrociepłownie Kujawskie Sp. z o.o.	17.12.2004
9	Zakłady Urządzeń Chemicznych i Armatury Przemysłowej „Chemar” SA	17.12.2004
10	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „ENMECH” Sp. z o.o.	28.12.2004
11	NSK-ISKRA SA	28.12.2004
12	Instytut Problemów Jądrowych im. Andrzeja Sołtana	28.12.2004

Odmowa zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej
(stan na 6.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Polish Energy Partners SA	17.12.2004

**Ustalenie okresu obowiązywania współczynników korekcyjnych
w taryfie dla energii elektrycznej**
(stan na 6.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	„Huta Pokój” SA	10.12.2004
2	Przedsiębiorstwo „MEGAWAT” Sp. z o.o.	10.12.2004
3	Polskie Sieci Elektroenergetyczne SA	17.12.2004
4	PSE – Operator SA	17.12.2004
5	Energetyka Kaliska SA	17.12.2004
6	Zakład Energetyczny SA w Olsztynie	17.12.2004
7	ENEA SA	17.12.2004
8	Zakłady Energetyczne Okręgu Radomsko-Kieleckiego SA	17.12.2004
9	Rzeszowski Zakład Energetyczny SA	17.12.2004
10	Zakład Energetyczny Toruń SA	17.12.2004
11	Zamojska Korporacja Energetyczna SA	17.12.2004
12	Zakład Energetyczny Białystok SA	17.12.2004

13	Zakład Energetyczny Koszalin SA	17.12.2004
14	Lubelskie Zakłady Energetyczne SA	17.12.2004
15	Zakład Energetyczny Słupsk SA	17.12.2004
16	EnergiaPro Koncern Energetyczny SA	17.12.2004
17	ENERGA Gdańska Kompania Energetyczna SA	17.12.2004
18	Elbląskie Zakłady Energetyczne SA	17.12.2004
19	ENION SA	17.12.2004
20	Górnośląski Zakład Elektroenergetyczny SA	17.12.2004
21	Łódzki Zakład Energetyczny SA	17.12.2004
22	Zakład Energetyczny Łódź-Teren SA	17.12.2004
23	STOEN SA	17.12.2004
24	Zakład Energetyczny Warszawa-Teren SA	17.12.2004
25	Zakład Energetyczny Płock SA	17.12.2004
26	RCEkoenergia Sp. z o.o.	28.12.2004
27	„ENERGOMEDIA” Sp. z o.o.	6.01.2005

Wymierzenie kary pieniężnej

(stan na 6.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Spółka Restrukturyzacji Kopalń SA	24.11.2004

Zatwierdzone taryfy dla paliw gazowych

(stan na 10.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	System Gazociągów Tranzytowych EuRoPolGAZ SA	17.12.2004
2	Koksownia Przyjaźń Sp. z o.o.	10.01.2005

Zmiany w zatwierdzonych taryfach dla paliw gazowych

(stan na 10.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Zakład Elektroenergetyczny H. Cz. „Elsen” Sp. z o.o.	17.12.2004
2	Zakłady Chemiczne „SIARKOPOL” Tarnobrzeg Sp. z o.o.	17.12.2004
3	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA	17.12.2004
4	Mazowiecka Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	17.12.2004
5	Górnośląska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	17.12.2004
6	Dolnośląska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	17.12.2004
7	Karpacka Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	17.12.2004
8	Pomorska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	17.12.2004
9	Wielkopolska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	17.12.2004
10	Dolnośląskie Zakłady Usługowo-Produkcyjne „Dozamel” Sp. z o.o.	17.12.2004

Ustalenie okresu obowiązywania współczynników korekcyjnych w taryfie dla paliw gazowych

(stan na 10.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	System Gazociągów Tranzytowych EuRoPolGAZ SA	17.12.2004
2	Koksownia Przyjaźń Sp. z o.o.	10.01.2005

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRE OTRZYMAŁY KONCESJE NA WNIOSEK

(stan na 20.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
1	Petro Service Sp. z o.o.	00-079 Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 79	Opc
2	BELOIL Sp. z o.o.	00-511 Warszawa, ul. Nowogrodzka 21	Opc
3	HEDESELSKABET Sp. z o.o.	00-542 Warszawa, ul. Mokotowska 49	Wee
4	„KAR-MAL” Mirosław Popłoński	00-666 Warszawa, ul. Noakowskiego 12/9	Opc
5	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „SYNGAZ” G. Jankowska, A. Jankowski Spółka Jawna	00-720 Warszawa, ul. Czerniakowska 127/158	Opc
6	„BUMAR” Sp. z o.o.	00-828 Warszawa, Al. Jana Pawła II Nr 11	Opc
7	IBEX – U.L. Sp. z o.o.	00-834 Warszawa, ul. Pańska 75	Opc
8	„KOLMEX” SA	00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 80/82	Opc
9	„GASPED” Sp. z o.o.	01-112 Warszawa, ul. J. Krysta 3/39	Opc
10	CENTRUM Konrad Guenther	01-147 Warszawa, ul. Górczewska 12/26	Opc
11	„SIM”	01-464 Warszawa, ul. Łagowska 2/37	Opc
12	„D.G.Z. FOX GRUP”	01-836 Warszawa, ul. Kasprzowicza 45/47	Opc
13	Adam Drózd – PHUP Przedsiębiorstwo Handlowo- Uslugowo-Produkcyjne Import-Export	01-863 Warszawa, ul. Kasprzowicza 45/47	Opc
14	„BLUE PARKING” Sp. z o.o.	02-017 Warszawa, Al. Jerozolimskie 123 A	Pee, Oee
15	BUSINESS LEASE POLAND Sp. z o.o.	02-247 Warszawa, ul. Marcina Flisa	Opc
16	Firma T. J. Warowny	02-483 Warszawa, ul. Zapustna 40/39	Opc
17	Fabryka Substancji Zapachowych „POLLENA- AROMA” Sp. z o.o.	03-115 Warszawa, ul. Klasyków 10	Opc
18	Tomasz Walusiński, Krzysztof Lipko – „M.E.W. BOROWIEC” SC T. Walusiński – K. Lipko	03-185 Warszawa, ul. Erazma z Zakrocymia 14/5	Wee
19	„GBI” Sp. z o.o.	03-738 Warszawa, ul. Kijowska 1	Opc
20	AUTO-GAS	03-925 Warszawa, ul. Peszewska 10A/64	Opc
21	„MERCOR” Spółka Jawna Krzysztof, Robert Morawscy	04-633 Warszawa, ul. Rzeźbiarska 15	Opc
22	„KOTRANS”	04-950, Warszawa, ul. Patriotów 103/7	Opc
23	V-TECH Sp. z o.o.	05-084 Leszno, ul. Wojska Polskiego 11	Opc
24	„MAŁE CENTRUM HANDLOWE” SC Andrzej Sowiński, Beata Sowińska	05-085 Kampinos, ul. Fryderyka Chopina 11	Opc
25	USŁUGI MARKETINGOWE	05-135 Wieliszew, ul. Niepodległości 100	Opc
26	FAROM Sp. z o.o.	05-200 Wołomin, Al. Armii Krajowej 20	Opc
27	Dariusz Rosa „DARK”	05-205 Klembów, Rasztów	Opc
28	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe „AGRO-TANK” Skołyński Tadeusz, Skołyńska- Marcinkiewicz Agnieszka, Skołyńska Ewa Spółka Jawna	05-205 Klembów, Roszczep 20A	Opc
29	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „PROP-GAZ” SC Tadeusz Czyżak, Marek Wiśniewski	05-220 Zielonka, ul. Dąbrowskiego 18	Opc
30	TRANSPAL EM	05-250 Radzymin, ul. Cegielnia 13	Opc
31	„EURO-GAZ” Janusz Pałas	05-250 Radzymin, ul. Jana Pawła II 30	Opc
32	PPHU „GAW-BUD” Waldemar i Tomasz Gawin	05-280 Jadów, ul. Poniatowskiego 29 A	Opc
33	„PETRIS OIL” Sp. z o.o.	05-410 Józefów, ul. Podleśna 1	Opc
34	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „WIĄZKA” Kozerska Wanda	05-462 Wiązowna, Kąck 5	Opc
35	Spółdzielnia Kótek Rolniczych w Lesznowoli z siedzibą w Starej Iwicznej	05-500 Piaseczno, Stara Iwiczna, ul. Słoneczna 33	Opc
36	Spółdzielnia Usług Rolniczych	05-505 Prażmowo, ul. F. Ryxa 57	Opc
37	„KONSTANTYNKA” Katarzyna Wolska	05-510 Konstancin-Jeziorna, ul. Wilanowska 8	Opc
38	„ROMAL”	05-600 Grójec, ul. Mszczonowska 45a	Opc
39	Transport-Spedycja Firma „SKAR” Spółka Jawna Krystyna Milewska, Renata Firlik	05-604 Jasieniec, ul. Olszańska 5	Opc

40	Jolanta Skoczek – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „EUROLLEX”	05–660 Warka, ul. Obwodowa 1	Opc
41	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „LUTAN” SC Solecka Aneta, Szymaniak Lukasz, Morawski Tomasz	05–660 Warka, ul. Pułaskiego 2	Opc
42	EKO-WAT SC	06–100 Pułtusk, ul. Baitazara 19B	Wee
43	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „ADROL” SC Brzozowski Stanisław, Dynek Dariusz	06–121 Pokrzywnica, ul. Przemysłowa 9	Opc
44	Stacja Paliw „GOZANA” Wiesław Godlewski, Janusz Zakrzewski, Ryszard Napiórkowski Spółka Jawna	06–200 Maków Mazowiecki, ul. Mazowiecka 18	Opc
45	„PAŁMEX”	06–230 Różan, Rzewno	Opc
46	PHU „SEBA” Nidzgorzki Sebastian	06–300 Przasnysz, ul. Lotników 8	Opc
47	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Baranowie	06–320 Baranowo, ul. Juranda ze Spychowa	Opc
48	HURT-OIL	06–500 Mława, ul. Warszawska 108	Opc
49	Kazimierz Rudziński – Zakład Handlu i Usług	06–513 Wieczfnia Kościelna, Kuklin	Opc
50	RESTAURACJA „NA MAZOWSZU”	06–521 Mława, Wiśniewo Nr 8	Opc
51	Dystrybucja Gazu Propan-Butan – Sprzedaż Indywidualna Kaszuba Kazimierz	06–521 Wiśniewo, Doziny 35	Opc
52	„MARGAZ” SC	07–100 Węgrów, ul. Bagno 5	Opc
53	Zakład Produkcyjno-Handlowy „DOMEKS”	07–106 Miedzna, ul. Ogrodowa 9	Opc
54	„CHOGAZ” SC	07–130 Łochów, ul. Świerkowa 1	Opc
55	„MAX” – Jerzy Machła, Dorota Machła Spółka Jawna	07–205 Rzaśnik, Porządzie 118	Opc
56	„GOD-POL” Stacja Paliw Halina Godlewska	07–205 Rzaśnik, ul. Wyszowska 1	Opc
57	Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych i Rolniczych Sp. z o.o.	07–300 Ostrów Mazowiecki, ul. Wileńska 117	Opc
58	Julianna Kruk – „DISCO MIX” Julianna Kruk	07–320 Małkinia Góra, Zawisty Nadbużne	Opc
59	Przedsiębiorstwo Budowlano-Montażowe „TAGS” Arkadiusz L. Tyszka i Sławomir Gąsiorowski Spółka Jawna	07–405 Troszyn, ul. Szkolna 7	Opc
60	Zakład Gospodarki Komunalnej	07–411 Rzekuń, ul. Kolonia 1 B	Opc
61	AUTO KOMIS-GAZ	07–415 Olszewo-Borki, ul. Warszawska 19D	Opc
62	„AUTO-CENTRUM” SC	08–106 Zbuczyn, ul. Dębowa 4	Opc
63	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Paprotni	08–107 Paprotnia, ul. Północna 18	Opc
64	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „ATUT” Sp. z o.o.	08–110 Siedlce, ul. Sokołowska 62/29	Opc
65	„ALSA” Przedsiębiorstwo Wielobranżowe	08–110 Siedlce, ul. Targowa 22	Opc
66	Jacek Łaski, Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe	08–112 Wiśniew, Okniny Nowe 45	Opc
67	Firma Handlowo-Uslugowa TRANSNAFT	08–200 Łosice, Szańków 5	Opc
68	STW Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Leszek Leszczyński	08–300 Sokolów Podlaski, ul. Repkowska 53	Opc
69	„WAGNER” Sławomir Wagner	08–300 Sokolów Podlaski, ul. Śniadeckich 18	Opc
70	Firma Usługowo-Handlowa Paweł Panaszewicz	08–304 Jabłonna Lacka, Jabłonna Średnia, ul. Długa 13 A	Opc
71	Firma Handlowo-Uslugowa „TEQUILA” Sikorski Adam	08–322 Ceranów, Rytale Olechny 1	Opc
72	ZAKŁAD DYSTRYBUCJI GAZU Stefan Kanabrocki	08–330 Kosów Lacki, ul. Małkińska 2	Opc
73	Rosa Sławomir	08–400 Garwolin, Borowo, baza SKR	Opc
74	Renata Kowalska – Stacja Gazowa	08–400 Garwolin, Rębków	Opc
75	Przedsiębiorstwo Robót Drogowych DROMOS Sp. z o.o.	08–410 Wola Rębkowska, ul. Przemysłowa 45	Opc
76	Danuta Maria Piętka	08–412 Borowie, Puznów Stary Nr 237/2	Opc
77	Spółdzielnia Kółek Rolniczych	08–460 Sobolew, Gończyce 73A	Opc
78	Zbigniew Czyszek – Przedsiębiorstwo Handlowo- Uslugowe „WOŁGA”	08–460 Sobolew, ul. Słoneczna 16	Opc
79	Dariusz Pawlak „VIDEO-MIX”	08–500 Ryki, Oszczywik 21	Opc
80	AG-GAZ	08–530 Dęblin, ul. 15 PP „Wilków”	Opc
81	LIDER	08–530 Dęblin, ul. Kwiatowa 17	Opc
82	Bożena Lesisz, Wojciech Mikołajewski – „MOTOGAZ” SC	08–530 Dęblin, ul. Szpitalna 2	Opc
83	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „ALIEN”	08–550 Kłoczew, ul. Długa 65	Opc

84	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Płońsku Sp. z o.o.	09-100 Płońsk, ul. Mickiewicza 4	Opc
85	SPLENDOR	09-100 Płońsk, ul. Młodzieżowa 28	Opc
86	Mirosław Ferski – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „FERMEX” Import-Export	09-100 Płońsk, ul. Warszawska 9a	Opc
87	Spółdzielnia Usług Rolniczych w Baboszewie	09-130 Baboszewo	Opc
88	Spółdzielnia Kólek Rolniczych	09-135 Siemiątkowo, Koziobrodzkie Nr 41	Opc
89	Alicja Rybacka – Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Hurt-Detal	09-140 Raciąż, ul. 11 Listopada	Opc
90	Dystrybucja Paliw Dariusz Mirecki	09-212 Gozdowo, Lelice, ul. Płocka 5	Opc
91	Marek Sądziński – Usługi Handlowe „BUD-GAZ”	09-213 Gozdowo, ul. Płocka 5	Opc
92	Spółdzielnia Usług Rolniczo-Technicznych w Zawidzu	09-226 Zawidz, ul. Zielona 10	Opc
93	„DELTA” Sp. z o.o.	09-402 Płock, ul. 3-go Maja 16/12	Opc
94	Stacja Paliw BG SC Zofia Jolanta Kawulska, Grzegorz Łazarz	09-410 Płock, ul. Ossowskiego 17	Opc
95	Firma Handlowo-Uslugowa „MONIKA” Monika Macion	09-450 Wyszogród, ul. Czerwińska 40	Opc
96	„TRANS-PAL” SC	09-451 Radzanowo, Ślepkowo Szlacheckie 32	Opc
97	Zakład Handlowo-Uslugowy Wodras Józef	09-545 Kiernoza, ul. Kościuszki 8	Opc
98	Firma PALGAZ Krzysztof Smoliński	09-550 Szczawin Kościelny, Suserz 58	Opc
99	Biuro Handlu „FIDELIX” Ustyjańczyk Wioletta	10-027 Olsztyn, ul. Stare Miasto 22	Wee
100	Mała Elektrownia Wodna w Kieźlinach Danuta Soroka	10-180 Olsztyn, ul. Pana Tadeusza 2/3	Wee
101	Mała Elektrownia Wodna w Łęgutach Józef Soroka	10-180 Olsztyn, ul. Wędkarska 54	Wee
102	Mała Energetyka Wodna Soroka SC Marzena Soroka-Czaplińska, Józef Soroka, Danuta Soroka	10-180 Olsztyn, ul. Wędkarska 54	Wee
103	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „FEMINO” Eksport-Import „EKO-SUSZ” SC	10-180 Olsztyn, ul. Wędkarska 67	Wee
104	„A & M – PALWA”	10-421 Olsztyn, ul. Składowa 5	Opc
105	„PEGAZ” Marta Bentkowska	10-437 Olsztyn, ul. Dworcowa 51/77	Opc
106	Biuro Podróży „STAR-TURIST” Sp. z o.o.	10-525 Olsztyn, ul. Kościuszki 13	Opc
107	Mieczysław Eidtner	10-684 Olsztyn, ul. Orłowicza 16/35	Wee
108	Biuro Usług Turystycznych „POK-TOURIST” Wiesław Pokrzywnicki	10-688 Olsztyn, ul. Dąbrowszczaków 8/9B	Opc
109	„EKOENERGIA”	11-036 Gietrzwałd, Guzowy Młyn	Wee
110	Mała Elektrownia Wodna SC Marcin Sebastian Tatol, Teresa Tatol	11-100 Lidzbark Warmiński, ul. Kromera 7/10	Wee
111	Firma Mechaniczno-Handlowo-Uslugowa „DIAGNOSTYK” Jan Kabała	11-100 Lidzbark Warmiński, ul. Żytnia 8	Wee
112	Arkadiusz Kamiński – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „GAZTECH”	11-200 Bartoszyce, ul. Kopernika 5	Opc
113	Marian Żurański – Stacja Benzynowa Żurański Marian	11-200 Bartoszyce, ul. Warszawska 22	Opc
114	Stacja Sprzedaży Paliw M. J. G. Kowalewscy	11-210 Sępole, ul. Mostowa 3A	Opc
115	Zespół Małych Elektrowni rzeki Dajna, MEW Niewodnik I, MEW Stachowizna, Norbert Iwaniuk	11-400 Kętrzyn, Muławki 5	Wee
116	Kętrzyńska Agencja Spedycyjno-Transportowa „SPEDCOM”	11-400 Kętrzyn, ul. Sikorskiego 52/12	Opc
117	„SIEWIERA-TRANSPORT”	11-430 Korsze, Sarkajmy Nr 9	Opc
118	Małe Elektrownie Wodne Jerzy M. Laugmin	11-440 Reszel, Pilec 1	Wee
119	PHU PAL GAZ	11-612 Krukłanki, ul. Wodna 9 b	Opc
120	Firma Handlowo-Uslugowa „AUTO-HANDEL” Elżbieta Szabelska	11-700 Mrągowo, ul. Lubelska 5 B	Opc
121	Kazimierz Baldyga – Stacja Paliw	11-710 Piecki, Prusinowo 32	Opc
122	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „Nykol” Waldemar Nykiel	11-731 Sorkwity, ul. Olsztyńska 1	Opc
123	Mała Elektrownia Wodna na rzece Kalwa w Tylkowie Karol Bilitewski	12-130 Pasym, Tylkowo 11	Wee
124	Irena Karczewska Firma Handlowa „KAR GAZ”	13-200 Działdowo, Kisiny 89	Opc
125	Sprzedaż Produktów Naftowych – Rzeszotek Józef	13-204 Gródki 47	Opc

126	Spółdzielnia Kółek Rolniczych	13-220 Rybno, ul. Lubawska 25	Opc
127	ECO CAR Sp. z o.o.	13-230 Lidzbark Welski, ul. Jeleńska56	Opc
128	Stacja Paliw Zmudczyński Józef	13-240 Iłowo-Osada, ul. Jagiellońska 28a	Opc
129	Mała Elektrownia Wodna Piotrowice Zbigniew Buzanowski	13-340 Biskupiec, ul. Słoneczna 1	Wee
130	„WIK-PETROL” Stacja Paliw	14-200 Iława, ul. Wojska Polskiego 33	Opc
131	PETRO-BIS M. Myśliński, W. Myśliński Spółka Jawna	14-204 Rudzienice, ul. Sadowa 1	Opc
132	PETRO-LAND PHU Stacja Paliw Rutkowski Kazimierz, Rutkowski Rafał Spółka Jawna	14-220 Kisielice, ul. Łasińska	Opc
133	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „POLIROL” M. Jacyno Spółka Jawna	14-230 Zalewo, ul. Kilińskiego 8	Opc
134	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „FADOM”	14-260 Lubawa, Łążek 1	Opc
135	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „EKO”	14-300 Morąg, ul. Warmińska 6B	Opc
136	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe	14-400 Pasłęk, Krosno 24 A	Opc
137	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „ZIEMAK” Spółka Jawna W. i P. Ziemak	14-400 Pasłęk, Rogajny 1	Wee
138	AUTO-GAZ PROMOCJA	14-500 Braniewo Nr 2	Opc
139	„INMEL” Sp. z o.o.	14-500 Braniewo, ul. Kościuszki 48/12	Wee
140	Stacja Paliw i Mechanika Pojazdowa Zbigniew Kaźmierczak	14-520 Pieniężno, ul. Królewiecka 21	Opc
141	„EMPAR” Jerzy Aksiucik	15-157 Białystok, ul. Modra 5	Wee
142	„BIAL-GAZ” SC Jerzy Boruch, Jacek Wiśniewski	15-345 Białystok, ul. S. Żeromskiego róg ul. Zachodniej	Opc
143	Stacja Paliw	15-502 Białystok, ul. Plażowa 17A	Opc
144	„ZIELEŃ MIEJSKA” Sp. z o.o.	15-535 Białystok, ul. Wiewiórcza 2	Opc
145	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe HOGRN SC Andrzej Wiśliński, Izabela Wiślińska	15-657 Białystok, ul. Ks. J. Popiełuszki 101/22	Wee
146	Jarosław Onacewicz Firma Handlowo-Uslugowa „JARON”	15-661 Białystok, Al. Piłsudskiego 20/3	Opc
147	„AGRO PRODUKT POLAND” Sp. z o.o.	15-788 Białystok, ul. Blokowa 10/6	Opc
148	„PRONTOPRINT Andrzej Szuchnicki	16-030 Supraśl, Międzyrzecz 5	Wee
149	Spółdzielnia Usług Rolniczych w Juchnowcu	16-061 Juchnowiec, ul. Białostocka 12	Opc
150	Przedsiębiorstwo Prywatne „KATARZYNA” Bogdan Antoni	16-070 Choroszcz, ul. Mickiewicza 28	Opc
151	„GRYF-GAZ” – Niżyński Władysław	16-070 Choroszcz, ul. Mickiewicza 74	Opc
152	Stacja Paliw – Sitowicz Barbara	16-080 Tykocin, ul. Sokołowska	Opc
153	„JAR-GAZ” Jarosław Gliński	16-100 Sokółka, Kraśniany 29	Opc
154	WORLD-Gaz Sławomir Steć	16-100 Sokółka, ul. Białostocka 133	Opc
155	Stacja Paliw Krzysztopik M., Krzysztopik R. Spółka Jawna	16-200 Dąbrowa Białostocka, ul. Wojska Polskiego 5	Opc
156	„ELTECH” SC Anna Matysiak, Janusz Matysiak	16-300 Augustów, ul. Osiedlowa 2A/5	Wee
157	Matysiak Janusz Marian	16-300 Augustów, ul. Osiedlowa 2A/5	Wee
158	„DOBKOWSKI PALWA” Dobkowski Tomasz	16-300 Augustów, ul. Wojska Polskiego 69a	Opc
159	Bernard Filipowski	16-310 Sztabin, ul. Ogrodowa 9	Opc
160	Roland Pacewicz, Alfred Pacewicz „P&P”	16-400 Suwałki, ul. Łanowa 3	Opc
161	ELWOD SC	16-400 Suwałki, ul. Żeromskiego 18	Wee
162	Handel – Transport – Usługi Grzegorz Smokowski	16-424 Filipów, ul. 1 Maja 14	Opc
163	Powiat Sejneński, Zespół Szkół Techniczno- Rolniczych Warsztaty Szkolne	16-500 Sejny, ul. Konarskiego 24	Opc
164	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „Tank FULL” Marek Luto	16-500 Sejny, ul. Marchlewskiego	Opc
165	ENERGO Spółka Jawna Piotr Babulewicz, Barbara Michalczuk	17-100 Bielsk Podlaski, ul. Kleszczelowska 84a	Opc
166	Jerzy Łapiński – PHU „MAG-GAZ”	17-100 Bielsk Podlaski, ul. Kołtątaja 14	Opc
167	PAKPLUS	17-100 Bielsk Podlaski, ul. Piłsudskiego 31	Opc
168	Kamila Ewa Iwaniuk – Przedsiębiorstwo Handlowo- Usługowe „TADKO”	17-200 Hajnówka, ul. J. Piłsudskiego 34	Opc
169	Stacja Benzynowa „OKTAN – Dariusz Kalinowski”	17-220 Narewka, ul. Nowa	Opc

170	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Perlejewie	17-322 Perlejewo 6	Opc
171	Śliwowska Ewa Katarzyna „Stacja Paliw”	18-100 Łapy, Roszki Wodźki 47	Opc
172	Janusz Żukowski – „ART.-GAZ”	18-100 Łapy, ul. Bocińska 68	Opc
173	Stacja Paliw Adam Zajkowski	18-100 Łapy, ul. Brzańska 9	Opc
174	TRANS-OIL Łupiński Marcin	18-100 Łapy, ul. Pankiewicza 1	Opc
175	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Sokolach	18-218 Sokoly, ul. Kolejowa 31	Opc
176	Bogdan Krawczyk	18-230 Ciechanowiec, ul. Kuczyńska 16	Opc
177	Handel Usługi AUTO GAZ Fabisiak Henryka	18-230 Ciechanowiec, ul. Uszyńska 24	Opc
178	Brygida Bączyk, Zdzisław Bączyk, Marta Złotkowska – PHU „AMEX”	18-300 Zambrów, Al. Wojska Polskiego 108	Opc
179	Barbara Chmielewska – Stacja Paliw „HESS” Barbara Chmielewska	18-300 Zambrów, Al. Wojska Polskiego 71	Opc
180	PHU Henryk Gosk	18-300 Zambrów, ul. Mazowiecka 57	Opc
181	Punkt Handlowo-Usługowy „KOTOWSKI” Mirosław Kotowski	18-315 Kołaki Kościelne, Rębiszewo-Zegady 3	Opc
182	Konopka Zenon – Magazyn Materiałów Budowlanych „EKO-DOM”	18-400 Łomża, ul. Pułaskiego 11	Opc
183	Andrzej Bazydło – „MAG” Przedsiębiorstwo Handlowe	18-400 Łomża, ul. Sikorskiego 110	Opc
184	Stacja Paliw Usług Transportowych – Pelagia Łada	18-400 Łomża, ul. Wojska Polskiego 99	Opc
185	Stacja „AUTO-GAZ” Grzegorz Prażych	18-413 Miastko, Rydzewo	Opc
186	„POLGAD” Spółka Jawna L. Popowski, M. Gadomska, S. Gadomska	18-423 Przytuły, Nowa Kubra 12 A	Opc
187	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Wiznie	18-430 Wizna, ul. Łomżyńska 3	Opc
188	Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Kolnie	18-500 Kolno, ul. Kolejowa 4	Opc
189	„Stacja Paliw”	18-500 Kolno, ul. Kolejowa 8	Opc
190	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „AGROTANK” Stachelek Tadeusz	18-525 Turośl, ul. Olsztyńska 2	Opc
191	Sławomir Gawroński „Stacja Paliw”	19-203 Grajewo, Koszarówka 38	Opc
192	Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o.	19-203 Grajewo, ul. Targowa 19	Opc
193	Artykuły Rolno-Przemysłowe i Paliwowe Leszek Czyżewski & Kazimierz Czyżewski Spółka Jawna	19-222 Wąsosz, ul. Sienkiewicza 28	Opc
194	Kazimierz Makuszewski – Zakład Handlowo-Usługowy „MAK” – Stacja Paliw	19-230 Szczuczyn, ul. Grunwaldzka 6B	Opc
195	Mała Elektrownia Wodna Jan Gawel	19-314 Kalinowo, Sypitki 27/2	Wee
196	Mała Elektrownia Wodna GRUNAJKI SC Matysiak, Kotarscy	19-321 Nowa Wieś Elcka, ul. Małeckich 2	Wee
197	Mała Elektrownia Wodna NOWY MŁYN SC W. Kotarska, L. Kotarski	19-321 Nowa Wieś Elcka, ul. Małeckich 2	Wee, Oee
198	Mała Elektrownia Wodna NOWA WIEŚ ELCKA SC J. Matysiak, L. Kotarski	19-321 Nowa Wieś Elcka, ul. Małeckich 2	Wee, Oee
199	„TURISDIS” Sp. z o.o.	20-207 Lublin, ul. Turystyczna	Opc
200	„SAFARI” SC	20-211 Lublin, ul. Gospodarcza 27	Opc
201	Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej	20-218 Lublin, ul. Hutnicza 1	Opc
202	„Przedsiębiorstwo Przewozu Towarów – PKS Lublin” SA	20-218 Lublin, ul. Hutnicza 3	Opc
203	Danuta Zabawa – „ZABAWA”	20-300 Jędrzejów, Skroniów 46A	Wee
204	Przedsiębiorstwo Handlowe „Chemia-Lublin” SA	20-329 Lublin, ul. Chemiczna 7	Opc
205	„e.c.e. gaz” SC Adam Wójcik, Jacek Sieńko	20-336 Lublin, ul. Sokoła 73	Opc
206	Bogusław Gospodaryk, Stanisław Paluch PAGO SC	20-388 Lublin 6, Dominów 91	Opc
207	ORLEN Transport Lublin Sp. z o.o.	20-445 Lublin, ul. Zemborzycka 116c	Opc
208	Piotr Słotwiński	20-461 Lublin, ul. Morcinka 23	Opc
209	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowo-Spedycyjne „SPEDWAL” Wacław Pacek	20-468 Lublin, ul. Leona Kruczkowskiego 18/104	Opc
210	„PAZUR” SC Joanna Pazur, Teresa Pazur	20-515 Lublin, Zemborzyce, Tereszyńskie 99	Opc
211	Usługi Transportowe Jarosław Witkowski	20-538 Lublin, ul. Watykańska 8/43	Opc

212	LLOYD PETROLEUM Piotr Dobrowolański	20-551 Lublin, ul. Zemborzycka 53	Opc
213	Sławomir Jabłoński, Tomasz Wojciechowski – PHU „MAL-SPED” SC	20-554 Lublin, ul. Pana Balcera 1/95	Opc
214	Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne – Lublin Sp. z o.o.	20-718 Lublin, Al. Kraśnicka 25	Opc
215	Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjne „ELLA”	20-808 Lublin, ul. Bohaterów Monte Cassino 18	Opc
216	PEGAZ PH	20-816 Lublin, ul. Choiny 57	Opc
217	Jacek Walenciuk POL- GAZ	21-002 Jastków, Dąbrowica 61	Opc
218	„TRIO” SC	21-003 Lublin, Ciecierzyn, Elizówka 21 B	Opc
219	Petro-Bud J. K. T. Kurzyp Spółka Jawna	21-007 Mełgiew, Franciszków, ul. Szkolna 51	Opc
220	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe T. Otto-Jaworska i A. Jaworski Spółka Jawna	21-025 Niemce, ul. Lubelska 24	Opc
221	„MMS” Mazurek-Szysiak Spółka Jawna	21-030 Motycz, Radawiec Mały 29B	Opc
222	Tomasz Psujek, Andrzej Staniak DYSTRYBUCJA GAZU PROPAN-BUTAN SC	21-044 Trawniki, Oleśniki 229A	Opc
223	Spółdzielnia Usług Rolniczych w Fajstławicach	21-060 Fajstławice 130	Opc
224	Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Ludwinie	21-075 Ludwin 50	Opc
225	PHU	21-110 Ostrów Lubelski, Rozkopaczew 139	Opc
226	Skład Opału i Materiałów Budowlanych T&M Sobianek	21-200 Parczew, ul. Polna 70	Opc
227	Damian Kwasek – HANDEL-USŁUGI	21-220 Siemień, ul. Spacerowa 23	Opc
228	Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Radzynie Podlaskim PP	21-300 Radzyń Podlaski, ul. Budowlanych 2	Opc
229	Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o.	21-300 Radzyń Podlaski, ul. Parkowa 3	Opc
230	Przedsiębiorstwo „ZEMAR” Marek Hornowski Spółka Jawna	21-300 Radzyń Podlaski, ul. Warszawska 33/2	Opc
231	Urszula Król, Daniel Król „SOBOLEX”	21-307 Ulan Majorat, Ulan Duży 56a	Opc
232	Firma Handlowa MIR-GAZ	21-400 Łuków, Al. Kościuszki 18	Opc
233	Paweł Goławski GOL-GAS-OKTAN	21-400 Łuków, ul. Warszawska 81	Opc
234	Stacja Paliw „An-Pol” Rojek Anna	21-400 Łuków, ul. Warszawska 83B	Opc
235	„DAGLAS” Goławski Bogusław	21-411 Wojcieszków, Bystrzyca 102	Opc
236	SUTGAZ – Andrzej Popławski	21-500 Biała Podlaska, Rakowiska 28	Opc
237	BENGAZ STACJA PALIW Elżbiecin	21-509 Kodeń, ul. Zastodolna 2	Opc
238	„DAN-GAN-SERWIS” Sp. z o.o.	21-550 Terespol, ul. Wojska Polskiego 153	Opc
239	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „MIRON”	21-550 Terespol, ul. Wyszyńskiego 3	Opc
240	P.O.S. EKO-MED	22-100 Chełm, Al. I Armii Wojska Polskiego 3/2	Wee
241	Zbigniew Grządkowski – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „REM-BUD”	22-100 Chełm, ul. Partyzantów 7/58	Opc
242	Agnieszka Kędzińska, Andrzej Hnidec Przedsiębiorstwo Handlowo-Hurtowe „HNI-KĘD” SC	22-100 Chełm, ul. Rejowiecka 135	Opc
243	„Helena i K”	22-170 Rejowiec Fabryczny, Pawłów 39	Opc
244	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „PROMOCJA” Jan Albiniak	22-175 Dorohusk, Okopy 63	Opc
245	Firma Handlowo-Usługowa Tomaszewski Adam	22-200 Włodawa, ul. Przechodnia 18/43	Opc
246	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „MAT-ROL”	22-220 Hanna, Nowy Holeszów	Opc
247	Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Krasnymstawie	22-300 Krasnystraw, ul. Borowa 4	Opc
248	M.E.W. – NIENOWICE R. M. Łusiak	22-300 Krasnystraw, ul. Piłsudskiego 110A	Wee
249	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „ERGAZ” Sp. z o.o.	22-400 Zamość, ul. Lubelska 40	Opc
250	Elektrownia Wodna Jakub Owczarek, Wiesław Stachurski, Hanna Frycz SC	22-400 Zamość, ul. Reja 17/45	Wee
251	Handel – Usługi Transportowe	22-400 Zamość, Żdanów 120	Opc
252	Wiesław Zenon Suszko	22-420 Skierbieszów, ul. Zamojska 10	Opc
253	Przedsiębiorstwo Motoryzacyjne Autohandel – Usługa Jan Zaprzęła	22-500 Hrubieszów, ul. Kolejowa 12a	Opc
254	Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej	22-500 Hrubieszów, ul. Nowa 14	Opc

255	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Mirczu	22-530 Mircz, ul. Hrubieszowska 16A	Opc
256	H.D. Gaz – Marcin Maliszewski	22-550 Werbkowice, ul. Kopernika 35	Opc
257	P.O.H. „TOMEX”	22-600 Tomaszów Lubelski, ul. Rolnicza 10	Opc
258	„K.A.R.” A. Bil, K. Bil Spółka Jawna	22-652 Telatyn 141	Opc
259	Grażyna Wiurkiewicz-Jurycka, Marek Jurycki „ANNA” SC	23-100 Bychawa, Stara Wieś I Nr 68	Opc
260	„AUTO-GAZ” SC	23-100 Bychawa, ul. Sienkiewicza 12	Opc
261	PHU „WAL-TOM” SC	23-110 Krzczonów, ul. Żeromskiego 4	Opc
262	„NAFTEX” Z. Zięba, A. Sokal, R. Leszczyński Spółka Jawna	23-200 Kraśnik, ul. Kolejowa 3A	Opc
263	Eugeniusz i Lucyna Nizioł	23-205 Popkowice, Leszczyna 58	Opc
264	Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej	23-210 Kraśnik, ul. M. Konopnickiej 27	Opc
265	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „BUDIMPAL” Stanisław Zdyb, Stanisława Zdyb – SC	23-212 Wilkołaz, Wilkołaz Dolny 49	Opc
266	Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa „Jutrzenka”	23-213 Zakrzówek, ul. Kościuszki 15	Opc
267	Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”	23-235 Anopol, ul. Radomska 1	Opc
268	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Urzędowie	23-250 Urzędów, ul. Zakościelne 98	Opc
269	„PALPOL” Stanisław Jakóbczyk, Grzegorz Jarząbek, Wiesław Grzebułski Spółka Jawna	23-250 Urzędów, Wierzbica 25	Opc
270	Klimek Stefan – Stacja Paliw „OKTAN”	23-275 Gościeradów, Folwark baza SKR	Opc
271	Danuta Gzik – Handel Artykułami Spożywczymi, Przemysłowymi, Gazem, Rolno-Leśne, Import-Eksport	23-304 Dzwola 212	Opc
272	DANPOL	23-400 Biłgoraj, ul. Nadstawna 58/23	Opc
273	Kazimierz Lal – ZPHU „KORONA”	23-400 Biłgoraj, ul. Sienkiewicza 14/64	Opc
274	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe – Andrzej Danaj	23-413 Obsza, Zamch 231	Opc
275	Stacja Paliw Anna Polak	23-440 Frampol, Smoryń 76A	Opc
276	Spółka Handlowo-Usługowa „EKOPAL” Ryszard Batorski, Andrzej Batorski	23-465 Turobin, Gródki 18	Opc
277	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Turobinie	23-465 Turobin, ul. Piłsudskiego 48	Opc
278	„DYSTRYBUCJA GAZU BEZPRZEWODOWEGO PROPAN-BUTAN”	24-100 Puławy, Klikawa 51 B	Opc
279	„AQLIN-SERVICE” Sp. z o.o.	24-100 Puławy, ul. Dęblińska 2	Opc
280	„AMAR” Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe	24-105 Baranów, ul. Zagrody 22	Opc
281	„Skład Opału, Handel Gazem Marek Wolicki”	24-125 Chojna, ul. Słowińska 5a	Opc
282	Sławomir Matraszek PHU „MAT-POL”	24-170 Kurów, ul. Głęboka 3	Opc
283	Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Niedrzewicy Dużej	24-220 Niedrzewica Duża, ul. Kolejowa 67	Opc
284	Norbert Dubil	24-350 Chodeł, ul. Targowa 3	Opc
285	Firma Diagnostyka Mechanika i Transport Samochodowy Jacek Szlachetka	25-320 Poniatowa, ul. Szkolna 10A	Opc
286	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe	26-001 Piekoszów	Opc
287	Auto-Gaz „MAGDALENKA”	26-010 Bodzentyn, ul. Opatowska 155	Opc
288	Firma Usługowo-Handlowo-Produkcyjna „SŁAWOIL” Sławomir Młodecki	26-020 Chmielnik, Sędziejowice	Opc
289	Jerzy Komorniczak „Młyn Wodny”	26-020 Morawice, Bieleckie Młyny	Wee
290	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „VEREZANO” Dariusz Łojek	26-021 Daleszyce, Górnio 135 a	Opc
291	Józef Wójcik – Stacja Paliw i Warsztat Mechaniki Pojazdowej	26-035 Raków, Os. 70-lecia Niepodległości	Opc
292	PUPH STRUSKI	26-060 Chęciny, Os. Sosnowka 1 c	Opc
293	Roman Wsulek – Firma Handlowo-Usługowo-Transportowa	26-065 Piekoszów, ul. Klonowa 18	Opc
294	Ewa Michalska – Przedsiębiorstwo Budowlano-Handlowe – „BUDAR”	26-065 Piekoszów, ul. Kochanowskiego 16	Opc
295	Przedsiębiorstwo Zbigniew Białacki	26-065 Piekoszów, ul. Wolności 70 a	Opc
296	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Czesław Zapala	26-085 Miedziana Góra, Kostomłoty II Nr 109 B	Opc

297	Olejarz Mariusz – „Auto-Gaz”	26–110 Skarżysko-Kamienna, Suchedniów, ul. Berezów	Opc
298	Mańka, Świercz Stacja Paliw Spółka Jawna	26–110 Skarżysko-Kamienna, ul. Kossaka 3	Opc
299	Usługi Transportowo-Handlowe EKO-SAM	26–200 Końskie, ul. Różana 5	Opc
300	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe Wrzeński Andrzej, Pach Robert	26–212 Smyków 98	Opc
301	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe i Usługowo- Transportowe „JANMAL”	26–225 Gowarczów, ul. Południowa 19	Opc
302	„EURO-GAZ”	26–300 Opczno, ul. Inowódzka 15	Opc
303	„KOMEKS” Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowo- Produkcyjne Zakład Pracy Chronionej Sp. z o.o.	26–500 Szydłowiec, ul. Metalowa 1	Opc
304	Zakład Gazu Płynnego „PROP-BUT” Kazimierz Gołąbek	26–500 Szydłowiec, ul. Wschodnia 3/21	Opc
305	„JAREX” Jarosław Cymerys	26–600 Końskie, ul. Kwiatowa 7	Opc
306	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „TYK-GAZ” Tyczyński Mariusz	26–600 Radom, ul. 25 Czerwca 81/51	Opc
307	Ireneusz Włodarczyk – „GALEON”	26–600 Radom, ul. Czachowskiego 34	Opc
308	Ziętkowska Bożena – „ALFA-GAZ”	26–600 Radom, ul. G. Zapolskiej 18	Opc
309	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „KASPOL” Sylwester Skorupa	26–600 Radom, ul. Helleńska 5/53	Opc
310	IMPORT-EXPORT-TRANSPORT	26–600 Radom, ul. Instalatorów 32	Opc
311	„MARIMPEX” Marek Andrzej Tyczyński	26–600 Radom, ul. Kanałowa 9	Opc
312	„P.T. TRANSPORT” SC Marek Tyczyński, Paweł Tyczyński, Jacek Tyczyński	26–600 Radom, ul. Kanałowa 9	Opc
313	Janusz Galardos – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „GALARDOS”	26–600 Radom, ul. Klatecka 12 C/1	Opc
314	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Agnieszka Królikowska	26–600 Radom, ul. Maratońska 10	Opc
315	„JM” SC Jolanta Bieniek i Mirosław Bieniek	26–600 Radom, ul. Sołtykowska 104a	Opc
316	Stacja Dystrybucji Gazu Płynnego Propan-Butan SC	26–600 Radom, ul. Staromiejska 1/5	Opc
317	„OLMON” Sp. z o.o.	26–600 Radom, ul. Struga 51/203	Opc
318	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe „RADKOM” Sp. z o.o.	26–600 Radom, ul. Witosa 76	Wee
319	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „AUTO-GAZ”	26–600 Radom, ul. Wolanowska 165/4	Opc
320	Eugeniusz Kopciński HURT-RADOM	26–604 Radom, ul. Janiszpolska 36B	Opc
321	TERM-OIL	26–631 Jastrzębia Nr 108	Opc
322	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „MARO-2”	26–636 Kielce, ul. Massalskiego 24/9	Opc
323	Irena Gajewska – Zakład Przerobu Drewna	26–650 Przytyk, Oblas 40	Wee
324	„JOKER” Cz. Iwański, A. Szymański Spółka Jawna	26–700 Zwoleń, Mieczysławów 68	Opc
325	Przedsiębiorstwo Handlowe „MONIKA” Jadwiga Stępień i Wspólnicy Spółka Jawna w Strykowicach Górnym	26–700 Zwoleń, Strykowice Górne 66	Opc
326	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe „DOMA” Ryszard Domagała	26–713 Kazanów, Kowalków Kolonia 39	Opc
327	Zakład Usługowo-Produkcyjno-Handlowy Stanisław Bartosiewicz	26–720 Policzna, Czarnolas 6a	Opc
328	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „ROL-TANK”	26–804 Stromiec, ul. Białobrzaska 274	Opc
329	Firma Usługowo-Handlowa „ROJ-TRANS” Rojek Stanisław	26–900 Kozienice, Nowiny 66	Opc
330	Firma Handlowo-Uslugowa	26–902 Grabów n/Pilicą, ul. Kolejowa 16	Opc
331	Elektrociepłownia Starachowice Sp. z o.o.	27–200 Starachowice, ul. Bugaj 43	Wcc, Wee
332	PIJALNIA PIWA „GEWALIA” M.E.W. Kowalewski Jerzy	27–200 Starachowice, ul. Radomska 1	Wee
333	Firma Handlowo-Uslugowa „TRANS-TANK”	27–225 Pawłów, Warszówek 22 a	Opc
334	Przewóz i Sprzedaż Paliwa Pietrzyk Anna i Andrzej	27–300 Lipsko, Gołębiów	Opc
335	„KAR-GAZ” Sławomir Sikorski	27–300 Lipsko, Gołębiów 30A	Opc
336	Zakład Handlowo-Uslugowy Robert Galek	27–300 Lipsko, Zofiówka 8A	Opc
337	STACJA PALIW Wiesław Pronobis	27–400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. Waryńskiego 53	Opc

338	Henryk Małkiewicz i Zdzisław Kolasa SC „NEPTUN” BAŁTÓW	27-423 Bałtów 41	Wee
339	Joanna Urbańska i Witold Urbański Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Transportowe „URBAŃSKI”	27-425 Waśniów, Śnieżkowice 31 D	Opc
340	Stacja Paliw OKTAN	27-530 Ożarów, Podlesie 68	Opc
341	PHU „ELTOM”	27-530 Ożarów, Sobów Nr 25	Opc
342	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „TRANSIT”	27-570 Iwaniska, Ujazd 59	Opc
343	Leszek Grudzień	28-100 Busko Zdrój, Os. Sikorskiego 25/16	Opc
344	Stacja Paliw Płynnych w Zborowie Tadeusz i Piotr Kapusta SC	28-131 Solec-Zdrój, ul. Słoneczna 5	Opc
345	Krzysztof Żurek Firma Handlowo-Usługowa	28-300 Jędrzejów, Sudół 94A	Opc
346	„TANK-NIDA” Spółka Jawna Stacja Paliw Mirosław Kwiecień, Józef Błachut	28-400 Pińczów, Gacki	Opc
347	Gminna Spółdzielnia „SAMOPOMOC CHŁOPSKA” w Skalbmierzu	28-530 Skalbmierz, Plac M. C. Skłodowskiej 1	Opc
348	Zasada Edward Przedsiębiorstwo Handlowo- Usługowe Stacja Paliw	29-100 Włoszczowa, ul. Jędrzejowska 26	Opc
349	Firma Handlowo-Usługowa Henryk Świdnicki	29-902 Grabów n/Pilicą, ul. Kolejowa 16	Opc
350	Tesco (Polska) Sp. z o.o.	30-347 Kraków, ul. Kapelanka 56	Opc
351	Marek Przybyło – Przedsiębiorstwo Handlowo- Usługowe „TRANSMAR”	30-405 Kraków, ul. Bogdanowicza 3/2	Opc
352	PETROACTIV Sp. z o.o.	30-415 Kraków, ul. Wadowicka 6	Opc
353	Sprzęt Transport Sp. z o.o.	30-969 Kraków, ul. Ujastek 7	Opc
354	Gabriel Kwiecień	31-450 Kraków, ul. Łąkowa 19	Wee
355	PHU „PALMAR” Marcińska Renata Ewa	31-532 Kraków, ul. Grzegórzecka 29/7	Opc
356	Stacja Auto-Gaz „EKO-TANK” Brygida Duda	32-005 Niepołomice, ul. Na Grobli 2a	Opc
357	Stacja Paliw „JETT” SC	32-048 Jerzmanowice	Opc
358	„DYSTRYBUCJA GAZU”	32-065 Krzeszowice, Nawojowa Góra 569	Opc
359	Ryszard Kmita „BUDOKOP”	32-095 Iwanowice, Damice 46	Opc
360	Firma Handlowa „AUTO-MOTO Artykuły Motoryzacyjne” Wiesław Cieślak	32-100 Proszowice, ul. Kazimierza Wielkiego 5	Opc
361	OPTIMAR Spółka Jawna Jacenty Klęk, Jolanta Klęk	32-104 Koniusza, Posądzka 104	Opc
362	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Wielobranżowe	32-122 Zakliczyn, Wierchostawice 42	Opc
363	Firma Usługowo-Produkcyjno-Handlowa Mała Elektrownia Wodna Nidzica – Irena Staniszevska	32-130 Koszyce, ul. Przedmieście 19	Wee
364	Firma Handlowo-Usługowa „AR-GAZ”	32-200 Miechów, Glinica 28	Opc
365	Firma Handlowo-Usługowa „TAURUS” SC	32-200 Miechów, ul. Kościuszki 7	Opc
366	Jan Bac – Zakład Usługowo-Handlowy „BAC”	32-200 Miechów, ul. Partyzantów 22	Opc
367	TRANSPORT-USŁUG-HANDEL	32-241 Kozłów, Przysieka 1	Opc
368	Firma Handlowo-Usługowa Małgorzata Nowak	32-250 Charsznica, Ciszowice 46a	Opc
369	Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej	32-332 Bukowno, ul. Leśna 7b	Opc
370	Handel Obwoźny Gazem Butlowym Faszczowy Zbigniew	32-350 Pilica, ul. Żarnowicka 46	Opc
371	„GABI III”	32-526 Jawiszowice, ul. Łęcka 67	Opc
372	Agnieszka Mucha	32-540 Trzebinia, ul. 1 Maja 40	Opc
373	Firma Handlowo-Usługowa „PARTNER OIL” Dariusz Kot	32-600 Oświęcim, ul. Zawadzkiego 20/4	Opc
374	Kółko Rolnicze w Polance Wielkiej	32-607 Polanka Wielka, ul. Pałacowa 2	Opc
375	INTEGRA Sp. z o.o.	32-615 Grojec, ul. Kółkowa 1	Opc
376	Julian Strugała, Zofia Strugała – „AUTO-OAZA” SC	32-724 Lipnica Murowana, Lipnica Dolna 273	Opc
377	„STA-JAN” S. Jabłoński, J. Bukowiec, S. Dudek Spółka Jawna	32-731 Bochnia, Żegocina Nr 386	Opc
378	„SWORJAN” Firma Handlowo-Budowlana – Jan Swornowski	32-825 Borzęcin	Opc
379	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Rzuchowej	33-114 Pleśna, Rzuchowa 307	Opc
380	Stacja Paliw	33-128 Szerzyny 475	Opc
381	Firma Produkcyjno-Handlowo-Usługowa „HALINA”	33-163 Rzepiennik Strzyżewski, Rzepiennik Biskupi 78	Opc
382	Wijas Tadeusz „Stacja Paliw i Usług”	33-206 Luszowice, ul. Tarnowska 6	Opc
383	Stacja Paliw „TANK-RAD” SC	33-207 Radgoszcz, ul. Jagiellońska 31	Opc

384	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Alicja Chlastawa	33-221 Mędrzechów	Opc
385	TANK-EXPRES	33-300 Nowy Sącz, ul. Cieckiewicza 14a	Opc
386	TRANS-KONSPOL Sp. z o.o.	33-300 Nowy Sącz, ul. Grotgiera 3	Opc
387	Firma Handlowa „GAZ-ROL” SC Julian Kędryna, Krzysztof Ohly	33-300 Nowy Sącz, ul. Grunwaldzka 97	Opc
388	Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne Sp. z o.o.	33-310 Nowy Sącz, ul. Wyspiańskiego 22	Opc
389	Wiesław Basta – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „BEN-ZIN PLUS”	33-312 Tęgorozę, Tabaszewo 13	Opc
390	Firma Handlowo-Usługowa „PELC”	33-340 Stary Sącz, Moszczenica Niżna	Opc
391	Spółdzielnia Kólek i Usług Rolniczych w Starym Sączu	33-340 Stary Sącz, ul. Źródłana 22	Opc
392	Parafia Rzymsko-Katolicka p.w. św. Józefa Robotnika – Firma Handlowo-Usługowo-Produkcyjna „PAR-AGO”	33-343 Rytko 271	Wee
393	Firma Handlowo-Usługowa „AGAPOL” Spółka Jawna Agnieszka Szewczyk, Józef i Marek Liber	33-386 Podegrodzie 193 A	Opc
394	Karol i Tadeusz Kurzeja Mała Elektrownia Wodna SC	33-390 Łącko, Zabrzeż 27	Wee
395	Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Wadowicach SA	34-100 Wadowice, ul. Wenecja 5	Opc
396	STACJA PALIW SC Krystyna Kaczkoś, Jacek Wołoch	34-115 Ryczów, ul. Krakowska 1	Opc
397	Zakład Usługowo-Handlowy „PLON” Stanisław Fraś	34-122 Wieprz 230	Opc
398	Kazimierz Ceremuga, Jan Ceremuga, Ewa Kamińska, Tadeusz Marek, Czesława Świętek – Spółka Hydroenergetyczna	34-221 Skawica 551	Wee
399	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „SILESIA” Sp. z o.o.	34-300 Żywiec, ul. Fabryczna 5	Opc
400	PRIMA GAZ Daniel Ścieszka	34-331 Świnna, Rychwałdek 187	Opc
401	Gmina Nowy Targ – Mała Elektrownia Wodna Waksmund	34-400 Nowy Targ, ul. Bulwarowa 9	Wee
402	Mała Elektrownia Wodna „Gospodarstwo Rybackie” Mieczysław Kowalewski	34-470 Czarny Dunajec, ul. Bugaj 1	Wee
403	Import – DANSTRAM – Export Handel, Transport, Spedycja Strama Stanisław	34-500 Zakopane, ul. Zamoyskiego 13a	Opc
404	Mała Elektrownia Wodna Zakopane Olcza	34-502 Zakopane-Olcza, ul. Piszczory 13	Wee
405	Andrzej Kulach	34-512 Witów 207 A	Wee
406	Firma Handlowo-Usługowa „TER-GAZ” Jan Gancarczyk	34-608 Kamienica, Zalesie 225	Opc
407	Bogdan Pawłowski – Firma Handlowo-Usługowa „BOGI”	35-001 Rzeszów, Al. Piłsudskiego 34	Opc
408	„LABOREX” Sp. z o.o.	35-105 Rzeszów, ul. Przemysłowa 18	Mpc
409	Stacja Paliw Antoni Oczos	35-303 Rzeszów, ul. Kwietniowa 61	Opc
410	Lis Jacek PHU	36-007 Krasne 394	Opc
411	PHU	36-100 Kolbuszowa, ul. Matejki 28	Opc
412	Spółdzielnia Usług Rolniczych	36-130 Raniżów Nr 24	Opc
413	Stacja Paliw „JASIONÓW” SC Firma Produkcyjno-Usługowo-Handlowa Janusz Filak i Spółka	36-200 Brzozów, ul. Wiejska 10	Opc
414	MŁYN GOSPODARCZY „STEFANIA” Ewa Krupińska	36-245 Nozdrzec	Wee
415	Marek Hatałski PHU „HAMAR”	37-100 Łańcut, ul. Batalionów Chłopskich 8	Opc
416	B&K Krzysztof Bocheński	37-100 Łańcut, ul. Podzwierzyniec 1/18	Opc
417	Stacja Paliw	37-110 Żołyń, ul. Smolarska 7 „L”	Opc
418	Stacja Paliw w Tryńcy	37-114 Białobrzegi Nr 217	Opc
419	„KOMEXIM” Sp. z o.o.	37-124 Łańcut, Kraczkowa 1038a	Opc
420	MAANTE Sp. z o.o.	37-300 Leżajsk, Stare Miasto 28	Wpc
421	Rolnicza Spółdzielnia Usługowo-Handlowa	37-303 Kuryłówka 535	Opc
422	Sławomir Krakowiak – „PETRO-KRAK”	37-405 Jarocin 123	Opc
423	Mała Elektrownia Wodna Mniszek Kozłowska	37-475 Gościeradów, Mniszek Kozłowska	Wee
424	Wiesław Cieślak FHUP „MULTI TOP”	37-500 Jarosław, Szczytna 27	Opc
425	„SOKOŁÓW” SA – Oddział Zakłady Mięsne	37-500 Jarosław, ul. Przemysłowa 2	Opc
426	Elżbieta Fedor – Firma Handlowa „ALFA”	37-500 Jarosław, ul. Targowa 13	Opc
427	„AGRO-OILS” Sp. z o.o.	37-500 Jarosław, ul. Zbożowa 7	Opc
428	Mała Elektrownia Wodna SKWIRZOWA SC Juda Zofia, Czarniecki Kazimierz	37-670 Łoniów, Skwirzowa 37	Wee

429	Zakład Usługowo-Handlowy „GROD-POL” Krystyna Godlewska	37-700 Przemyśl, ul. Krzemieniec 4	Opc
430	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „ROLBUD”	37-734 Fredropol, Kupiatycze 50	Opc
431	Andrzej Hareża – Firma Handlowo-Usługowa „HARNAS”	37-743 Nowosiółki Dyd. Sierakońce 32	Opc
432	Lucjan Jamróz – Przedsiębiorstwo Handlowo- Usługowe „L.J.”	38-119 Babica 416 – CPN	Opc
433	Firma Handlowo-Usługowa „ANMAX” Wycisław Andrzej	38-130 Frysztak, ul. Rzeszowska 4	Opc
434	Rafineria „Jasło” Zakład Transportu Sp. z o.o.	38-200 Jasło, ul. 3 Maja 101	Opc
435	„JAMIX” Sp. z o.o.	38-200 Jasło, ul. Towarowa 20	Opc
436	„TRAFUNEK BIS” Sp. z o.o.	38-220 Dębowiec 455	Opc
437	Józef Niemiec – Firma Handlowo-Usługowa „AUTO-PAL”	38-300 Gorlice, ul. Żeromskiego 22/62	Opc
438	STACJA PALIW w Łosiu	38-312 Ropa, Łosie 161	Opc
439	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „DREW- MAX” Spółka Jawna Jerzy Baniak, Stanisław Trybus	38-315 Uście Gorlickie 170	Opc
440	Spółdzielnia Usług Rolniczych w Moszczenicy	38-321 Moszczenica 864	Opc
441	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „JUDYTA” Janusz Guzik	38-340 Biecz, Strzeszyn 346	Opc
442	Firma Produkcyjno-Handlowo-Usługowa „ENTER” Stączek Stanisław	38-400 Krosno, ul. Grodzka 70/18	Opc
443	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe i Handlowe „TURGAZ” Sp. z o.o.	38-400 Krosno, ul. K. Pużaka 6	Opc
444	„NAFT-TRANS” Sp. z o.o.	38-400 Krosno, ul. Lotników 2	Opc
445	„BAJA” SC Barański Bogusław & Jajko Marek Stacja Paliw w Fredropolu	38-480 Rymanów, ul. Sanocka	Opc
446	Firma Handlowa „Arka” Dariusz Rygiel	38-482 Rymanów, Klimkówka, ul. Ks. Kazimierza Waisa 5	Opc
447	„HAFRA” Firma Handlowo-Produkcyjno-Usługowa	38-500 Sanok, Al. Gen. Prugara-Kettinga 12/4	Opc
448	„DEKK GAZ” SC Dariusz Goleń, Krzysztof Sowa	38-500 Sanok, ul. Kopernika 10/8	Opc
449	TRANS NG SANOK Sp. z o.o.	38-500 Sanok, ul. Rymanowska 45	Opc
450	„PETRO-SERWIS” Ginda Marek	38-520 Rymanów, Wróblak Królewski 19	Opc
451	Zbigniew Antonik	38-606 Baligród, ul. Bieszczadzka 44	Opc
452	Mieczysław Nędza	39-104 Ocieka, Wola Ociecka 89	Opc
453	Reguła Alfred	39-110 Wielkopole Skrzyńskie 432	Opc
454	Kółko Rolnicze Brzeziny	39-111 Brzeziny 608	Opc
455	Prywatne Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo- Handlowe Stacja Paliw Ryszard Kielek	39-124 Iwierzycy, Wiercany 80	Opc
456	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Transportowe „ROL-MAT”	39-200 Dębica, ul. Cmentarna 55/22	Opc
457	Witold Boznański – Firma Handlowa „SKORPION” Witold Boznański	39-200 Dębica, ul. Robotnicza 1b/42	Opc
458	Firma Handlowo-Usługowa „K.E.L.”	39-200 Dębica, ul. Tuwima 7/69	Opc
459	Firma Handlowo-Usługowa SC	39-216 Czarna, Stara Jastrząbka 45 B	Opc
460	Firma Handlowa Rajmund Drozd	39-221 Łęki Górne 339	Opc
461	Firma Handlowo-Usługowa Stacja Paliw	39-221 Pilzno, Łęki Górne 67A	Opc
462	KRONO-WOOD Sp. z o.o.	39-300 Mielec, ul. Wojska Polskiego 3	Opc
463	Spółdzielnia Usług Rolniczych z siedzibą w Czerminie	39-304 Czermin 504	Opc
464	Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjno-Gómiczych „WIERTKOP Plus” Sp. z o.o.	39-400 Tarnobrzeg, skr. poczt. 1	Opc
465	„AUTO-GAZ”	39-400 Tarnobrzeg, ul. Dąbrowskiej 11/8	Opc
466	PKS Tarnobrzeg Sp. z o.o.	39-400 Tarnobrzeg, ul. Gen. W. Sikorskiego 86	Opc
467	„Zajazd” Zakład Gastronomiczny	39-400 Tarnobrzeg, ul. Warszawska 114	Opc
468	Stacja Paliw „LAKO” SC Konrad Lachowski, Renata Lachowska	39-400 Tarnobrzeg, ul. Warszawska BN	Opc
469	„JUREX” – Handel Auto-Gazem i Olejem Opalowym	39-410 Grębów, Jamnica 107	Opc
470	FEDERAL – MOGUL GORCZYCE SA	39-432 Gorczyce, ul. Odlewników 52	Pee, Ppg
471	„ALMEN” Sp. z o.o.	40-004 Katowice, Al. Korfantego 2	Opc

472	EXSPES GAZ SC Krzysztof Twardowski, Joanna Marszałek	40-014 Katowice, ul. Mariacka 13	Opc
473	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowo-Transportowe „METEOR” Sp. z o.o.	40-028 Katowice, ul. Francuska 70	Opc
474	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe „ALIKA”	40-081 Katowice, ul. Dąbrówka 13	Opc
475	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe Elektromontaż „AUTO-SPRZĘT” Sp. z o.o.	40-135 Katowice, ul. Słoneczna 50	Opc
476	ZUH „JARD SERWIS 2” Waldemar Rdzanek	40-226 Katowice, Bogucicka 7	Opc
477	„KOMA” Franciszek Maciejuk, Paweł Kostecki Spółka Jawna	40-716 Katowice, ul. Słupska 11	Opc
478	NOV GAZ Magdalena Nowak	41-200 Sosnowiec, ul. Piłsudskiego 38	Opc
479	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „JUR-POL”	41-200 Sosnowiec, ul. Szpaków 4c/26	Opc
480	Stacja Paliw Grażyna Woźniak	41-219 Siemieżyce 13	Opc
481	„ANPOL”	41-219 Sosnowiec, Moskorzew Nr 18	Opc
482	„PETROMAT” Borowski Radosław	41-219 Sosnowiec, ul. Dmowskiego 34/1	Opc
483	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe KOMECH Sp. z o.o.	41-219 Sosnowiec, ul. Kosynierów 32A	Occ
484	Danuta Piwowarska – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „PETRO-MAR”	41-219 Sosnowiec, ul. Lenartowicza 144/34	Opc
485	GAZ MOT SC U. Sutor & A. Sutor	41-303 Dąbrowa Górnicza, Al. J. Piłsudskiego 60	Opc
486	„PHU – MICHAŁ BURCHARD”	41-303 Dąbrowa Górnicza, ul. Topolowa 50/65	Opc
487	PPHU – Stacja Paliw Szafarczyk Bogumiła	41-403 Chełm Śląski, ul. Techników	Opc
488	Firma Remontowo-Uslugowa „Renomex” Leonard Kokoszka	41-412 Mysłowice, ul. Franciszka Kawy 8/15	Opc
489	Firma MAG Adam Płaczek	41-500 Chorzów, ul. Gen. H. Dąbrowskiego 51/7	Opc
490	Elektrownia Chorzów SA	41-500 Chorzów, ul. Marii Curie-Skłodowskiej 3	Wcc
491	TECHNOGAZ Baryła Rafał	41-700 Ruda Śląska, ul. Kokotek 56	Opc
492	Budownictwo Urządzeń Gazowniczych „GAZOBUDOWA” Sp. z o.o.	41-800 Zabrze, ul. Wolności 339	Opc
493	AUTO GAZ „MOBIL”	41-902 Bytom, ul. Chorzowska 25	Opc
494	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „TRIMEX” SC J. Wiatr, S. Wielebiński	41-922 Radzionków, ul. Nałkowskiej 4	Opc
495	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowo-Produkcyjne Import-Export „AOOL” Sp. z o.o.	41-922 Radzionków, ul. Orzechowska 119	Opc
496	Przedsiębiorca „EKO-STAR” Sp. z o.o.	42-100 Kłobuck, ul. Wojska Polskiego 2	Opc
497	Donat Paruzel	42-134 Truskolasy, ul. Piaskowa 24	Opc
498	Stacja Paliw Płynnych Leszek Okręglicki	42-140 Panki, ul. Tysiąclecia 48	Opc
499	STACJA PALIW „KSG” Sp. z o.o.	42-141 Przystajń, ul. Powstańców Śląskich	Opc
500	Handel Artykułami Naftowymi i Przemysłowymi J. Heluszka, A. Dwornik Stacja Paliw SC	42-160 Krzepice, ul. Rolnicza 1	Opc
501	Przedsiębiorstwo Handlowe „ROYAL”	42-200 Częstochowa, Al. Niepodległości 26/30	Opc
502	„PALIMED-TRANS” Sp. z o.o.	42-200 Częstochowa, ul. Faradaya 53	Opc
503	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „Mos” Import- Export	42-200 Częstochowa, ul. Jagiellońska 57	Opc
504	Firma Handlowo-Uslugowa „MELGÓR”	42-200 Częstochowa, ul. Kilińskiego 110	Wee
505	Spółdzielnia Usług Rolniczych i Technicznych „SURITEX”	42-231 Mykanów, Stary Cykarzew, ul. Południowa 11/17	Opc
506	Firma Handlowo-Uslugowa „BAPOL”	42-233 Mykanów, ul. Słoneczna 83	Opc
507	Komunalny Zakład Budżetowy	42-255 Szczekociny, ul. Przemysłowa 2	Opc
508	PPHU SIKSA Michał Sikora	42-262 Poczesna, Kolonia Borek, ul. Przemysłowa 5	Opc
509	„DIADON” SC	42-263 Poraj, ul. 3 Maja 71	Opc
510	Ślusarstwo Usługowo-Produkcyjne	42-265 Dąbrowa Zielona, Plac Kościuszki 43	Wee
511	Mała Elektrownia Wodna „Rzeki Wielkie” Zbigniew Ślęzak, Tadeusz Mysłek	42-270 Kłomnice	Wee
512	Tadeusz Mysłek – Mała Elektrownia Wodna – Skrzydłów II	42-270 Kłomnice, Skrzydłów	Wee

513	Zbigniew Ślęzak – Mała Elektrownia Wodna – Skrzydlów I	42–270 Kłomnice, Skrzydlów	Wee
514	Jadwiga Treła – Przedsiębiorstwo Usługowo-Remontowe „ATRANS”	42–287 Lubsza, Psary Śląskie, ul. Lompy 9	Opc
515	FH „PRIMA – GAZ” Joanna RUMIN	42–300 Myszków, ul. Krasińskiego 116	Opc
516	AUTO GAZ Bogumił Snopiński	42–310 Żarki, Kotowice, ul. Majowa 2	Opc
517	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „FARMER” W. Noczyński Spółka Jawna	42–330 Myszków, ul. Siewierska 160	Opc
518	Firma Handlowo-Produkcyjna Waclaw Skabek	42–400 Zawiercie, ul. Krzywa 3	Opc
519	Dariusz Bednarczyk – Firma Handlowo-Usługowa SENGAM	42–400 Zawiercie, ul. Mrzygłodzka 40	Opc
520	EKOENERGIA Stefan Wyrwas	42–400 Zawiercie, ul. Strumień 15	Wee
521	Firma Handlowo-Usługowa „HUZAR” Bugajny Tomasz	42–440 Ogródzieniec, ul. Kopemika 7	Opc
522	„MEW” Emilia Niwińska	42–445 Szczekociny, ul. Lelowska 82	Wee
523	Firma Handlowo-Usługowa „PETROL” Andrzej Otczyk	42–445 Szczekociny, ul. Senatorska 20	Opc
524	„EKO-GAZ”	42–500 Będzin, ul. Niepodległości 21	Opc
525	PPHU „PETRO-NAFT” Sebastian Salik	42–600 Tarnowskie Góry, ul. Gen. Andersa 39A/7	Opc
526	Auto Salon „CGK” SC Izabela Ramos, Janusz Wackerman	42–605 Tarnowskie Góry, ul. Karola 14a	Opc
527	Firma Handlowo-Usługowa „POINT-LUK”	42–690 Tworóg, ul. Kotowska 10	Opc
528	POL GAZ E. Olczyk, H. Pyka, J. Górską	42–700 Lubliniec, ul. Spokojna 2	Opc
529	Firma „MARCEL” Paweł Rokosa	42–700 Lubliniec, ul. Wojska Polskiego	Opc
530	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „ANTA”	43–100 Tychy, ul. Strzelecka 69	Opc
531	„PETROLEUM” Sp. z o.o.	43–100 Tychy, ul. Wejchertów 19	Opc
532	Stacja Paliw AUTO-GAZ	43–150 Bieruń, ul. Konarskiego 7 b	Opc
533	„KOOR-TRANS-BIS” SC Bogacki Longin, Wołoch Lucjan	43–155 Bieruń, ul. Mleczna 21	Opc
534	Firma Usługowo-Handlowa Bogacz Zbigniew	43–200 Pszczyna, ul. Miodowa 4	Opc
535	Zakłady Handlowo-Produkcyjno-Usługowe „KOBIELANKA” Sp. z o.o.	43–200 Pszczyna, ul. Rybnicka 8	Opc
536	FHU SANIT TRANS Mirosław Mikołajec	43–210 Kobiór, ul. Bluszczowa 22	Opc
537	Stacja Paliw „LASZY” – Józef Tichawski	43–210 Kobiór, ul. Kobiórska 2	Opc
538	Spedycja, Usługi Przewozowe Międzynarodowe	43–220 Bojszowy, Świerczyniec, ul. Barwna 43	Opc
539	FHU Francuz Janusz	43–246 Zbýtków, ul. Wiślana 31	Opc
540	Firma Handlowa „AL.-TOM” Alicja Duda	43–300 Bielsko-Biała, ul. Lotnicza 23	Opc
541	Firma Wielobranżowa „ESA” Aleksander Skibiński	43–300 Bielsko-Biała, ul. Pocztowa 9	Opc
542	ULTIMA Sp. z o.o.	43–382 Bielsko-Biała, ul. Strażacka 60	Opc
543	„VIZZER POLAND” Sp. z o.o.	43–400 Cieszyn, ul. Frysztacka 145	Opc
544	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne „PETRO” Woźniak Sławomir	43–400 Cieszyn, ul. Matejki 1/3	Opc
545	„TANK” Krystyna Mocko	43–502 Czechowice-Dziedzice, Ligola, ul. Rolników 16	Opc
546	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „OKTAN” Jacenty Jamiński	43–520 Chybie-Mnich, ul. Cieszyńska 74	Opc
547	Stacja Tankowania Gazem Propan-Butan „CRAF” Mariusz Bączek	43–600 Jaworzno, ul. Krakowska 9	Opc
548	„VEROSTAL” Sp. z o.o.	43–605 Jaworzno, ul. Dąbrowska 22a	Opc
549	PROP GAZ SC Gabriela Bożek, Mirosław Bożek	43–607 Jaworzno, ul. Baranowskiego 216	Opc
550	GEMA SC Łukasz Gedoś, Marta Mazur Dziadkowiec	43–607 Jaworzno, ul. Kaczeńców 63	Opc
551	Zakład Produkcyjno-Handlowy „STAN”	44–100 Gliwice, ul. Architektów 38	Opc
552	„MOTOZEG-DIAGNOSTYKA” Sp. z o.o.	44–100 Gliwice, ul. Portowa 14	Opc
553	BRAZA SC Przedsiębiorstwo Handlowe Ewaryst Zagala, Przemysław Zagala	44–100 Gliwice, ul. Pszczyńska 51	Opc
554	Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach	44–100 Gliwice, ul. Sienkiewicza 2	Wee
555	Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna „Przełom”	44–145 Pilchowice, ul. Gliwicka 3	Opc
556	Stacja Paliw „MARGO” SC Maria Górską, Zbigniew Kuźniewski	44–160 Rudziniec, ul. Leśna 4	Opc

557	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Janusz Fleszar	44-164 Gliwice, ul. Bielska 6	Opc
558	EUROGAZ SC Andrzej Kozub, Waldemar Oboj	44-178 Przyszowice, ul. Morcinka 3	Opc
559	„MARAN II” Stacja Benzynowa Gruziewicz Marian	44-190 Knurów, ul. Dworcowa 54	Opc
560	Stacja Benzynowa „MARAN” Gruziewicz Krystyna	44-190 Knurów, ul. Dworcowa 54	Opc
561	Bogusław Morgała – „ZAG” Bogusław Morgała	44-292 Rybnik, ul. Legionów 28	Opc
562	Marian Procek – PHU „OKTAN II” Marian Procek	44-293 Szczerbice, ul. Szkolna 2	Opc
563	TOMI GAZ Jadwiga Sobczyńska	44-300 Wodzisław Śląski, ul. Pokoju 13/1	Opc
564	„EMA-TRANS” Sp. z o.o.	44-310 Radlin, ul. Korfanteo 52	Opc
565	Zenon Kozielski, Wiesław Stuchlik – „ECO-TANK” SC	44-325 Mszana, ul. Konopnickiej 17	Opc
566	„OLA” Stacja Auto-Gaz LPG	44-335 Jastrzębie Zdrój, ul. Cicha 1	Opc
567	KRYSTAL Stacja Paliw	45-127 Opole, ul. Sobieskiego 2a	Opc
568	Stacja Paliw Krzysztof Bartusik	45-582 Rogoźnik, ul. Kościuszki 34	Opc
569	„Partner” Jolanta i Czesław Kozina SC	45-836 Opole, ul. Wrocławska 115	Opc
570	„KWARTET” Tadeusz, Romuald i Janusz Moczydlowski – Spółka Jawna	46-022 Zawada, ul. Turawska 1A	Opc
571	„ER” SC Grzegorz Ekiert, Mieczysław Widota	46-050 Tamów Opolski, ul. Cmentarna 5	Opc
572	„EKOINWEST” Sp. z o.o.	46-073 Chruścina Opolska, Wrzoski, ul. Wrocławska 80	Opc
573	Mała Elektrownia Wodna „Michalice”	46-100 Namysłów, ul. Dubois 3	Wee
574	PHU „KOCOWICZ” SC	46-247 Smardy, ul. Wielka 22	Opc
575	„INTERJA” Sp. z o.o.	46-300 Olesno, ul. M. Konopnickiej 5	Opc
576	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „KOS” Sebastian Czyżewski	46-310 Gorzów Śląski, ul. Chopina 20	Opc
577	PPUH „Pol-Trans” Michał Strzelecki	46-320 Praszka, Gana 112, ul. Kaliska 61a	Opc
578	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „AUTO-SAD” Witold Strzelecki	46-320 Praszka, ul. Gorzowska 4A	Opc
579	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Stanioch Leszek	47-206 Kędzierzyn-Koźle, ul. Krasickiego 16/6	Opc
580	Zakłady Azotowe „Kędzierzyn” SA	47-220 Kędzierzyn-Koźle, ul. Mostowa 30 a	Opg
581	Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne „AUTOZAK” Sp. z o.o.	47-223 Kędzierzyn-Koźle, ul. Mostowa 30 e	Opc
582	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „GROTRANS” SC	47-256 Cisek, Łany, ul. Szkolna 24	Opc
583	Stacja Paliw Płynnych	47-370 Zielina-Moszna, ul. Prudnicka 1	Opc
584	Włodzimierz Sobieraj – „SOB-POL” Przedsiębiorstwo Wielobranżowe	47-575 Góra Siewierska, ul. Kościuszki 65	Opc
585	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „PRIM” Jacek Wrzałski	48-130 Kietrz, ul. Kilińskiego 51	Opc
586	Marek Masiak Firma Handlowo-Usługowa „CENTRA”	48-133 Nowa Cerekwia, ul. Głębuczka 19	Opc
587	Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej CONNEX Prudnik Sp. z o.o.	48-200 Prudnik, ul. Kościuszki 74	Opc
588	Waldemar Miładowski – Stacja Paliw Kopice „MŁADOWSKI i SYN”	49-200 Grodków, Kopice 19	Opc
589	Jerzy Iłów Firma Handlowa „AS”	49-200 Grodków, ul. Szpitalna 1D	Opc
590	BRZEG SA	49-306 Brzeg, ul. Krakusa 3	Opc
591	Andrzej Talarski i Fryderyk Żak JURAND SC Stacja Paliw Gazowych	50-503 Wrocław, ul. Paczkowska 26	Opc
592	Kozioł Ewa PHUP PETROX	51-111 Wrocław, ul. Chorwacka 64/22	Opc
593	Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne „MEGATRANS”	51-114 Wrocław, ul. Obornicka 187/11	Opc
594	RAF GAZ Jacek Sójka	51-251 Wrocław, ul. Małwowa 29	Opc
595	„LEMAX” Kazimierski Lesław	53-209 Wrocław, ul. Męcińskiego 25	Opc
596	STUDIO „MJ”	53-413 Wrocław, Plac Ludwika Hirszfelda 17/31	Opc
597	Waśniewski Wojciech PHU „WA-WO”	54-152 Wrocław, ul. Dzielna 15/7	Opc
598	Teresa Krzemieniowska – Firma Handlowo-Usługowa „TRANS-PAL”	54-432 Wrocław, ul. Strzegomska 312/2	Opc
599	„OPAL-OIL” Patryk Marek	55-040 Kobierzyce, Księginice, ul. Oławska 17	Opc
600	Monika Swoboda – MEW Mała Elektrownia Wodna	55-080 Kąty Wrocławskie, Pałecznicza 66	Wee
601	Zakład Handlu, Usług i Pośrednictwa „ZIEMOWIT” Taraszka Ryszard	55-080 Kąty Wrocławskie, ul. Rynek 6	Opc

602	„PAL-POL”	55-095 Długoleka, Mirków, ul. Poina 7	Opc
603	Maciej Pisarek MPetrol	55-095 Mirków, Łozina, ul. Wroclawska 26	Opc
604	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe i Usługowe „ARTIZ” Sp. z o.o.	55-114 Wisznia Mała, Ligota Piękna	Opc
605	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „KARTEX” Sp. z o.o.	55-200 Oława, ul. Zwierzyniec Duży 1	Wee
606	„GAMA” Sp. z o.o.	55-340 Udanin 14	Opc
607	Barbara Esmanowicz Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe	56-100 Wołów, ul. Kościuszki 17E/3	Opc
608	Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne „KOLCHEM-ROKITA” Sp. z o.o.	56-120 Brzeg Dolny, ul. Sienkiewicza 4	Opc
609	Katarzyna Padewska, Jan Janusz Padewski – „WPPHU IMPORT-EKSPORT-PALETY” SC K. Padewska, J. Padewski	56-300 Milicz, ul. Miodowa 4	Opc
610	Roman Wierzchowski – „GRAMIT”	56-320 Krośnice, Wierzchowice, ul. Parkowa 18	Opc
611	Stacja Paliw „POŁUDNIE” Paweł Kobiątka, Zbigniew Jesionka	56-400 Oleśnica, ul. Południowa 1	Opc
612	Baza Paliw „SZEJK” Krzysztof Czysty i Roman Adamski Spółka Jawna	56-500 Syców, ul. Mickiewicza 8	Opc
613	„ROZ-ŚWIT” Zakład Produkcyjno-Handlowo-Usługowy SC	57-100 Strzelin, Karszówek 13	Opc
614	„AMPOL” Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe SC	57-100 Strzelin, ul. Energetyków 1	Opc
615	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe	57-160 Borów, Głównin 9	Opc
616	Mała Elektrownia Wodna Zbigniew Bebel	57-300 Kłodzko, ul. Zofii Stryjeńskiej 10	Wee
617	„PRO-ARTE” Sp. z o.o.	57-362 Kłodzko, Krosnowice 149	Opc
618	„ELWOD” Sp. z o.o.	57-362 Krosnowice Kłodzkie, ul. Fabryczna 20	Wee
619	Elektrownia Wodna „Piszkowice” SC Andrzej Sługocki, Arkadiusz Sługocki	57-400 Nowa Ruda, ul. Ogrodowa 9	Wee
620	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „MOTORPOL” Eksport-Import	57-400 Nowa Ruda, Włodowice 56	Opc
621	Zakład Usługowy Stolarski – Józef Ormaniec	57-410 Ścinawka Średnia, Ścinawka Dolna 145	Wee
622	Stacja Paliw i Auto-Gaz Nowa Wieś Wroclawska-Autostrada A-4 Longin Miśkiewicz	58-105 Świdnica, ul. Bema 14/9	Opc
623	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Transportowe „TADEX”	58-105 Świdnica, ul. Prądzyńskiego 95/3	Opc
624	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe SC Roman Wedmański, Kazimiera Wedmańska	58-150 Strzegom, ul. Gronowska	Opc
625	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „OMEX”	58-150 Strzegom, ul. Piłsudskiego 33	Opc
626	„TEST” Firma Produkcyjno-Handlowo-Usługowa	58-160 Świebodzice, ul. Długa 5	Opc
627	Firma „SG” Sajdak Józef, Grochownia Hubert SC	58-200 Dzierżoniów, ul. Brzegowa 105 a	Opc
628	Wojciech Ślósarz – Przedsiębiorstwo Produkcyjne Wytwarzanie Górnictwa i Metalurgii „GWARMET-1”	58-200 Dzierżoniów, ul. Kilińskiego 14	Opc
629	„MALBO” Bogdan Maluszyci	58-200 Dzierżoniów, ul. Nowowiejska 16	Opc
630	Wojciech Szkarłat – „EKO-BIS”	58-210 Łagiewniki, ul. Orla 3	Opc
631	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „IZRAD”	58-240 Piława Górna, ul. Piastowska 50 a	Opc
632	Tomasz Laskowski, Jarosław Petecki – Stacja Paliw „JAR-TOM” SC Tomasz Laskowski, Jarosław Petecki	58-300 Wałbrzych, ul. 1 Maja 96	Opc
633	TRANS-GAZ SC Henryk Dobrowolski, Piotr Żywicki	58-301 Wałbrzych, ul. Krynicka 6/4	Opc
634	Przedsiębiorstwo Handlowe „AUTO-GAZ” Kalisz Bożena	58-310 Szczawno Zdrój, ul. Lipowa 20	Opc
635	Firma Handlowo-Usługowa „ROB-GAZ” Robert Redlicki	58-340 Głuszyca, ul. Bohaterów Getta 48/4	Opc
636	Włodzimierz Wijas – Handel i Pośrednictwo	58-370 Boguszów-Górcze 880	Opc
637	Mała Elektrownia Wodna „Bukówka” k/Lubawki SC	58-420 Lubawka, Bukówka k/Lubawki	Wee
638	HYDROGEN	58-500 Jelenia Góra, ul. Zamenhoffa 5/3	Wee
639	Stacja Benzynowa Krystyna Pindelska	58-500 Jelenia Góra, ul. Złotnicza 5/7	Opc
640	Produkcja Energii Elektrycznej SC Krystyna Dobrucka, Jan Dobrucki	58-573 Piechowice, ul. Rzemieślnicza 10	Wee
641	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Borowczyk	59-101 Polkowice, Biedrzykowa 6A	Opc
642	Adam Stolarz PHU „WĘGLO-PLON”	59-230 Prochowice, Lisowice 94	Opc
643	„JANEX” Firma Handlowa Jan Busse	59-300 Lubin, ul. Parkowa 55/7	Wee

644	Andrzej Chatała – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „6,60 EKOSTYL”	59–300 Lubin, ul. Przemysłowa 14b	Opc
645	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „MABEX” SC	59–305 Rudna, ul. Witosa 5	Opc
646	Jerzy Kluska, Janusz Nawalaniec, Piotr Świtalski, Bogdan Leon Konarski – Małe Elektrownie Wodne – Legnica „MEW-Legnica” SC	59–424 Męcinka, Słup 2	Wee
647	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „MPS” Piotr Sycz	59–430 Mierczyce 2	Opc
648	Stacja Paliw	59–524 Pielgrzymka Nr 36	Opc
649	Firma Handlowo-Usługowa BARBARA Barbara Borycka	59–630 Mirsk, ul. Zdrojowa 23 a	Opc
650	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „Gas-Motbud”	59–820 Leśna, ul. Krótka 7/1	Opc
651	Marian Gewert, Janusz Waclaw Piestrzyński, Jan Zwoliński „ENERGETYKA” SC	59–921 Sieniawka, Porajów, Os. Piastowskie 5/3	Wee
652	ŚLĄSKA GRUPA INWESTYCYJNA Sp. z o.o.	60–047 Katowice, ul. Kamienna 7	Opg
653	Elżbieta Świtalska „MAŁE ELEKTROWNIE WODNE”	60–175 Poznań, ul. Frezjowa 18	Wee
654	Wojciech Kaczmarek i Adam Kaleta – FENIKS Firma Handlowo-Usługowa SC	60–177 Poznań, ul. Kettinga 13	Opc
655	Energetyka Poznańska Zakład Transportu Sp. z o.o.	60–479 Poznań, ul. Strzeszyńska 58	Opc
656	ENEA SA	60–967 Poznań, ul. Nowowiejskiego 11	Wee
657	Hieronim Wawrzyniak – Handel Paliwami Płynnymi	61–160 Poznań, Czapury, ul. Poznańska 165	Opc
658	„ENERGIA PLUS” Sp. z o.o.	61–568 Poznań, ul. Wierzbicice 44a	Oee
659	„PETRUS-AUTO-GAZ”	61–619 Poznań, ul. Lechicka 100	Opc
660	WYSYPISKO ODPADÓW KOMUNALNYCH Zakład Budżetowy Rady Miejskiej Poznania	61–827 Poznań, ul. Marcinkowskiego 11	Wee
661	WATIN LEASING & FINANCE SA	62–002 Suchy Las, Jelonek, ul. Obornicka 4a	Opc
662	„SINGAZ” Sp. z o.o.	62–020 Swarzędz, ul. Dworcowa 7	Opc
663	Elżbieta Michalowska, Dariusz Serafin, Józefa Serafin – „EKOGAZ” SC	62–025 Kostrzyn, ul. Półwiejska 5	Opc
664	„Elektrownie Wodne Słoma i Gómy” Spółka Jawna	62–050 Mosina-Krosinko, ul. Leśna 5	Wee
665	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Komornikach	62–052 Komorniki 21	Opc
666	Muzeum Narodowe Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie	62–052 Komorniki, ul. Dworcowa 5	Wee
667	„MPGK” Sp. z o.o.	62–100 Wągrowiec, ul. Skocka 13	Opc
668	Spółdzielnia Transportowo-Motoryzacyjna w Wągrowcu	62–100 Wągrowiec, ul. Skocka 22	Opc
669	Firma Handlowo-Usługowa EXPERT	62–200 Gniezno, Os. Jagiellońskie 11a/8	Opc
670	AUTOTURGAZ Alina Deniz	62–200 Gniezno, ul. Roosevelta 98	Opc
671	„IWO-GAZ”	62–200 Gniezno, ul. Roosevelta 98	Opc
672	„HL-GAZ” SC Paweł Hildebrański & Dariusz Hildebrański	62–200 Gniezno, ul. Żeromskiego 41	Opc
673	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „T.W.-OIL BIS” Tomasz Kaszuba, Waldemar Kaszuba Spółka Jawna	62–230 Witkowo, ul. Gnieźnieńska	Opc
674	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „KORLEN”	62–230 Witkowo, ul. Żwirki i Wigury 2A	Opc
675	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe BODPOL	62–290 Mieścisko, ul. Gnieźnieńska 32	Opc
676	TANKBUS IV Sebastian Ratajczak, Marcin Matuszewski	62–300 Orzechowo, ul. Miłostawska 13	Opc
677	Rolnicza Spółdzielnia Usługowo-Handlowa	62–306 Kołaczkowo, ul. Wrzesińska 38A	Opc
678	Firma Wielobranżowa „REN-GAZ”	62–310 Pyzdry, ul. Wrzesińska 29	Opc
679	Firma Handlowa „Ilimil” Kinecka Elżbieta	62–400 Słupca, Młodojowo Parcele 33	Opc
680	Grażyna Kanafa – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe	62–400 Słupca, ul. 3 Maja 41	Opc
681	Anna Kusiołek – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „DOMIGAZ”	62–410 Zagórz, Anielewo 21	Opc
682	„AGPOL” Sp. z o.o.	62–420 Strzałkowo, Al. Prymasa Wyszyńskiego 3	Opc
683	„LODIGO”	62–510 Konin, ul. 11 Listopada 15/24	Opc
684	Tomasz Sieradzki – ROTTOM	62–510 Konin, ul. Wyzwolenia 4/76	Opc
685	Zakład Handlowo-Usługowy „STAROSTA” Jolanta Maciejak-Starosta	62–511 Kramsk, Kramsk-Łazy 1	Opc
686	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Jankowski Grzegorz	62–511 Kramsk, Święte 79	Opc

687	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „WĘGLOBUD” W. Zawrocka, B. Zawrocki, P. Zawrocki Spółka Jawna	62-541 Kleczew, Budzistaw Kościelny, ul. Kościelna 6	Opc
688	Góralski Robert STACJA AUTOGAZ	62-550 Wilczyn, Kownaty	Opc
689	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe PETROMOT	62-560 Skulsk, ul. Konińska 45	Opc
690	Aleksandra Pyżyńska, Wojciech Pyżyński – Stacja Paliw Pyżyńscy	62-561 Ślesin, Lubomyśle 1	Opc
691	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „METAL” Błażej Nowakowski	62-563 Licheń Stary, ul. Konińska 16	Wee
692	Kolasa Józef Zakład Produkcyjno-Handlowy „IZOMER”	62-600 Koło, Czołowo	Opc
693	„AGROHURT” Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe	62-600 Koło, ul. Ochle 3	Opc
694	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Barbara Tyliż	62-619 Sadlno, Noć	Opc
695	Anna Szymańska – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „MARTA”	62-650 Kłodawa Łążek 9	Opc
696	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe Jarosław Kubiak	62-650 Kłodawa, Dębina 82	Opc
697	Stacja Paliw Jerzy i Leszek Gołak SC	62-704 Kawęczyn	Opc
698	Jarosław Kwiatkowski – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „TRANS-OLL” Jarosław Kwiatkowski	62-710 Władysławów, Felicjanowo 11A	Opc
699	Andrzej Langowski – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe LANGAZ-LANKO	62-730 Dobra, ul. Kilińskiego 109	Opc
700	Andrzej Langowski i Barbara Dobros – „LANGAZ” SC	62-730 Dobra, ul. Kilińskiego 109	Opc
701	„SIS-OIL” Sp. z o.o.	62-800 Kalisz, ul. Pułaskiego 21	Opc
702	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe Władysław Gachewicz	62-814 Blizanów, Rychnów 19A	Opc
703	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „Ago-GAZ” Paweł Barański	62-834 Ceków 37a	Opc
704	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „WIT-BUD” Wiesław Wicijowski	63-040 Nowe Miasto, Komorze 2A	Opc
705	Przedsiębiorstwo Spedycyjno-Transportowe „LEBARTO”	63-100 Śrem, Pyszcząca, ul. Sadowa 9	Opc
706	Spółdzielnia Kólek Rolniczych w Golinie	63-200 Jarocin, Golina, ul. Wolności 51	Opc
707	„JAROGAZ” SC Witold Głowicki, Zdzisław Golembiewski	63-200 Jarocin, ul. Przemysłowa 3	Opc
708	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „MIREX”	63-200 Jarocin, ul. Żerkowska 22	Opc
709	Przedsiębiorstwo Instalacyjno-Uslugowe Rol-Baz-Pal Jędrzejczak, Józwiak, Kamiński, Łyskawiński Spółka Jawna	63-210 Żerków, Sierszew 19a	Opc
710	Spółdzielnia Kólek Rolniczych w Wieczynie	63-304 Czermnin, Wieczyn 44	Opc
711	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe Lucyna Hadaś, Antoni Hadaś Spółka Jawna	63-400 Ostrów Wielkopolski, ul. Józefa Bema 162	Opc
712	„USŁUGI GAZOWE” A. i B. Hańczak, L. Kaczmarek Spółka Jawna	63-400 Ostrów Wielkopolski, ul. Poznańska 83	Opc
713	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „KAB-GAZ” Sp. z o.o.	63-400 Ostrów Wielkopolski, ul. Poznańska 83	Opc
714	Roman ROMIX Stacja Paliw „MATI”	63-400 Ostrów Wielkopolski, ul. Profesora Kaliny 59/4	Opc
715	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „MARCUS” Marek Poźniak	63-400 Ostrów Wielkopolski, ul. Profesora Kaliny 59/4	Opc
716	Mariola Zimniak – Przedsiębiorstwo Usługowo-Wytwórcze „ANMA”	63-400 Ostrów Wielkopolski, ul. Staroprzygodzka 117	Opc
717	Gminna Spółdzielnia „SAMOPOMOC CHŁOPSKA” w Rososzycy	63-405 Sieroszewice, Rososzycza, ul. Ostrowska 9	Opc
718	Barbara Walczak – „VALEK-CENTER”	63-430 Odolanów, Boników-Garki	Opc
719	Stacja Paliw „WIERTELAK” SC	63-430 Odolanów, Tarchały Wielkie, ul. Ostrowska 2	Opc
720	„MEBLE-LASKI” Sp. z o.o.	63-620 Trzcinnica, Laski, ul. Kępińska 21	Opc

721	Spółdzielcze Centrum Rolnicze „CENTROL” w Koźminie Wielkopolskim	63–720 Koźmin Wielkopolski, ul. Borecka 58	Opc
722	Miejski Zakład Oczyszczania Sp. z o.o.	63–800 Gostyń, Nad Kanią 107	Opc
723	Przedsiębiorstwo-Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „ADACH”	63–842 Pudliszki, ul. Fabryczna 55	Opc
724	Łagrom Sp. z o.o.	63–860 Pogorzela, ul. Krotoszyńska 67	Opc
725	Robert Samól – PHU SAMÓL ROBERT	63–930 Jutrosin, ul. Podgórna 2A	Opc
726	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „BASPAL” Michał Lakomy	64–000 Kościan, Kielczewo, ul. Kościańska 16	Opc
727	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Krzysztof Maluśki	64–000 Kościan, ul. Poznańska 73	Opc
728	Szymon Leonarski – PERFEKT PLUS	64–100 Leszno, ul. Szybowników 28	Opc
729	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe GREG-ROM Korsun Grzegorz	64–200 Wolsztyn, ul. Poznańska 2	Opc
730	„EURO-JAMA” SC Łyczewski Jacek, Kowalski Marcin	64–212 Siedlec, Żodyń, ul. Główna 1	Opc
731	Firma Handlowa „JAMAX”	64–212 Siedlec, Żodyń, ul. Spacerowa 27	Opc
732	Sklep Spożywczo-Przemysłowy i Stacja Paliw Zenon Stachowiak	64–232 Tuchorza, Tuchorza Stara 61	Opc
733	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ALFA	64–360 Przyprostynia, ul. Prandoty 109	Opc
734	Śniega Głowacka Stacja Paliw „FERNANDO”	64–520 Obrzycko, ul. Dworcowa 27A	Opc
735	Stacja Paliw Ewa Górna	64–630 Ryczywół, ul. Kolejowa 11	Opc
736	PHU „SEBA” Sebastian Hryncewicz	64–730 Wieluń, Folsztyn 24	Opc
737	„MK SIGMA” Andrzej Kaluża	64–800 Chodzież, ul. Zwycięstwa 61	Opc
738	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Margoninie	64–830 Margonin, ul. Powstańców Wielkopolskich 68	Opc
739	Przedsiębiorstwo Produkcyjne „POLKON” SA	64–980 Trzcianka, ul. Kopernika 32	Opc
740	Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych i Budowlanych „Kombud” Sp. z o.o.	64–980 Trzcianka, ul. S. Żeromskiego 14	Opc
741	„BELEM” Sp. z o.o.	65–382 Zielona Góra, ul. Makowa 14	Opc
742	Krystyna Marchlewska	65–557 Zielona Góra, Os. Śląskie 7F/4	Wee
743	„CORRADO” Transport International Sp. z o.o.	66–016 Płoty, ul. Lubuska 15A	Opc
744	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „POSbet” Jan Pospiech	66–100 Sulechów, ul. Łochowska 5	Opc
745	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „JEDAR” Spółka Jawna Skrzyniarz Jerzy i Józef	66–100 Sulechów, ul. Przemysłowa 15	Opc
746	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe HURT-DETAL Budownictwo Ziemno-Melioracyjne IMPORT-EXPORT SC Ireneusz Ciołek, Mariusz Ciołek	66–100 Sulechów, ul. Wielkopolska 11	Opc
747	Spółdzielnia Kółek Rolniczych	66–120 Kargowa, ul. Kolejowa 14	Opc
748	Kalina Bielecka-Kubiak	66–234 Torzym, Wystok 35	Wee
749	Zakład Usługowo-Handlowy „AGRIMEX”	66–330 Pszczew, ul. Batorego 11	Opc
750	Zakład Usługowo-Handlowy „VALDI” Waldemar Pokrzewnicki	66–344 Lipki Wielkie, ul. Szosowa 85	Opc
751	Zakład Elektrowni Wodnych „ENERGOZEW” Sp. z o.o.	66–400 Gorzów Wielkopolski, ul. Energetyków 4	Wee
752	Paweł Bonarek – Firma Usługowo-Handlowa	66–400 Gorzów Wielkopolski, ul. Niemcewicza	Opc
753	„DOMAR” Sp. z o.o.	66–400 Gorzów Wielkopolski, ul. Podmiejska 18	Opc
754	Spółka Handlowo-Usługowa „MARGO” SC Robert Kandyba, Beata Pokrzewnicka	66–431 Santok, Lipki Wielkie, ul. Szosowa 85	Opc
755	KANNE-GROUP POLSKA Sp. z o.o.	66–470 Kostrzyn n/O, ul. Graniczna 1	Opc
756	Zespół Elektrowni Wodnych Dychów SA	66–627 Bobrowice, Dychów 6A	Opc
757	EKO-ENERGIA SC L. Dudka, M. Wesolowski	67–100 Nowa Sól, Os. Konstytucji 3 Maja 12E/67	Wee
758	Stacja Paliwa Franciszek Nadziejko, Alina Nadziejko Spółka Jawna	67–100 Nowa Sól, ul. Głogowska 111B	Opc
759	Anna Lech Sklep Wielobranżowy – EWELA	67–200 Głogów, ul. Magazynowa 2	Opc
760	Miroslaw Gąsik Spółka Jawna	67–300 Szprotawa, ul. Konopnickiej 36B/5	Wee
761	„TERMIKA”	68–343 Brody Żarskie, Zasięki 74	Opc
762	„METAEKO” SC J. Jędrzejczak, M. Gubańska, P. Mayer, W. Ciński SC	68–820 Piaski, Smogorzewo	Wee
763	Zakład Produkcyjny „MEW” Andrzej Krasocki	69–110 Rzepin, ul. Poznańska 39/2	Wee

764	Stacja Paliw Marzena Szymczak	69–200 Sulęcín, ul. Lipowa 27	Opc
765	Firma Wielobranżowa DAKRO Tadeusz Rodak	70–210 Szczecin, ul. Świętopelka 5/6	Opc
766	„GF ENERGIA” Sp. z o.o.	70–767 Szczecin, ul. 30/32	Opc
767	Małe Elektrownie Ekologiczne Zommer-Fiske SC	71–175 Szczecin, ul. Włodkowica 23/4	Wee
768	Andrzej Goryń	71–653 Szczecin, ul. Rugiańska 76A/12	Wee
769	PH TALPAN – Maciej Turski	71–796 Szczecin, ul. Wszystkich Świętych 2	Opc
770	Stacja Paliw 384 Grzegorz Marian Kaska	72–020 Trzebież, ul. Kwiatkowskiego Stacja Paliw	Opc
771	Krzysztof Igras – „JACK-POL” HANDEL I USŁUGI	72–110 Przybiemów, ul. Kątna 1	Opc
772	Mała Elektrownia Wodna Zbigniew Szychulski	72–121 Czarnogłowy, Derkacz 44	Wee
773	PUPH „eLKa” Kazimierz Lewiński	72–200 Nowogard, ul. Waryńskiego 12A/2	Opc
774	JAN WOJNAROWSKI	72–300 Gryfice, Trzyglów 52A/2	Wee
775	„PETROGRYF”	72–300 Gryfice, ul. Niekladzka 13	Opc
776	Energetyka Szczecińska Zespół Elektrowni Wodnych Sp. z o.o.	72–310 Płoty, ul. Paderewskiego 11	Wee
777	Władysław Wojnarowski	72–314 Radowo Małe, Troszczyno Dolne	Wee
778	Józef Wojnarowski	72–314 Radowo Małe, Troszczyno Dolne	Wee
779	Ryszard Wojnarowski	72–314 Radowo Małe, Troszczyno Dolne	Wee
780	„AMADORA” Sp. z o.o.	72–320 Trzebiatów, ul. Nowa 8	Opc
781	Justyna Kurek Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „ROP-BEZN” Hurt Detal	72–343 Karnice, ul. Torowa 1	Opc
782	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „PATRON”	72–400 Kamień Pomorski, ul. Orzeszkowej 14	Opc
783	Pośrednictwo w Sprzedaży Paliw Płynnych „SOLAN” Jerzy Kiciński	72–510 Wolin, Ostromice 65	Opc
784	„STAMAD”	72–600 Świnoujście	Opc
785	„Małe Elektrownie Wodne” Zbigniew Mosiądz	73–150 Łobez, ul. Kamienna 3	Wee
786	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „JAMEX” Alicja Kuźmińska, Jerzy Gruszka, Mieczysław Gruszka, Monika Kuźmińska Spółka Jawna	73–155 Węgorzyno, ul. Południowa 1	Opc
787	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Baniach	74–110 Banie, ul. Osadnicza 8	Opc
788	Zakład Usługowo-Handlowo-Ogólnobudowlany „PT” Tadeusz Przybyłek	74–320 Barlinek, ul. Okrężna 12	Opc
789	FIRMA „DEC” A.B.Z. Spółka Jawna	74–400 Dębno, ul. Chojeńska 42 A	Opc
790	Wielobranżowe Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „PROGRES” Sp. z o.o.	74–500 Chojna, ul. Szczecińska 1	Opc
791	Lech Świerczyński Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „KAROL”	75–208 Koszalin, ul. Kutrova 24	Opc
792	Tomasz Czapski Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „GAZ-TOM”	75–500 Drawsko Pomorskie, ul. Zocieniecka 2/2	Opc
793	Stacja Paliw Bogdan Pietrzak	76–003 Sucha Koszalińska, Skibno 1	Opc
794	Stacja Paliw „MANOWO” Tomasz Śleziński	76–011 Wyszewo, Manowo	Opc
795	Zakład Gazyfikacji Bezprzewodowej „EXPRES-GAZ” SC	76–020 Bobolice, ul. Polanowska 7	Opc
796	„E-6” Wojciech Gorzelak	76–100 Sławno, ul. Bolesława Prusa 4/3	Opc
797	Elektrownie Wiatrowe SA	76–113 Postomino, Pieńkowo 72	Wee
798	Elektrownia Nowy Żytnik – Sultana Wojciechowicz	76–129 Ostrowiec, Nowy Żytnik 3	Wee
799	„OIL-SERWIS”	76–150 Darłowo, ul. Pułaskiego 11	Opc
800	Kazimierz Muszyński STACJA PALIW	76–150 Darłowo, Wiekowo 1A	Opc
801	„WODOCIĄGI SŁUPSK” Sp. z o.o.	76–200 Słupsk, ul. E. Orzeszkowej 1	Wee
802	„Wyspa Słupska” K. Stępnia, J. Olszewski, R. Mikołajczyk, M. Korganowski SC	76–200 Słupsk, ul. Młyńska 4	Wee
803	STACJA POGOTOWIA RATUNKOWEGO Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej	76–200 Słupsk, ul. Paderewskiego 5	Opc
804	„TANK-OIL” SC Jacek Gruszczyński, Iwona Gruszczyńska	76–248 Dębica Kaszubska, ul. Kościelna 7	Opc
805	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „AGRO-MAR” Kulpa Marian	77–415 Złotów, Kleszczyna 70	Opc
806	Zespół Szkół Spożywczych im. S. Staszica Warsztaty-Młyn Szkoleniowy	77–430 Krajenka, ul. Młyńska 1	Wee

807	Spółdzielnia Transportu Wiejskiego	78–100 Kołobrzeg, ul. Obozowa 5	Opc
808	„ATUT” Borkowski Piotr	78–100 Kołobrzeg, ul. VI Dywizji Piechoty 62	Opc
809	Kwieciński Mariusz Krzysztof Firma Handlowo-Usługowa „NORD-POL”	78–133 Drzonowo 4/12	Opc
810	Grażyna Zachoszcz, Mirosław Zbigniew Zachoszcz – „BISS” Przedsiębiorstwo Wielobranżowe	78–320 Polczyn Zdrój, ul. Młynarska 11a	Opc
811	Mała Elektrownia Wodna „POPIELAWY”	78–331 Rąbino, Rzęcino 9/1	Wee
812	PHU „TRANSFER” Wojciech Milewski	78–400 Szczecinek, ul. Piłsudskiego 4	Opc
813	Marek Niepełt	78–448 Borne Sulino, Dąbie 8	Opc
814	PHU „LOTUS” Elżbieta Gebhard-Bosiacka	78–520 Złocieniec, ul. Drawska 1	Opc
815	Stacja Paliw „BROTANK” S. Bąkowski i S. Hnatowski Spółka Jawna w Piekarach	78–550 Czaplunek, Piekary 2	Opc
816	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „SZEJK” Sławomir Bielawa	78–600 Wałcz, ul. Bydgoska 98	Opc
817	Mała Elektrownia Wodna – Leokadia Skuza	78–600 Wałcz, ul. Chłodna 19	Wee
818	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „ARTMOT-PLUS” Łucja Jaroszewicz	78–600 Wałcz, ul. Wojska Polskiego 60/10	Opc
819	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „ARTMOT”	78–600 Wałcz, ul. Wronia 16	Opc
820	Zakład Utylizacyjny Sp. z o.o.	80–180 Gdańsk Szadulki, ul. Jabłoniowa 55	Wee
821	„SPARTAN” Sp. z o.o.	80–288 Gdańsk, ul. Bułowska 18	Opc
822	Zakład Realizacji Przedsięwzięć Gospodarczych „TECH-INN” Grzegorz Szpunar	80–299 Gdańsk, ul. Koziarozca 18a/3	Opc
823	Dystrybucja Paliw Płynnych	81–017 Gdynia, ul. Sienna 7/1	Opc
824	„EXPRES” SC	81–029 Gdynia, ul. Przemysłowa 5	Opc
825	Dalkia Sopot Sp. z o.o.	81–740 Sopot, ul. Polna 62	Pcc
826	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „PETROLUX”	82–300 Elbląg, ul. A. Struga 33/7	Opc
827	Elbląskie Zakłady Energetyczne SA	82–300 Elbląg, ul. Elektryczna 20	Wee
828	AVISTA Rafał Konieczka	82–300 Elbląg, ul. Malborska 80/1	Opc
829	ROL-MAR Sp. z o.o.	82–300 Elbląg, ul. Zamkowa 29	Opc
830	Cezary Kopyt – Stacja Benzynowa	82–340 Tolkmicko, ul. Morska 9	Opc
831	PHU „OILAND” Stacja Paliw SC Michał Rodziewicz, Krzysztof Podgórski	82–400 Sztum, Czemin, ul. Akacyjowa 19	Opc
832	Samodzielne Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o.	82–440 Dzierżgoń, ul. Gen. Zawadzkiego 20	Opc
833	Zakład Usług Rolniczych Grażyna Sobczuk	82–550 Prabuty, ul. Ogrodowa 11/9	Opc
834	Stacja Auto-Gaz Tadeusz Sosnowski	82–550 Prabuty, ul. Zamkowa 1	Opc
835	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „MARTKAM”	83–010 Pruszcz Gdański, Straszyn, ul. Starogardzka 11	Opc
836	PETROL Sp. z o.o.	83–110 Tczew, ul. Głowackiego 6	Opc
837	Kapituła Katedralna Pelplińska	83–130 Pelplin, ul. Biskupa Dominika 11	Wee
838	Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Starogardzie Gdańskim PP	83–200 Starogard Gdański, ul. Pomorska 14	Opc
839	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „EDEX” Sp. z o.o.	83–211 Jabłowo, ul. Pelplińska 19	Opc
840	Anna Barbara Trapp – Firma Handlowo-Usługowa „Rolnik”	83–236 Pogódki, Koźmin 2	Opc
841	Auto-Serwis Lipski Błażej	83–260 Kaliska, Frank, ul. Kociewska 44	Opc
842	Kaszubski Uniwersytet Ludowy	83–315 Szymbark, Wieżyca 1	Wee
843	Mała Elektrownia Wodna Ryszard Pastuszek	83–330 Żukowo, ul. Gdańska 8	Wee
844	„SPECTO” Sp. z o.o.	83–333 Chmielno, ul. Garmcarska 23	Opc
845	MAŁE ELEKTROWNIE WODNE SC Jerzy, Maria, Piotr Kujawscy	83–400 Kościerzyna	Wee
846	Teresa Czapełowska-Gliwa	83–400 Kościerzyna, ul. Gulkowskich 6/1	Wee
847	Krzysztof Chajewski – Mała Elektrownia Wodna „Młyn Skrzydlówko”	83–404 Nowa Karczma, Skrzydlówko 12/1	Wee
848	Firma Wielobranżowa Wojciech Mrowiński	83–431 Stary Bukowiec, Szenajda 1	Opc
849	Zakład Produkcji Rolnej „AGRA” Sp. z o.o.	84–100 Puck, Polczyno, ul. Gdańska 26	Opc
850	Wojskowy Zespół Wypoczynkowy „JANTAR”	84–141 Jurata, ul. Wojska Polskiego	Opc
851	„HOBET” Sp. z o.o.	84–200 Choczewo, ul. Pucka 20	Opc

852	„Mała Elektrownia Wodna” Bogumiła Rolbiecka	84-200 Wejherowo, Os. Przyjaźni 2/17	Wee
853	K&K Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe	84-200 Wejherowo, ul. Gdańska 105-107	Opc
854	Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna „JANTAR”	84-208 Kielno, ul. Jeziorna 2	Opc
855	Mała Elektrownia Wodna Anita Micińska	84-218 Łęczyce, ul. Młynarska 4	Wee
856	„EKO-WIKING” Sp. z o.o.	84-230 Rumia, ul. Żwirowa 4	Wee
857	Elektrownia Wodna „Żarnowiec” SA	84-250 Gniewino, Czymanowo	Wee
858	Zarząd Produkcyjno-Uslugowy	84-312 Cewice, Osowo Lęborskie	Wee
859	Leszek Posłuszny – REMAPOL	85-062 Bydgoszcz, ul. Lipowa 7	Opc
860	Jacek Kalinowski, Tomasz Dyks, Krystyna Dyks – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „FULGAZ” SC	85-082 Bydgoszcz, ul. Zygmunta Augusta 13	Opc
861	Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe A-Z Sp. z o.o.	85-212 Bydgoszcz, ul. Dolina 41	Opc
862	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „HENEX” SC	85-231 Bydgoszcz, ul. Królowej Jadwigi 18/201	Opc
863	Zakład Produkcyjno-Wdrożeniowy Wykorzystania Niekonwencjonalnych Źródeł Energii „MEWAT” Sp. z o.o.	85-303 Bydgoszcz, ul. Piękna 13	Oee
864	MAŁA ELEKTROWNIA WODNA SC Ryszard Steinmetz & Waldemar Steinmetz	85-463 Bydgoszcz, ul. Toruńska 157	Wee
865	Firma Handlowo-Uslugowa „CRYSPOL”	85-794 Bydgoszcz, ul. Grunwaldzka 234 a	Opc
866	GASOLIN Sp. z o.o.	85-880 Bydgoszcz, ul. Toruńska 151	Opc
867	Stacja Paliw „TRZECIEWIEC” Ewa Augustyniak	86-022 Dobrcz, Trzeciewiec 33 a	Opc
868	Przedsiębiorstwo Handlowe „NAFTROL”	86-022 Dobrcz, Włóki 7	Opc
869	„KAMA” Wojciech Balewski	86-100 Świecie, ul. Modrakowa 13	Opc
870	Elektrownia Wodna Nowy Młyn Krzysztof Porydzaj	86-120 Pruszcz, Topolno 31	Wee
871	„EKOWAT”	86-150 Osie, ul. Szkolna 4	Wee
872	Jolanta Stefanowicz – „MAŁA ELEKTROWNIA WODNA”	86-300 Grudziądz, ul. Kochanowskiego 16	Wee
873	Mała Elektrownia Wodna i Teleusługi „TRYNKA” Dorota Kubiak	86-300 Grudziądz, ul. Królowej Jadwigi 1	Wee
874	Zakład Gospodarki Komunalnej i Robót Publicznych	86-300 Grudziądz, ul. Piłsudskiego 51	Wee
875	Ilona Pakulska – WENUS	87-100 Toruń, ul. Kpt. Jana Drzewieckiego 10/3	Opc
876	Hurtownia Artykułów Przemysłowych i Tytoniowych Maria Jenny	87-100 Toruń, ul. Lniana 3	Opc
877	MEW TRZCIN Edyta Gazda	87-100 Toruń, ul. Mickiewicza 150/10	Wee
878	TORUŃSKIE WODOCIĄGI Sp. z o.o.	87-100 Toruń, ul. Rybaki 31/35	Wee
879	Okręg Polskiego Związku Wędkarskiego	87-100 Toruń, ul. Słowackiego 80	Wee
880	Firma Handlowo-Produkcyjna „WAMAR” Waldemar Mróz	87-100 Toruń, ul. Przy Kaszowniku 27/40	Opc
881	Maciej Rybski, Marcin Rybski, Łucja Kaczorowska – Firma Handlowo-Uslugowa IBIZA SC	87-123 Dobrzejewice, Głogowo	Opc
882	Przedsiębiorstwo Robót Drogowych „DROBUD” Sp. z o.o.	87-200 Wąbrzeźno, ul. 1-go Maja 61	Opc
883	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „SOLO” Bożena Wiśniewska	87-214 Płużnica	Opc
884	„OLBROD” Hurtownia Olejów i Paliw	87-300 Brodnica, Podgórz 13	Opc
885	„KRZYSZTOF” Działalność Handlowo-Uslugowa, Obsługa Stacji Paliw Krzysztof Czajkowski	87-300 Brodnica, ul. Lidzbarska 59 B	Opc
886	Sprzedaż Paliw Zieliński Józef	87-326 Nieżywiec, Kruszyny 120	Opc
887	Zakład Usług Transportowo-Rolniczych i Handlowych Rojek Eugeniusz	87-327 Bobrowo	Opc
888	„AUTO-GAZ” Krzysztof Zwoliński	87-410 Kowalewo Pomorskie, ul. Odrodzenia 50	Opc
889	HANDEL GAZEM „GAZOL” SC Janusz Korycki, Miroslaw Korycki	87-500 Rypin, ul. Koszarowa 9/13	Opc
890	Julia Wszelaki, Roman Wszelaki, Wiesław Wszelaki – Firma Handlowo-Uslugowa-Stacja Paliw J&W&R Wszelaki	87-602 Chrostkowo, Janiszewo 54	Opc
891	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowo-Produkcyjne „CEZMAR”	87-700 Aleksandrów Kujawski, ul. Lipowa 3/32	Opc
892	Henryk Jackowski – „BAX KANTOR-LOMBARD AUTO-MOTO-KOMIS” Mycie, Naprawa i Stacja Napełniania Gazem	87-720 Ciechocinek, ul. Kopernika 48	Opc
893	Komunalne Przedsiębiorstwo Użyteczności Publicznej Sp. z o.o.	87-720 Ciechocinek, ul. Wojska Polskiego 33	Opc

894	Stawomir Gradowski PHU „TAXI GAZ”	87–800 Włocławek, ul. Toruńska 16B	Opc
895	Sklep Spożywczo-Przemysłowy GAZ LPG	87–820 Kowal, ul. Tylickiego 36	Opc
896	Prywatne Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „FELIX” Wiesław Lewandowski, Stanisław Baliczak	87–880 Brześć Kujawski, Stary Brześć	Opc
897	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „Bo&Do” Jerzy Borowiak, Krzysztof Domański Spółka Jawna	88–101 Inowrocław, ul. Budowlana 3	Opc
898	Hieronim Daroszewski Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „ALDNET”	88–111 Rojewo 41	Opc
899	Zakład Usługowo-Handlowy Emilia Lewińska	88–121 Chełmce, Chełmce 134	Opc
900	Stacja Paliw „DĄBROWA” SC Grzanka Adam, Grzanka Piotr	88–133 Dąbrowa Biskupia, Chlewiska 4P	Opc
901	„KOM-ROL” Kobylniki Sp. z o.o.	88–150 Kruszwica, Kobylniki	Opc
902	„RANS KRUSZWICA” Sp. z o.o.	88–150 Kruszwica, Kobylniki 35	Opc
903	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „LUCIO” Ludwik Chwiałkowski	88–191 Mamlicz, Mamlicz 145	Opc
904	Czesława Kurek i Krzysztof Kurek – Pałuckie Centrum Motoryzacyjne Auto-Serwis-Naprawa Kupno, Sprzedaż, Komis	88–400 Żnin, ul. 700 Lecia 30	Opc
905	PPHU „HANDLOMIX” Krzysztof Wieczorek	88–400 Żnin, ul. Mickiewicza 92	Opc
906	Jerzy Muszyński – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe	88–400 Żnin, ul. Zamknięta 16	Opc
907	Stacja Paliw SC Brzykcy Andrzej, Popielarz Mieczysław	88–410 Gąsawa, ul. Trzemeszeńska 32	Opc
908	TES-OIL Import-Export	89–200 Szubin, ul. LWP 5	Opc
909	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „BASIS” Mariusz Machowski	89–200 Szubin, ul. Sportowa.20	Opc
910	Jacek Zieliński Firma Handlowo-Uslugowa „FULL TANK”	89–210 Łabiszyn, Jeżewice 20	Opc
911	Auto-Handel „CLIO” Józef Puławski	89–240 Kcynia, ul. Witosa 30	Opc
912	Mała Elektrownia Wodna Piotr Koźlikowski	89–300 Wyrzysk, ul. Staszica 8	Wee
913	Zespół Elektrowni Wodnych „WODNIK” Kazimierz Lis	89–333 Osiek n/Notecią, ul. Bohaterów 16	Wee
914	Ryszard Geszke – PUH „EKO-GAZ”	89–333 Osiek n/Notecią, ul. Bohaterów 5	Opc
915	FIRMA „ROKPAK-AGRO” SONNENBERG	89–340 Białosłowie, Os. Leśne 54	Opc
916	„ZAKŁAD WIELOBRANŻOWY”	89–430 Kamień Krajeński, ul. Podgórna 1a/7	Opc
917	Firma Handlowo-Uslugowa „KO-PAL”	89–500 Tuchola, ul. Strzelecka 51 A	Opc
918	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „KAMIONKA” Sp. z o.o.	89–520 Gostycyn, ul. Usługowa 2	Opc
919	„Skład Opału” Piotr Kubala	90–715 Łódź, ul. Legionów 92	Opc
920	Zakład Energetyczny Łódź-Teren SA	90–950 Łódź, ul. Piotrkowska 58	Wee
921	Janina Bukszyńska, Gabriel Bukszyński, Daniel Bukszyński – PPHU „FALLON” SC	91–059 Łódź, ul. Zgierska 32	Opc
922	Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania-Łódź Sp. z o.o.	91–842 Łódź, ul. Tokarzewskiego 2	Opc
923	„RUD-POL” Andrzej Rudowski	92–116 Łódź, ul. Giewont 64	Opc
924	„EUREKA” Sp. z o.o.	92–318 Łódź, ul. Piłsudskiego 135	Opc
925	„KAMA” PPHUit Andrzej Kamelak	92–516 Łódź, ul. Aleksandra Puszkina 80	Opc
926	Przemysław Gracjan Wójcicki	93–126 Łódź, ul. S. Przybyszewskiego 99	Opc
927	Paweł Pajor „AKCES AUTO-GAZ”	94–007 Łódź, ul. Maratońska 106 A	Opc
928	Stanisława Kunecka	95–015 Głowno, Ziewanice 54	Wee
929	Zbigniew Frączkowski	95–040 Koluszki, ul. Krasickiego 26	Opc
930	Andrzej Korzeniowski – „STAKO”	95–060 Brzeziny, ul. Przedwiośnie 1/6	Opc
931	CIEPŁOWNIA Sp. z o.o.	95–070 Aleksandrów Łódzki, ul. Piotrkowska 10/12	Pee, Oee
932	„WO-GAZ” Małgorzata Wojewoda	95–083 Lutomiersk, Florentynów 4	Opc
933	BULA	95–100 Zgierz, ul. Długa 13/2	Opc
934	FRACHTER-LOGISTIC	95–100 Zgierz, ul. Koszarowa 6	Opc
935	PPHU ANITEX	95–200 Pabianice, ul. Glebowa 24	Opc
936	„MOBILE” Sp. z o.o.	95–200 Pabianice, ul. Piłsudskiego 34	Opc
937	Matyszczak Robert Stanisław	96–100 Skiemiewice, ul. Mickiewicza 28/30 m. 22	Opc
938	O.M.G. Marek Stelmach	96–100 Skiemiewice, ul. Poniatowskiego 19	Opc
939	Ewa Kowalczyk-Gajdzińska	96–115 Nowy Kawęczyn, Suliszew 34	Wee
940	Spółdzielnia Kółek Rolniczych	96–127 Lipce Reymontowskie, ul. Targowa 2	Opc

KONCESJE

KONCESJE NA UNIOSEK

941	Jolanta Furmańska PPHU „JOLIMEX”	96-230 Biała Rawska, ul. Żurawia 70	Opc
942	„GEMINI” SC Edyta Kościelniak, Dariusz Rzeski	96-300 Żyrardów, ul. 1 Maja 61a	Opc
943	Miejski Zakład Komunikacyjny w Żyrardowie	96-300 Żyrardów, ul. Mickiewicza 57	Opc
944	„ELMIGO” STACJA AUTO-GAZ	96-500 Żelazowa Wola, dz. nr 8	Opc
945	Handel Usługi Transportowe	96-512 Młodzieszyn, ul. Chodakowska 18	Opc
946	Sławomir Walenty Gieras – Firma „TERESBUD”	97-225 Ujazd, Niewiadów 12	Opc
947	Przedsiębiorstwo Handlowe „BARJOL”	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Belzacka 178	Opc
948	„DESTRA” Sp. z o.o.	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Metalowców 10	Mpc
949	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „TRANS-NAFT” SC	97-320 Wolbórz, Studzianki 30	Opc
950	Firma Handlowo-Usługowa	97-330 Sulejów, ul. Kopalnia Dolna 22	Opc
951	Stacja Paliw „AGRO-PAL”	97-351 Łęki Szlacheckie, Trzepnica	Opc
952	Przedsiębiorstwo Andrzej Krężlik	97-400 Bełchatów, ul. Brylantowa 4	Opc
953	Czesław Szymański – Zakład Usługowo-Handlowy	97-400 Bełchatów, ul. Grabowa 33	Opc
954	Firma „PIERZAK”	97-500 Radomsko, ul. Krasickiego 83	Opc
955	Firma Handlowa „ROMEX”	97-500 Radomsko, ul. Piastowska 23/31	Opc
956	EKO-SALVE Emilian Apanasewicz, Sławomir Kazimierski Spółka Jawna	97-500 Radomsko, ul. Św. Rozalii	Opc
957	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „ELBA” Bełtowski Marek, Bełtowska Anna Spółka Jawna	97-570 Przedbórz, ul. Konecka 50	Opc
958	Zakład Transportowo-Spedycyjno-Handlowy „TRANSLOK” Spółka Jawna Bartczak, Czechowski, Paziewicz	98-100 Łask, ul. Kolejowa 2	Opc
959	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „BUDOKAZ” Sp. z o.o.	98-200 Sieradz, ul. Pod Skarpą 1 a	Opc
960	Firma Handlowo-Usługowa Wiesław Klucha	98-210 Sieradz 2, Biskupice 12	Opc
961	Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Zduńskiej Woli	98-220 Zduńska Wola, ul. Łaska 36	Opc
962	FIRMA „SPAJKS”	98-220 Zduńska Wola, ul. Słowiańska 35	Opc
963	Górecka Renata PPHU PREMO	98-275 Brzeźnio Tumidaj 34	Opc
964	Jerzy Pluciński	98-330 Pajęczno, ul. Częstochowska 32	Opc
965	Zakład Usługowo-Wytwórczy „ZUW-MASZ” Sp. z o.o.	98-337 Strzelce Wielkie, ul. 17 stycznia 2c	Opc
966	Handel Hurtowo-Detaliczny Artykułami Spożywczymi i Przemysłowymi Jadwiga Klimczak	98-354 Siemkowice, ul. Widawska 50 8	Opc
967	„ADAMKA” Stacja Paliw Jolanta i Paweł Bednarek	99-232 Zadzim, Adamka 21	Opc
968	Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Kutnie	99-300 Kutno, ul. Oporowska 10	Opc
969	Spółdzielnia Kólek Rolniczych w Strzelcach	99-307 Strzelce, ul. Leśna 4	Opc
970	Firma Handlowo-Usługowa „MIZIOŁEK” Michał Miziołek	99-314 Krzyżanów, Sokół 1	Opc
971	Firma VEGA-GAZ	99-320 Żychlin, ul. Łąkowa 9/12	Opc
972	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe AUTOPOL Krzysztof Staszewski	99-400 Łowicz, ul. Warszawska 85 A	Opc
973	Włodzimierz Szadkowski	99-417 Bolimów, Kęszyce-Wieś 48	Wee
974	Kazimiera Gajda	99-423 Bielawy, Janinów	Wee
975	Spółdzielnia Kólek Rolniczych w Zdunach	99-440 Zduny 123	Opc
976	EMULZ A.S.	Nadražni 166, 702 00 OSTRAVA – Privoz Republika Czeska	Wpc

Legenda:

- Wcc – wytwarzanie ciepła
- Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła
- Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
- Pee – przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej
- Oee – obrót energią elektryczną
- Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych
- Mpc – magazynowanie paliw ciekłych
- Opc – obrót paliwami ciekłymi
- Ppg – przesyłanie i dystrybucja paliw gazowych
- Opg – obrót paliwami gazowymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRE OTRZYMAŁY PROMESY KONCESJI (stan na 20.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
1	EEZ Sp. z o.o.	02-683 Warszawa, ul. Gotarda 9	Wee
2	Firma „MARBA” SC Dariusz Kuligowski, Włodzimierz Stroński	05-120 Legionowo, ul. Lwowska 17	Wee
3	Mała Elektrownia Wodna Adamski, Miernowski Spółka Jawna	27-400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. Waryńskiego 53a	Wee
4	Farma Wiatrowa „Łebcz” Sp. z o.o.	50-541 Wrocław, Al. Armii Krajowej 6a/3	Wee
5	Piotr Kaluźny – Zakład Usługowo-Produkcyjny ECO VOLT	62-510 Konin, ul. Wiatraczna 22	Wee
6	„Elektrownia Wiatrowa Kamieńsk” Sp. z o.o.	97-360 Kamieńsk, ul. Wieluńska 50/25	Wee

Legenda:

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRE ZŁOŻYŁY WNIOSKI KONCESYJNE (stan na 20.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres
1	POLBRAND Sp. z o.o.	01-167 Warszawa, ul. Zawiszy 12
2	LUST II SC Artur Stroń, Tadeusz Lubaszka	01-876 Warszawa, ul. Broniewskiego 97/84
3	DRACO Sp. z o.o.	01-908 Warszawa, ul. Wólczyńska 9/84
4	Tadeusz Sikorski Instalacje Gazowe	02-134 Warszawa, ul. 1-go Sierpnia 40/66
5	Energetyka Ursus Sp. z o.o.	02-495 Warszawa, Plac Czerwca 1976 r. Nr 1
6	KAMINO KiD Jaczyński Spółka Jawna	02-495 Warszawa, ul. Żywiecka 21A
7	SOBOS Spółka Jawna Bosek, Sobków	03-301 Warszawa, ul. Jagiellońska 47
8	Julian Kasiak	03-562 Warszawa, ul. Janinówka 9/58
9	Grażyna Wawrzyńczak-Królak	03-994 Warszawa, ul. Wał Miedzeszyński 406A
10	Jerzy Kraus	04-379 Warszawa, ul. Apteczna 4/6 m. 10
11	Sprzedaż Hurtowa i Detaliczna Paliw Stałych, Ciekłych i Gazowych oraz Produktów Pochodnych Wiesława Czaja	04-613 Warszawa, ul. VIM Poprzeczna 18
12	Stefania Fijałkowska BOSSOIL-Stefania Fijałkowska	05-092 Łomianki, ul. Słoneczna 3
13	PTJ Sp. z o.o.	05-100 Nowy Dwór Mazowiecki, ul. Przemysłowa 4
14	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „IMPORT- EXPORT” Wierzbicki Andrzej	05-170 Zakroczym, ul. OK. Koźmińskiego 57
15	PHU „HEMO” SC Elżbieta Modzelewska, Joanna Herman	05-220 Zielonka, ul. Wyszyńskiego 7
16	ASTRA SC Małgorzata Dzieciół, Krzysztof Dzieciół	05-240 Tuszcz, ul. Odrowąza 32
17	PHU „MARBEA” Beata Pieniążek	05-530 Góra Kalwaria, Cedrowice, ul. Długa 12
18	Stacja Paliw Ewa Chojnowska	06-231 Młynarze, Załęże Garki 5
19	PPHU „ROLBUD” Spółka Jawna Ryszard Kutnik, Kazimierz Rogowski, Antoni Wszeborowski	06-400 Ciechanów, Prządewo 22
20	KAN-OIL Kanowski Sławomir	06-550 Sześć, ul. Żuromińska 1
21	Mołski Ryszard MOGAZ	07-130 Łochów, ul. Jasionówka 127
22	PHU ROPA Hanna Maria Kruczyk	07-400 Ostrołęka, ul. Gomulickiego 4
23	PHU WIGAZ Barbara Wilińska	08-110 Siedlce, ul. Brzeska 102a
24	PHU „PRIMA” Stanisław Michałuk	08-110 Siedlce, ul. Garwolińska 78
25	Stacja Auto-Gaz „MIRGAZ” Michał Sikorski	08-300 Sokółów Podlaski, ul. Repkowska 82
26	AUTO-GAZ Górzno Kol. Tadeusz Marchewka	08-460 Sobolew, ul. Zacisza 2
27	Gospodarstwo Pomocnicze Urzędu Miejskiego w Raciążu	09-140 Raciąż, Plac Adama Mickiewicza 17
28	Anita Klekot	09-300 Żuromin, ul. Kochanowskiego
29	Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego PETROIL Sp. z o.o.	09-411 Płock, ul. Chemików 5

30	VERBUND	1011 Wiedeń, Am Hof 6a
31	Komacki Aleksander	10-803 Olsztyn, ul. Dożynkowa 47
32	Centrum Obsługi Kancelarii PRM Zespół Hotelowy „KORMORAN”	11-015 Olsztynek, Mierki
33	PHU Edward Ludwiczak	13-200 Działdowo, ul. Cybisa 10
34	Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o.	14-230 Zalewo, ul. 29 Stycznia 16
35	PHU „EKO” Kosowski Edward	14-300 Morąg, ul. Pomorska 15/7
36	ENERGO-TECH Sp. z o.o.	15-688 Białystok, ul. Przędzalniana 8
37	PHU Marsad Marek Sadowski	16-020 Czarna Białostocka, ul. Torowa 13/45
38	Stacja Paliw Elżbieta Smyk	16-300 Augustów, ul. Słowackiego 41
39	Przedsiębiorstwo Transportowe MAZURY w Elku Sp. z o.o.	16-300 Elk, ul. Podmiejska 3
40	PHU DUET GAZ Grzegorz Pietrzykowski	18-200 Wysokie Mazowieckie, ul. Obrońców Miasta 2
41	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Goldapi	19-500 Goldap, ul. Wolności 9
42	Jerzy Antoniuk EURO KONSULT PHU	20-072 Lublin, ul. Lubomelska 5
43	GAMA Sp. z o.o.	20-078 Lublin, ul. Czechowska 42
44	Firma ARAL Grzegorz Paździerski	20-541 Lublin, ul. Tatarakowa 8/51
45	TRANS-MIG Kazimierz Rak	20-570 Lublin, ul. Szmaragdowa 46/66
46	PHU CIECHOIL Cieszek Dariusz	20-611 Lublin, ul. B. Chrobrego 8/22
47	Sprzedaż Detaliczna Paliw „Jan” Jan Wójtowicz	20-704 Lublin, ul. Wojciechowska 54
48	PH Petro-Tank SC Zygmunt Kasperek, Antoni Kasperek	21-025 Niemce, Kolonia Krasienin Baza G.S.
49	FHU Mieczysław Stanisław Dzido	21-412 Adamów, Hordzieżka 39
50	AUTO LUX Tymicki Piotr	22-335 Żółkiewicz-Osada, ul. Hetmana Żółkiewskiego 5
51	Aleksandra Przytuła	22-400 Zamość, ul. Jordana 40
52	PHU „ATRAS” Zbigniew Atlas	23-110 Krzczonów
53	PUH Urszula Warszawska-Gduch	24-130 Końskowola, ul. Lubelska 20
54	Kopalnia Wapienia MORAWICA SA	26-026 Morawica
55	Cementownia Nowimy Sp. z o.o.	26-052 Sitkówka
56	Handel Gazem Krystyna Kowalczyk	26-060 Chęciny, Lipowica 11
57	PPHU Paweł Kosiński, Tomasz Kumański	26-065 Piekoszów, ul. Klonowa 18
58	KARBONEX Sp. z o.o.	26-065 Piekoszów, ul. Kolejowa 39A
59	JOKER GAZ Grażyna Łyszczarz	26-110 Skarżysko-Kamienna, ul. Krakowska 255a
60	PPHU Marek Padlewski	26-600 Radom, ul. Wemera 46
61	PHU „RAF-MAR” Rafał Pysiak	26-652 Wolanów, Ślepowron 167
62	Zakład Produkcyjno-Handlowy „MACBARTY” Kazimierz Bartosiak	26-652 Zakrzew, Zakrzew 55A
63	Gaz-Gra Stanisław Grabalski	26-910 Magnuszew, Bożówka 28/1
64	FHU „AUTO-GAZ” Sylwester Nawrot	27-400 Ostrowiec Św., ul. Ostrowiecka 64
65	PHU Żmud Gaz SC Tadeusz, Mariusz Żmuda	28-100 Busko Zdrój, Owczary, ul. Długa 43
66	Firma Usługowo-Handlowa „ASTRO” Stanisław Strojny	28-142 Tuczępy, ul. Niziny 105
67	PPHU RAD-POL Maciej Radkowski	28-142 Tuczępy, ul. Niziny 120B
68	Andrzej Jeziński Mała Elektrownia Wodna	28-200 Staszów, ul. Parkowa 5
69	GAZ MAZ II Tomasz Mazur	28-200 Staszów, Wiązownica Mała 53
70	„OLMAR” Sp. z o.o.	30-727 Kraków, ul. Pana Tadeusza 4
71	Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Szpital Uniwersytecki w Krakowie	31-531 Kraków, ul. Kopernika 36
72	Firma „MASTER TRANS” Marian Master	31-861 Kraków, Os. Niepodległości 5/70
73	Stacja „kowala” LPG FHU SC Dorota Król, Krzysztof Król	31-953 Kraków, Urocz. 8/1
74	Paweł Sałęga	32-085 Modlnica, Szyce 62
75	Firma Handlowo-Usługowa Jerzy Zieliński	32-241 Kozłów, Przysieka 123
76	ZUH „GAZ-BUD SC Małgorzata Woźniczka, Stanisław Stalmach	32-415 Raciechowice, Poznachowice Górn. 61
77	„LABOREX-EKO” Sp. z o.o.	35-105 Rzeszów, ul. Przemysłowa 18
78	PPUH Stanisław Buczek	36-053 Kamień, Nowy Kamień 295
79	Energetyka Wiatrowa GALICJA Sp. z o.o.	37-700 Przemyśl, ul. Bielskiego 65
80	Jerzy Brożyna GEO-GAZ	37-750 Dubiecko, Bochórzec 172

81	Stacja Paliw Płynnych WDX	38-457 Zręcin, ul. Karpacka 67
82	ZTS Pustków	39-206 Pustków, Pustków 3
83	Zakład Gastronomiczny Stacja LPG Beata Kowalik	39-400 Tarnobrzeg, ul. Warszawska 114
84	POLAND ALLOYS Sp. z o.o.	40-241 Katowice, ul. Porcelanowa 25
85	PRInż-Surowce Sp. z o.o.	40-321 Katowice, ul. Miedziana 15
86	PKS w Katowicach SA	40-541 Katowice, ul. Rzepakowa 1
87	Import Export Wiesław Pytłasiński	40-833 Katowice, Obroki 130
88	Firma Handlowa KOALA Hanna Swoboda	41-103 Siemianowice Śląskie, ul. Wyzwolenia 14
89	PHU PROFIT Zdzisław Pawlik	41-215 Sosnowiec, ul. Wopistów 15B
90	Adam Jupowicz	41-300 Dąbrowa Górnicza, ul. Łukasieńskiego 11/29
91	PPHU „B.B.-POL” Bogdan Bochnia	41-706 Ruda Śląska, ul. Pułaskiego 48
92	Transport Osobowy Tadeusz Powichrowski	41-800 Zabrze, ul. Gen. De Gaulle'a 32/7
93	KONCEPT	41-808 Zabrze, ul. Pomorska 5a/1
94	Przedsiębiorstwo Usługowe „BOBER”	42-200 Częstochowa, ul. Garncarska 9/7
95	FHU „POL-JAN”	42-200 Częstochowa, ul. Św. Brata Alberta 51
96	Marian Dylewska	42-200 Częstochowa, ul. Tenisowa 63
97	Mieczysław Jędrzejczyk	42-209 Częstochowa, ul. Połaniecka 62A
98	Zakład Produkcyjno-Handlowy Anna Zimna Radoszewnica	42-230 Koniecpol, ul. Koniecpolska 1 A
99	Firma Handlowo-Usługowo-Transportowa Lech Zyzik	42-265 Dąbrowa Zielona, ul. Placowa 10 Cielętni
100	Zdzisław Osys	42-436 Przyłubsko, ul. Jurajska 5
101	DA-KA Edyta Skowrońska	42-454 Niegowonice, ul. Dąbrowska 47
102	EKO SURPAL Sp. z o.o.	42-520 Dąbrowa Górnicza, ul. Oświecenia 29
103	ADRIA Sp. z o.o.	42-600 Tarnowskie Góry, ul. Zagórska 159
104	Firma Produkcyjno-Handlowa „FENIKS TARTAK” Grzegorz Strzoda	42-610 Miasteczko Śląskie, ul. Cynkowa 47
105	Przedsiębiorstwo Handlowe PAK-OIL Sp. z o.o.	42-680 Tarnowskie Góry, ul. Zagórska 83
106	MAX-POL Andrzej Uliczka	42-700 Lubliniec, ul. Porcelanowa 19
107	„IDEPOL LOGISTIC” Irena Daszczyk	43-100 Tychy, ul. Towarowa 14
108	VECTORR Sp. z o.o.	43-210 Kobiór, ul. Centralna 56
109	FHU Francuz Janusz	43-246 Strumień, ul. Wiślańska 31
110	PU „GLOBA” Arkadiusz Kubat	43-300 Bielsko-Biała, Maja 19
111	Grzegorz Kruczkowski	43-430 Skoczów, ul. Osiedlowa 16/43
112	FHU Zbigniew Modzelewski	44-190 Knurów, ul. Szpitalna 8
113	GREEN Sp. z o.o.	44-200 Rybnik, ul. Św. Józefa 15
114	Firma Trans-Wikorem II Sp. z o.o.	44-203 Rybnik, ul. Drzymały 2
115	S&J QUANTUM SC Sebastian Sass, Jarosław Kuczmaszewski	44-280 Rydułtowy, ul. M. Strzody 91
116	PHU „RUMAB” Marek Jasiński	44-351 Turza Śląska, ul. Mszańska 11
117	Opol-Car Spółka Jawna Łukasz Salnikow	45-231 Opole, ul. Oleska 133/1
118	Metachem Serwis Sp. z o.o.	45-641 Opole, ul. Oświęcimska 121
119	PETRO-PLUS Sp. z o.o.	46-030 Nowe Budkowice, ul. Dworcowa 10A
120	Transport-Handel Józef Profus	47-141 Zimna Wódka, Plac Wolności 1A
121	TOP GAZ Sp. z o.o.	47-430 Rudy, ul. Regeza 24
122	Firma Handlowa GAZ Marian Stania	48-130 Kietrz, ul. Żeromskiego 2
123	Power 4 All Sp. z o.o.	50-422 Wrocław, ul. Na Niskich Łąkach 26
124	MABEX	50-540 Wrocław, ul. Orzechowa 48/20
125	„WRO-NAFT” Sp. z o.o.	50-540 Wrocław, ul. Orzechowa 48/20
126	ECO SEMI OIL Sp. z o.o.	51-630 Wrocław, ul. Chelmońskiego 10
127	PPHU „JGC” Chusko Grzegorz	53-326 Wrocław, ul. Buska 11/9
128	PEGAZ-AUTO Sp. z o.o.	55-011 Siechnice, ul. Fabryczna 5
129	Nowak Kazimierz	55-050 Sobótka, ul. Słoneczna 8
130	PHP „KEMI II Sp. z o.o.	55-080 Kąty Wrocławskie, ul. Wrocławska 34
131	Wiktor Kaproń	55-320 Małczyce, ul. Jastrzębska 10
132	Spółdzielnia Kółek Rolniczych Bierutów	56-420 Bierutów, Wabienice
133	Brassica Agra Sp. z o.o.	58-100 Świdnica, ul. A. Krajowej 13a/5
134	Piotr Nawrocki	58-200 Dzierżoniów, Błękitne 20j/3
135	ENERGIA Marek Gieruszczak	58-533 Mysłakowice, Czerwony Dworek 17a

136	Bronisław Sobczak	59-220 Legnica, ul. Kręta 10
137	Zakład Usługowo-Handlowy Lucyna Sokolowska	59-220 Legnica, Ziernice Krzywa 1
138	PPKS w Lublinie SA	59-300 Lublin, ul. Ścinawska 22
139	FHU „INWESTGAZ” Jolanta Lenkiewicz	59-600 Lwówek Śląski, ul. Zbylutów 61
140	PPHU „PAWEŁ” Janusz Szczepański	59-730 Nowogrodziec, ul. Klasztorna 3/2
141	TERRA Sp. z o.o.	60-465 Poznań, ul. Druskiennicka 8/10
142	JOANNEX Joanna Student-Zbierska	62-045 Pniewy, ul. Spacerowa 15/31
143	FHU Alina Rzempowska	62-065 Grodzisk Wilk., ul. Nowotomska 11
144	MEW „STRYKÓW” Mariusz Szabikowski	62-430 Powidz, ul. Wodna 16
145	HYDROWAT Przedsiębiorstwo Robót Budowlanych i Melioracyjnych	62-500 Konin, ul. Stodolniana 91
146	PHU „ART.-GAZ”	62-500 Konin, ul. Noskowskiego 2/29
147	Zakład Usługowo-Produkcyjny „ECO VOLT” Piotr Kałużny	62-504 Konin, ul. Wiatraczna 22
148	PHU Dariusz Malida	62-510 Konin, ul. Szeligowskiego 4/36
149	Firma Handlowo-Usługowo-Produkcyjna Wiesław Bednarek	62-570 Rychwał, ul. Kaliska 2A
150	„LAS-WEGAS w Pollasie” Sp. z o.o.	62-610 Lubstów, ul. Konińska 6
151	Przedsiębiorstwo Handlowo-Budowlane „MARKUSZ”	62-610 Sompolno, Łysek 35
152	MIK Spółka Jawna Waldemar Michalak, Grzegorz Krawczyk	62-704 Kawęczyn, Kowale Pańskie 45a
153	Stacja Paliw „WIERTELAK” SC Zdzisław, Marek, Marcin Wiertelakowie	63-430 Odolanów, ul. Ostrowska 2
154	Maciej Matuszewski	63-500 Ostrzeszów, Olsztyn 54H
155	PIMEN SJ	63-800 Gostyń, ul. Poznańska 118a
156	Firma Handlowa Jacek Krystkowiak	63-830 Pępowo, Rębowo 26a
157	Dutkiewicz Marzena	64-000 Kościan, ul. Nowowiejskiego 5
158	Zakład Produkcyjno-Usługowo-Handlowy „FORTUNA” Mariusz Komarnicki	64-005 Racot, Choryń 15/1
159	Zarząd Spółki ZAMETEX Sp. z o.o.	64-100 Leszno, ul. Kąkolewska 20
160	WROTRANS Włodzimierz Błajek	64-510 Wronki, ul. Azaliowa 6
161	Prywatne PHU Jerzy Jankowski	64-920 Piła, ul. Rubinowa 31
162	Przedsiębiorstwo Usługowe Marek Fruziński	66-220 Łagów, Jemiółów 37A
163	PPHU „DUL” Władysław Dul	67-400 Wschowa, Tylewice 9F
164	CYKLON Sp. z o.o.	69-100 Słubice, ul. Kościuszki 21
165	Bioenergia Sp. z o.o.	70-376 Szczecin, ul. 5 Lipca 32 B
166	Przedsiębiorstwo Innowacyjno-Wdrożeniowe „OLMAR”	70-419 Szczecin, Plac Rodła 1-2/55
167	DIPOL Sp. z o.o.	71-324 Szczecin, ul. Wojska Polskiego 156
168	PHU „VARIUS”	72-400 Kamień Pomorski, ul. Rejtana 22
169	Cukrownia Kluczewo SA	73-102 Stargard Szczeciński, ul. Broniewskiego 23
170	TUR-OIL Łukasz Turek	73-155 Węgorzyno, ul. Boczna 3
171	PPHU Damest Damian Czak	74-240 Lipiany, ul. Kopemika 6/2
172	PHU Dariusz Szydlik	74-300 Myślibórz, ul. Strzelecka 35/1
173	MEW Barbara Zlotowicz	76-020 Bobolice, Kępsko 7
174	Mała Elektrownia Wodna Regina Bojko	76-150 Darłowo, ul. Zamkowa 3b
175	FHU Karol Trzebiatowski Józef	77-100 Bytów, ul. Sucharskiego 12
176	Edmund Gierszewski	77-320 Przechlewo, Os. Południe 11
177	P.L. Energia SA	78-230 Karlino, ul. Szymanowskiego 17/2
178	Krzysztof Kusa, Marian Żynis „Delta” SC	78-520 Złocieniec, ul. Czaplinska 27
179	Zakład Przerobu Surowców Mineralnych „MINERAŁ” Sp. z o.o.	78-600 Wałcz, ul. Papieża Jana XXIII Nr 3
180	BEMAR OIL Sp. z o.o.	80-530 Gdańsk, ul. Uczniowska 48/1
181	Alfred Sztukowski	80-531 Gdańsk, ul. Sucha 15/203
182	Marian Towarek	81-189 Gdynia, ul. Maciejewicza 17a/4
183	AST Auto-Servis Transport Waclaw Dempc i Tomasz Stucki	81-241 Gdynia, ul. Ramuła 49/5
184	MOLTON Zbigniew Łęgowski Spółka Jawna	81-735 Sopot, ul. Łokietka 33a

185	Agencja „INEKSPOL” Mirosław Szamocki	83-000 Pruszcz Gdański, Będzieszyn 4
186	ANMAR Dystrybucja Gazu Marcin Mering	83-314 Somonino, Sławki 50
187	MEW Smażyno Zbigniew Kottowski	84-200 Wejherowo, ul. Niska 3
188	Jan Wronowski	84-214 Bożepole Wielkie, Bożepole Małe 29a/4
189	Usługi Handlowe i Transportowe Montaż Przyborów Gazowych Tadeusz Labudda	84-220 Strzebielino Osiedle, ul. Wybickiego 11
190	PPUH „TRANS-BENTEN-OIL”	84-230 Rumia, ul. Objazdowa 37
191	„RA SYSTEM” Rafał Dąbkowski	84-230 Rumia, ul. Sobieskiego 5/8
192	PW „PERFECT” SC Doroszyńska Thielmann	85-087 Bydgoszcz, ul. Gajowa 34
193	PW „WĘGLOBUD” Sp. z o.o.	85-087 Bydgoszcz, ul. Gajowa 99
194	KABOR-BIS Sp. z o.o.	85-212 Bydgoszcz, ul. Dolna 35
195	AMAL Dorota Kardasz	86-022 Dobrcz, Strzelce Dolne 51
196	Dawid Nowakowski, Kazimierz Nowakowski SC	86-050 Solec Kujawski, ul. Dożynkowa 19
197	Firma Danuta Ireneusz Lipowscy	86-300 Grudziądz, ul. Parkowa 23b
198	ELANE-Energetyka Sp. z o.o.	87-100 Toruń, ul. M. Skłodowskiej-Curie 73
199	Stacja Paliw „BROWINA” Tomasz Augustyniak	87-140 Chełmża, Browina
200	AUTO-GAZ Monika Onak	87-410 Kowalewo Pomorskie, Frydrychowo
201	WEW GAS Wilkosz Eugeniusz	87-500 Rypin, ul. Lipnowska 21B
202	Maria Jolanta Szadkowska „ATA”	87-500 Rypin, ul. Sommera 7/7
203	Imgarda Dabek „U Dabka”	87-630 Skępe, ul. Spółdzielcza
204	FHU „KAJM” Andrzej Tański	87-641 Mazowsze
205	EKO-GAZ Dystrybucja Gazu Ignacy Ławicki	87-853 Kruszyn, Ludwinowo 1
206	Agnieszka Ardyn	88-181 Jaksice, ul. Słoneczna 1/1
207	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Jerzy Zieliński i Wspólnicy Spółka Jawna	88-430 Janowiec Wilkp., ul. Bielawska 6
208	„KORONIS-Smoliński i Wspólnicy” Spółka Jawna	90-457 Łódź, ul. Piotrkowska 270
209	Bobotex Paweł Gut	92-208 Łódź, ul. Niciarniana 2/6
210	Elżbieta Supera PPHU PIĄTKA	92-701 Łódź, Rynek Nowosolna 10
211	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Marko Michał Ośmielak	93-161 Łódź, ul. Naruszewicza 10/1
212	GO-CAR Marek Zieliński	94-104 Łódź, ul. Obywatelska 108
213	FHU „CENTRINO” Stacja Paliw Cezary Wójciak	96-200 Rawa Mazowiecka, Wikowice 86A
214	PPUH TRAMEX Mirosław Kaczorowski	96-500 Sochaczew, Gawłowski 74
215	Przedsiębiorstwo Handlowe „BARJOL” Barbara Migdał	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Belzacka 178
216	TOLGAZ Antoni Just	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Rzeczna 10
217	Tomasz Kaufman PPHU „Kopex”	98-220 Zduńska Wola, ul. Mickiewicza 20
218	PPHU „WIO-MAR” SC M. Kowalski, Z. Olejnik	98-240 Szadek, ul. Słoneczna 9
219	PPHU PREMO Renata Górecka	98-275 Brzeźno Tumidaj 34
220	SC Przystań Andrzej Żbik, Urszula Waloch	98-313 Konopnica, Rychłocice 137
221	Przedsiębiorstwo MARKAS	98-330 Pajęczno, ul. Wieluńska 81

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM ZMIENIONO WARUNKI KONCESJI
(stan na 20.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Numer decyzji	Zakres zmiany
1	Elektrownia Skawina SA	32-050 Skawina, ul. Piłsudskiego 10	27.07.2004	WEE/26A/1267/W/3/2004/	ZPiZPD*)
2	Przedsiębiorstwo Handlu Opalem, Artykułami Technicznymi, Przemysłowymi „WIGA” Jan Jaracz, Marta Gucwa	58-160 Świebodzin, ul. Strzegomska 24	17.08.2004	OPC/3814/7202/W/2/2004/MB	zmiana współnika
3	Cukrownia „Gniezno” SA	62-506 Gniezno, ul. 150-lecia Cukrownictwa Nr 1	20.08.2004	WEE/142A/3413/W/2/2004/MS	zmiana adresu
4	Stacja Paliw St. Simiński i Zdz. Gołębiowska Spółka Jawna	97-420 Szczerców, Chabielice 44A	1.09.2004	OPC/1285A/1503/W/1/2004/MJ	ZPiZPD
5	Elektrownia „Stalowa Wola”	37-450 Stalowa Wola, ul. Energetyków 13	10.09.2004	WEE/12C/1274/W/3/2004/MK	ZPiZPD
6	Południowy Koncern Energetyczny SA	40-389 Katowice, ul. Lwowska 23	15.09.2004	OPC/3814/8367/W/2/2004/MB	ZPiZPD
			4.12.2004	WEE/100G/1883/W/3/2004/MK	
7	„PETROCARGO / OW BUNKER” Sp. z o.o.	70-535 Szczecin, ul. Kurza Stopka 5	7.10.2004	WPC/93A/3483/W/1/2004/MJ	zmiana adresu
				OPC/2085B/3483/W/1/2004/MJ	
8	Elektrownia Turów SA	59-916 Bogatynia, ul. Młodych Energetyków 12	14.10.2004	WEE/30B/1248/W/3/2004/IMG	ZPiZPD
9	Stacja Paliw – Handel Stanisław Simiński	97-403 Drużbice, Drużbice Kol. 96A	15.10.2004	OPC/1270A/1510/W/1/2004/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
10	Elektrownia Wodna we Włocławku Sp. z o.o.	87-800 Włocławek, ul. Płocka 171	18.10.2004	WEE/286A/11279/W/3/2004/MG	ZPiZPD
11	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	42-600 Tarnowskie Góry, ul. Miodowa 1	4.11.2004	WCC/546E/345/W/OKA/2004/KR	ZPiZPD
				PCC/573C/345/W/OKA/2004/KR	
12	RCEKogeneracja Sp. z o.o.	43-502 Czechowice Dziedzice, ul. Łukasiewicza 2	4.11.2004	WCC/946A/1928/W/OKA/2004/PS	ZPiZPD
13	Jastrzębska Spółka Węglowa SA	44-330 Jastrzębie Zdrój, ul. Armii Krajowej 56	5.11.2004	PCC/665A/635/W/OKA/2004/JL	ZPiZPD
14	Elektrownie Wodne SŁUPSK Sp. z o.o.	76-200 Słupsk, ul. Rybacka	5.11.2004	WEE/185A/1137/W/3/2004/AWP	ZPiZPD
15	Zakład Malarsko-Tapeciarski i Stacja Paliw Jaszcz Stanisław	62-085 Skoki, ul. Leśna 9	8.11.2004	OPC/3341A/5836/W/1/2004/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
16	„BIO-ENERGIA” Sp. z o.o.	82-340 Tolkmicko, ul. Sportowa 2	10.11.2004	WCC/1081A/4363/W/OGD/2004/JG	ZPiZPD
17	Media Odra Warta Sp. z o.o.	60-608 Poznań, Al. Wielkopolska 28	15.11.2004	PPG/32F/9878/W/1/2004/AS	rozszerzenie zakresu działalności
18	Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniczej	83-262 Czarna Woda, ul. Mickiewicza 10	16.11.2004	OCC/218A/2605/W/OGD/2004/AR	ZPiZPD
19	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej „EMPEGIEK” Sp. z o.o.	88-200 Radziejów, ul. Komunalna 19	16.11.2004	WCC/989A/2198/W/OPO/2004/AJ	ZPiZPD oraz zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
				PCC/982A/2198/W/OPO/2004/AJ	
20	Miasto Hrubieszów – Zakład Energetyki Ciepłej	22-500 Hrubieszów, ul. Gródecka 40A	17.11.2004	PCC/323B/391/W/OLB/2004/MSZ	ZPiZPD oraz zmiana REGONU
21	Miejski Zakład Usług Komunalnych (Miasto Pionki)	26-670 Pionki, Aleje Lipowe 9	17.11.2004	PCC/824G/464/W/OWA/2004/BH	ZPiZPD

22	„RUBONAFT” Sp. z o.o.	78–100 Kolobrzeg, ul. Wylotowa 78	17.11.2004	OPC/1949B/32W/1/2004/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
23	Geotermia Mazowiecka SA	96–300 Żyrardów, ul. Okrzei 57	18.11.2004	WCC/699D/113W/OWA/2004/IR PCC/728C/113W/OWA/2004/IR	zmiana siedziby
24	Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o.	78–600 Walcz, ul. Wojska Polskiego 54	18.11.2004	OPC/4527A/7202W/1/2004/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
25	„PART-TRADE” Sp. z o.o.	03–216 Warszawa, ul. Modlińska 4/115	19.11.2004	OPC/2801A/4333W/1/2004/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
26	Stanisław Feliks – Firma Usługowo-Handlowa „FELIKS”	44–213 Rybnik, ul. Robotnicza 97	19.11.2004	OPC/180A/3909W/1/2004/ALK	ZPIZPD
27	Andrzej Muriak – AM MOBILIS	59–975 Sulików, ul. Sportowa 1	19.11.2004	OPC/3040A/4995W/1/2004/ALK	ZPIZPD
28	Auto-Gaz Śróbka Marcin	86–300 Grudziądz, ul. Marsz. Ferdynanda Focha 9	19.11.2004	OPC/4408A/5633W/1/2004/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
29	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „JAWORSKI” Sp. z o.o.	87–811 Fabianki, Szpetal Góry, ul. Wrocławska 44	19.11.2004	OPC/368C/3350W/1/2004/ALK	ZPIZPD
30	Stacja Paliw Pokorscy Spółka Jawna	99–434 Domaniewice, ul. Główna 2a	19.11.2004	OPC/2231A/2745W/1/2004/ALK	zmiana nazwy i składu osobowego
31	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Słomnikach	32–090 Słomniki, Niedźwiedź 63	22.11.2004	OPC/3695A/7468W/2/2004/BT	rozszerzenie zakresu działalności
32	FIBRIS SA (dawniej Zakład Płyt Piłśniowych)	37–700 Przemyśl, ul. Ofiar Katynia 17	22.11.2004	WCC/243B/1480W/OKR/2004/JM PCC/224B/1480W/OKR/2004/JM	zmiana nazwy
33	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA	41–300 Dąbrowa Górnicza, ul. Piłsudskiego 2	23.11.2004	WCC/51F/168W/OKA/2004/RK PCC/54J/168W/OKA/2004/RK OCC/19G/168W/OKA/2004/RK	ZPIZPD oraz zmiana formy prawnej
34	Michał Muszyński – „EKO-STAR” Sp. z o.o.	42–100 Kłobuck, ul. Wojska Polskiego 2	23.11.2004	OPC/2654A/3972W/1/2004/MJ	zmiana formy prawnej
35	Pośrednictwo w Sprzedaży Paliw Płynnych „SOLAN” – Jerzy Kiciński, Sławomir Kiciński Spółka Jawna	72–510 Wolin, Ostromece 65	23.11.2004	OPC/2338C/3861W/1/2004/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
36	Zbigniew Frączkowski	95–040 Kolutzki, ul. Krasickiego 26	23.11.2004	OPC/3819A/8659W/1/2004/W	rozszerzenie zakresu działalności
37	Edyta Kościelniak, Dariusz Rzeski – „GEMINI” SC	96–300 Żyrardów, ul. 1 Maja 61c	23.11.2004	OPC/3898A/5467W/1/2004/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
38	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	41–902 Bytom, ul. Wrocławska 122	24.11.2004	WCC/379F/201W/OKA/2004/RK	ZPIZPD
39	„ARCA” Sp. z o.o.	43–300 Bielsko-Biała, ul. Gen. Boruty-Splechowicza 39	25.11.2004	OPC/760A/9566W/2/2004/PK	zmiana nazwy i adresu
40	PKP Cargo SA	02–021 Warszawa, ul. Grójecka 17	26.11.2004	WCC/1075B/4268W/OWA/2004/EL PCC/1052A/4268W/OWA/2004/EL	ZPIZPD
41	„MEGAWAT” Sp. z o.o.	64–610 Rogoźno, ul. Fabryczna 7	26.11.2004	WCC/311F/540W/OPO/2004/AJ PCC/320B/540W/OPO/2004/AJ	ZPIZPD oraz zmiana oznaczenia przedsiębiorcy

42	„MEGAZ” Andrzejewski Eugeniusz	05-200 Wolomin, ul. Jaśminowa 22	29.11.2004	OPC/3427A/W/1/2004/MMMB	rozszerzenie zakresu działalności
43	Spółdzielnia Mieszkaniowo-Administracyjna w Dobrojewie	64-500 Szamotuły, Gałowo	29.11.2004	WCC/1095B/4397/W/OPO/2004/AJ	ZPiZPD
44	LEMARK Sp. z o.o.	05-870 Błonie, Bramki, ul. Łódzka 40	30.11.2004	OPC/3268A/5005/W/1/2004/AJP	ZPiZPD
45	„ExtraGaz” Sp. z o.o.	57-402 Nowa Ruda, ul. Kłodzka 31/33	30.11.2004	OPC/905A/9457/W/1/2004/ALK	ZPiZPD
46	Zakłady Azotowe Anwil SA	87-805 Włocławek, ul. Toruńska 222	2.12.2004	PCC/707A/738W/OPO/2004/AJ	ZPiZPD oraz zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
47	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o.	88-160 Janikowo, ul. Kasprowicza 57	2.12.2004	PCC/298A/2251W/OPO/2004/AJ OCC/85A/2251W/OPO/2004/AJ	ZPiZPD oraz zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
48	Zespół Ciepłowni Przemysłowych CARBO ENERGIA Sp. z o.o.	41-700 Ruda Śląska, ul. Szyb Walenty 32	3.12.2004	WCC/70F/207/W/OKA/2004/PS PCC/77G/207/W/OKA/2004/PS	ZPiZPD
49	Stacja Auto-Gaz Franciszek Achramowicz	11-040 Dobre Miasto, Kabikiejny Dolne 21	4.12.2004	OPC/3632A/6386/W/1/2004/VK	ZPiZPD
50	Elektrownia Połaniec SA – Grupa Electrabel	28-230 Połaniec	7.12.2004	WCC/49A/1273/W/OŁO/2004/BG PCC/53A/1273/W/OŁO/2004/BG	zmiana nazwy firmy i ZPiZPD
51	Zakład Budżetowy Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej	59-600 Lwówek Śląski, Al. Wojska Polskiego 27	7.12.2004	WCC/806C/797/W/OWR/2004/TT	zmiana zakresu działalności
52	Kompania Węgłowa SA	40-039 Katowice, ul. Powstańców 30	8.12.2004	PCC/1061A/4407/W/OKA/2004/RZ	ZPiZPD
53	Wspólne Przedsiębiorstwo „PROMEX” T. Ciarkowski, M. Czechowski Spółka Jawna	83-000 Pruszcz Gdański, ul. Zastawna 1	8.12.2004	WCC/69F/384A/W/OGD/2004/AR	ZPiZPD
54	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe SKWIERCZ-INSTAL	84-123 Polchowo, ul. Św. Agaty 32	8.12.2004	WCC/1003A/3015W/OGD/2004/DJ	ZPiZPD
55	„ASPOL”	55-100 Trzebnica, Taczów Mały 1b	9.12.2004	OPC/3405A/4968/W/1/2004/AJP	ZPiZPD
56	Stanisława Nowak – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „STANMAR”	05-480 Otwock, m. Karzew	14.12.2004	OPC/3423B/6055/W/2/2004/BP	rozszerzenie zakresu działalności
57	Bogusław Byba – „NADGOB” PHU	43-246 Strumień, ul. Londzina 72	14.12.2004	OPC/1774A/2302/W/2/2004/BP	zmiana adresu
58	Miejska Gospodarka Komunalna Sp. z o.o.	56-400 Oleśnica, ul. 11-go Listopada 17	14.12.2004	WCC/421D/373W/OWR/2004/HC	zmiana zakresu działalności
59	Energotech 2 Sp. z o.o.	72-600 Świnoujście, ul. Armii Krajowej 3/14	14.12.2004	WCC/755D/453/OSZW/2004/JC	aktualizacja danych
60	Eugeniusz Meyer – Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „CETAN”	78-400 Szczecinek, ul. Wiśniowa 16	14.12.2004	OPC/2615A/4251/W/2/2004/BP	rozszerzenie zakresu działalności
61	LOTOS Partner Sp. z o.o.	81-339 Gdynia, ul. Polska 1d	14.12.2004	WPC/89C/4099/W/1/2004/AJP MPC/128C/4099W/1/2004/AJP	ZPiZPD
62	Zbigniew Szymanik – „EWGAZ”	01-944 Warszawa, ul. Gajcego 7/5	16.12.2004	OPC/915B/217W/2/2004/BP	zmiana formy prawnej
63	Firma Usługowo-Handlowa „FULL” Spółka Jawna Adam Adamczyk, Grzegorz Adamczyk	31-223 Kraków, ul. K. Wyki 3	16.12.2004	OPC/2354A/3856/W/1/2004/MO	ZPiZPD

64	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe KOMECH Sp. z o.o.	41-219 Sosnowiec, ul. Kosynierów 32A	16.12.2004	PCC/73C/331W/OKA/2004/KR	ZPIZPD
65	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „ADM” Sp. z o.o.	41-219 Sosnowiec, ul. Kosynierów 35	16.12.2004	PCC/984C/9235W/OKA/2004/KR	ZPIZPD
66	EnergiaPro Koncern Energetyczny SA	54-203 Wrocław, ul. Legnicka 51	16.12.2004	PEE/19D/2698W/2/2004/MS	ZPIZPD
67	Dalkia Poznań SA	60-321 Poznań, ul. Świerawska 18	16.12.2004	WCC/448G/154W/OPO/2004/AJ PCC/469H/154W/OPO/2004/AJ	ZPIZPD
68	MPEC Sp. z o.o.	33-100 Tamów, ul. Sienna 4	16.12.2004	OCC/6A/188W/OKR/2004/EW	zmiana zakresu działalności;
69	Elektrociepłownia „Będzin” SA	41-500 Będzin, ul. Matobądzka 141	17.12.2004	WCC/17F/188W/OKR/2004/EW	zamiana REGONU na KRS i NIP
70	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	96-500 Sochaczew, Al. 600-lecia 66B	17.12.2004	WCC/201C/1329W/OKA/2004/AM WCC/463J/341W/OWA/2004/AS	ZPIZPD zmiana mocy zainstalowanej oraz wykreślenie jednej z kotłowni (przekazanie do zakładu budżetowego)
71	Jarosław Saczewski – Skład Opatu FH „ŻAR”	08-110 Siedlce, Strzała 18A	21.12.2004	OPC/1004B/9840W/1/2004/ALK	ZPIZPD
72	Firma Handlowo-Usługowa „PAT – OIL” Mirosław Pater	41-905 Bytom, ul. Konstytucji 61	21.12.2004	OPC/2031A/3368W/1/2004/ALK	zmiana adresu
73	„JÓZEF i PIOTR GAWŁOWSKI” Spółka Jawna	43-400 Cieszyń, ul. Mostowa 4	21.12.2004	OPC/1723A/2562W/1/2004/ALK	ZPIZPD
74	„TRANSPETROL – BIS” Sp. z o.o.	63-700 Krotoszyń, Osusz 34	21.12.2004	OPC/549A/9485W/1/2004/ALK	ZPIZPD
75	MARTECH Sp. z o.o.	74-400 Dębno Lubuskie, ul. Słowackiego 34	21.12.2004	OPC/2575A/4092W/1/2004/ALK	zmiana siedziby przedsiębiorstwa
76	Dalkia Poznań Zespół Elektrociepłowni SA	60-960 Poznań, ul. Gdyńska 54	22.12.2004	WEE/6D/1270W/OPO/2004/AJ	zmiana nazwy i oznaczenia przedsiębiorcy;
77	Zakład Usług Komunalnych Gminy i Miasta Lubraniec	87-890 Lubraniec ul. Słowackiego 22	22.12.2004	WCC/882E/1733W/OPO/2004/AJ	ZPIZPD ZPIZPD oraz zmiana nazwy i oznaczenia przedsiębiorcy
78	Huta Batory SA w upadłości	41-506 Chorzów, ul. Dyrekcyjna 6	23.12.2004	PEE/229A/1575W/OKA/2004/PS OEE/288A/1575W/OKA/2004/PS	uwzględnienie, że spółka znajduje się w postępowaniu upadłościowym

KONCESJE

79	PEC „Gozdnica” Sp. z o.o.	68–130 Gozdnica, ul. Świerczewskiego 30	28.12.2004	WCC/984/2880/W/OSZ/2004/BSI PCC/978A/2880/W/OSZ/2004/BSI	zmiana sposobu zasilania źródła ciepła ZPIZPD
80	Zakład Energetyczno-Mechaniczny ENERGETYK Sp. z o.o.	99–320 Żychlin, ul. Narutowicza 72	28.12.2004	WCC/933E/1684/W/OŁO/2004/TB PCC/945A/1684/W/OŁO/2004/TB	ZPIZPD oraz zamiana REGONU na KRS i NIP
81	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA	17–100 Bielsk Podlaski, ul. 3 Maja 22	29.12.2004	WCC/187F/344/W/OŁB/2004/MSZ PCC/203D/344/W/OŁB/2004/MSZ	zmiana sposobu zasilania źródła ciepła ZPIZPD
82	ZEC Międzyrzecz Sp. z o.o.	66–300 Międzyrzecz, ul. Zakszewskiego 2	29.12.2004	WCC/145F/334/OSZ/W/2004/JC	ZPIZPD
83	Zakład Gospodarki Ciepłej Sp. z o.o.	68–100 Żagań, ul. Konopnickiej 18a	29.12.2004	WCC/619B/324/W/OSZ/2004/BS PCC/646A/324/W/OSZ/2004/BS	ZPIZPD
84	Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej	11–710 Piecki, Plac 1-go Maja 6	30.12.2004	WCC/884B/2989/W/OGD/2004/KC	ZPIZPD
85	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	21–560 Międzyrzecz Podlaski, ul. T. Kościuszki 105	30.12.2004	PCC/154A/421/W/OŁB/2004/MSZ	ZPIZPD oraz zamiana REGONU na KRS i NIP
86	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA w Wałbrzychu	58–306 Wałbrzych, ul. Ogrodowa 19	30.12.2004	WCC/494F/193/W/OWR/2004/DT	zmiana zakresu działalności
87	PEC Strzelce Krajeńskie Sp. z o.o.	66–500 Strzelce Krajeńskie, ul. Kościuszki 5	5.01.2005	WCC/123H/465/W/OSZ/2005/ZD	zmiana sposobu zasilania źródła ciepła i zmiana mocy
88	PCE-EUDO Sp. z o.o.	72–600 Świnoujście, ul. Paderewskiego 5a/11	5.01.2005	WCC/916B/3614/W/OSZ/2004/2005/BSI	zainstalowanie nowego źródła ciepła
89	EL-WIL Sp. z o.o.	00–586 Warszawa, ul. Flory 9	6.01.2005	OPC/2971A/2924/W/1/2005/AJP	zmiana siedziby przedsiębiorstwa
90	ECO-ENERGY Sp. z o.o.	03–543 Warszawa, ul. Barkocińska 6	6.01.2005	WPC/89B/4507/W/1/2005/AJP	ZPIZPD
91	WIMEX-PETRO Sp. z o.o.	15–399 Białyłok, ul. Octowa 4	6.01.2005	OPC/2100A/3502/W/1/2005/AJP	ZPIZPD
92	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej – Konin Sp. z o.o.	62–510 Konin, ul. Gajowa 1	6.01.2005	PCC/51B/263/W/OPO/2005/AJ OCC/18B/263/W/OPO/2005/AJ	zmiana terminu realizacji warunku koncesji oraz zmiana oznaczenia przedsiębiorstwa; zmiana oznaczenia przedsiębiorstwa
93	Gertnuda Lucyna Sarnik Stacja Paliw Wróblew	98–285 Wróblew	6.01.2005	OPC/1506A/2180/W/1/2004/ALK	ZPIZPD
94	„IMPULS” Sp. z o.o.	30–509 Kraków, ul. Legionów Piłsudskiego 17	10.01.2005	OPC/4149A/5328/W/1/2005/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
95	„IMPULS” Sp. z o.o.	30–509 Kraków, ul. Legionów Piłsudskiego 17	10.01.2005	OPC/4149A/5328/W/1/2005/MJ	rozszerzenie zakresu działalności
96	„AGROB EKO” Sp. z o.o.	41–800 Zabrze, ul. Hagera 14a	11.01.2005	WPC/91A/5132/W/1/2004/MJ	ZPIZPD

97	ZR Wilkowo Sp. z o.o.	43-100 Tychy, ul. Zaczysze 1	12.01.2005	OPC/2482A/3500/WI/2/2005/BP	zmiana nazwy i siedziby przedsiębiorstwa
----	-----------------------	------------------------------	------------	-----------------------------	--

Legenda:

- Wcc – wytworzenie ciepła
- Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła
- Occ – obrót ciepłem
- Wee – wytworzenie energii elektrycznej
- Pee – przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej
- Oee – obrót energią elektryczną
- Wpc – wytworzenie paliw ciekłych
- Mpc – magazynowanie paliw ciekłych
- Opc – obrót paliwami ciekłymi
- Ppg – przesyłanie i dystrybucja paliw gazowych
- Opg – obrót paliwami gazowymi

* Zmiana przedmiotu i zakresu prowadzonej działalności.

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM SPROSTOWANO DECYZJE KONCESYJNE (stan na 20.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres sprostowania
1	Bumar Sp. z o.o.	00-828 Warszawa, Al. Jana Pawła II nr 11	26.11.2004	Opc	sprowadzenie oczywistej omyłki

Legenda:

Opc – obrót paliwami ciekłymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM COFNIĘTO KONCESJE (stan na 20.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	„OMICRON” Sp. z o.o.	02-791 Warszawa, ul. Na Uboczu 2	24.08.2004	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
2	AGAMA Sp. z o.o.	41-219 Sosnowiec, ul. Braci Mieroszewskich 124	4.11.2004	Wcc, Pcc	zaprzestanie prowadzenia działalności
3	Elektrociepłownia Będzin SA	41-500 Będzin, ul. Małobądzka 141	10.11.2004	Pcc	zaprzestanie prowadzenia działalności
4	Domont – Zbigniew Hejda	26-600 Radom, ul. Komunalna 113/1	22.11.2004	Wcc, Pcc	zaprzestanie prowadzenia działalności
5	Leszek W. Nowaczyk Syndyk Masy Upadłości – Prywatne Przedsiębiorstwo Produkcji Handlu i Usług „TEA” Spółka Jawna Jerzy, Teresa Siniccy	51-008 Wrocław, ul. Osobowicka 81B	30.11.2004	Opc	ogłoszenie upadłości
6	Kompania Węglowa SA	40-039 Katowice, ul. Powstańców 30	8.12.2004	Occ	zaprzestanie prowadzenia działalności
7	Przędzalnia Czesankowa Polmerino SA w upadłości	93-578 Łódź, ul. Wróblewskiego 19	9.12.2004	Pee, Oee	zaprzestanie prowadzenia działalności
8	Eleonora Marszał EL – MAR Handel-Usługi	05-250 Radzymin, Al. Jana Pawła II 30	13.12.2004	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
9	Konrad Lachowski – Bar i Stacja Paliw „LAKO”	39-400 Tamobrzeg	14.12.2004	Opc	cofnięcie koncesji na wniosek strony
10	„GALATA” Sp. z o.o.	47-225 Kędzierzyn Koźle, ul. Energetyków 2	15.12.2004	Opc	nieuiszczenie opłat koncesyjnych
11	„PETROL” Sp. z o.o.	70-440 Szczecin, ul. Ks. Bogusława X 9/7	15.12.2004	Opc	nieuiszczenie opłat koncesyjnych
12	„WROSTAR” Sp. z o.o.	53-609 Wrocław, ul. Fabryczna 10	16.12.2004	Opc	nieuiszczenie opłat koncesyjnych
13	ATRIUM Sp. z o.o.	80-448 Gdańsk, ul. Krzemienieckiej 9a	16.12.2004	Opc	nieuiszczenie opłat koncesyjnych

14	ARKAW Sp. z o.o.	42-200 Częstochowa, ul. Wrocławska 2d	16.12.2004	Mpc, Opc	nieuiszczenie opłat koncesyjnych
15	PPU ESJA Sp. z o.o.	53-018 Wrocław, ul. Letnia 12	16.12.2004	Opc	nieuiszczenie opłat koncesyjnych
16	Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o.	62-045 Pniewy, ul. Wspólna 6	28.12.2004	Pcc	restrukturyza- cja przedsię- biorstwa – zakończenie działalności gospodarczej w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła
17	Jarosław Zieliński Firma Handlowa	83-120 Subkowy, Wielgłowy 4	11.01.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
18	Stacja Paliw – Stanisław Dobkowski, Tomasz Dobkowski Spółka Jawna	16-300 Augustów, ul. Wojska Polskiego 69a	11.01.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Occ – obrót ciepłem

Pee – przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej

Oee – obrót energią elektryczną

Mpc – magazynowanie paliw ciekłych

Opc – obrót paliwami ciekłymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM UMORZONO POSTĘPOWANIE KONCESYJNE LUB UCHYŁONO DECYZJE KONCESYJNE

(stan na 20.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres umorzenia/ uchylenia, uzasadnienie
1	Piotr Bombelka	55-080 Kąty Wrocławskie, Pełcznica 66	19.11.2004	Wee	umorzenie na wniosek strony
2	„EKOTERM” Piotr Prinz	74-520 Cedynia, ul. Chrobrego 30	20.11.2004	Opc	umorzenie na wniosek strony
3	NCC INDUSTRI POLSKA Sp. z o.o.	50-125 Wrocław, ul. Świętego Mikołaja 7	20.11.2004	Opc	umorzenie na wniosek strony
4	„KAR-POL” Sp. z o.o.	38-500 Sanok, ul. Rymanowska 45	23.11.2004	Opc	umorzenie na wniosek strony
5	„EL-GAZ” Elżbieta Zapala & Jerzy Marszałek	26-085 Miedziana Góra, ul. Herby 63	30.11.2004	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
6	Zakład Usługowo-Handlowy „GEO-GAZ” Tadeusz Stepun	64-980 Trzcianka, ul. Przerwy-Tetmajera 15	30.11.2004	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
7	Julian Drózd	05-300 Mińsk Mazowiecki, ul. Warszawska 163/26	30.11.2004	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
8	Renata Sikorska – PHU „RENMAR”	42-300 Myszków, ul. Sucharskiego 18	13.12.2004	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
9	Władysław Jezierski – „Mała Elektrownia Wodna”	28-200 Staszów, ul. Parkowa 5	13.12.2004	Wee	umorzenie z powodu zgonu wnioskodawcy
10	Monika Gębka	03-369 Warszawa, ul. Wysockiego 2/3	14.12.2004	Opc	umorzenie na wniosek strony
11	Józef Bojko	76-150 Darłowo, ul. Zamkowa 30	16.12.2004	Wee	umorzenie na wniosek strony
12	Henryk Dygas – Zakład Instalacji Wodno- Kanalizacyjnych i c.o.	27-310 Ciepelów, ul. Malczewskiego 8	30.12.2004	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
13	Maria Kowallek, Beata Hoffmann – Firma Handlowa „Paulina”	87-100 Toruń, ul. Donimirskiego 1/5	6.01.2005	Opc	rezygnacja na wniosek strony
14	Krzysztof Eugeniusz Ofierski – „ITEX” Import-Export-Hurt- Detal	82-100 Nowy Dwór Gdański, Cyganek 5/2	6.01.2005	Opc	rezygnacja na wniosek strony
15	„DIMEX” Sp. z o.o.	22-100 Chełm, Pokrówka, ul. Wiosenna 10/5	10.01.2005	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności

Legenda:

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej

Opc – obrót paliwami ciekłymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM WYGASŁY DECYZJE KONCESYJNE

(stan na 20.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	„Huta Ostrowiec” SA	27-400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. Samsonowicza 2	17.11.2004	Wcc, Pcc, Occ, Pee, Oee	zakończenie działalności
2	Przedsiębiorstwo Usługowe EKO-TERM SC Jerzy Prokopowicz, Mariusz Kraciuk	66-415 Kłodawa, ul. Kościelna 2	1.12.2004	Wcc, Pcc	działalność nie wymaga koncesji
3	KAROR – Mirosław Szubartowski i Spółka Spółka Jawna	85-871 Bydgoszcz, ul. Smoleńska 154	22.12.2004	Wcc	sprzedaż zorganizowanej części przedsiębiorstwa
4	Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o.	62-045 Pniewy, ul. Wspólna 6	28.12.2004	Wcc	działalność nie wymaga koncesji
5	Fabryka Maszyn i Urządzeń „FAMAK” SA	46-200 Kluczbork, ul. Fabryczna 5	30.12.2004	Wcc, Pcc	zamówiona moc cieplna poniżej 1 MW

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Occ – obrót ciepłem

Pee – przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej

Oee – obrót energią elektryczną

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM ODMÓWIONO UDZIELENIA KONCESJI LUB ZMIANY WARUNKÓW KONCESJI

(stan na 20.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Rodzaj odmowy, uzasadnienie
1	Robert Frąckowiak – STALTECH Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Usługi Handlowo-Transportowe	62-070 Doplewo 9, Zakrzewo, ul. Długa 22	23.11.2004	Opc	wnioskodawca nie spełnił wymaganych kryteriów
2	Teresa Bazyli, Janusz Bazyli – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „JU-WE” SC	45-034 Opole, ul. Nysy Łużyckiej 25/27	1.12.2004	Opc	wnioskodawcy nie spełnili wymaganych kryteriów
3	Małgorzata Krawczun – Przedsiębiorstwo Handlowe „MARGO OIL”	80-611 Gdańsk, ul. Stryjewskiego 20A/14	1.12.2004	Opc	wnioskodawca nie spełnił wymaganych kryteriów
4	PETROPOLIS Sp. z o.o.	44-164 Gliwice, ul. Kozielska 496	9.12.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
5	Mirosław Hudak – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „HUDAK”	58-580 Szklarska Poręba, ul. Sikorskiego 1/5	17.12.2004	Opc	wnioskodawca nie spełnił wymaganych kryteriów
6	Stacja Paliw Józef i Dariusz Płona Spółka Jawna	18-520 Stawiska, ul. Łomżyńska	30.12.2004	Opc	wnioskodawca nie spełnił wymaganych kryteriów

Legenda:

Opc – obrót paliwami ciekłymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYCH WNIOSKI KONCESYJNE POZOSTAŁY BEZ ROZPOZNANIA

(stan na 20.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	WIGSTAL Mariusz Łachut	42-446 Irządze, Irządze 2	24.11.2004	Opc	brak dostarczenia wymaganych dokumentów (nie rozpoczęto działalności)
2	Tomasz Warpechowski PHU TOMEK	18-100 Łapy, Uhowo, ul. Rzeczna 3a	30.11.2004	Opc	nieusunięcie braków formalnych
3	„BOGIKA” Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe Laszczyński Bogusław	55-300 Miękinia, Mrozów, ul. Kościuszki 7	7.12.2004	Opc	nieuzupełnienie wniosku
4	Bernadeta Starzyk – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „AUTO-GAZ”	58-506 Jelenia Góra, ul. Sygietyńska 19/17	16.12.2004	Opc	nieuzupełnienie wniosku
5	Wojciech Kasperski, AUTO CZĘŚCI VW-AUDI	22-100 Chełm, ul. Szpitalna 40	20.12.2004	Opc	nieusunięcie braków merytorycznych
6	Roman Dąbrowski, Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „MARO”	18-200 Wysokie Mazowieckie, ul. Ludowa 40	20.12.2004	Opc	nieusunięcie braków merytorycznych
7	Teresa Cyryła Romanowska, Sklep Wielobranżowy „Walter”	16-515 Puńsk, ul. Puńska 1	20.12.2004	Opc	nieusunięcie braków merytorycznych
8	Firma „WIDMAR” Danuta Widomska Łachut	42-530 Dąbrowa Górnicza, ul. Ofiar Katynia 112	23.12.2004	Opc	brak dostarczenia wymaganych dokumentów
9	Małgorzata Bereźnicka – Zakład Handlowo-Usługowy „Ber-Trans”	88-420 Rogowo, ul. Składowa 8b	28.12.2004	Opc	brak odpowiedzi w terminie na wezwanie – art. 50 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej
10	Leszek Krukowski, Stacja AUTO-GAZ „RAMIKA”	19-200 Grajewo, ul. Piłsudskiego 29A	31.12.2004	Opc	nieusunięcie braków merytorycznych

Legenda:

Opc – obrót paliwami ciekłymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM WYMierzono, UMORzono POSTęPOWANIE LUB OdstąPIOno OD WYMierzENIA KARY PIENIężNEJ

(stan na 20.01.2005 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	PHU „MAKO” Mały Spółka Jawna	67-410 Sława, ul. Przemysłowa 33a	30.11.2004	Opc	umorzenie postępowania
2	PHU „MARES” Sp. z o.o.	87-800 Włocławek, ul. Zielna 47	30.11.2004	Opc	umorzenie postępowania
3	Katowicki Holding Węglowy SA	40-022 Katowice, ul. Damrota 16-18	17.12.2004	Oee	odstąpienie od wymierzenia kary
4	RUBONAFIT Sp. z o.o.	87-100 Kołobrzeg, ul. Wylotowa 78	20.12.2004	Opc	wymierzenie kary pieniężnej

Legenda:

Oee – obrót energią elektryczną

Opc – obrót paliwami ciekłymi

PRZYSZŁOŚĆ KOGENERACJI W POLSCE. DYSKUSJA NAD MODELEM RYNKU ENERGII SKOJARZONEJ

Wstęp

W dniu 23 września 2004 r. Prezes URE wydał Komunikat w sprawie zwolnienia z dniem 1 stycznia 2005 r. przedsiębiorstw energetycznych, zajmujących się wytwarzaniem energii elektrycznej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła z obowiązku przedkładania taryf dla energii elektrycznej do zatwierdzenia. Decyzja Prezesa URE zmobilizowała środowisko energetyków do dyskusji nad docelowym kształtem rynku energii skojarzonej, co jest także istotne ze względu na wejście w życie z dniem 21 lutego 2004 r. Dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania kogeneracji – tzw. „Dyrektywy kogeneracyjnej”, której zapisy mają być wdrożone do ustawodawstwa polskiego w 2006 roku. Podkreślić wypada, że dyrektywa wyznacza cel tj. zwiększenie efektywności energetycznej i zwiększenie bezpieczeństwa dostaw energii, natomiast wybór sposobu i środków realizacji tego celu pozostawia państwu członkowskim. Wobec tego szersza dyskusja na temat kształtu rynku energii skojarzonej i rozwiązań pozwalających wspierać kogenerację jest jak najbardziej uzasadniona.

Zalety skojarzonego wytwarzania energii

Jedną z głównych korzyści wynikającą z funkcjonowania układów skojarzonych jest oszczędność paliwa w porównaniu z układami rozdzielonego wytwarzania energii elektrycznej i ciepła. Polska należy do krajów, w których udział produkcji ciepła z układów skojarzonych w stosunku do łącznej produkcji w źródłach scentralizowanych należących do energetyki zawodowej kształtuje się na średnim poziomie (ok. 63%). Oszczędności paliwa w skali roku mogłyby więc znacznie wzrosnąć, gdyby dzięki promowaniu kogeneracji udało się zwiększyć udział ciepła ze źródeł skojarzonych dostarczanego do systemów ciepłowniczych. Według istniejących szacunków można ocenić, że roczna oszczędność paliwa ze wszystkich źródeł skojarzonych w Polsce może osiągnąć ok. 9 mln t.p.u. Efektowi energetycznemu w postaci zaoszczędzonego paliwa towarzyszy w sposób naturalny bardzo korzystny efekt ekologiczny, związany ze zmniejszeniem emisji zanieczyszczeń szkodliwych dla środowiska, w tym znaczącej redukcji emisji CO₂.

Z przedstawionych powyżej korzyści, a także biorąc pod uwagę specyfikę wytwarzania energii elektrycznej w skojarzeniu wynika potrzeba stworzenia dla gospodarki skojarzonej takiego modelu wspierania tego spo-

sobu wytwarzania energii, który z jednej strony byłby zgodny z Dyrektywą kogeneracyjną, a z drugiej zapewniłby poprawność działania przy uwzględnieniu bezpieczeństwa dostaw energii, spełnienia wymogów ekologicznych i akceptowalnych społecznie cen energii.

Uwarunkowania formalno-prawne

Oprócz wspomnianego już uprzednio uwolnienia cen, z dniem 1 stycznia 2005 r. weszły w życie przepisy wynikające z ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 875) o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska.

Na mocy tych zmian obowiązek zakupu energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła został nałożony na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem i sprzedające tę energię odbiorcom, którzy dokonują jej zakupu na własne potrzeby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 9a ust. 2).

Na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 9.12.2004 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2657) w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku zakupu energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła obowiązkowi zakupu podlega energia elektryczna wytworzona ze średnioroczną sprawnością ogólną co najmniej 70%.

Jednocześnie, na mocy art. 9c Prawa energetycznego zobowiązano operatorów systemu elektroenergetycznego, w obszarach ich działania, do zapewnienia pierwszeństwa w świadczeniu usług przesyłowych (ust. 10) oraz do odbioru (ust. 11) energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła. Ma to istotne znaczenie ze względu na bezpieczeństwo dostaw ciepła do scentralizowanych systemów ciepłowniczych w aglomeracjach miejskich. Aby ciepło mogło być dostarczane w sposób ciągły i niezawodny musi być zapewniony odbiór (rozumiany jako pierwszeństwo dysponowania) energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła. Przyczynia się to, ze względu na lokalizację elektrociepłowni, do poprawy bezpieczeństwa zasilania tych aglomeracji w energię elektryczną.

Dzięki zapisom art. 9c ust. 10 i 11 Prawa energetycznego dokonano częściowej implementacji wytycznych wynikających z Dyrektywy kogeneracyjnej, która w art. 8(1) przewiduje w tym zakresie rozwiązania identyczne jak dla energii ze źródeł odnawialnych, nakłada-

jąc w odniesieniu do energii skojarzonej następujące obowiązki: zapewnienia świadczenia usług przesyłowych, pierwszeństwa w dostępie do sieci elektroenergetycznej oraz pierwszeństwa dysponowania.

W przypadku energii ze źródeł skojarzonych, obowiązek zakupu energii jest określony przez jej procentowy udział w całkowitej ilości energii sprzedanej odbiorcom końcowym. Dotychczasowe doświadczenia z funkcjonowaniem takiego zapisu odnośnie do energii ze źródeł odnawialnych nie są najlepsze. Okazało się bowiem, że nie wywiązanie się przez kilka spółek dystrybucyjnych i spółek obrotu z tego obowiązku nie pociągnęło za sobą poważniejszych sankcji. Wprowadzenie zatem tak sformułowanego obowiązku dla energii skojarzonej bez określania dotkliwych sankcji jest przepisem nieskutecznym.

Cena energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z ciepłem jest ustalana w ramach dwustronnych negocjacji między kupującym a sprzedającym.

Po stronie popytu rynek jest zdefiniowany poprzez obowiązek posiadania określonego udziału energii skojarzonej (13,7% w 2005 r.) w sprzedaży odbiorcom końcowym przez dane przedsiębiorstwo energetyczne zobowiązane do zakupu, z kolei po stronie podaży – ograniczony jest zdolnościami produkcyjnymi elektrociepłowni wynikającymi z warunków pogodowych.

Kierunki rozwoju rynku energii skojarzonej w Polsce – model rynku

Do docelowego rozwiązania rynku energii skojarzonej należy dochodzić stopniowo, wykorzystując dotychczasowe doświadczenia, tak aby rynek energii funkcjonował w sposób satysfakcjonujący i uwzględniający interesy możliwie wszystkich zainteresowanych stron.

Model rynku energii skojarzonej powinien brać pod uwagę uwarunkowania wynikające z Dyrektywy kogeneracyjnej. Jakkolwiek dyrektywa ta nie określa zasadniczo modelu rynku, to zawarte w niej wymogi wywierają istotny wpływ na jego kształt i warunki funkcjonowania.

Dyrektywa przewiduje szereg mechanizmów wspierania energetyki skojarzonej, które rozważany model rynku powinien zawierać. Do najważniejszych z nich należy zaliczyć:

- obowiązek identyfikacji i oceny przeszkód mogących wpłynąć na wykorzystanie krajowego potencjału kogeneracji,
- konieczność zapewnienia przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej wytworzonej w kogeneracji,
- wymóg wdrożenia gwarancji pochodzenia energii wytwarzanej w źródłach o wysokiej sprawności,
- obowiązek przedstawiania, na żądanie Komisji Europejskiej, oceny postępów w zwiększaniu udziału kogeneracji w produkcji ciepła i energii elektrycznej,
- obowiązek dokonania przeglądu ustawodawstwa krajowego pod kątem zasad obowiązujących w odniesieniu do kogeneracji.

Dyrektywa kogeneracyjna przewiduje nieco inny sposób kwalifikowania energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z ciepłem, niż jest stosowany obecnie w Polsce – wprowadza pojęcie „kogeneracji o wysokiej sprawności”. Tym pojęciem określa się taki sposób jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, który pozwala na oszczędność energii pierwotnej (PES) w wysokości co najmniej 10% w porównaniu z odpowiednimi wartościami dla rozdzielonej produkcji ciepła i energii elektrycznej. Dyrektywa wprowadza pojęcie gwarancji pochodzenia, którymi powinna być objęta energia elektryczna wytworzona ze sprawnością ogólną 75% lub 80% (w zależności od stosowanej technologii), a w przypadku nie spełnienia tego kryterium wielkość energii wylicza się stosując odpowiednie wskaźniki referencyjne. Ilość tej energii po stronie podaży nie jest obecnie znana.

Przyszły model rynku energii elektrycznej produkowanej w skojarzeniu powinien zawierać zarówno mechanizmy określone w dyrektywie jak również uwzględniać regulacje prawne i organizacyjne obowiązujące w polskim systemie elektroenergetycznym i ciepłownictwie. Warunkami prawidłowego funkcjonowania tego modelu w naszej ocenie są:

- dokładne określenie ilości energii elektrycznej wytworzonej z wysoką sprawnością zgodnie z wymaganiami Dyrektywy kogeneracyjnej i objęcie obowiązkiem zakupu całej wytworzonej w ten sposób energii,
- wprowadzenie mechanizmu kar jako środka dla egzekwowania tego obowiązku,
- wprowadzenie gwarancji pochodzenia zgodnie z wymaganiami dyrektywy,
- ustalenie relacji podaży i popytu w sposób umożliwiający rozwój i promowanie kogeneracji.

Gwarancje pochodzenia – zgodnie z zapisami dyrektywy – mają służyć identyfikowaniu energii pochodzącej z „kogeneracji o wysokiej sprawności”. Natomiast w przyszłości można rozważyć, jako element promowania efektywnego wytwarzania energii, wprowadzenie świadectw zbywalnych tzw. certyfikatów przenoszących pewną wartość i mogących być przedmiotem obrotu. Warunkiem wprowadzenia certyfikatów jest jednak ukształtowanie się konkurencyjnego ogólnego rynku energii, gwarantującego m.in. płynność obrotu energią oraz kształtującego ceny odzwierciedlające rzeczywiste koszty wytworzenia energii (nie zniekształcone wskutek istnienia kontraktów długoterminowych zawartych pomiędzy PSE i niektórymi wytwórcami energii elektrycznej).

Do momentu wdrożenia pełnej liberalizacji rynku energii elektrycznej istotne jest określenie przez URE mechanizmu przenoszenia rynkowego poziomu cen energii na rynku hurtowym w ceny energii dla odbiorców końcowych.

Model rynku energii elektrycznej produkowanej w skojarzeniu powinien zawierać również mechanizmy zapewniające elektrociepłowniom funkcjonowanie na rynku bilansującym w taki sposób, aby odchylenia od

planowanej produkcji wynikającej z warunków pogodowych nie powodowały dodatkowych kosztów dla elektrociepłowni.

Finansowanie rozwoju kogeneracji

Każde przedsiębiorstwo może funkcjonować i rozwijać się w dłuższym okresie czasu tylko w sytuacji, w której ze sprzedaży swoich dóbr i usług uzyskiwać będzie przychody pozwalające na pokrycie kosztów prowadzonej działalności i wygenerowanie zysku. Problem ten nabiera szczególnego znaczenia w odniesieniu do przedsiębiorstw elektrociepłowniczych świadczących usługi w zakresie dostaw energii elektrycznej i ciepła w dużych aglomeracjach miejskich. Bezpieczeństwo dostaw tych dóbr jest bowiem niezwykle istotne dla społeczeństwa, gospodarki i państwa. Rozwój energetyki skojarzonej nie będzie możliwy bez zapewnienia stabilnych reguł finansowania, pozwalających na funkcjonowanie istniejących i budowę nowych źródeł kogeneracyjnych. Państwa członkowskie UE stosują różne mechanizmy wspierania kogeneracji na poziomie krajowym, takie jak pomoc inwestycyjną (Austria, Grecja, Holandia, Wielka Brytania), zwolnienia lub ulgi podatkowe (Dania, Francja, Holandia, Niemcy, Włochy), zielone certyfikaty (Dania, Belgia), ceny gwarantowane (Dania, Belgia, Portugalia) bądź systemy bezpośrednich dopłat do cen (Niemcy). Znane są też rozwiązania (Belgia), gdzie energia elektryczna pochodząca z kogeneracji o wysokiej sprawności traktowana jest na równi z energią odnawialną. Dyrektywa kogeneracyjna, której celem jest stworzenie ram dla wspierania kogeneracji, podkreśla konieczność zapewnienia stabilnego środowiska ekonomicznego i administracyjnego dla inwestycji w nowe źródła kogeneracyjne.

Taryfowanie ciepła wytwarzanego w skojarzeniu

Opłaty za ogrzewanie należą do jednej z najbardziej wrażliwych społecznie kwestii, w związku z czym ceny ciepła nie mogą przekroczyć pułapu, który wynika z możliwości płatniczych odbiorców ciepła. Podkreślić należy, że elektrociepłownie zasilają w ciepło wszystkie większe aglomeracje miejskie w Polsce, a więc ich sytuacja ekonomiczna determinuje dostawy ciepła. Pomijanie tego faktu doprowadzić może do powstania zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego i poważnych problemów społecznych w tych miastach. Istotną barierą

wzrostu cen, są ceny alternatywnych nośników ciepła. Podwyższanie cen ciepła wytwarzanego w skojarzeniu może spowodować, że zostanie ono wyparte przez ciepło dostarczane z lokalnych kotłowni gazowych. Kreując docelowy model rynku energii skojarzonej nie można zapominać o powyższych zależnościach.

W związku z uwolnieniem cen energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z ciepłem zmianie powinny ulec także zasady stanowienia taryf dla ciepła. Skoro energia elektryczna może być wyceniana w oparciu o mechanizmy rynkowe, to podobne podejście można rozważyć w odniesieniu do cen ciepła. Regulacja powinna zachęcać przedsiębiorstwa do efektywnego działania, obniżania kosztów, ale jednocześnie pozwalać na rozwój przedsiębiorstw.

Barierą dla cen ciepła sieciowego jest konkurencja ze strony innych nośników energii pierwotnej, głównie gazu ziemnego. Stąd też w przyszłości taryfy na ciepło mogłyby być ustalane w oparciu o ceny innych nośników energii (*benchmarking*). Podejście to wymaga jeszcze dyskusji i czasu, a nade wszystko niezbędne są stosowne zmiany w rozporządzeniu wykonawczym do Prawa energetycznego.

Podsumowanie

Jak dotąd nie ma jednoznacznego poglądu jak powinien wyglądać modelowy rynek energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu. Rynek ten powinien stwarzać takie warunki, które pozwolą zachęcić do inwestowania w kogenerację wszędzie tam, gdzie istnieje ekonomicznie uzasadnione zapotrzebowanie na ciepło użytkowe.

Niniejszy artykuł może, w naszej ocenie, stanowić platformę do dalszej merytorycznej dyskusji nad modelem rynku energii skojarzonej.

Artykuł został opracowany przez Zespół Polskiego Towarzystwa Elektrociepłowni Zawodowych ds. przygotowania koncepcji rynku energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu:
Janusz Bił, Stanisław Błach, Jacek Dreżewski, Waldemar Kamrat, Włodzimierz Kędziora, Ryszard Kostusiak, Jacek Piekacz, Bogusław Rybacki, Janusz Ryk

CZY INTEGRACJA PIONOWA KOPALŃ ODKRYWKOWYCH WĘGLA Z ELEKTROWNIAMI JEST KORZYSTNA I DLA KOGO?¹⁾

dr inż. Leszek Jurdział

Wprowadzenie

9 marca 2004 roku został utworzony holding BOT „Górnictwo i Energetyka” SA złożony z dwóch par kopalń odkrywkowych węgla brunatnego i elektrowni: Belchatów i Turów oraz z elektrowni Opole. W ostatnim okresie pojawiły się w prasie liczne doniesienia i spekulacje o zamiarach połączenia KWB „Konin” SA z Zespołem Elektrowni PAK²⁾. W niektórych wypowiedziach dotyczących tej sprawy padły stwierdzenia wskazujące, że integracja pionowa kopalni i elektrowni wymaga specjalnych zezwoleń Ministra Skarbu³⁾. Bez odniesienia się do aspektu prawnego czy kompetecyjnego tej kwestii warto naświetlić tę sprawę z punktu widzenia ekonomii. Zbyt wiele ważnych decyzji w Polsce podejmuje się bowiem w oparciu o partykularne interesy i oportunistyczny interes poszczególnych partii, grup producenckich czy nawet pojedynczych osób, a zbyt mało w oparciu o wyniki obiektywnych analiz ekonomicznych rozpatrujących wady i zalety różnych rozwiązań z punktu widzenia efektywności rynku oraz pożytku dla całej gospodarki i wszystkich konsumentów.

Integracja pionowa⁴⁾ będąca elementem procesu konsolidacji firm na rynku często jest postrzegana jako zagrożenie dla konkurencji. W tym celu w USA do Ustawy Claytona z 1914 r. wprowadzona została w 1950 r. specjalna Poprawka Antypołączeniowa Celler-Kefauvera (Ash 1970, Greer 1984, Kamerschen et al. 1993) precyzująca okoliczności, w których połączenia firm można uznać za nielegalne. Od tego czasu wiele się jednak zmieniło w postrzeganiu zagrożenia połączeń piono-

wych dla konkurencji (Armentano 1991). Dostyc wcześniej pojawiały się też głosy przeciwne regulacji naturalnych monopolii wygenerowanych przez rynek (Posner 1999). Powstało też wiele prac wskazujących na zasadność integracji pionowej jako strategii rozwoju firmy w celu poprawy efektywności jej działania (Porter 1992, Williamson 1998).

Z uwagi na specyfikę układu kopalni węgla brunatnego i elektrowni należy sprawę ich połączenia rozpatrywać zupełnie odrębnie od innych połączeń pionowych w energetyce, zwłaszcza połączeń producentów energii z firmami przesyłowymi i dystrybucyjnymi. Błędy w zaprojektowaniu docelowego kształtu rynku energii w tym zakresie mogą bowiem przyczynić się do zmniejszenia jego efektywności oraz wzrostu cen energii (por. doświadczenia węgierskie, Baniak 2002) i zaważyć na osłabieniu tempa rozwoju gospodarczego kraju na długie lata. Wystarczy popatrzeć na efekty zastąpienia państwowego monopolu telekomunikacyjnego monopolem innej firmy państwowej, ale zagranicznej. Z drugiej strony pojawiają się też istotne głosy krytyki forsowania zasady „otwartego dostępu” do sieci (nie tylko energetycznych) i rozwiązań proponowanych przez Federal Energy Regulatory Commission (FERC) w USA ze strony obrońców wolności gospodarczej (Cato Institute w Waszyngtonie) m.in. z uwagi na naruszanie praw własności (w odróżnieniu od Polski, w USA wiele sieci zostało zbudowanych przez firmy prywatne), zwiększanie zakresu ingerencji rządu i konieczność ciągłej regulacji, ograniczenie innowacji, inwestycji strukturalnych i konkurencji w tworzeniu alternatywnych rozwiązań i nie tylko (Thierer & Crews 2003) oraz ograniczeń nakładanych na firmy w zakresie wolności ich łączenia się poziomego i pionowego (Armentano 1991). Swoje racje mogą więc też mieć zwolennicy integracji pionowej w tym obszarze w Polsce (Mielczarski 2002a i b). Jednak bez poważnej debaty popartej nie tylko silnym przekonaniem, lecz rzeczowymi argumentami i wynikami analiz ekonomicznych różnych modeli oraz doświadczeniami krajów, które zrobiły to z sukcesem wcześniej (np. Wielka Brytania i Norwegia) trudno jest rozstrzygnąć tę kwestię. Kryterium oceny powinno być jednak efektywność rynku i dobro konsumentów, a nie możliwość konkurowania „naszych” lokalnych monopolii z europejskimi gigantami energetyczny-

- 1) Artykuł powstał w ramach pracy nad projektem badawczym Nr 0882/T12/2002/23 „Zintegrowana metoda optymalizacji kopalni odkrywkowej z systemem transportu taśmowego”.
- 2) Np. PAK podnosi kapitał, licząc na inwestora, Puls Biznesu, 2004.12.07, str. 10.
- 3) Cyt. „Propozycja połączenia elektrowni z kopalnią musiałaby jednak uzyskać akceptację Ministra Skarbu i przyjęcie nowej polityki właścicielskiej, która dopuszczałaby tworzenie struktur pionowych, polegających na łączeniu kopalń z elektrowniami”, J. Wróbel, *Kopalnia nie uratuje PAK-u*, Gazeta Prawna, 2004.12.06, str. 11.
- 4) Integracja pionowa (połączenie pionowe) – jest połączeniem się dwóch lub więcej firm, które wykonują fazy jednego procesu produkcyjnego, w jedną firmę (Kamerschen et al. 1993).

mi⁵⁾ czy zdobywanie pieniędzy na inwestycję kosztem nieefektywności rynku⁶⁾. Nie wiadomo bowiem, jak długo lokalne monopole pozostaną „nasze”, a dla konsumenta i tak nie jest specjalnie istotne, „kto strzyże”, gdy nie będzie go przez to stać na dalsze prowadzenie działalności gospodarczej lub zabraknie mu pieniędzy, by dotrzeć do końca miesiąca.

W odróżnieniu od połączeń producentów i dystrybutorów energii, połączenie kopalni i elektrowni wcale nie stwarza żadnych zagrożeń dla rynku i końcowych odbiorców energii elektrycznej. Wręcz przeciwnie, dzięki lepszemu, bo optymalnemu wykorzystaniu złoża i możliwości układu, redukcji kosztów transakcyjnych oraz zmniejszeniu zachęty do oportunistów obu stron, może istotnie poprawić łączne wyniki finansowe bez ograniczania podaży i podnoszenia cen za energię. Zostanie to wykazane w dalszej części artykułu.

Strategiczne korzyści integracji pionowej w ujęciu Portera

Integracja pionowa wiąże się z ważnymi, specyficznymi korzyściami i kosztami, które należy uwzględniać przy podejmowaniu decyzji o połączeniu firm. Ich znaczenie zależy od konkretnego sektora, dlatego za Porterem (1992) podane zostaną jedynie najistotniejsze korzyści pasujące do specyfiki układu odkrywkowej kopalni węgla brunatnego i elektrowni.

Porter wymienił listę korzyści obejmujących m.in. efektywność skali produkcji, ekonomie (korzyści) łączonych operacji, wewnętrzną kontrolę i kooperacji, informacji, unikania rynku, trwałych związków i integracji pionowej. Nieco więcej poświęcił uwagi takim korzyściom jak: dostęp do technologii, zapewnienie podaży (lub popytu), przeciwdziałanie sile przetargowej i zniekształceniom kosztów nakładów. Wspomniał również o zwiększonej możliwości wyróżniania się, podwyższeniu barier wejścia i mobilności, wejście do dziedziny o wyższej stopie zysku i obronie przed odcięciem.

Efektywność skali produkcji ma istotne znaczenie przy połączeniu kopalni i elektrowni, bo choć właściwy dobór wielkości obu firm od samego początku był brany pod uwagę przy ich projektowaniu i budowie oraz jest już zazwyczaj zdeterminowany, to warunki, w których obecnie działają obie firmy i metody projektowania

uległy w międzyczasie znacznym zmianom. Stąd modernizacje i rozbudowy istniejących elektrowni w odpowiedzi na zmiany popytu na energię (np. budowa Belchatowa II) i wymogi ochrony środowiska (modernizacje kolejnych bloków, instalacje odsiarczania spalin). Nic również nie stoi na przeszkodzie, by zoptymalizować wielkość i kształt wyrobisk górniczych oraz opracować harmonogramy wydobywania maksymalizujące wartość kopalni (Jurdziak 1999, Specylak & Kawalec 1998) lub optymalizujące wykorzystanie złoża poprzez właściwe sterowanie postępem frontów i mieszanie węgla (Jurdziak & Kawalec 2000a i b, Kawalec 2004). Obecnie istnieją już narzędzia do przestrzennego, komputerowego modelowania złóż i optymalizacji rozwoju kopalni (Jurdziak 2000a, 2004a, Kawalec & Specylak 2000, Specylak & Kawalec 1998). Można sobie jednak zadać pytanie, co powinno być optymalizowane – łączne działanie kopalni i elektrowni, czy rozwój każdej ze stron z osobna. Zwłaszcza, że trudno jest optymalizować rozwój kopalni, gdy cena węgla brunatnego nie jest ceną rynkową, lecz podlega swobodnym negocjacjom (od 1.01.2003).

Ekonomie łączonych operacji w przypadku kopalni i elektrowni nie są istotne, gdyż zostały zdyskontowane już wcześniej przez wspólną lokalizację obu w pobliżu złóż węgla i zaplanowanie płynnego ciągu operacji. Obie strony mogą jednak coś zyskać poprzez **poprawienie wewnętrznej kontroli i koordynacji**. Aktywne sterowanie postępem frontu w celu zapewnienia stabilnej jakości paliwa może być nieco łatwiejsze przy połączeniu obu stron. Można również zmniejszyć koszty, redukując zdublowane kontrole jakości węgla i podwójne laboratoria badawcze.

Istotne mogą być natomiast **korzyści informacji**. Przy czym nie chodzi tu, jak u Portera, o zdobywanie informacji o rynku oraz rozłożenia kosztów prognozowania popytu i podaży na obie strony, lecz o dostęp elektrowni do pełnej informacji o złożu i uzyskanie wpływu na plany jego wykorzystania. Obecnie w negocjacjach ceny węgla istnieje znaczna asymetria istotnych informacji, co znacznie osłabia pozycję przetargową elektrowni (por. rozdz. „Asymetria informacji...”). W dalszej części przedstawione zostaną negatywne skutki, jakie może przynieść elektrowni niekooperacyjne nastawienie stron i oportunizm kopalni. Szerzej zagadnienia te przedstawione są w pracy (Jurdziak 2005b).

Na **ekonomie wynikające z unikania rynku** można popatrzeć z różnych stron. Kopalnia odkrywkowa i elektrownia (ta ostatnia w sferze zakupów, a nie sprzedaży energii) nie działają na normalnym rynku. Rynek ten ma bowiem tylko jednego sprzedawcę i jednego kupca. Taka struktura nazywana jest **bilateralnym monopolem (BM)**⁷⁾. Ich integracja pionowa nie prowadzi-

5) „Polska nie powinna bezkrytycznie naśladować energetyki zachodniej i budować pionowo zintegrowanych koncernów produkcyjno-dystrybucyjnych” – przekonuje Leszek Juchniewicz, prezes Urzędu Regulacji Energetyki ... Należy raczej spodziewać się demonopolizacji w tych krajach europejskich, które jeszcze jej nie przeprowadziły. (Berger 2003)

6) Cyt. „Nie ma większego znaczenia, czy się dołączy do PAK-u kopalnię czy nie. Ani BOT, ani PKE nie są w stanie sfinansować budowy bloków, mimo że mają w swoich strukturach kopalnie i elektrownie. [...] i potrzebne jest rozwiązanie systemowe. Jednym z nich jest utworzenie struktur pionowych, co oznacza monopolizację, ale pozwoli pozyskać pieniądze na inwestycję.” Opinie: prof. Władysław Mielczarski, Gazeta Prawna, 2004.12.06.

7) *Bilateralny monopol* (czasami nazywany również monopolem dwustronnym) jest rynkiem, na którym pojedynczy sprzedawca (monopol) styka się z pojedynczym kupującym (monopsomem) (Bannock et al. 1987).

łaby więc do uniknięcia rynku, którego w istocie i tak nie ma, lecz prowadziłaby do uniknięcia negocjacji zakupu węgla, które z uwagi na posiadaną siłę przetargową obu stron (kopalnia jest monopolem, a elektrownia monoposomem) mogą być trudne, kosztowne i długotrwałe. Mogą prowadzić też, w przypadku odrębnych właścicieli i sprzeczności interesów, do zantagonizowania obu stron. Połączenie firm nie musi wprowadzić do końca zlikwidować pewnego napięcia i rywalizacji pomiędzy tymi stronami, a nawet całkowicie wyeliminować ustalanie ceny węgla, która pełniłaby wtedy rolę ceny transferowej, jednak pozwoliłaby – dzięki wspólnocie celów – na maksymalizację łącznych zysków i wykorzystania złoza.

Korzyści wynikające z trwałych związków w układzie kopalni i elektrowni zostały już wcześniej zdyskontowane, gdyż od początku obie firmy są na siebie skazane. Nowa sytuacja – swoboda ustalania cen węgla, deregulacja rynku energii elektrycznej i prywatyzacja – może jednak zantagonizować obie strony i wywołać ich oportunistyczny. Jeszcze ściślejsze ich związanie poprzez pionową integrację może to zagrożenie wyeliminować i pogłębić korzyści wynikające z trwałego związku.

Pośród wymienionych przez Portera korzyści z integracji pionowej, takich jak: dostęp do technologii, zapewnienie podaży czy przeciwdziałanie sile przetargowej i zniekształceniom kosztów nakładów, te dwie wydają się najważniejsze.

Poznanie technologii wydobywania i produkcji energii elektrycznej, a przede wszystkim dostęp do danych i informacji o złożu oraz kosztach produkcji obu stron (o czym mowa była już wcześniej) może przyczynić się do usprawnienia, a nawet optymalizacji planowania wydobywania pod kątem potrzeb elektrowni. Z kolei poznanie procesu spalania i produkcji energii elektrycznej, a przede wszystkim znajomość konsekwencji odchylenia jakości węgla dla wyniku finansowego elektrowni może skłonić kopalnię do większego wysiłku w zakresie homogenizacji urobku.

Zapewnienie podaży lub popytu nie jest tak istotne, gdyż kopalnia i tak nie może węgla brunatnego sprzedać innemu odbiorcy, a elektrownia nie może zakupić węgla z innego źródła. Z uwagi na maksymalizację własnych zysków kopalnia może jednak dążyć do eksploatacji mniejszego wyrobiska (zawierającego mniej węgla) niż byłoby to optymalne dla jednego zintegrowanego pionowo podmiotu – podaż może być więc przez to mniejsza w długim okresie.

Najważniejsze wydają się jednak **korzyści wynikające z przeciwdziałania sile przetargowej**. Poczucie jej posiadania może prowadzić do chęci postawienia na swoim i wynegocjowania jak najkorzystniejszego dla siebie kontraktu na zakup (sprzedaż) węgla. Może to wywołać spory i konflikty, a nawet strajki zaburzające produkcję. Wg Portera (1992), jeśli firma ma do czynienia z dostawcą uzyskującym stopę zysku przekraczającą alternatywny koszt kapitału, to integracja opłaca się nawet wtedy, kiedy nie płyną z niej żadne inne oszczęd-

ności. Integracja może nie tylko obniżyć koszty zaopatrzenia (w integracji wstecz elektrowni), czy zwiększyć ceny realizacji (w wyniku integracji w przód kopalni), ale może też umożliwić firmie efektywniejsze działanie w wyniku eliminacji bezużytecznych praktyk związanych z radzeniem sobie w trakcie negocjacji.

Integracja wstecz może też przynieść inne korzyści elektrowni. Przejęcie zysków osiąganych dotychczas przez kopalnię może ujawnić **prawdziwe koszty wydobycia węgla**. Elektrownia mogłaby wtedy dokonać korekty ceny energii elektrycznej i wielkości podaży, by zmaksymalizować łączny zysk obu jednostek. Fakt, że elektrownia znalazłaby prawdziwe koszty wydobycia węgla oznacza, że mogłaby ona zwiększyć efektywność, zmieniając proporcje nakładów u siebie. Posunięcie takie mogłoby podnieść całkowitą rentowność zintegrowanego podmiotu.

Połączenie obu firm może być korzystne dla tej strony, która zazwyczaj osiąga niższą stopę zysku. **Korzyści z wejścia do dziedziny o wyższej stopie zysku** zazwyczaj bowiem oznaczają poprawę własnej stopy zysku, zwłaszcza gdy stopa zysku firmy, z którą się ona integruje, jest wyższa od alternatywnego kosztu kapitału.

Korzyści ze zwiększonej możliwości wyróżnienia, podwyższenie barier wejścia i mobilności oraz obrony przed odcięciem nie występują. Jedynym wyróżnieniem się, jakie mogą osiągnąć obie firmy po połączeniu, to przynależność do grona najefektywniejszych producentów energii dzięki możliwości jeszcze większego obniżenia kosztów produkcji. Oczywiście, utrudni to życie konkurencji mającej wyższe koszty, ale właśnie o to chodzi w prowadzonej deregulacji i prywatyzacji – o jak najefektywniejsze wykorzystanie zasobów prowadzące do obniżenia kosztów produkcji i cen energii. Ponieważ kopalnia węgla brunatnego nie sprzedaje węgla nikomu innemu poza elektrownią, połączenie jej z elektrownią w żadnej mierze nie ograniczy innym firmom źródeł zaopatrzenia, ani tym bardziej ich od nich nie odetnie.

Czy wymienionych powyżej korzyści nie da się jednak osiągnąć dzięki **umowom długoterminowym**? W pracy (Blair & Kaserman 1987) zaproponowano alternatywne rozwiązanie dla integracji pionowej w przypadku braku zgody obu stron na takie działanie. Firmy mogą zastosować kontrakty oparte na formułach cenowych uwzględniających z góry zadany podział zysków. Przedmiotem negocjacji jest wtedy nie sama cena, lecz parametr decydujący o podziale zysków. Raz zaakceptowany podział zysków może być mechanicznie korygowany po każdorazowej zmianie istotnych kosztów w kopalni i elektrowni. Do tego celu niezbędne jest jednak ujawnienie własnych kosztów i wzajemna ich kontrola. Trudno to sobie wyobrazić w przypadku dwóch różnych właścicieli kierujących się własnymi korzyściami. Porter (1992) zauważa, że „zazwyczaj takie umowy nie umożliwiają uzyskania wszystkich ekonomii integracji, gdyż narażają jedną lub obie strony na poważne ryzyko wynikające ze ścisłych powiązań oraz z tego, że ich interesy

przypuszczalnie będą rozbieżne. Takie ryzyko i rozbieżność interesów często uniemożliwiają niezależnym firmom uzgodnienie umowy – albo ze względu na koszty negocjacji, albo na ryzyko wystąpienia sporów już po zawarciu umowy. Tak więc uzyskanie tych korzyści wymaga integracji.”. Można do tego jeszcze dodać, że niepewność związana ze złożem (charakterystyczna dla górnictwa) i brak wiedzy o nim w elektrowni (asymetria informacji) dodatkowo utrudniają zawarcie umów długoterminowych oraz możliwość ich egzekwowania. Kopalnia, chcąc zmienić ustalenia w umowie, zawsze może powołać się na „siłę wyższą” – rozbieżność rzeczywistości z wcześniejszymi prognozami dotyczącymi złoża.

Integracja pionowa z punktu widzenia „Nowej Instytucjonalnej Ekonomii” (NIE)

Narzędzia i metody nowego nurtu współczesnej ekonomii, zapoczątkowanej przez Commonsa i Coase’a oraz rozwijanej przez Hayeka, Simona, Arrowa i Chandlera, a przede wszystkim przez Paula Joskova i Oliviera Williamsona (1998), szczególnie dobrze nadają się do analizy zachowania przedsiębiorstw. Koncepcja firmy jako funkcji produkcji została w niej zastąpiona/uzupełniona koncepcją firmy jako struktury zarządzania stanowiącej wiązkę kontraktów. Szczególną wagę nurt ten przykładał do analizy kosztów transakcyjnych – kosztów funkcjonowania systemu gospodarczego, odrębnych od kosztów produkcji. Koszty transakcyjne pełnią więc rolę podobną do roli tarcia w systemach mechanicznych.

Według tego podejścia, integracja wstecz w kierunku surowców, może wystąpić z trzech głównych powodów (Williamson 1998):

- 1) w celu zrealizowania specyficznych oszczędności na kosztach transakcyjnych,
- 2) dla celów strategicznych (zwiększenie monopolistycznej siły, uzyskanie przewagi konkurencyjnej, zwiększenie pewności dostaw, uniknięcia nakładania podwójnych marży, obejścia ograniczeń i regulacji rządowych, np. unikanie kontroli kosztów, podatków itp.),
- 3) w wyniku błędu.

Ekonomia kosztów transakcyjnych uzasadnia integrację, gdy strony są połączone relacją wymiany bilateralnej tak silnie, iż podstawowe stają się problemy harmonizacji interfejsu, oraz gdy integracja nie powoduje utraty oszczędności z tytułu agregacji.

Ocenę integracji wstecz firmy Alcoa w kierunku złóż boksytu wg tych założeń dokonał Stuckey (1983). W podsumowaniu swojej oceny odwoływał się zarówno do specyficzności fizycznej, jak i specyficzności miejsca⁸⁾. Dwustronnie monopolistyczna natura stosunków

8) *Specyficzność aktywów* polega na posiadaniu przez nie większej wartości w aktualnym zastosowaniu niż alternatywnym lub dla innych użytkowników. Tę różnicę wartości nazywa się właściwą (appropriable) rentą tych aktywów wynikającą z ich specjalizacji (Klein et al. 1978). Specyficzność miejsca oznacza położenie aktywów w pobliżu siebie, a specyficzność fizyczna – ich ścisłe dopasowanie do procesu produkcyjnego.

wymiany boksytu wynikała z kilku czynników technicznych i strukturalnych. Unikalny skład rudy wymagał specjalnych metod przeróbki, rafinacji i oczyszczania. Po zbudowaniu kopalni, rafinerii i oczyszczalni, zazwyczaj tuż obok siebie z uwagi na występowanie ponad 50% redukcji materiału w procesie oczyszczania, oba zakłady zostawały sprzęgnięte w zakresie swej technicznej komplementarności. Dodatkowo, jak zauważył Stuckey, asymetrii informacji dotyczących jakości i wielkości złóż boksytu komplikowały problemy wieloletniego kontraktowania. Bodźce do integracji ze względu na specyficzność aktywów obu rodzajów – specyficzność fizycznego zakładu oraz specyficzność miejsca – były zatem wzmacniane przez asymetrię informacyjną. W efekcie, integracja wstecz od oczyszczania w kierunku boksytu była i jest całkowicie przewidywalnym skutkiem z punktu widzenia kosztów transakcyjnych, co zapewne wyjaśnia, dlaczego ta forma jest dominująca.

W przypadku kopalni i elektrowni również mamy do czynienia ze specyficznością fizyczną i miejsca. Kotły w elektrowni dopasowane są do parametrów uśrednionego węgla z pobliskiego złoża, co zapewnia im najwyższą sprawność dla węgla właśnie z tego złoża. Z uwagi na wysoką wilgotność węgla (ok. 50%) również i jego nie opłaca się transportować na duże odległości. Elektrownie są więc najczęściej zlokalizowane u wylotu kopalni (*mine mouth power plants*). Podobnie jak w przypadku rud aluminium, w przypadku węgla mamy do czynienia z asymetrią informacji. Kopalnia ma dużo większą wiedzę o złożu, co wzmacnia jej siłę przetargową (por. rozdz. „Asymetria informacji...”).

Na korzyści wynikające z integracji wstecznej jakie osiąga monopsonista (jedyne kupujący – elektrownia jest jedynym odbiorcą węgla brunatnego z kopalni) wskazywali również inni badacze. W pracy (Royer 1995) podano, że w wyniku takiej integracji zwiększa się zazwyczaj zaangażowanie surowca, co prowadzi do zwiększenia podaży dobra finalnego i obniżenia jego ceny. Chociaż dzięki temu następuje wzrost poziomu życia (więcej transakcji na rynku po niższych cenach), to jednak ceny surowca dla pozostałych niezależnych dostawców spadają, podobnie jak ich poziom produkcji. Ma to znaczenie zwłaszcza dla rynku rolnego. Wyniki badań symulacyjnych ekonomistów z Uniwersytetu Nebraska wskazują, że wzrost integracji na rynku wieprzowiny spowoduje wprawdzie wzrost produkcji i spadek cen wieprzowiny dla konsumentów, lecz ceny i rentowność tej produkcji dla niezależnych dostawców obniżą się. W przypadku kopalni węgla brunatnego i elektrowni również można się spodziewać zwiększenia podaży i obniżenia cen energii (co wykazane zostanie w dalszej części pracy). Nie ma natomiast zagrożenia dla pozostałych dostawców, bo ich po prostu nie ma. Negatywne skutki integracji dla niezależnych kopalni mogą się pojawić w branży górnictwa węgla kamiennego. Wsteczna integracja elektrowni z wybranymi kopalniami może bowiem wpływać na obniżenie zakupów węgla od pozostałych, niezależnych kopalni i spadku jego ceny.

Kirkviet (1991) testował założenie, że inwestycje specyficzne dla transakcji i inne związane z nią koszty skłaniają firmy do pionowej integracji w celu osiągnięcia alokacyjnej i technicznej efektywności. Testy przeprowadzono poprzez oszacowanie funkcji kosztów z wykorzystaniem danych z okresu 1979-87 dla siedmiu zintegrowanych i trzynastu niezintegrowanych węglowych elektrowni ciepłych typu „mine-mouth”. Wyniki potwierdziły istotne różnice alokacyjnej efektywności pionowo zintegrowanych firm w porównaniu do niezintegrowanych oraz znaczny wzrost technicznej efektywności w firmach pionowo zintegrowanych.

W pracy (Joskow 1987) badano hipotezę o związku długości kontraktów węglowych i obecności trzech typów specyficzności aktywów (miejsca, fizyczną oraz osobową). Wyniki analizy 277 kontraktów węglowych potwierdziły, że w miarę wzrostu specjalizacji tych aktywów kopalnie i elektrownie wolą zaciągać długoterminowe zobowiązania co do warunków przyszłego handlu *ex ante* niż polegać na powtarzalnych negocjacjach cenowych (targowaniu się). Rezultaty potwierdziły również opinię, że struktura pionowych związków pomiędzy kupującymi i sprzedającymi silnie zależy od zmian ważności specyfiki dokonanych inwestycji. Na kształt tych kontraktów mają również wpływ uregulowania rządowe. Przepisy dotyczące ochrony środowiska wpłynęły znacząco na zwiększenie elastyczności elektrowni w zakresie możliwości wykorzystania różnych gatunków paliwa, a w konsekwencji na zmniejszenie uzależnienia od dostawców i osłabienie znaczenia kontraktów długoterminowych (Joskow 2003).

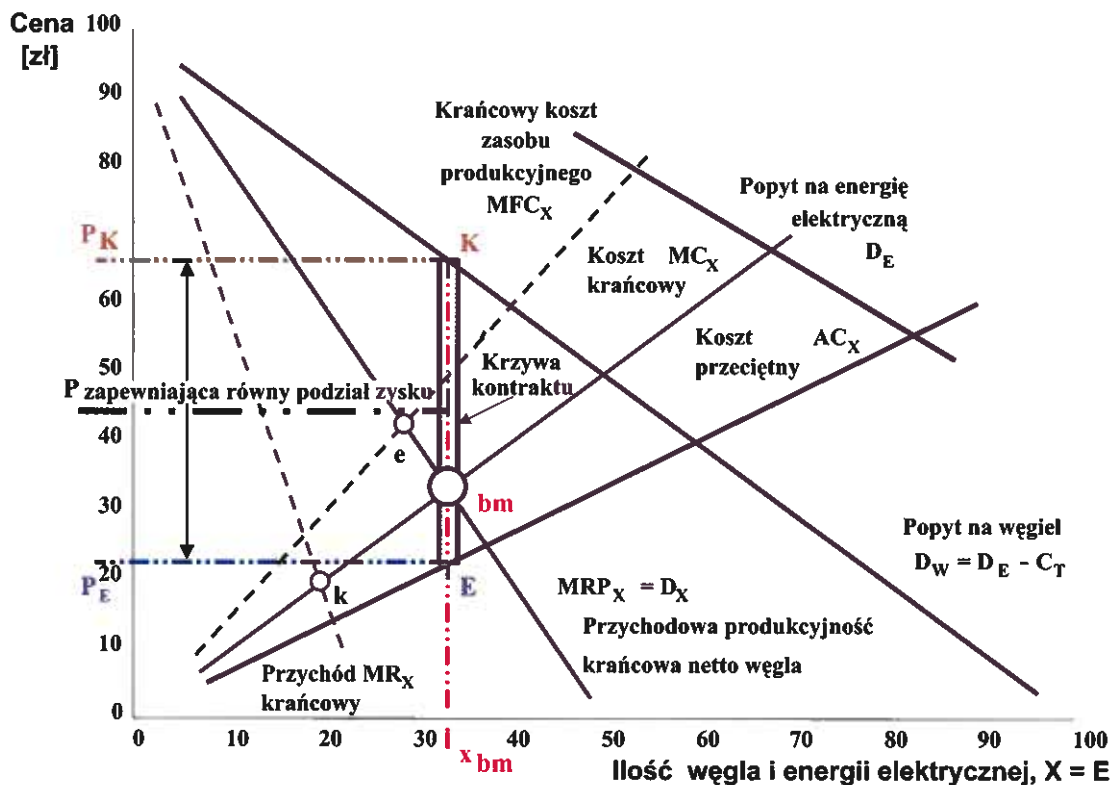
Kopalnia węgla brunatnego i elektrownia jako bilateralny monopol

Kopalnia odkrywkowa węgla brunatnego wraz z elektrownią odbierająca od niej węgiel tworzą układ wzajemnie współzależnych podmiotów gospodarczych nazywanych *bilateralnym monopolem*.

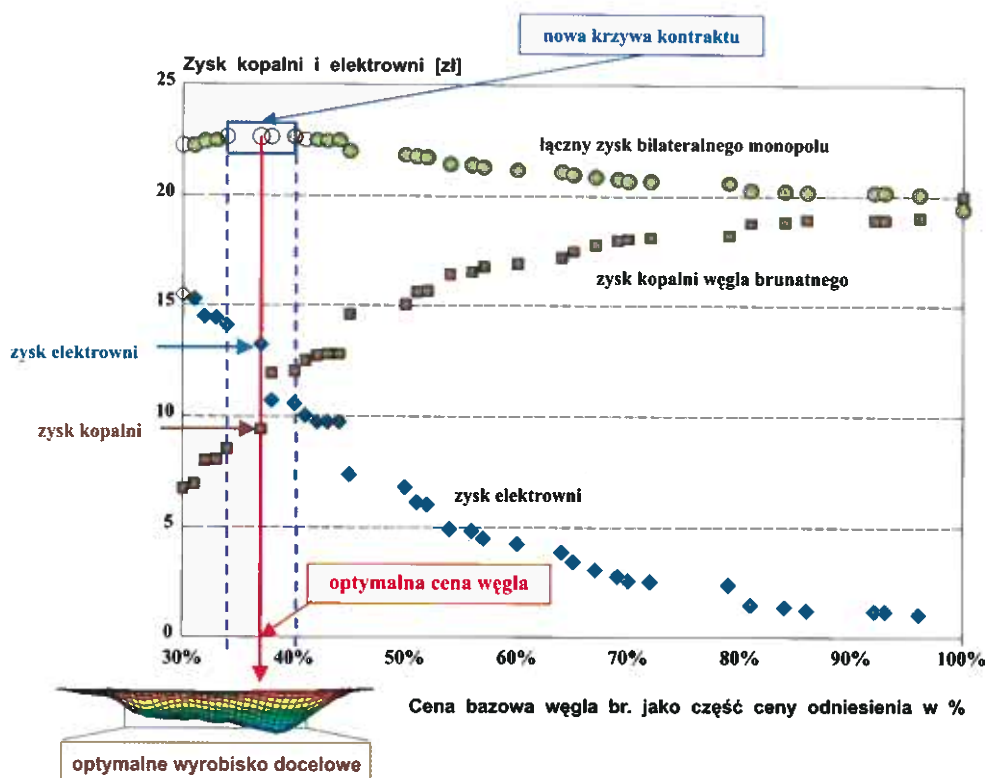
Szczegółowe rozwiązania dla tego układu, zarówno klasyczne, jak i zmodyfikowane wykorzystujące metody optymalizacji kopalń odkrywkowych, zostały już opublikowane (Jurdziak 2004b, c, d) lub wkrótce ukażą się drukiem w *Górnictwie Odkrywkowym i Energetyce* (Jurdziak 2005a, b, c). Tu przedstawione zostaną jedynie wyniki analizy tego układu istotne dla sprawy ich połączenia.

Klasyczne rozwiązanie dla bilateralnego monopolu, znane już od 1928 r. (Bowley 1928), wskazuje, że można znaleźć dla niego optymalną wielkość produkcji dobra pośredniego, która maksymalizowałaby łączne zyski całego układu (sumę zysków obu stron: kopalni i elektrowni). Niestety, jeśli chodzi o cenę tego produktu, to klasyczne rozwiązanie nie daje jednoznacznej odpowiedzi – rozwiązanie w tym zakresie jest bowiem niezdeterminowane. Cena może być dowolnie wybrana w zakresie granic cen wyznaczonych progami rentowności kopalni i elektrowni (tworzącej tzw. „krzywą kontraktu”, rys. 1). Wybór ceny w drodze negocjacji (targowania się – *bargaining*) decyduje o podziale zysku i odzwierciedla siłę przetargową obu stron. Jak wiadomo, od 1 stycznia 2003 r. ceny węgla brunatnego zostały uwolnione (Muras 2002) i mogą być swobodnie kształtowane przez obie strony w drodze negocjacji (Taradejna 2002).

Rysunek 1. Graficzne rozwiązanie dla klasycznego bilateralnego monopolu kopalni i elektrowni maksymalizujące łączne zyski układu przy zużyciu x_{bm} węgla brunatnego (Jurdziak 2004b)

Rysunek 2. Zmiany zysku kopalni, elektrowni i łącznych zysków bilateralnego monopolu w funkcji ceny węgla traktowanej jako część ceny odniesienia. Przykładowe obliczenia przeprowadzono dla 35 optymalnych wyrobisk docelowych wygenerowanych dla studialnego złoża „Szczerców” w programie NPVScheduler™ dla różnych cen węgla i stałej ceny energii elektrycznej 13 gr/kWh. Maksymalizację łącznych zysków układu można osiągnąć dla konkretnej – optymalnej ceny węgla, co determinuje wielkość i kształt wyrobiska docelowego oraz podział zysków. Niewielkie zmiany ceny węgla (w obszarze nowej krzywej kontraktu) nie wpływają znacząco na łączne zyski – istnieje więc niewielkie pole (34-40%) do negocjacji pomiędzy kopalnią a elektrownią

Z uwagi na specyfikę bilateralnego monopolu kopalni i elektrowni wynikającą z faktu, że jedną ze stron jest kopalnia odkrywkowa eksploatująca unikalne złoża węgla brunatnego o ograniczonych zasobach (ograniczenie ilości węgla w długim okresie) i możliwościach technologicznych (ograniczenie produkcji w krótkim okresie), rozwiązanie klasyczne należy zmodyfikować (Jurdiak 2004a i d). Analiza tego układu w długim okresie, przy założeniu maksymalizacji łącznego zysku obu podmiotów, przy wykorzystaniu dostępnych obecnie możliwości optymalizacji i parametryzacji przestrzennego rozwoju kopalni (Jurdiak 2000a, 2004a i c, Jurdiak & Kawalec 2004), prowadzi do zdeterminowanego rozwiązania nie tylko w zakresie ilości węgla (wielkości i kształtu wyrobiska docelowego), lecz i optymalnej ceny węgla. W konsekwencji oznacza to również zdeterminowanie podziału zysku, który może okazać się niekorzystny dla którejś ze stron (np. podział 10% dla elektrowni i 90% dla kopalni lub na odwrót).

Wprawdzie w przypadku spłaszczenia funkcji łącznego zysku w okolicach maksimum lub występowania kilku maksimum na podobnym poziomie (wymaga to analizy konkretnego przypadku złoża i układów kosztów ko-

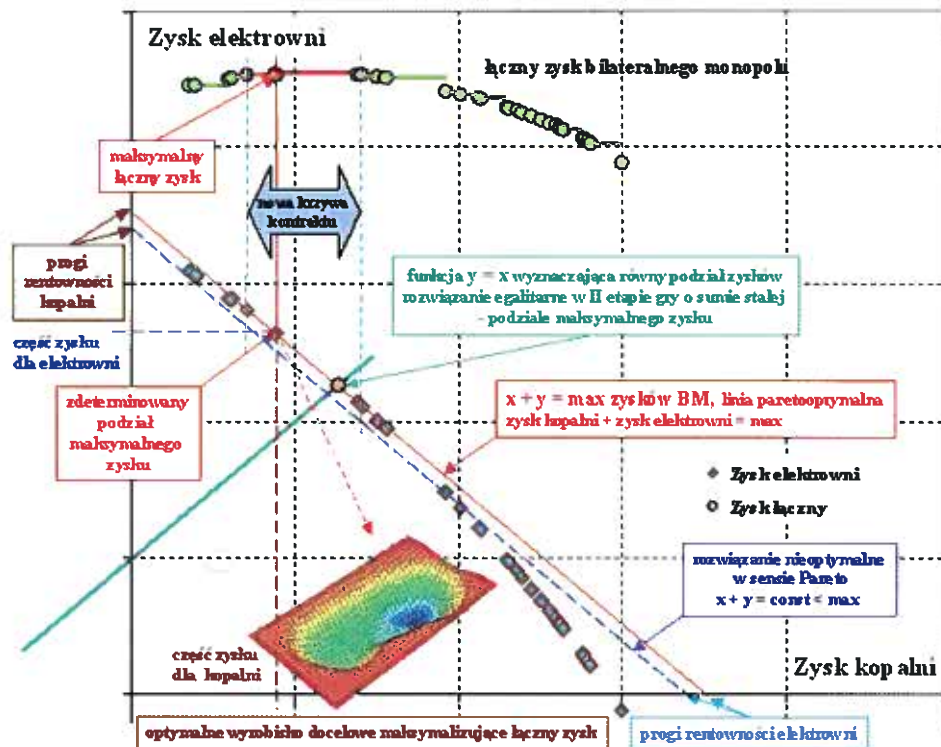
palni i elektrowni) można znaleźć „nową krzywą kontraktu” pozwalającą na pewną swobodę manewru ceną węgla, a zatem i podziałem zysku. Generalnie nie ma jednak gwarancji, że tak będzie i że wynikowy podział będzie zaakceptowany (rys. 2) (Jurdiak 2004d, 2005c).

Negocjacje ceny węgla jako gra dwuosobowa

Przeciwstawność interesów stron bilateralnego monopolu i proces targowania się o cenę można przedstawić jako dwuosobową grę o sumie zerowej, a właściwie o sumie stałej. Negocjacje ceny dobra pośredniego w klasycznym bilateralnym monopolu są bowiem procesem targowania się o podział wspólnie wypracowanego zysku. Cokolwiek wywalczy jedna ze stron przez korzystną dla siebie zmianę ceny, odbywa się to kosztem drugiej strony. Tyle, ile zyska jedna strona, druga traci. W takiej sytuacji negocjacje mogą być długotrwałe i kosztowne oraz prowadzić do zantagonizowania stron i oportunistyki.

Dlatego w pracy (Jurdiak 2005b) zaproponowano, by negocjacje pomiędzy kopalnią węgla a elektrownią potraktować jako dwuetapową, kooperacyjną grę dwuosobową o sumie niezerowej. W pierwszym etapie

Rysunek 3. Zysk elektrowni i łączny zysk bilateralnego monopolu w funkcji zysku kopalni dla 35 optymalnych wyrobisk docelowych wygenerowanych dla złoża „Szczerców” przy różnych cenach węgla i stałej cenie energii 13gr/kWh. W obszarze nowej krzywej kontraktu znajdują się 4 wyrobiska generujące łączny, niezdyktowany zysk na zbliżonym poziomie. Maksymalizacja zysku BM determinuje optymalną cenę węgla, wybór wyrobiska docelowego i podział zysku pomiędzy kopalnię i elektrownię. Podział ten może być zmieniony w II etapie gry poprzez wybór punktu na paretooptymalnej linii ($x + y = \max$ łączny zysk BM), czyli znalezienie rozwiązania gry o sumie stałej. Wskazano punkt wyznaczający rozwiązanie egalitarne zapewniające równy podział zysku

– kooperacyjnym, kierując się maksymalizacją łącznego zysku, kopalnia i elektrownia decydowałyby o wyborze wyrobiska docelowego maksymalizującego łączne zyski dla prognozowanego, długoterminowego popytu na energię (przyszłej ceny energii elektrycznej), a dopiero później po ustaleniu akceptowalnego przez obie strony podziału zysku dobierały cenę transferową (rozrachunkową) węgla odpowiadającą temu podziałowi. W kopalni funkcjonowałyby więc dwie ceny węgla: ekonomicznie uzasadniona (zdeterminowana, będąca wynikiem rozwiązania zmodyfikowanego BM) oraz rozrachunkowa (transferowa) – używana do rozliczeń pomiędzy kopalnią i elektrownią (realizująca przyjęty podział zysków). Oplacalność bieżących decyzji co do zmiany kształtu wyrobiska analizowana byłaby z użyciem pierwszej ceny, a rozliczanie wydobycia odbywałoby się z zastosowaniem drugiej.

Innym sposobem realizacji przyjętego podziału zysków mogłyby być wypłaty uboczne. Uzyskane wyniki ekonomiczne obu stron przy zastosowaniu zdeterminowanej ceny byłyby kompensowane dodatkowymi wypłatami ubocznymi w taki sposób, by osiągnięte przez kopalnię i elektrownię zyski z działalności i wypłat ubocznych odpowiadały przyjętemu podziałowi.

Asymetria informacji zagrożeniem dla maksymalizacji łącznego zysku BM i wzrostu kosztów transakcyjnych

Bez zagłębiania się w aspekty prawne i podatkowe możliwości funkcjonowania dwóch cen czy wypłat ubocznych widać, że faktycznie jedynie w zintegrowanym pionowo BM realizacja maksymalizacji łącznego zysku mogłaby przebiegać bezproblemowo. W relacji kopalni i elektrowni istnieje bowiem znaczna asymetria informacji. Jedynie kopalnia znająca złoża i mogąca zastosować metody optymalizacji i parametryzacji jest w stanie dla każdej ceny węgla dobrać optymalne wyrobisko (maksymalizujące jej własne zyski) – dysponuje więc strategią dominującą. Elektrownia negocjując cenę węgla nigdy nie wie, jakie wyrobisko wybierze kopalnia. Może się okazać, że z pozoru korzystna dla elektrowni obniżka ceny węgla doprowadzi do wyboru mniejszego wyrobiska docelowego przez kopalnię, co drastycznie obniży zyski elektrowni w długim okresie. Co gorsza, taka decyzja doprowadzi do zmniejszenia łącznych zysków BM. Zmiana wyrobiska na mniejsze (wybór strategii dominującej) powoduje bowiem, że gra nie jest już grą o sumie stałej, lecz grą o zmiennej sumie dodat-

niej. Kopalnia wprawdzie zyska, ale mniej, niż straci elektrownia.

W istocie traci więc cały układ – odejście od eksploatacji wyrobiska maksymalizującego łączne zyski bilateralnego monopolu to wybór strategii nieoptymalnej w sensie Pareto dla BM. Kierowanie się kopalni wyłącznie własnym zyskiem (po deregulacji i prywatyzacji podmiotów na rynku energetycznym będzie to zupełnie normalne zachowanie) może doprowadzić do wyboru mniejszego wyrobiska docelowego, a w konsekwencji nie tylko zmniejszyć łączne zyski BM w długim okresie, ale również skrócić okres istnienia układu. Mniejsze wyrobisko to mniej węgla (obniżenie podaży w długim okresie) i krótszy okres jego eksploatacji. Krótszy okres eksploatacji to wcześniejsze pojawienie się problemów społecznych w regionie, w którym zazwyczaj kopalnia i elektrownia są największymi pracodawcami.

Konsekwencją niepełnej informacji i jej asymetrii jest również niepełność (niekompletność) kontraktów pomiędzy kopalnią a elektrownią – nie da się bowiem z góry przewidzieć wszystkich sytuacji i zdarzeń (ryzyko geologiczne, górnicze, fluktuacji cen energii, zmiany przepisów ochrony środowiska itp.). W połączeniu z możliwością pojawienia się oportunistycznych zachowań oraz brakiem możliwości wycofania się, z uwagi na indiosynkratyczne inwestycje i specyficzność aktywów, prowadzi to do zagrożenia wzajemnym szachowaniem się stron (*hold up problem*). W takiej sytuacji, przy częstym powtarzaniu transakcji (np. co roku w przypadku kopalń i elektrowni) ich koszty mogą być wysokie (np. z uwagi na ich obsługę prawną, wprowadzane zabezpieczenia i mechanizmy kontrolne). W konsekwencji bardziej efektywna będzie internalizacja transakcji poprzez integrację pionową obu firm, co pozwoli uniknąć wszystkich tych konsekwencji, kosztów i zagrożeń.

Wnioski

Jak więc widać z przeprowadzonej analizy połączenia kopalni i elektrowni nie stwarza zagrożenia dla rynku i odbiorców energii. Nie prowadzi bowiem do ograniczenia podaży energii, lecz wręcz odwrotnie – do jej zwiększenia. Optymalne wyrobisko maksymalizujące łączne zyski BM będzie większe od optymalnego wyrobiska maksymalizującego wyłącznie zyski kopalni. Dzięki redukcji kosztów transakcyjnych zwiększa się też efektywność działania pionowo zintegrowanego producenta energii.

Istotne znaczenie będzie też miała konieczność zastosowania aktualnie dostępnych na świecie metod optymalizacji. Obecnie kopalnie rozpatrują zaledwie kilka wariantów rozwoju, które opracowuje się ręcznie lub co najwyżej z pomocą komputerowego wspomaganie w postaci cyfrowych map i dwuwymiarowych modeli złoża, bez pełnego wykorzystania metod przestrzennej optymalizacji kopalń odkrywkowych, polegającej nie tylko na zastosowaniu algorytmu Lerchs'a-Grossmann'a (Specylak & Kawalec 1998, Jurdziak 2000, Kawalec & Specylak 2000), lecz również metod generowania optymalnych harmonogramów dla różnych horyzontów cza-

sowych – począwszy od planów na całe życie kopalni (Jurdziak & Kawalec 2000a) wykorzystujących metody programowania dynamicznego (Underwood & Tolwiński 1998), po bieżące sterowanie produkcją z wykorzystaniem programowania liniowego (Jurdziak & Kawalec 2000b, Kawalec 2004, Wrzosek 2004). Obecnie można optymalnie sterować mieszaniami węgla nie tylko w ramach kilku frontów w jednym wyrobisku (na co pozwala np. program NPVScheduler™), lecz także optymalnie koordynować postęp wielu frontów w wielu wyrobiskach (MultiMineScheduler™) w taki sposób, by zaspokoić potrzeby elektrowni w zakresie stabilności parametrów jakościowych dostarczanego do niej węgla.

W ramach polityki „pełnego wykorzystania złoża” można wprawdzie administracyjnie zmusić kopalnię do eksploatacji wyrobiska większego niż optymalne dla BM, ale jest to całkowicie sprzeczne z zasadami gospodarki rynkowej. Jak pokazała praktyka, „system nakazowy” okazał się zdecydowanie mniej efektywny od rynkowego i nie ma co liczyć, że akurat w tej dziedzinie będzie inaczej. Lepszym sposobem zwiększenia stopnia wykorzystania złoża jest maksymalizacja jego wykorzystania poprzez mieszanie urobku w celu jego homogenizacji (Jurdziak & Kawalec 2000a). Dzięki takiej polityce można bowiem sięgnąć nawet po złoża o niskiej wartości, które dziś uznaje się za złoża pozabilansowe (Słowiński 2004).

Łączeniu kopalń węgla brunatnego z elektrowniami nie jest przeciwny szef URE. Jego zdaniem „nie ma powodu, by dołączać kopalnie węgla kamiennego do zintegrowanych firm. Wystarczy, jeśli węgiel kamienny będzie towarem w pełni rynkowym, a jego cena nie będzie ceną narzucaną administracyjnie, tak jak jest to obecnie. Natomiast w przypadku elektrowni wykorzystujących węgiel brunatny integracja z kopalniami jest jak najbardziej wskazana” (A.Ł.A. 2003).

Czy wobec tego pozwalać na łączenie kopalń węgla brunatnego z elektrowniami? Zdecydowanie tak. Skorzysta na tym elektrownia, może zyskać kopalnia. Zyskają też odbiorcy energii – wzrośnie bowiem podaż węgla i energii w długim okresie, a wykorzystanie złoża będzie optymalne, o ile decydenci zechcą zastosować najnowsze techniki.

Pojawiają się jednak pytania. Jaka wartość ma kopalnia? Czy można wycenę tej wartości oprzeć na strumieniach przyszłych zysków, jeśli w głównej mierze ich wielkość wynika z wynegocjowanej, a nie rynkowej ceny węgla brunatnego? Czy takie postępowanie jest słuszne, jeśli na ustalenie tej ceny ma wpływ strona bezpośrednio zainteresowana połączeniem z kopalnią – a tak jest w przypadku planów dołączenia KWB „Konin” SA do ZE PAK⁹⁾? Jaka zatem ma wartość sama kopalnia węgla brunatnego bez elektrowni? Jaka wartość ma sama elektrownia bez kopalni? Jak wyznaczyć wartość transakcji przyłączenia kopalni, bez zastosowania no-

9) Pomogę PAK, ale chcę kopalni, Puls Biznesu, 2004.11.30.

woczesnych metod trójwymiarowego modelowania złóż, szacowania zasobów i optymalizacji rozwoju kopalń czy metod radzenia sobie z ryzykiem fluktuacji cen energii (Weron & Weron 2000)? Czy maksymalizacja wykorzystania złoża poprzez mieszanie urobku z wielu frontów i wielu wyrobisk nie wpłynie na istotne zwiększenie wartości kopalni i czasu jej funkcjonowania?

Te i podobne pytania warto sobie zadać nim dojdzie do transakcji łączenia kopalń z elektrowniami i zapadną ostateczne rozstrzygnięcia. Na szczęście po doświadczeniach z innych branż energetycznych decyzje nie zapadają już tak szybko i za zamkniętymi drzwiami¹⁰⁾. Jest więc nadzieja, że podjęte decyzje nie będą przedmiotem działań kolejnych „komisji śledczych”.

Na niektóre z tych pytań znaleziono już odpowiedzi i wciąż poszukuje się nowych. W Instytucie Górnictwa Politechniki Wrocławskiej od wielu lat prowadzone są prace studialne i badawcze z zakresu komputerowego modelowania złóż i optymalizacji rozwoju kopalń węgla brunatnego oraz modelowania współdziałania kopalni i elektrowni jako bilateralnego monopolu. Realizowany jest grant badawczy¹¹⁾ oraz podjęto starania o następny¹²⁾. Realizowane są liczne prace magisterskie, w tym również na rzecz KWB „Konin” SA (Soja 2004, Słowiński 2004, Wrzosek 2004). Szczególną uwagę poświęca się optymalnemu sterowaniu eksploatacją, by zapewnić dostawę węgla o stabilnej jakości i to zarówno w krótkim (Kawalec 2004), jak i długim (Jurdiak & Kawalec 2000a i b) horyzoncie czasowym. Wyniki prowadzonych prac są sukcesywnie publikowane w różnych czasopismach specjalistycznych (por. lista referencyjna), by zainteresować nie tylko kopalnie, lecz również branżę energetyczną, która powinna zdawać sobie sprawę ze współczesnych możliwości nauki i dostępnego oprogramowania w tym zakresie. Przestrzenne modelowanie złóż, szacowanie zasobów i optymalizacja kopalń odkrywkowych są bowiem na świecie standardowymi procedurami stosowanymi na każdym etapie zbierania i przetwarzania danych: zarówno na etapie wstępnego i zasadniczego studium wykonalności (*pre- i feasibility study*), jak i w trakcie codziennego sterowania eksploatacją i rozwojem kopalń. Użytkownikami takich programów są nie tylko kopalnie i firmy konsultacyjne, lecz również banki i uniwersytety. Niestety, w Polsce jak dotąd nie wykorzystano opisanych tu metod optymalizacji do praktycznych zastosowań, a szkoda, bo badania wskazują, że różnice wartości kopalń optymalnych i zaprojektowanych przy użyciu tradycyjnych metod i kryteriów mogą sięgać kilkudziesięciu procent (Specylak & Kawalec 1998). W skali wyrobisk takich jak „Belcha-

tów” czy „Szczerców” są to ogromne kwoty, ale nawet dla mniejszych wyrobisk takich jak w KWB „Konin” czy „Adamów” są to kwoty znaczące i mające wpływ na wartość kopalni.

Autor jest adiunktem
w Instytucie Górnictwa
Politechniki Wrocławskiej

Literatura:

1. A.L.A., *Konsolidacja tak, monopol nie*, Rzeczpospolita, 2001.11.21.
2. Armentano D.T., 1991, *Antitrust Policy, The Case for Repeal*, Cato Institute, Washington.
3. Ash P., 1970, *Economic Theory and the Antitrust Dilemma*, John Wiley & Sons, Inc. New York, London, Sydney, Toronto.
4. Baniak A., 2002, *Doświadczenie z liberalizacji elektroenergetyki na Węgrzech*. Materiały pokonferencyjne: „Konsolidacja i prywatyzacja elektroenergetyki przed wejściem do Unii Europejskiej” zorganizowanej przez Izbę Gospodarczą Energetyki i Ochrony Środowiska, Warszawa.
5. Bannock G., Baxter R. E., Davis E., 1987, *The Penguin Dictionary of Economics*, Penguin Books.
6. Berger A., 2003, *URE jest przeciwny pionowym koncernom*, Puls Biznesu, 2003.05.05, str. 9.
7. Blair R. D. & Kaserman D. L., 1987, *A Note on Bilateral Monopoly and Formula Price Contracts*, *The American Economic Review*, June 77, 3.
8. Greer D. F., 1984, *Industrial Organization and Public Policy*, MacMillan Publishing Company, New York.
9. Joskow P., 1987, *Contract Duration and Relationship-Specific Investments: Empirical Evidence from Coal Markets*, *The American Economic Review*, Mar 1987, 77, 1.
10. Joskow P., 2003, *Vertical Integration*, December 2, 2003 (Revised), Forthcoming, *Handbook of New Institutional Economics*, Kluwer.
11. Jurdiak L., 1999, *Wartość bieżąca netto w projektowaniu kopalń odkrywkowych – możliwości programu MaxiPit i NPV Scheduler*. Materiały konferencyjne „Ekonomika, Organizacja i Zarządzanie w Górnictwie '99”, Ustroń-Jaszowiec.
12. Jurdiak L., 2000a, *Na czym polega ekonomiczna optymalizacja kopalń odkrywkowych*, VII Krajowy Zjazd Górnictwa Odkrywkowego, Wrocław.
13. Jurdiak L., 2000b, *Zasady tworzenia przestrzennych modeli rozkładu wartości złoża i kosztów eksploatacji na potrzeby programów optymalizacyjnych*, Górnictwo Odkrywkowe Nr 5-6, Wrocław.
- 10) Z. Solorz: *Zapłacę za nowe akcje*, Puls Biznesu, 2004.12.13, str. 8.
- 11) „Zintegrowana metoda optymalizacji kopalni odkrywkowej z systemem transportu taśmowego”. Projekt badawczy MNiS Nr 0882/T12/2002/23.
- 12) „Optymalizacja przestrzennego rozwoju kopalni węgla brunatnego w ramach koncernu energetycznego”, wniosek o grant badawczy MNiS.

14. Jurdziak L., Kawalec W., 2000a, *Optymalizacja rozwoju odkrywki w oparciu o cenę kopaliny i wymagania jakościowe na przykładzie złoża „Szczerców”*, VII Konferencja „Wykorzystanie Zasobów Złóż Kopaliny Użytecznych”, Zakopane.
15. Jurdziak L., Kawalec W., 2000b, *Wykorzystanie lokalnie aktualizowanego modelu przestrzennego złoża dla szczegółowego sterowania jakością węgla brunatnego*, VII Konferencja „Wykorzystanie Zasobów Złóż Kopaliny Użytecznych”, Zakopane.
16. Jurdziak L., 2004a, *Co należy wiedzieć projektując kopalnię? Sposób na trafne decyzje*, Gigawat Energia Nr 2.
17. Jurdziak L., 2004b, *Kopalnia odkrywkowa węgla brunatnego i elektrownia jako bilateralny monopol w klasycznym ujęciu*, Górnictwo i Geologia VII, Prace Naukowe Instytutu Górnictwa Politechniki Wrocławskiej Nr 106, Seria: Studia i Materiały: Nr 30, Wrocław 2004.
18. Jurdziak L., 2004c, *O potrzebie szczegółowego sterowania jakością węgla brunatnego na zliberalizowanym rynku energii – propozycja utworzenia modelu bilateralnego monopolu: kopalnia – elektrownia*, Górnictwo Odkrywkowe Nr 1.
19. Jurdziak L., 2004d, *Tandem: lignite opencast mine & power plant as a bilateral monopoly*, Mine Planning and Equipment Selection Wrocław, Balkema.
20. Jurdziak L., 2005a, *Kopalnia węgla brunatnego i elektrownia w warunkach liberalizacji rynku energetycznego*, Energetyka (zaplanowany do druku w I kw. 2005 r.).
21. Jurdziak L., 2005b, *Negocjacje pomiędzy kopalnią węgla brunatnego a elektrownią jako kooperacyjna, dwuetapowa gra dwuosobowa o sumie niezerowej*, Energetyka (zaplanowany do druku w I kw. 2005 r.).
22. Jurdziak L., 2005c, *Wpływ optymalizacji kopalni odkrywkowych na rozwiązanie modelu bilateralnego monopolu: kopalnia & elektrownia w długim okresie*, Górnictwo Odkrywkowe (zaplanowany do druku w I kw. 2005 r.).
23. Jurdziak L., Kawalec W., 2004, *Analiza wrażliwości wielkości wyrobiska docelowego i jego parametrów na zmianę ceny bazowej węgla brunatnego*, Górnictwo i Geologia VI, Górnictwo i Geologia VII, Prace Naukowe Instytutu Górnictwa Politechniki Wrocławskiej Nr 106, Seria: Studia i Materiały: Nr 30, Wrocław.
24. Kamerschen D. R., McKenzie R. B., Nardinelli C., 1993, *Ekonomia*, Fundacja Gospodarcza NSZZ „Solidarność”.
25. Kawalec W., 2004, *Short-term scheduling and blending in lignite open-pit mine with BWEs*, Mine Planning and Equipment Selection Wrocław, Balkema.
26. Kawalec W., Specylak J., 2000, *Open pit optimisation of a lignite deposit*, Mine Planning and Equipment Selection Athens, Balkema.
27. Kirkvliet J., 1991, *Efficiency and Vertical Integration: The Case of Mine-Mouth Electric Generating Plants*, Journal of Industrial Economics, XXXIV, 5, 1991, pp. 467-468.
28. Klein B., Crawford R., Alchian A., 1978, *Vertical Integration, Appropriable Rents and the Competitive Contracting Process*, Journal of Law and Economics, October Nr 21, ss. 297-326.
29. Mielczarski W., 2002a, *Elektroenergetyka w Unii Europejskiej: O miejsce dla Polski*. Materiały konferencyjne: „Konsolidacja i prywatyzacja elektroenergetyki przed wejściem do Unii Europejskiej” zorganizowanej przez Izbę Gospodarczą Energetyki i Ochrony Środowiska, Warszawa.
30. Mielczarski W., 2002b, *O integracji pionowej*. Rozważania po konferencji w dniu 2.09.2002 dotyczącej polskiej elektroenergetyki przed wejściem do Unii Europejskiej.
31. Muras Z., 2002, *Zwolnienie z obowiązku zatwierdzania ceny węgla brunatnego*, Biuletyn URE nr 2.
32. Porter M. E., 1992, *Strategia konkurencji. Metody analizy sektorów i konkurentów*, Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa.
33. Posner R. A., 1999, *Natural Monopoly and its Regulation*, 30th Anniversary Edition with a new preface by the author, Cato Institute, Washington.
34. Royer J., 1995, *Vertical Integration and Economic Welfare*, Cornhusker Economics, June 21.
35. Słowiński J., 2004, *Planowanie docelowego rozwoju kopalni węgla brunatnego z zastosowaniem narzędzi modelowania cyfrowego*, Politechnika Wrocławska.
36. Soja J., 2004, *Model strukturalny i jakościowy fragmentów złóż KWB „Konin” w Kleczewie*, Politechnika Wrocławska.
37. Specylak J., Kawalec W., 1998, *Modelowanie geometrii odkrywki węgla brunatnego z zastosowaniem algorytmu optymalizacji Lerchs’a-Grossmann’a*, Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią PAN, VI Konferencja Wykorzystanie zasobów złóż kopaliny użytecznych, Zakopane.
38. Stuckey J., 1983, *Vertical Integration and Joint Ventures in the Aluminum Industry*, Harvard University-Press Cambridge, Mass. (USA).
39. Taradejna R., 2002, *Ustalanie cen węgla brunatnego po uchyleniu art. 48 „Prawa energetycznego”*, Biuletyn URE nr 6.
40. Thierer A., Crews C. W. Jr., *Whats’s Yours Is Mine, Open Access and the Rise of Infrastructure Socialism*, Cato Institute, Washington.
41. Underwood R., Tolwiński B., 1998, *A mathematical programming viewpoint for solving the ultimate pit problem*, European Journal of Operational Research, 107.
42. Weron A., Weron R., 2000, *Gięda energii. Strategie zarządzania ryzykiem*, CIRE, Wrocław.
43. Williamson O. E., 1998, *Ekonomiczne instytucje kapitalizmu. Firmy, rynki, relacje kontraktowe*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Seria: Przedsiębiorczość, Warszawa.
44. Wrzosek A., 2004, *Krótkoterminowa optymalizacja eksploatacji węgla brunatnego w kopalni odkrywkowej z zastosowaniem narzędzi modelowania cyfrowego*, Politechnika Wrocławska.

Regionalne posiedzenia Regulatorów

W drugiej połowie stycznia 2005 r. odbyły się pierwsze posiedzenia regionalnych tzw. mini forów poświęconych zarządzaniu ograniczeniami w wymianie międzysystemowej energii elektrycznej: Nordyckiego¹⁾ w Helsinkach (19 stycznia) i Europy Środkowo-Wschodniej²⁾ w Wiedniu (27 stycznia). W obu udział wzięli przedstawiciele Prezesa URE. Oprócz Regulatorów i reprezentantów Komisji Europejskiej w mini forach uczestniczą operatorzy systemów przesyłowych i zaproszeni reprezentanci giełd energii i europejskich stowarzyszeń zawodowych. Zgodnie z ustaleniami 11-tego Forum Florenckiego, mini fora³⁾ są powołane w celu opracowania planu i szczegółowego harmonogramu wdrożenia skoordynowanego rynkowego mechanizmu udostępniania zdolności przesyłowych wymiany międzysystemowej, takiego jak aukcje, na rynkach krótkoterminowych (przynajmniej na rynku dnia następnego). Efektem mini forów ma być wkład do nowelizacji wytycznych zarządzania ograniczeniami przesyłowymi w wymianie międzysystemowej (ang. *congestion management*), stanowiących załącznik do Rozporządzenia 1228/2003 w sprawie warunków dostępu do sieci w transgranicznej wymianie energii elektrycznej⁴⁾.

Zdaniem Komisji Europejskiej wyznaczanie zdolności przesyłowych oparte na fizycznych przepływach energii jest bezspornie bardziej efektywne od sztywnych kontraktów dwustronnych. Rynkowe metody zarządzania ograniczeniami przesyłowymi w wymianie międzysystemowej dzieli się ogólnie na dwie grupy:

- *explicit auctions*, w których uczestnicy w trybie przetargowym nabywają prawo do korzystania ze zdolności przesyłowych na konkretnym przekroju bez względu na to, czy dysponują kontraktem handlowym kupna (sprzedaży) samej energii oraz
- *implicit auctions*, w których uczestnicy nabywają prawo do wykorzystania zdolności przesyłowych łącznie z kontraktem handlowym.

Na rynkach dnia następnego (ang. *day-ahead markets*⁵⁾ Komisja zdecydowanie faworyzuje to drugie rozwiązanie ze względu na mniejsze możliwości nadużywania siły rynkowej, np. poprzez wykupywanie zdolności w celu zablokowania wymiany oraz lepsze wykorzystanie zdolności przesyłowych.

Podczas obu posiedzeń zaprezentowana została metoda zarządzania ograniczeniami „*Flow-based Mar-*

ket Coupling” – czyli łączenia rynków na opartego na fizycznych przepływach. Autorami są ETSO i EuroPex (stowarzyszenie giełd europejskich), a metoda jest propagowana przez Komisję. Metoda FMC definiowana jest jako forma *implicit auction* zbliżona do *market splitting*⁶⁾, z tą różnicą, że *market coupling* łączy odrębne rynki w jeden region, a *market splitting* dzieli rynek na strefy o różnych cenach. Metoda FMC sprzyja minimalizacji różnic cenowych między rynkami i pozwala na optymalne wykorzystanie połączeń międzysystemowych.

1. Podczas posiedzenia w Helsinkach wskazano, że w przypadku systemu Nordel, który jest połączony kilkoma kablami stałoprądowymi z krajami należącymi do UCTE, połączenie rynków (*market coupling*) skandynawskiego (Nordel) z kontynentalnym (UCTE) poprzez stosowanie aukcji typu *implicit* jest zalecanym i popieranym przez Komisję sposobem zarządzania ograniczeniami. Podstawową zaletą aukcji *implicit* jest lepsze wykorzystanie połączeń wynikające z przepływu energii prawie zawsze w kierunku od rynku o niższej cenie do rynku o cenie wyższej. Tymczasem, na połączeniu niemiecko-duńskim (kabel Kontek), gdzie stosowane są *explicit auctions*, w ok. 20% przypadków (godzin) przepływ energii jest w „niewłaściwym kierunku”, co stanowi dodatkowy koszt dla odbiorców energii oraz wprowadza zaburzenia na rynku. Wielokrotnie podkreślano w czasie posiedzenia, że sprzedawcy w kontraktach miesięcznych i rocznych popełniają nieuniknione błędy prognozy różnicy cen w dniu rzeczywistej dostawy, co powoduje niewłaściwe wykorzystanie zdolności przesyłowych.

Operatorzy niemieccy (EoN Netz i VET) i polski (PSE-Operator) skoncentrowali się na wskazaniu odrębności ich systemów elektroenergetycznych od Nordel-a, wynikających ze znacznych przepływów kołowych i niekontrolowanych, wymuszonych m.in. generacją wiatrową⁷⁾. Podkreślono sukces wdrożenia skoordynowanych aukcji rocznych na profilu polsko-niemiecko-czeskim (*explicit auctions*) oraz stwierdzono, iż uczestnicy są zadowoleni z obowiązujących obecnie zasad, a metoda *Flow-based market coupling*, którą obecnie preferuje Komisja i kraje skandynawskie nie może być na razie uznana za sprawdzoną i wyraźnie lepszą od aukcji typu *explicit*. Podstawowym problemem w sieciach zamkniętych wzajemnie powiązanych (tzw. *meshed networks*) jest ograniczona możliwość dynamicznych (tj. w każdej godzinie) zmian kierunku przepływu energii na połącze-

- 1) W Mini Forum Nordyckim uczestniczą Finlandia, Szwecja, Dania, Niemcy i Polska oraz Norwegia.
- 2) W Mini Forum Europy Środkowo-Wschodniej uczestniczą Niemcy, Polska, Czechy, Słowacja, Austria, Węgry i Słowenia.
- 3) Ogółem powołano 7 mini forów.
- 4) Podstawą dokonania takiej nowelizacji jest art. 8 ust. 4 Rozporządzenia.
- 5) W zasadzie na wszystkich przekrojach wymiany międzysystemowej w ramach UE dąży się obecnie do wdrożenia rynku dnia następnego.

- 6) Metoda podziału rynku na obszary o jednakowych cenach (*market splitting*) stosowana w obrębie systemu Nordel.
- 7) Wg ostatnich danych w Niemczech moc zainstalowana w elektrowniach wiatrowych osiągnęła 16 000 MW, co przy ustawowo nadanej energii wiatrowej pierwszeństwie w dostępie do sieci, stwarza operatorom poważne kłopoty regulacyjne i operacyjne.

niach międzysystemowych, nadążających za zmianami cen na poszczególnych rynkach (np. giełdach). Częste wahania kierunku przepływu mogą stanowić zagrożenie bezpieczeństwa systemu.

Ostatnia część posiedzenia poświęcona była komercyjnym (tzw. *merchant lines*) połączeniom stałoprądowym (Baltic Cable i SwePolLink). Ważnym stwierdzeniem był wyrażony przez przedstawiciela Komisji Europejskiej pogląd, że Rozporządzenie 1228/2003 w pełni ma zastosowanie do połączeń kablowych – stałoprądowych (dotychczas istniały sprzeczne opinie na ten temat).

2. W Wiedniu operatorzy systemów przesyłowych z Austrii, Niemiec, Polski i Słowenii przedstawili obecny stan rozwiązań rynkowych (aukcji) w strefach przez nich kontrolowanych, których rozwój uznany został za pierwszy krok w kierunku pełnego wdrożenia rozwiązań rynkowych w regionie. Operatorzy systemów przesyłowych zwrócili uwagę na wewnętrzne ograniczenia sieciowe (Austria), przepływy kołowe energii elektrycznej (Słowenia⁸⁾, Polska, Niemcy) oraz problemy w zarządzaniu ograniczeniami spowodowane trudnościami w przewidywaniu produkcji energii w dużych farmach wiatrowych (Niemcy). Prezentacje operatorów zostały podsumowane przez przedstawicieli Regulatorów z Niemiec i Polski, którzy podkreślili zgodność wdrożonych w części regionu aukcji skoordynowanych z Rozporządzeniem 1228/2003 oraz potrzebę dalszej współpracy regulatorów w zakresie monitorowania wypełniania wynikających z niego zobowiązań. Regulator niemiecki zaproponował podjęcie dyskusji nad wdrożeniem hybrydowego systemu aukcji typu *explicit* (długo- i średnioterminowych – roczne, miesięczne) oraz typu *implicit* (krótkoterminowych – dnia następnego i/lub z korektą w dniu realizacji).

Podkreślono, że podstawowym zadaniem operatora systemu przesyłowego pozostaje zapewnienie bezpieczeństwa systemu, jednak koordynacja zarządzania ograniczeniami w regionie Europy Centralnej i Wschodniej została uznana za zadanie o wysokim priorytecie. Operatorzy (z wyjątkiem austriackiego) wyraźnie podkreślili, że dalszy rozwój rynku powinien odbywać się w kierunku pełnej koordynacji aukcji typu *explicit* (rocznych, miesięcznych) w regionie do końca 2005 r., co określono jako pierwszy krok w kierunku pełnej harmonizacji rynku. Dopiero po wprowadzeniu skoordynowanych aukcji długoterminowych w całym regionie należy poszukiwać wspólnych rozwiązań w zakresie wdrożenia aukcji krótkoterminowych (typu *implicit*).

Wnioski

Mimo braku porozumienia w sprawie *implicit auctions* (szczególnie w Helsinkach), wydaje się, że będą one wkrótce powszechne w krajach UE, ponieważ wielu operatorów już obecnie wdraża tę metodę zarządzania ograniczeniami, popiera ją Komisja, a przede wszystkim praktyka prawdopodobnie wykaże jej przewagę nad metodą *explicit auctions* na rynkach krótkoterminowych. Wydaje się, że metoda ta może uzyskać formalne poparcie Komisji i będzie uznana przynajmniej za zalecaną.

Podczas obu posiedzeń zwrócono uwagę na rolę Regulatorów w ustaleniu optymalnych zasad wymiany międzysystemowej. Podkreślano, że Regulatorzy już obecnie, na podstawie Rozporządzenia 1228/2003, mogą wymusić wdrożenie *implicit auctions* przez operatorów.

8) Słowenia uzyskała derogację pełnego wdrożenia Rozporządzenia 1228 do 1 lipca 2007 r.

Robert Guzik, Rafał Gawin
Departament Promowania Konkurencji URE

**Zatwierdzone taryfy dla ciepła
publikowane są
w wojewódzkich dziennikach urzędowych
właściwych dla obszaru działania
przedsiębiorstwa energetycznego.**

Unia Europejska i kraje południowo-wschodniej Europy zamierzają utworzyć nową Wspólnotę Energetyczną

W dniu 14 grudnia 2004 r. w Atenach ministrowie 25 państw członkowskich UE oraz 11 państw Europy Południowo-Wschodniej¹⁾ (włączając również Turcję) uzgodnili zasady współpracy, które staną się podstawą Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Energetyczną.

Przyszła Wspólnota Energetyczna ma za zadanie stworzenie warunków współpracy dla zainteresowanych państw oraz przeniesienie zasad organizacji rynku energii zawartych w aktach prawa wspólnotowego (przede wszystkim w Dyrektywie 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej Dyrektywę 96/92/WE²⁾ i Dyrektywie 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej Dyrektywę 98/30/WE³⁾) oraz zwiększenie bezpieczeństwa dostaw. Wspólnota ma również umożliwić krajom Europy Południowo-Wschodniej rozwiązanie problemów z dostępem do energii dla wszystkich mieszkańców regionu po „rozsądnej cenie”.

Nie wszystkie problemy związane ze szczegółowymi zapisami przyszłego Traktatu zostały już rozwiązane. Istnieje wiele kwestii spornych ale przedstawiciele wszystkich państw zgodnie twierdzili, że możliwe jest podpisanie Traktatu latem 2005 r.

Traktat poza tworzeniem warunków współpracy w sektorze energetycznym jest również wyraźnym politycznym sygnałem dla Europy Południowo-Wschodniej co do intencji Unii Europejskiej odnośnie możliwości integracji innych sektorów.

Według Komisarza ds. Energetyki Andrisa Piebalga postępująca integracja Europy Południowo-Wschodniej, włączając w to Turcję, z rynkiem energetycznym Unii Europejskiej, z uwzględnieniem zasady wzajemności w handlu i kwestiach związanych z ochroną środowiska, przyniesie wszystkim uczestnikom takiego rynku korzyści.⁴⁾

Z punktu widzenia Unii Europejskiej, Wspólnota Energetyczna spowoduje stworzenie transgranicznych połączeń pomiędzy systemami energetycznymi Unii i państw Europy Południowo-Wschodniej, a przez to przybliży połączenia z państwami Bliskiego Wschodu i rejonu Morza Kaspijskiego⁵⁾. Również bardzo istotną korzyścią będzie przerwanie izolacji Grecji, otworzą się również nowe możliwości dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia w energię (oraz pierwotne źródła energii) Unii Europejskiej.

Dla państw Europy Południowo-Wschodniej Wspólnota ma duże znaczenie ze względu na fakt, iż państwa te uzależnione od zewnętrznych źródeł energii z obszaru Rosji będą miały, poprzez instrumenty zawarte w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Energetyczną, możliwość silniejszego regionalnego współdziałania oraz wzajemnego wspierania różnych inicjatyw.

Jest to szczególnie istotne w tym rejonie gdzie problemy z dostawą energii mają dramatyczne konsekwencje dla ludności. W rejonie tym procentowy udział zgonów z powodu niskich temperatur jest zdecydowanie wyższy niż w państwach Unii Europejskiej. Tak więc celem powinno być również zapewnienie dostaw energii mieszkańcom, w tym dla najuboższych grup mogłyby być zastosowane mechanizmy wsparcia poprzez potraktowanie pewnych obszarów działania przedsiębiorstw energetycznych jako świadczenie obowiązków publicznych (public service obligation, o których mowa w Dyrektywach 2003/54/WE i 2003/55/WE).

*Małgorzata Kozak,
Departament Integracji Europejskiej
i Studiów Porównawczych URE
(na podstawie Press Releases Komisji Europejskiej
z 14 grudnia 2004 r., dostępne na stronach
<http://www.europa.eu.int/>)*

- 1) Albania, Bośnia i Hercegowina, Bułgaria, Chorwacja, była Jugosławijska Republika Macedonii, Mołdowa, Czarnogóra, Rumunia, Serbia, Turcja, Kosowo.
- 2) Directive 2003/54/EC of the European Parliament and of the Council of 26 June 2003 concerning common rules for the internal market in electricity and repealing Directive 96/92/EC, *Official Journal L 176, 15/07/2003 P. 0037 – 0056.*
- 3) Directive 2003/55/EC of the European Parliament and of the Council of 26 June 2003 concerning common rules for the internal market in natural gas and repealing Directive 98/30/EC, *Official Journal L 176, 15/07/2003 P. 0057 – 0078.*
- 4) <http://europa.eu.int/rapid/pressReleasesAction/>, reference: IP/04/1473 date 14/12/2004.

- 5) Potwierdzeniem wagi tych spraw jest informacja o zatwierdzeniu przez Bank Światowy pożyczki w wysokości 1 mld USD dla krajów Europy Płd.-Wsch., aby im ułatwić podłączenie się do unijnego rynku energii elektrycznej. Rzeczpospolita, 29-30.01.2005.

Kontrowersje wokół energetyki wiatrowej w Niemczech

Burzę polityczną wywołał raport opracowany pod kierownictwem Federalnej Agencji ds. Energii (DENA), który miał dać rzetelną odpowiedź na pytanie, czy możliwe jest sfinansowanie inwestycji w energetykę wiatrową zaplanowanych przez rząd federalny. Niemieckie instytuty naukowe (m.in. Niemiecki Instytut Energetyki Wiatrowej, Instytut Ekonomiczno-Energetyczny w Kolonii) zatrudniły niezależnych rzeczoznawców do sprawdzenia wyników ww. raportu.

Do publikacji raportu nie doszło, ponieważ przedstawiciele branży wiatrakowej zażądali przeróbek redakcyjnych, zaś całe opracowanie jest mało pozytywne dla wstępnego ekologicznego projektu czerwono-zielonej koalicji.

Z raportu wynika, iż realizacja planów rozwoju energetyki odnawialnej do 2015 r. wiąże się z dalszymi finansowymi i technicznymi nakładami.

- Należałoby wybudować 845 km linii wysokiego napięcia – w celu włączenia parków wiatrowych do systemu sieci, co wiązałoby się z kosztami około 1,1 mld euro.
- Niemożliwe jest wykluczenie ryzyka zakłóceń w dostawach energii, pomimo wysokich inwestycji w infrastrukturę.
- Ograniczenie emisji CO₂ mogłoby być osiągnięte tańszymi kosztami.
- Koszty energii zielonej są zdecydowanie wyższe niż dotychczas przewidywano. Planowany wzrost ilości energii wiatrowej w latach 2003-2025 pochłonie wydatki netto około 12-17 mld euro, nie uwzględniając inwestycji w sieć oraz dopłat do istniejącego stanu posiadania.

Co więcej, rośnie opór społeczny przeciwko dalszemu „zadrzewianiu” krajobrazu wiatrakami. Ci, którzy chcieliby zarobić na energii wiatru są coraz bardziej rozczarowani. Udziałowcy kapitałowi muszą przyjąć do wiadomości, że prognozy zysków wydają się coraz bardziej wątpliwe. Coraz więcej naukowców ostrzega, iż realizacja celów dotychczasowej polityki energetycznej może prowadzić do awarii sieci i zaburzyć dostawy energii elektrycznej.

Planowane jest zwiększenie produkcji energii wiatrowej z 23 TWh w 2003 r. do 77 TWh w 2015 r., co stanowiłoby 16% zużycia energii elektrycznej w Niemczech.

Rozwój energetyki zielonej pozytywnie wpłynie na redukcję emisji CO₂. Jednakże taki efekt można by osiągnąć o wiele tańszymi metodami: modernizując istniejące elektrownie oraz poprawiając ich efektywność.

Wyczerpania autorów raportu wskazują na to, że do roku 2015 odbiorcy będą musieli zapłacić więcej o 1,4-2,1 mld euro (w zależności od kształtowania się cen gazu, węgla, ropy) za energię wyprodukowaną w elektrowniach wiatrowych wybudowanych w 2003 r. i później, w stosunku do prądu z klasycznych źródeł energii.

Dla przeciętnego gospodarstwa domowego zużywającego 4 000 kWh energii elektrycznej rocznie oznacza to – wg raportu – wzrost kosztów pomiędzy 14,4-19,0 euro, przy czym jest to dolna granica. Po uwzględnieniu dopłat do innych odnawialnych źródeł energii, a także do elektrowni wiatrowych istniejących już w 2003 r., takie gospodarstwo do 2015 r. poniesie dodatkowe koszty w wysokości od 36 do 44 euro.

Z kolei lobby energii odnawialnej oraz ugrupowania zielonych twierdzą, iż cena konwencjonalnej energii elektrycznej szybko wzrośnie, a wtedy cena energii zielonej stanie się konkurencyjna.

Niewątpliwie masowe przeciążenia sieci wywołane nieprzewidywalną energetyką wiatrową tworzą ryzyko i miliardowe koszty, które w raporcie DENA po raz pierwszy zostały udokumentowane. Nie jest jednak pewne, czy wyczerpania znajdą szybkie polityczne zrozumienie, zwłaszcza w miesiącach przedwyborczych.

*Joanna Stadnicka
Departament Integracji Europejskiej
i Studiów Porównawczych URE
(na podstawie informacji uzyskanej
z Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej
w Republice Federalnej Niemiec)*

ANGIELSKO-POLSKI SŁOWNIK WYRAŻEŃ UŻYWANYCH W REGULACJI (pod redakcją dr. Mariana Ślifierza i Roberta Guzika)

Advanced passive reactor	– reaktor zaawansowany (technologicznie) bierny (z systemami bezpieczeństwa nie wymagającymi zasilania)
Boiled water reactor (BWR)	– reaktor wrzący (lekkowodny)
Containment	– obudowa bezpieczeństwa
Containment breach	– uszkodzenie obudowy bezpieczeństwa w trakcie awarii jądrowej, w wyniku którego radioaktywne produkty rozszczepienia wydostają się na zewnątrz
Core damage (melt) frequency	– prawdopodobieństwo uszkodzenia (stopienia) rdzenia
Core melt accident	– awaria jądrowa, w wyniku której doszło do stopienia rdzenia
Core melt debris	– rumowisko po stopieniu rdzenia
Decay heat removal	– odprowadzanie ciepła powyłączeniowego
Decommissioning	– proces likwidacji elektrowni jądrowej
Defunct plant	– zlikwidowana (zamknięta) elektrownia
Fast breeder reactor	– reaktor powielający prędkie (na neutrony prędkie)
Fission	– rozszczepienie (jąder)
Fusion	– synteza (fuzja) jądrowa
Inherent (intrinsic) safety	– nieodłączne (wewnętrzne) bezpieczeństwo
Large activity radioactive release	– uwolnienie produktów rozszczepienia o wysokiej aktywności
Large release frequency	– prawdopodobieństwo uwolnienia produktów rozszczepienia o wysokiej aktywności poza obudowę bezpieczeństwa reaktora
Light water reactor	– reaktor lekkowodny
Loss of coolant accident (LOCA)	– w reaktorach wodno-ciśnieniowych awaria jądrowa w wyniku utraty czynnika chłodzącego rdzeń
Nuclear (radioactive) waste	– odpady jądrowe (radioaktywne)
Nucleus	– jądro (atomu)
Passive safety systems	– bierne układy bezpieczeństwa (nie wymagające zasilania elektrycznego)
Pressurized water reactor (PWR)	– reaktor (lekkowodny) ciśnieniowy
Pressurizer	– stabilizator ciśnienia
Proliferation (spread) of nuclear materials	– rozpowszechnianie (rozprzestrzenianie) materiałów jądrowych
Reactor vessel	– zbiornik reaktora
Rod	– pręt
Severe nuclear accident	– ciężka awaria jądrowa
Spent nuclear fuel reprocessing plant	– zakłady przeróbki wypalonego paliwa jądrowego
Steam generator	– wytwornica pary
Thermal reactor	– reaktor termiczny (na neutrony termiczne – powolne)
Uranium enrichment	– wzbogacenie uranu
Waste disposal	– rozmieszczenie odpadów
Water cooled reactor	– reaktor chłodzony wodą

2		POLECENIE PRZELEWU		A
W ciężar rachunku		Na dobro rachunku		
Nazwa dłużnika:		Nazwa wierzyciela: URZĄD REGULACJI ENERGETYKI 00-872 Warszawa ul. Chłodna 64		
w (Banku)		w (Banku): NBP O/O Warszawa		
Nr rachunku:		Nr rachunku: 58101010100028732231000000		
Pl. Kas.:	Data:	Kwota:		

Tytułem:
Oplata za Biuletyn URE

.....
(pieczęć zleceniodawcy i podpisy)

.....
(stempel Banku)

2		POLECENIE PRZELEWU		D
W ciężar rachunku		Na dobro rachunku		
Nazwa dłużnika:		Nazwa wierzyciela: URZĄD REGULACJI ENERGETYKI 00-872 Warszawa ul. Chłodna 64		
w (Banku)		w (Banku): NBP O/O Warszawa		
Nr rachunku:		Nr rachunku: 58101010100028732231000000		
Pl. Kas.:	Data:	Kwota:		

Tytułem:
Oplata za Biuletyn URE

.....
(pieczęć zleceniodawcy i podpisy)

.....
(stempel Banku)

2		POLECENIE PRZELEWU		B
W ciężar rachunku		Na dobro rachunku		
Nazwa dłużnika:		Nazwa wierzyciela: URZĄD REGULACJI ENERGETYKI 00-872 Warszawa ul. Chłodna 64		
w (Banku)		w (Banku): NBP O/O Warszawa		
Nr rachunku:		Nr rachunku: 58101010100028732231000000		
Pl. Kas.:	Data:	Kwota:		

Tytułem:
Oplata za Biuletyn URE

.....
(pieczęć zleceniodawcy i podpisy)

.....
(stempel Banku)

2		POLECENIE PRZELEWU		C
W ciężar rachunku		Na dobro rachunku		
Nazwa dłużnika:		Nazwa wierzyciela: URZĄD REGULACJI ENERGETYKI 00-872 Warszawa ul. Chłodna 64		
w (Banku)		w (Banku): NBP O/O Warszawa		
Nr rachunku:		Nr rachunku: 58101010100028732231000000		
Pl. Kas.:	Data:	Kwota:		

Tytułem:
Oplata za Biuletyn URE

.....
(pieczęć zleceniodawcy i podpisy)

.....
(stempel Banku)

Zamówienie – Biuletyn URE – 2005	
Numery:	
Liczba egzemplarzy:	
Wartość:	
Imię i nazwisko lub nazwa firmy:	
Imię i nazwisko bezpośredniego odbiorcy Biuletynu:	
Ulica:	nr.:
Miasto:	kod:
Telefon kontaktowy (z kier.):	
NIP: _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _ _ _	
<i>Oświadczam, że jestem płatnikiem VAT i upoważniam Urząd Regulacji Energetyki do wystawienia faktury bez mojego podpisu.</i>	
..... <i>Pieczętka i podpis</i>	

Zamówienie – Biuletyn URE – 2005	
Numery:	
Liczba egzemplarzy:	
Wartość:	
Imię i nazwisko lub nazwa firmy:	
Imię i nazwisko bezpośredniego odbiorcy Biuletynu:	
Ulica:	nr.:
Miasto:	kod:
Telefon kontaktowy (z kier.):	
NIP: _ _ _ _ - _ _ _ _ - _ _ _ _	
<i>Oświadczam, że jestem płatnikiem VAT i upoważniam Urząd Regulacji Energetyki do wystawienia faktury bez mojego podpisu.</i>	
..... <i>Pieczętka i podpis</i>	

**„Biuletyn
Urzędu Regulacji Energetyki”**

zawiera m.in.:

- wykaz przedsiębiorstw ubiegających się o udzielenie koncesji,
- zestawienie udzielonych koncesji,
- zestawienie zatwierdzonych taryf,
- adresy komisji kwalifikacyjnych,
- akty wykonawcze do ustawy – Prawo energetyczne,
- informacje o sporach rozstrzyganych przez Prezesa Urzędu,
- artykuły o pracach Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Biuletyn ukazuje się jako dwumiesięcznik.

* * * * *

**Warunki prenumeraty w roku 2005
dwumiesięcznika:**

„Biuletyn Urzędu Regulacji Energetyki”

Prenumeratę można zamówić na dowolną liczbę egzemplarzy, w dowolnym terminie.

Cena rocznej prenumeraty (6 numerów × 12 zł za 1 egz.) wynosi 72 zł, 2 egz. odpowiednio 144 zł.

Dwumiesięcznik będzie przesyłany na nazwisko osoby i adres wysyłki podany na zamówieniu.

WARUNKIEM PRZYJĘCIA I REALIZACJI ZAMÓWIENIA JEST OTRZYMANIE – FAKSEM LUB POCZTĄ – PODANEGO KUPONU PRENUMERATY WRAZ Z KOPIĄ PRZELEWU ZA ODPOWIEDNIĄ ILOŚĆ EGZEMPLARZY.

Prosimy o czytelne wypełnienie **WSZYSTKICH** rubryk kuponu prenumeraty.

Biuletyn ukazuje się od 15 lipca 1998 r.

Egzemplarze archiwalne poza numerem 1/98, są do nabycia w Urzędzie Regulacji Energetyki, ul. Chłodna 64, 00-872 Warszawa, tel.: (022) 661 62 22, faks: (022) 661 62 24.

Urząd Regulacji Energetyki

Oddziały Terenowe

- 1. Oddział Centralny w Warszawie**
(obszar działania – woj. mazowieckie)
ul. Canaletta 4
00-099 Warszawa
tel. (0-prefix 22) 828-02-31 (33)
fax (0-prefix 22) 828-02-37
e-mail: warszawa@ure.gov.pl
- 2. Północno-Zachodni Oddział Terenowy z siedzibą w Szczecinie**
(obszar działania – woj. zachodniopomorskie i lubuskie)
ul. Mickiewicza 41
70-383 Szczecin
tel. (0-prefix 91) 424-16-30
fax (0-prefix 91) 424-16-31
e-mail: szczecin@ure.gov.pl
- 3. Północny Oddział Terenowy z siedzibą w Gdańsku**
(obszar działania – woj. pomorskie i warmińsko-mazurskie)
Al. Jana Pawła II 20
80-462 Gdańsk
tel. (0-prefix 58) 340-90-02 (03)
fax (0-prefix 58) 346-83-86
e-mail: gdansk@ure.gov.pl
- 4. Zachodni Oddział Terenowy z siedzibą w Poznaniu**
(obszar działania – woj. wielkopolskie i kujawsko-pomorskie)
ul. Grunwaldzka 1
60-780 Poznań
tel. (0-prefix 61) 865-77-82
fax (0-prefix 61) 856-13-12
e-mail: poznan@ure.gov.pl
- 5. Wschodni Oddział Terenowy z siedzibą w Lublinie**
(obszar działania – woj. lubelskie i podlaskie)
ul. Garbarska 20
20-340 Lublin
tel. (0-prefix 81) 743-85-30 (09)
fax (0-prefix 81) 743-92-91
e-mail: lublin@ure.gov.pl
- 6. Środkowozachodni Oddział Terenowy z siedzibą w Łodzi**
(obszar działania – woj. łódzkie i świętokrzyskie)
ul. Uniwersytecka 2/4
90-137 Łódź
tel. (0-prefix 42) 639-24-40
fax (0-prefix 42) 639-24-50
e-mail: lodz@ure.gov.pl
- 7. Południowo-Zachodni Oddział Terenowy z siedzibą we Wrocławiu**
(obszar działania – woj. dolnośląskie i opolskie)
ul. Marszałka J. Piłsudskiego 49/57
50-032 Wrocław
tel. (0-prefix 71) 780-38-28 (29)
fax (0-prefix 71) 780-38-05
e-mail: wroclaw@ure.gov.pl
- 8. Południowy Oddział Terenowy z siedzibą w Katowicach**
(obszar działania – woj. śląskie)
ul. Owocowa 6a
40-198 Katowice
tel. (0-prefix 32) 258-76-91
fax (0-prefix 32) 258-64-77
e-mail: katowice@ure.gov.pl
- 9. Południowo-Wschodni Oddział Terenowy z siedzibą w Krakowie**
(obszar działania – woj. małopolskie i podkarpackie)
ul. Rynek Dębnicki 10
30-319 Kraków
tel. (0-prefix 12) 269-46-81 (82, 83)
fax (0-prefix 12) 269-46-80
e-mail: krakow@ure.gov.pl

Urząd Regulacji Energetyki

e-mail: ure@ure.gov.pl

adres internetowy: www.ure.gov.pl

URE

URZĄD REGULACJI ENERGETYKI

